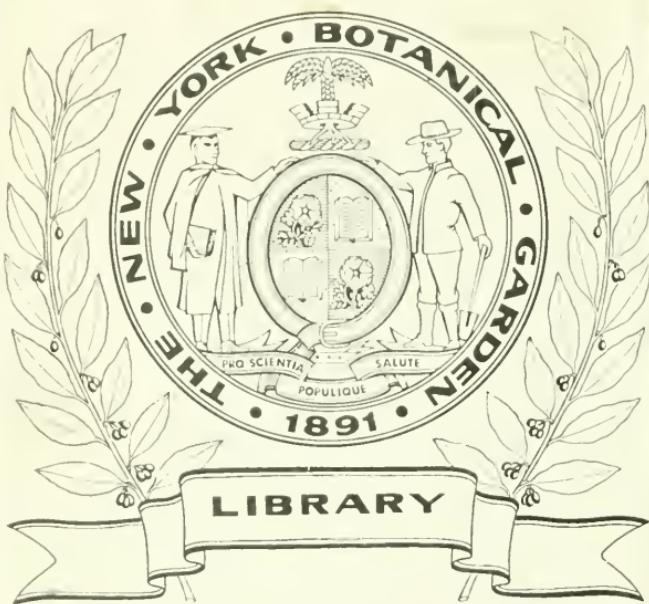


+QK608

.G4

A4



LITERARY
NEW YORK
BOTANICAL
GARDEN.

CONSPECTUS

F U N G O R U M

IN LUSATIAE SUPERIORIS

A G R O N I S K I E N S I

C R E S C E N T I U M .

E M E T H O D O P E R S O O N I A N A .

C U M T A B U L I S X I I A E N E I S P I C T I S , S P E C I E S
N O V A S X C I I I S I S T E N T I B U S .

A U C T O R I B U S

I. B. DE ALBERTINI

L. D. DE SCHWEINIZ.

L I P S I A E

S U M T I B U S K U M M E R I A N I S 1805.

+
G4
A4

LECTORI BENEVOLO S.

Pauca sunt, quae de libelli nostri instituto atque ratione, ne quis plura aliave, quam inventurus est, hic locorum quaeraat, prae-monenda putamus.

Botanices enim deliciis jamdudum ita capti, ut temporis subsecivi haud exiguum partem illi tribueremus, ubi ad studium mycologicum tandem devenimus, vastissimum nobis campum et a plerisque hactenus neglectum patere facile animadvertisimus. In quo pro virili nostrâ excolendo annis aliquot peractis, ope jam *Synopseos fungorum* a *Persoonio*, viro de re mycologicâ universâ praecellenter merito, editae ac a laetissimis exceptae, certiorem in posterum viam monstrantis, egregie sublevatos et ad iter alacrius movendum excitatos nos sensimus: magis etiam paullo post inde instigati, quod reliqua quoque *Persoonii* aliorumque praecipuorum mycologiae recentioris auctorum — *Schraderi*, *Todei*, *Hoffmanni*, *Hedwigii*, *Witheringi*, *Gärtneri* — scripta assi-

due evolvendo, terram nostram *fungos novos*, vel a viris certe clariss. modo laudatis nondum descriptos, haud paucos aleré edocti fui-
mus. Quos postquam centuriam excedere, va-
rietaliumque simul novarum et observationum,
quae ad species olim notas amplius illustran-
das facere videbantur, copiam in dies augeri
vidimus, inventa jam nostra in publicum pro-
ferendo laborem nec scientiae inutilem nec
fautoribus ejus ingratum suscepturos nos ra-
ti, toto animo ad opus accingi coepimus: eâ
simul spe fulti, fore, ut Flora germanica,
mycologis pluribus exemplum nostrum secu-
tis, uberiore paullatim fungorum indigeno-
rum notitiâ ditaretur; quorum plurimos altis
hactenus tenebris obrutos delitescere nemo
prorsus rei peritus dubitaturus est.

Quod quo faciliore prosperioreque eventu
successoribus nostris, Lusatia aequa ac reli-
quae Germaniae incolis, cederet, non tantum
in singulorum fungorum enumeratione cura-
tius temporum natalium locorumque vel na-
turalium vel individualium (in Hymenotheliis
praesertim, domicilium fixius servantibus)
indictum necessarium duximus — verum
et nonnulla ad universam regionis nostraes
topographiam mycologicam spectantia comme-

morandi commodum jam locum nactos nos esse laetamur. Solum videlicet nostrum septem triones orientemque versus glareoso-arenosum, pinetis vastis e *Pino* praesertim *sylvestri* consitum, *Ericā*, *Vacciniis*, *Ledo palustri* etc. onustum, paludibus ingentibus profundisque hinc inde interruptum, ceteroquin sterilissimum, fungorum tamen omnis generis farraginem nutrit abundantem vix exhauiendam: vegetabilia enim haecce sylvis antiquis muscosis opacis umbrosis, humore tantum non perpetuo irrigatis (quales in primis tractu illo ampio continentur, quem inter pagos *Moholz* et *Cosel* porrectum, *Moholzer Haide* dictum, toties celebrat libellus noster), truncisque vetustis putrescentibus mire delectari, quis ignorat? quod si qua tamen sunt nemorum laetiorum, arborum frondosarum, pratorum graminosorum avidiora, his ecce loca patent fertiliora occidentalia et meridionalia, saltuum, convallium, montium versus Alpes Sudeticas sensim adscendentium vicisitudine amoena, quae ipsa quoque symbolas suas, easque neutram contempnendas, in thesaurum nostrum contulere. Ad singulas porro arbores fungiferas quod attinet, praeter *Abietem*, *Populum tremulam*, *Quercum*, *Betu-*

lam etc. fungorum suorum copiâ jamdudum illustres — primo hîc loco nominanda venit *Pinus sylvestris*, saepissime nobis compendii caussâ *Pinus κατ' εξοχην* dicta, omnium frequentissima, ab antecessoribus nostris citra meritum examinata, specierum novarum apprime ferax: quâ non multo pauperius existit *Ledum palustre*, frutex alibi Germaniae rarissimus, nobis pervulgatus. Nec omittenda est *Pinus picea*, benigna item fungillorun aliquot elegantium novorumque nutrix. — Quae omnia rite consideranti, a paucis naturae investigatoribus, inter quos *Steinhaueri* quondam nostri *Voullariique* nomina gratâ apponimus mente, intra breve lustri spatium negotiorumque varia impedimenta tantam fungorum vim collectam fuisse haud amplius adeo mirum videbitur: nos potius divitarum, quibus gloriatur terra nostra, partem non spennen-dam etianinum latere vel inde, quod specie-rum dubiarum vestigiis jamjam insistimus permultis, persuasissimum habemus.

Sed jam ad rationem methodi in conscribendo libello praeoptatae reddendam acceda-mus. In quâ ne quid repetitionis superfluae adniitteretur, ita versati sumus, ut *Synopseos* vestigia presse secuti, ejusque continuo quasi

commentario assidui comites, a denominationibus classium, ordinum, generum, familiarum, specierum transscribendis prorsus abstineremus: libro enim unico hactenus conspectum fungorum methodicum amplectente virum mycophilum utique neminem destitui, certo nobis stabat judicio. Nam etsi nonnulla esse in Systemate Persooniano, quae manu egeant emendatrice — genera v. c. alia, in Hellvelloideis praesertim, fructificatione congrua nec nisi formae discrimine interstincta talo niti satis infirmo, alia (e. g. *Cyathum*, *Stilbum*, *Aegeritam*) locum minus commodum obtinere et s. p. — auctor ipse celeberrimus vix negaturus sit: nos tamen ad id vel acuminis doctrinaeque, vel otii ac instrumentorum, quod generibus ordinibusque integris tentandis sufficiat, neutiquam nos pertingere ingenue fatemur, atque in universum conamina ista eorum potius esse existimamus, qui in studiis hisce ex professo collendis vitam degunt, quam qui meri botanophili naturae scrutinio in animi laboribus aliis distracti defessique relaxamentum utuntur. Etenim minime illud nos fugit, quanto facilius aedes ab aliis instauratae vituperentur, quam novae praestantioresque perficiantur:

quas qui basi solidae, nec sabulo levi, superstruere in animum induxerit, is ingenii lusibus vanis nullis indulget, sed perpetuo potius microscopii diurnâ nocturnâque manu tractati usu, diligentissimo ac sexcenties repetito totius fungorum historiae praesertimque fructescientiae examine, sedulâ auctorum perlectione synonymorumque collatione, et p[re]ae ceteris omnibus naturae ipsius vivaे, in sylvarum, saltuum, paludum penetralibus vigentis, observatione de die in diem iteratâ perque annorum series productâ — opus absolvere studebit. Quod qui curae habuerint, a monstrosis certe istis hypothesibus sibi cavebunt, quales nuperrimi mirabundi sane, oculisque nostris fidem diu denegantes, in lucem prolatas legimus: v. g. unius ejusdemque Zoophyti meras varietates ex aetatum mutatione morbove ortas sistere *Lyco-perdon*, *Pezizam*, *Boletum*, *Hydnum* (*Voigts Magaz. f. d. Naturkunde*, vol. VI. fasc. 6. pag. 503 sqq.)! aut *Phalli impudici* progeniem esse *Tubulinam fragiformem*, quae exoleta demum in *Lichenem paschalem* abeat (*l. c. p. 506*)! aut glomerulum illum pulveris in *Trichoderma-te roseo* filis mixti, a cl. *Hoffmanno flor. german. cryptog. tab.* X, 1 ad modicum lentis augmentum seorsim pictum, pro Zoophyto item

habendum sex brachiis instructo (*l. c. fasc. 1.*
pag. 51)! et similia plurima.

At in Systemate non tantum innovando, sed etiam generibus, familiis, speciebus locupletando summâ cautelâ opus esse experientiâ magistrâ edocti, genera nova nonnisi duo, locis suis ultra illustranda, *Pisolithum Ceratiumque*, totidemque familias, *Xylomata nempe epixyla* et *Aecidia acicola*, admisimus. Nec in specierum numero augendo pede justo proniore lumbentioreque processisse nos putamus: fungos potius bene multos *Agaricorum* paeprimis generis intricatissimi, specie forsitan propriâ non indignos, varietatum loco vicinis subnectere, quam manu paullo audaciore sejunctos introducere maluimus. Quod si qui nihilominus ab aliis pridem descripti inter novos nostrates irrepserint, haud adeo difficilem erroris veniam ruricolas nos, a thesauris μυτροπολεων literariis, bibliothecarum scilicet majorum iconumque pretiosiorum — *Bulliardii*, *Sowerbei*, *Boltonii*, *Schäfferi*, *Michelii*, *Batschii* etc. — usu remotissimos, a judicibus aequis impetraturos speramus: unde nec synonymiae paene omnis defectum, quo laborat libellus noster, severiore sententiâ reprehensum iri arbitramur. — Sed fuere porro praeter species novas in civita-

tem receptas aliae quoque haud paucae etiamnum ambiguae, necdum affatim examinatae: quarum tamen potiores pone genera sua succincto sermone commemorare eum praesertim in finem instituimus, ut ulteriori earum investigationi iter aliquatenus panderetur. Neque parciorem varietatum in eâ praeprimis vegetabilium classe, quam naturae lusibus longe licentissimis patere inter omnes constaret, curam gerendam duximus: e quibus novas nostras, quo facilius a priscis antecessorum operâ detectis distinguerentur, literis graecis duplicatis designare placuit. Totum denique librum annotiunculis qualibuscunque e naturae vivae observatione oriundis atque ad ubiorem fungorum notitiam pertinentibus consperegere sategimus. Paucis horum in *Synopsi* non obviis inventorum nomina adjecta reperientur: longe plurimi a cl. *Persoonio* recepti locis suis absque ullo additamento dispositi sunt. Inter quos nonnulli occurrunt hactenus exotici, *anglici*, *gallici*, *itali*: plures *meklenburgenses* memoratu digni, *Epichysium argenteum*, *Chordostylum capillare*, *Sphaeriae variae* etc.: ac insigniores praesertim *carinthiaci*, *Germaniae* (ut videtur) australioris et orientalis sectatores, v. c. *Clavaria crispa*, *Hydnium suaveolens*, *Peziza Nigrella*,

Trichia Serpula. In quibus omnibus nomina trivialia, etiamsi minus idonea hinc inde viderentur, immutare summae habuimus religioni, neque id peccati nisi bis terve invitissimi commisimus; haud ignari, quantum inde detrimenti per accumulationem intricationemque synonymorum historia naturalis universa jamdudum ceperit atque in dies capere pergit.

Restat, ut de icunculis, quibus operis utilitatem promovere studuimus, quae necessaria videntur, addamus. In quibus adornandis id potissimum propositum fuit, ut specierum novarum, et apprime quidem earum, quae e merâ descriptione agnitu difficiliores essent, quam plurimas in angustum duodecim tabularum spatium, ne nimio veniret libellus, cogeremus. Quare et ab Agaricis aliisque fungis majoribus locum sibi ampliorem poscentibus (paucis exceptis) manum abstinere, et in singulis iconibus analysi curatiore perfectioreque praetermissâ ea praecipue, quae ad ipsissimam specierum diagnosis maxime facere viderentur, delineare consultum habuimus. Et exempla quidem, quantum fieri potuit, recentia atque in medio aetatis flore posita, in adumbrationis usum selegimus: in paucis tamen vel Herbarium mycologicum siccum, fungorum asservabilium

nostratum longe maximam partem complectens, vel iconum, quibus Succulentorum praesertim memoriam retinere inde a primordiis sategerainus, volumina in auxilium vocanda fuerunt. Si quis ceterum severior tabularum nostrarum contemplator nonnulla in iis, nec fortasse pauca, desideraverit — eum, ne prima sese artis excusoriae tirocinia, unico scientiae amore duce et auspice tentata, coram habere obliviscatur, rogatum velimus.

Sed jam, quae porro adjiciamus, nulla suspensum: nisi fuerit hoc unum, oleum operamque non penitus perdidisse tum demum nos existimaturos, quum oculos botanophili vel unius alteriusve in Mycologiam, provinciam absque ullo suo merito hucusque desertissimam, amplius colendam ornandamque intenderimus. Quod priusquam multo sollertiauus crebriusque, quam hactenus, factum fuerit, nihil est, quod majorum illorum problematum, ad fungorum physiologiam, phytotomen, universamque historiam ac naturam spectantium, solutiones certas naturaeque veritati consentaneas speremus. Dabamus Niskii, mense Maio 1804.

I. B. DE ALBERTINI.

L. D. DE SCHWEINIZ.

C A T A L O G U S
FUNGORUM NOVORUM CXXVII
N O S T R A T I U M .

- Sphaeria filiformis* N. 6. Tab. III. f. 5.
Tubulina N. 21. Tab. IV. f. 4.
viridis N. 23. Tab. VI. f. 8.
lutea N. 29. Tab. I. f. 1.
rimosa α , β , N. 40. Tab. III. f. 1.
Pini α , β , N. 62. Tab. VIII. f. 1.
lineata N. 91. Tab. XI. f. 6.
flaccida N. 94. Tab. VII. f. 4.
rosella N. 106. Tab. VII. f. 3.
strigosa N. 111. Tab. V. f. 7.
rhodostoma N. 127. Tab. IV. f. 3.
exilis N. 131. Tab. IX. f. 4.
Dianthi N. 137. Tab. VI. f. 2.
atrovirens α , β , N. 141. Tab. II. f. 1.
Pteridis N. 142. Tab. X. f. 5.
hemisphaerica N. 146. Tab. VIII. f. 8.
versiformis N. 149. Tab. IX. f. 3.
Hysterium sphaerioides N. 167. Tab. X. f. 3.
Xyloma Ledi N. 170. Tab. IX. f. 1.
Pini N. 171. Tab. V. f. 8.
nervale N. 178. Tab. VII. f. 7.
herbarum N. 179. Tab. IV. f. 6.
Tubercularia ciliata N. 190. Tab. V. f. 6.
Thelebolus terrestris N. 196. Tab. II. f. 4.
Sclerotium vaporarium N. 199. Tab. X. f. 1.
scutellatum N. 204. Tab. III. f. 6.

XIV

- Tuber *virens* N. 214. Tab. VIII. f. 5.
 Pisolithus *arenarius* N. 252. Tab. I. f. 3
 Lycogala *atrum* α , β , N. 253. Tab. III. f. 3.
 Fuligo *muscorum* N. 240. Tab. VII. f. 1.
 Diderma *squamulosum* N. 246. Tab. IV. f. 5.
 Physarum *reticulatum* N. 251. Tab. VII. f. 2.
 sulphureum N. 259. Tab. VI. f. 1.
 Clavus N. 267. Tab. II. f. 2.
 Stemonitis *Tubulina* N. 286.
 physaroides N. 288. Tab. II. f. 8.
 Licea *strobilina* N. 303. Tab. VI. f. 3.
 incarnata N. 304. Tab. X. f. 6.
 Onygena *corvina* N. 316. Tab. IX. f. 2.
 Aecidium *Violae* N. 326. Tab. X. f. 2.
 abietinum N. 354. Tab. V. f. 5.
 columnare N. 356. Tab. V. f. 4.
 elatinum N. 357. Tab. V. f. 3.
 Uredo *Circaeae* N. 348.
 Ledi N. 351.
 Sempervivi N. 356.
 flosculosorum N. 362.
 Ficariae N. 363.
 Amanita *porphyria* N. 401. Tab. XI. f. 1.
 Agaricus *robustus* N. 415.
 bulbiger N. 423.
 porphyropus N. 431.
 lepidomyces N. 441. Tab. XII. f. 1.
 luteo-virens N. 483.
 subglobosus N. 484.
 camarophyllus α , β , N. 513.
 Vitellum N. 515. Tab. X. f. 4.
 purpurascens N. 527.
 maculatus N. 534.
 adhaerens N. 535.
 tricholoma N. 538.
 scabellus N. 539. Tab. IX. f. 6.

- sanguinolentus* N. 567.
tricolor α , β , N. 661. Tab. IX. f. 5.
Lepiota N. 672.
Daedalea rubescens N. 706. Tab. XI. f. 2.
Boletus sistotremoides N. 724.
 confluens N. 725.
 roseus N. 748.
 sanguinolentus N. 764.
Sistotrema pendulum N. 774. Tab. VI. f. 7.
 viride N. 775. Tab. VI. f. 4.
Hydnum violascens N. 784.
 fasciculare N. 796. Tab. X. f. 9.
 castaneum N. 797.
 bicolor N. 802.
 calvum N. 805. Tab. X. f. 8.
Thelephora sanguinolenta N. 815.
 punicea N. 827.
 concentrica N. 832.
 marginata N. 840.
Leotia truncorum N. 888. Tab. III. f. 2.
Helvella fistulosa N. 895.
Tremella saligna N. 906. Tab. IX. f. 7.
Peziza Clavus α , β , N. 916. Tab. XI. f. 5.
 Betuli N. 924. Tab. XII. f. 3.
 fusco - cana N. 935. Tab. V. f. 2.
 carbonaria N. 940. Tab. IV. f. 2.
 fascicularis α , β , N. 942. Tab. XII. f. 2.
Digitalis N. 943. Tab. V. f. 1.
 membranacea α , β , γ , N. 944. Tab. I. f. 5.
 brunnea N. 946. Tab. IX. f. 8.
 rhizopus N. 947. Tab. I. f. 4.
 flavo - fuliginea N. 951. Tab. XI. f. 7.
 flammea N. 952. Tab. I. f. 6.
 rufo - olivacea N. 953. Tab. XI. f. 4.
 theleboloides N. 957. Tab. XII. f. 4.
 albo - violascens N. 962. Tab. VIII. f. 4.

- leucotricha N. 965. Tab. VII. f. 5.
sericea N. 972. Tab. III. f. 7.
poroides N. 978. Tab. VI. f. 5.
Lonicerae N. 981. Tab. XI. f. 8.
elatina N. 984. Tab. II. f. 5.
Urceolus N. 989. Tab. III. f. 4.
laciniata N. 990. Tab. VII. f. 6.
melaloma N. 1002. Tab. II. f. 5.
sanguinolenta N. 1003. Tab. VIII. f. 7.
Pteridis N. 1010. Tab. XII. f. 7.
virens N. 1011. Tab. X. f. 10.
betulina N. 1014. Tab. XII. f. 5.
Verrucaria N. 1015. Tab. VIII. f. 6.
pulveracea N. 1023. Tab. VIII. f. 2.
Ledi N. 1027. Tab. X. f. 7.
Conoplea N. 1033. Tab. XI. f. 3.
Ascobolus lignatilis N. 1037. Tab. VI. f. 6.
Helotium radicum N. 1041. Tab. VIII. f. 5.
gibbum N. 1046. Tab. IV. f. 1.
Stilbum hyalinum N. 1055. Tab. XII. f. 6.
smaragdinum N. 1060. Tab. I. f. 2.
Periconia flavovirens N. 1067. Tab. IV. f. 7.
Ceratium pyxidatum N. 1070. Tab. XII. f. 9.
poroides N. 1071. Tab. II. f. 6.
Isaria monilioides N. 1077. Tab. XII. f. 8.
Botrytis diffusa N. 1079.
Erineum betulinum N. 1108.
Mesenterica grisea N. 1127.
sanguinolenta N. 1128.

EXPLICATIO ICONUM.

T A B U L A I.

Fig. 1. *Sphaeria lutea*: (a) exempla plura contigua; (b) unum solitarium; (c) auctum ac verticaliter sectum.
 (NB. Perperam neglectus sphaerularum situs arcte congestus, summarumque ostiola).

Fig. 2. *Stilbum smaragdinum*: (a) magnitudine nativâ; (b) auctâ.

Fig. 3. *Pisolithus arenarius*: exemplum mediocre basi abruptum (a) integrum; (b) verticaliter sectum, ut peridiola summa matura pulveracea, media etiamnum succulenta etc. visum subeant.

Fig. 4. *Peziza rhizophorus*: (a) caespes situm et statu ram naturalem servans; (b) aliquantum auctus, specimenque unum ad amissim sectum.

Fig. 5. *Peziza membranacea* α: (a) staturâ nativâ; (b) mole auctâ.

Fig. 6. *Peziza flammea*: (a) magnitudine naturali; (b) sub lente a latere (c) desuper picta.

T A B U L A II.

Fig. 1. *Sphaeria atrovirens* α: (a) situ staturâque naturali; (b) aucta denudata integra ac verticaliter secta; (c) item aucta, tecta. (NB. Cirri pars inferior in acervum pseudostiolarem jam consedit: icon enim haec ab exemplis vetustioribus desumpta est).

XVIII

- Fig. 2. *Physarum Clavus*: (a) mole nativâ; (b) auctum integrum (c) ruptum.
- Fig. 3. *Peziza elatina*: (a) magnitudine naturali; (b) aucta.
- Fig. 4. *Thelebolus terrestris*: (a) caespites juxta naturam pictus; individua aucta fibrillis affixa (b) vasculo semiemerso coronata (c) effoeta membranâ lacinulata a latere (d) desuper inspecta.
- Fig. 5. *Peziza melaloma*: (a) mole naturali; (b) aucta.
- Fig. 6. *Ceratium porioides* β , *flavum*: (a) magnitudine nativâ; (b) (c) ad augmenta lantis diversa. (NB. Icou haec sequensque minus idoneae).
- Fig. 7. *Ceratium hydnoides*: (a) (c) mole nativâ recens (b) semidestructum; ad varia augmenta (e) (f) vigens (d) in pulpam semimittatum.
- Fig. 8. *Stemonitis physaroides*: (a) secundum naturam delineata; aucta, peridio (b) praesente (c) paene evanido.

T A B U L A III.

- Fig. 1. *Sphaeria rimosa* α ;: (a) mole nativâ; aucta, (b) verticaliter, ut stroma appareat, et (c) horizontaliter secta.
- Fig. 2. *Leotia truncorum*: (a) staturâ nativâ; (b) modice aucta verticaliterque secta.
- Fig. 3. *Lycogala atrum*: (a) integri caespites; (b) capillitium denudatum; (c) ejus ramulus seorsim pictus. (Var. α).
- Fig. 4. *Peziza Urceolus*: (a) mole naturali; aucta (b) integra (c) e vertice dissecta.
- Fig. 5. *Sphaeria filiformis*: staturâ naturali (a) sterilis (b) fertilis; (c) modice aucta integra; (d) clava valde aucta horizontaliter secta, ut stroma sphaerularumque cavitates conspiciantur.
- Fig. 6. *Sclerotium scutellatum*: (a) magnitudine

naturali; auctum (b) desuper (c) a latere cum stipite brevissimo (d) ad segmentum verticale delineatum.

Fig. 7. *Peziza sericea*: (a) mole nativâ; (b) affatim aucta.

T A B U L A IV.

Fig. 1. *Helotium gibbum*: ad augmentum (a) modicum (b) ingens. (NB. Pubem delicatam prorsus omittere, quam adumbratione justo rudiore magis etiam a naturâ aberrare maluimus).

Fig. 2. *Peziza carbonaria*.

Fig. 3. *Sphaeria rhodostoma*: (a) aliquantum aucta; (b) magnitudine naturali; (c) magis ampliata; (d) verticaliter secta.

Fig. 4. *Sphaeria Tubulina*: staturâ naturali (a) integra (b) perpendiculariter rupta, ut sphaerularum situs appareat; (c) harum fasciculus seorsim pictus, subauctus.

Fig. 5. *Diderma squamulosum*: (a) mole nativâ; auctum (b) a latere, integrum (c) (d) desuper, plus minus laesum, columellam monstrans.

Fig. 6. *Xyloma herbarum*: (a) magnitudine naturali; (b) auctum; (c) a latere visum.

Fig. 7. *Periconia flavovirens*: (a) staturâ nativâ; (b) ad augmentum ingens.

T A B U L A V.

Fig. 1. *Peziza Digitalis*: (a) situ ac staturâ naturali; (b) mole tantillum auctâ.

Fig. 2. *Peziza fusco-cana*.

Fig. 3. *Aecidium elatinum*: (a) magnitudine nativâ; (b) auctum.

Fig. 4. *Aecidium columnare*: (a) mole naturali; (b) auctum adolescens (c) primordiale (d) adultum apice ruptum.

Fig. 5. *Accidium abietinum*: (a) magnitudine naturali; exempla aucta (c) primitiva (b) nuperrime aperta (d) vetustiora.

Fig. 6. *Tubercularia ciliata*: (a) magnitudine naturali; aucta (b) capitulo subgloboso (c) ovali (d) amissio.

Fig. 7. *Sphaeria strigosa*: (a) juxta naturam picta; aucta (d) junior barbâ incolumi (b) adulta setis semifractis (c) verticaliter secta, inanis.

Fig. 8. *Xyloma Pini*: (a) aliquantum auctum, aper- tum; (b) (c) magnitudine nativâ, per varias actates.

T A B U L A VI.

Fig. 1. *Physarum sulphureum*: (a) mole naturali; auctum (c) integrum (b) laesum, ut pulvis filaque appa- reant.

Fig. 2. *Sphaeria Dianthi*: (a) magnitudine naturali; (b) modice aucta; (c) magis ampliata, centro depresso albido; (d) ad segmentum verticale.

Fig. 3. *Licea strobilina*: (a) staturâ nativâ; aucta, peridiis (b) evacuatis (c) subcircumscisis (d) inaequa- liter ruptis; peridium seorsim pictum (e) integrum (f) circumscissum (g) verticaliter dissectum.

Fig. 4. *Sistotrema viride*: (a) secundum naturam pi- cтum; (b) subulae aliquot affatim auctae.

Fig. 5. *Peziza porioides*: (a) magnitudine nativâ; aucta (b) integra (c) individuis aliquot exemptis, a latere pictis.

Fig. 6. *Ascobolus lignatilis*: (a) mole naturali; (b) ad augmentum modicum.

Fig. 7. *Sistotrema pendulum*: (a) situ nativo; re- supinatum, ut subulae visum subeant, aliquantulumque auctum (b) dissectum (c) integrum.

Fig. 8. *Sphaeria viridis*: (a) magnitudine naturali; aucta (b) desuper visa (c) ad segmentum verticale, quo sphaerulae immersae appareant.

T A B U L A VII.

- Fig. 1. *Fuligo muscorum*: juxta naturam picta (a) muscicola (b) epiphylla; (c) aliquantum aucta.
- Fig. 2. *Physarum reticulatum*: mole nativâ (a) ramosum (b) simplex; ampliatum (c) jamjam dehiscens (d) magis apertum.
- Fig. 3. *Sphaeria rosella*: (a) magnitudine naturali; (c) aucta integra; (b) aliquot sphaerulae exemptae perscissae.
- Fig. 4. *Sphaeria flaccida*: exempla variarum aetatum (a) staturâ nativâ (b) modice aucta; (c) tria seorsim posita verticaliter secta, ad augmentum amplius.
- Fig. 5. *Peziza leucotricha*.
- Fig. 6. *Peziza laciniata*: (a) magnitudine naturali; (b) ad augmentum sufficiens.
- Fig. 7. *Xyloma nervale*: (a) mole situque naturali; auctum (b) integrum (c) verticaliter scissum (d) a parte pronâ planâ propositum.

T A B U L A VIII.

- Fig. 1. *Sphaeria Pini* α,: (a) mole nativâ; aucta (b) a latere (c) (d) desuper conspecta — (e) horizontaliter (f) verticaliter ad amussim scissa.
- Fig. 2. *Peziza pulveracea*: (a) magnitudine naturali; (b) ampliata.
- Fig. 3. *Tuber virens*: ad naturam delineatum (a) integrum (c) sectum; (b) frustum aliud sectum, auctum.
- Fig. 4. *Peziza albo-violascens*: (a) staturâ naturali; aucta (b) regularis (c) monstrosa, disco pezizuligero.
- Fig. 5. *Helotium radicatum*: (c) junius volvatum; (b) involucro fatiscente; (a) capitulo denudato.
- Fig. 6. *Peziza Verrucaria*: (a) staturâ nativâ; ampliata (c) involucro fatiscente (b) aperta.
- Fig. 7. *Peziza sanguinolenta*: (a) magnitudine natu-

rali; (b) caespitulus auctus; (c) cupulae magis etiam auctae.

Fig. 8. *Sphaeria hemisphaerica*: (a) juxta naturali proposita; (b) specimina ampliata, diversarum acetatum.

T A B U L A I X.

Fig. 1. *Xyloma Ledi*: (a) magnitudine nativâ; auctum (c) clausum (d) hians.

Fig. 2. *Oxygena corvina*: mole naturali (a) junior (b) adulta; aucta (f) junior (e) transversa (d) peridio rupto (c) toto evanido.

Fig. 3. *Sphaeria versiformis*: (a) magnitudine naturali; aucta (d) junior vigens globifera integra (c) e vertice secta — (e) (f) variae formae post fructificationem; (b) item, ad amplius augmentum.

Fig. 4. *Sphaeria exilis*: (a) moleculâ nativâ; aucta (c) junior (b) (e) disco collapsa (d) desuper inspecta.

Fig. 5. *Agaricus tricolor* a: (a) staturâ naturali; (b) stipitis pars ampliata.

Fig. 6. *Agaricus scabellus*: (a) situ nativo; (b) pileo reflexo, quo lamellae conspiciantur. (NB. Scabri-
tum omittere, quam nimiam exprimere praestitit).

Fig. 7. *Tremella saligna*: (a) magnitudine naturali, ex epidermide lignoque nudo erumpens; ampliata (b) integra (c) verticaliter secta.

Fig. 8. *Peziza brunnea*: (a) gressus carboni insidens, staturâ naturali; individuum auctum (b) desuper (c) a latere propositum.

T A B U L A X.

Fig. 1. *Sclerotium vaporarium corrugatum*.

Fig. 2. *Aecidium Violae*: (a) mole naturali; (b) folii pars retroflexa, ut cavitas appareat bullae respondens; (c) caespituli pars aucta.

Fig. 3. *Hysterium sphaeroides*: (a) magnitudine nativâ; auctum, ore (c) rotundo (d) elliptico (b) linearis rimoso.

Fig. 4. *Agaricus Vitellum*.

Fig. 5. *Sphaeria Pteridis*: (a) ad naturam delineata; aucta (d) junior (b) adulta (c) collapsa; (e) magis ampliata, dissecta.

Fig. 6. *Licea incarnata*: (a) mole naturali; (b) aucta, integra ruptaque. (NB. Peridium perperam circumscissum indicatum: prorsus enim inaequaliter hiat.)

Fig. 7. *Peziza Ledi*: (a) magnitudine nativâ; (b) ampliata.

Fig. 8. *Hydnnum calvum*: (a) (b) ut in Fig. 7.

Fig. 9. *Hydnnum fasciculare*: (a) (b) ut in praec.

Fig. 10. *Peziza virens*: (a) (b) ut in praecedentibus.

T A B U L A XI.

Fig. 1. *Amanita porphyria*.

Fig. 2. *Daedalea rubescens*: specimina e minoribus.

Fig. 3. *Peziza Conoplea*: (a) magnitudine naturali; (b) aucta pulvere obtecta (c) denudata.

Fig. 4. *Peziza rufo-olivacea*: (a) juxta naturam picta; (b) ampliata.

Fig. 5. *Peziza Clavus*: var. α .

Fig. 6. *Sphaeria lineata*: (a) staturâ naturali; (b) aucta; (c) magis etiam ampliata ac verticaliter perscissa.

Fig. 7. *Peziza flavo-fuliginea*: (a) mole nativâ; aucta (b) desuper (c) a latere conspecta.

Fig. 8. *Peziza Lonicerae*: (a) staturâ naturali; ampliata, ore (c) connivente (b) patulo.

T A B U L A XII.

Fig. 1. *Agaricus lepidomyces*.

Fig. 2. *Peziza fascicularis* α .

XXIV

Fig. 3. *Peziza Betuli*; (a) situ naturali; (b) seorsim picta, aliquantulum aucta.

Fig. 4. *Peziza theleboloides*: (a) magnitudine nativâ; aucta (d) junior (c) adolescens (b) perfecta aperta.

Fig. 5. *Peziza betulina*: (a) moleculâ naturali; ampliata (c) in mediâ aetate posita (d) provectior.

Fig. 6. *Stilbum hyalinum*: (a) magnitudine naturali; (b) affatim auctum.

Fig. 7. *Peziza Pteridis*: (a) staturâ nativâ; ampliata (b) desuper (c) a latere visa.

Fig. 8. *Isaria moniliooides*: (a) situ et magnitudine naturali; aucta (b) farinâ tota obruta (c) stipite nudo.

Fig. 9. *Ceratium pyxidatum*: (a) mole nativâ; (b) ad augmenta duo diversa.

C L A S S I S I.

A N G I O C A R P I.

O R D O I.

S C L E R O C A R P I.

I. S P H A E R I A.

A. XYLARIAE.

a) *Carnosacea.*

I. *S. militaris.*

α , *simplex*

β , *polycephala*

α , sub cortice putrido nidulari aiat: β , rariorem inventimus, terrestrem; utramque constanter in chrysalide mortua parasiticam. Sept. Oct.

2. *S. alutacea.*

Specimen nostrum, quod unicum reperimus, ab iconē Persoonianā clavulā praesertim a stipite magis distinctā coloribusque multo dilutioribus aliquantuin recedebat; ita ut varietati β , *albanti* propius quam α , *alutaceae* visum fuerit. Totus fungus mollis, carnosus, levis, biuncialis: num cavus? haud dixerimus; a vermis enim intus erosus erat. *Stipes* subsquamulosus, teres, albus, tenuior, $2\frac{1}{2}$ lineas fere crassus: *clavula* laevis immo gla-

briuscula, sphaerulis punctata, ex ovato cylindrica, dilute alutaceo-pallens, subsemuncialis, $\frac{3}{5}$ lineas crassa. Ramulo putri alneo increscens egregie vigebat, sphaerulis gelatinâ suâ turgentibus, in umbrosis muscosis (*Mohzer Haide*). Aug.

3. S. ophioglossoides.

Color fungi adolescentis vegetique pleruinque ex aurantio sordide ruber, in stipite laetior, flavus; senio ingruente olivascit, dein nigrescit. *Radiculae* saepe insignes. In abiegnis muscosis hinc inde, non infrequens. Sept. Oct.

b) Suberrosa.

4. S. Hypoxylon.

α , *compressa*

β , *cupressiformis*

Admodum ludit magnitudine et formâ praesertim α , quae nonnunquam ingens invenitur, varie torta ac fissa. Vulgaris; per totum autumnum matura.

5. S. carpophila.

In pericarpiis nucum Fagi dejectis semiputribus uidis iuxta fontes rivulosque (*Eulenbach*), saepe in ipsissimâ aquâ: e primordiis sero autumno obviis medianam insequente vere attingit aetatem; matura occurrit Jul. Aug.

Tab. III. 6. S. filiformis NOBIS.

- f. 5. *S. caulescens simplex ramosaque tenuissima filiformis subflexuosa glabra nigricans; clavulâ sphaerulis prominulis subovatis colliculosâ brevi, apice attenuato sterili carneorubello.*

Fungus adultus $\frac{1}{2}$ lineam crassus, longitudine ab 1 ad 3 uncias variat. In statu juvenili totus pallet, jam tum laevis, nec tomentosus aut villosus: dein (apice excepto eleganter rubello) nigrescit, glaberrimusque eva-

dit, nisi quod basis ipsa nonnumquam pilis parcis hirta sit. Aetate mediâ, sphaerulis intra substantiam adhuc latitantibus, *Rhizomorphae* speciem mentitur, inde a basi tum sensim attenuatus: at paulo post *sphaerulae* erumpentes ac valde prominulae *clavulam* in medio fere fungo constitutam a *stipite* duplo triplove longiore, striato, plerumque compresso, affatim distinguunt. *Apex* saepe varie incurvus; ceterum subpulverulentus, compressus, in specimine unico dilatatus ac semiidigitatus. *Sphaerulae* parvae, ex ovato subspinulosae, congestae: alias inanes sacculo suo vestitas, alias gelatinâ farctas deprehendimus. *Substantia* fibrosa, suberosa, alba. In *foliis* dejectis siccis variis, *praeprinis* tamen *Syringae vulgaris*, loco unico nemoroso (*Heinrichsruh*) frequens. Exempla omnium actatum legimus aestate pluviam, Jul. Aug.

7. S. polymorpha.

α , *pistillaris*

β , *spathulata*

Cf. *Obss. mycol.* II. p. 64. 65. In β , spathula nonnumquam emarginata, bi- vel tricuspis. — Rarior nobis, nec nisi loco unico (*Moholzer Haide*) in truncis populinis alneisque humi jacentibus putrefactis hactenus observia. Per totum annum: fructificans Oct. Nov.

B. PERIPHERICAE.

8. S. concentrica.

α , *sessilis*

β , *pedicellata*

Variat colore nigro, fusco, rubiginoso: Amat truncos betulinos et alneos, quos incolit passim; autumno, hieme.

9. S. rubiformis.

α , *circumscripta*

β , *effusa*

Stroma e cinereo nigrum: *sphaerularum* color saturatior. In truncis ramisque variis siccis frequens, apud nos plerumque gregaria. Perennis; vigens autumno.

10. *S. fragiformis.*

Ad cortices Betulae, Fagi etc. hinc inde frequens. Autumno.

11. *S. argillacea.*

Color modo cinereus, modo argillaceus; sed sordide rubiginosum, quem icon *Persooniana* (*Icones pictae Tab. III. f. 1. 2. 3.*) in nostro certe exemplari ostendit, numquam in hac specie observavimus: de quo cum in descriptionibus autoris mentio nuspianum fiat, mero forsitan pectoris errori tribuendus erit. — Adeo ceterum, colore excepto, similis est haec *Sphaeria S. rubiformi*, in cuius etiam consortio haud raro crescit, ut, annon potius ad aetatem illius juniores pertineat, nondum satis nobis constet. Truncos apprime *betulinos* nostros passim incolit. Autumno, hieme.

12. *S. rubiginosa.*

Sphaerulae centrales latent, laterales distinctius prominent. Nutrit haec species effoeta byssos varias: praeter *Dematium virescens* aliun praesertim ejusdem generis fungillum novum, sed hactenus dubium, in ea parasitante aliquoties offendimus, infra loco suo amplius recensemendum. In lignis siccis duris quercinis, fagineis, aliisque vulgaris, perennis.

13. *S. cohaerens.*

Sphaerulae papillatae, demum plus minus bullatae, non nullae ad volumen triplex fere inflatae. In ligno alneo, rario (hohe Linde). Maio.

14. *S. fusca.*

α , *circumscripta*, subrotunda

β , *effuso-applanata*

Forma admodum varia. Color mox laetior, e purpureo fuscus; mox opacior. Ad ramos arborum frondosarum siccios ubique fere, hujus sectionis facile vulgatisima. Perennis.

15. *S. pallida.*

α , *lutea*

Color flavidus. Cum sequente affini in eo quoque convenit, quod utraque, loco natali laxe tantum adhaerens, ab eo facile solvatur, nec raro libera ac mobilis reperiatur. In lignis *pineis* dejectis humidis putribus passim, Sept. Oct. Nov.

16. *S. rufa.*

Toimento albicante circa basin plerunque obducta, more praecedentis: a qua praecipue distat colore, formâ minus regulari, staturâ paullo majore, ac loco natali. Arbores enim frondosas constanter sibi eligit, in quarum ramis dejectis, prae ceteris tamen *Rubi fruticosi* avida, minime rara occurrit: inde a seriore autumno hiemem mitem in ver usque perdurans.

17. *S. ribesia.*

Sphaerulas nobis quoque vel cavas vel gelatinâ fluxili repletas observare numquam contigit: constanter potius massâ quadam *solidâ subcarnosâ* farctae nobis apparuere. Quodcum in pluribus huius generis speciebus, iisque aut prorsus astomis, aut ostiolo nonnisi obsoleto praeditis, obtineat: propria inde familia inter *Sphaerias Sclerotiae* media, illis formâ, situ, habitu — at his fructificatione propior (ac itaque huc forsitan, *Sclerotio sphaerioides* viam pandente, translocanda) constitui posse videtur. — Loco suo vulgaris. Nov. Dec.

18. *S. Sambuci.*

Minuta, lineam 1 lata. *Stroma ex* albo cinerascens, ceraceum, molle: *sphaerulae* pusillae. In raimulis emor-

tuis *Sambuci nigrae*, rarer (in coemeterio *Rengersdorfensi*). Aprili.

C. C O M P O S I T A E.

19. S. Poronia.

Rarissima nobis, nec nisi se inel ante complures annos finicola inventa, inque rei fidei illico depicta. (*Heinrichsruh.*) Oct. (Nuperrime iterum: Aprili 1804.)

20. S. deusta.

α , *sessilis*

β , *platyceps*

Primordialis *Thelephoram rugosam* vel huic vicinam primo adspectu, pulvere excepto, sese simulat. α , ad truncos arborum frondosarum frequens; β , multo rarer, attamen hinc inde obvia (v. c. *Basalthügel*). Per totum annum reperitur: fertilis autumno.

Tab. IV. 21. S. Tubulina NOBIS.

f. 4. *S. (composita) magna oblongo - ovata semi - immersa sublacunosa et ferrugineo nigra, stromate terreo, sphaerulitis ingentibus congestis ovato - cylindricis subprismatis in collum teres productis.*

Primo obtutu diffractaque *Tubulinam fallacem* mentione non in suum triviale sibi meruit species notabilis: $2\frac{1}{4}$ uncias, imo ultra, longa; $1\frac{1}{2}$ unc. lata; semunciam ferme crassa: in lignum putredine emollitum nonnumquam tota immersa, saepius tamen semi - prominens. *Margo* subrepandus. *Superficies* vallis jugisque variis plus minus distincta, passim tamen etiam plana: byssō quādām tenuissimā velutinā opace ac pulcherrime viridi hinc inde brunnescente (heterogeneā, ut videtur) obductam in aliquot exemplis vidiimus: ceterum in fungō virgine laevis, per lenteū poros (summa in sphaerularum collis stromati immersis orificia) ostendit.

pens, ferrugineo-terrea, dein nigrescens: at ingruente gelatinæ eruptione, cortex super quovis poro in *ostiolum hemisphaericum*, globulo cirrhulove spermatico nigro demum deciduo paullo post coronatum, plerunque elevatur, unde fungo effoeto tota facies colliculis istis aggregatis apice pertusis horret: est tamen etiam, quando mucilago seminifera solito fluxilior, ostiola efformare recusans, illico male inquinans circumquaque diffuit. *Stroma coloris* exacte terrei (*pulveris Tubulinae*) satis compactum, inter ventres sphaerularum dense congestos in lamellam separatoriam tenuem semipellucidam compressum, in pulverein tandem e sordide ferrugineo subvirescentem dilabitur. *Sphaerulae omnium*, quotquot hucusque vidimus, facile maximaæ, $3\frac{1}{2}$ lineas longæ, $1\frac{1}{2}$ latae, arcte aggregatae: interdum, in summo præsertim turgore, lageniformes (*collo imposito ovatae*) — ut plurimum tamen e basi rotundatâ paullo latiore cylindraceæ, sed ob densam congeriem in unum alterumve angulum compressæ, hinc subprismaticæ; sursum in *collum* teres saepe incurviusculum, *ventrem* longitudine subaequans, angustatae: munere suo defunctæ atque collapsæ, *Hydnæ* subulas haud inepte aemulantur. *Gelatina sueti coloris thecas* gestat angustas, fusiformi-lineares, minus magisve flexuosas, quibus inclusæ cernuntur *sporulae* subrotundæ. In trunco putredine pæne consunto *abietino* (semel etiam *alneo?*) in sylvis opacis passim invenimus fungum vernalem; adolescētem Martio, feracein Aprili, exoletum (*rigidum*, *fragilem*, poris majusculis irregularibus perforatum) Maio.

22. *S. citrina.*

Exempla iuniora tomento niveo tota obtecta: adultiora (margine excepto) laevia applanata subrivulosa eleganter citrina: senilia in ochreum vergunt. *Substantia* carnosæ

succulenta. Junio mense sphaerulas alias mucilagine refertas, alias in ipso fructificationis actu farinam ex ostiolis suis protrudentes, alias jam evacuatas deprehendimus. Semel inventa species pulchra *terrestris*, foliis siccis aliisque quisquiliis superfusa: semel *epixyla* in Pino: sed saepenumero *parasitica* in hymenii Boletorum ingentium vetustorum (v. c. *B. fomentarii*, *igniarii* etc.), ad spithamam et ultra effusa, *Sphaeria lagenaria* per eam passim trans crescente. Aestate, autumno.

Tab. VI. 23. *S. viridis* NOBIS.

- f. 8. *S. parasitica* tenuis effusa tomentosa *viridis*, ostiolis dense congestis fuscouscentibus colliculosa.

Agarici majores nonnulli (et praeprimis quidem, ut videtur, *Lactifluus piperatus* *Omphaliaque adusta*) exesi ac indurascentes tomento viridi (coloris ipsissimi illius sordide luteo-virentis, quem in caseo Helvetorum, *Schabzieger* dicto, novimus) longe lateque subtus praesertim occupantur: cuius margo sterilis est sphaerulise solitariis aut earum acervulis adspersns — at centrum sphaerularum monosticharum, ino passim subdisticharum, eximie ferax. *Sphaerulae* arcte gregariae, hinc inde co-acervatae, globosae vel subovatae, mollissimae, pallidae, partim inanes nobis conspectae, partim muco spermatophoro scatentes: quem ostiola prominula obtusa sordide fuscouscentia guttulae gelatinosae (sed post aliquot dies exsiccatae inque farinam albidaam fatiscentis) in formam sparsim promebant. At praeter sphaerulas hasce *superficiales* aliae quoque haud paucae in ipsa Agarici disseceti carne alte sepultae, eaque undique cinctae, sparsae cernuntur — modo mucilagine pallida plenae, dein forsitan promergentes, modo inanes sacculo noto vestitae (quae igitur in latibulo suo fructificationem pergeisse videntur, etiamsi, quâ ratione id fiat, praesertim

in manifeste *astomis* difficillimum sit explicatu). *Crusta* tenuissima nigra, vix *stroma* dicenda, tonuento illo viridi vel tecta, vel ex eo ipso subtus nigrescente conflata: ad sectionem sequente pertineret species memoratu digna, ni affinitas quaedam naturalis cum *S. citrina* eiusque cognatis inde eam arcere videretur. In muscosis umbrosis abiegnis. Sterilem aliquoties observavimus Augusto: fertilem exeunte Septembri.

24. *S. insitiva.*

Inter hortorum rejectamenta in sarmentis *Vitis* jamdudum emortuis per totum annuni neutiquam rara: sed senilis, velo obliterato, *stromate* simul fuscescente, nec integra nec perscissa in oculos valde incurrit. Laete vigentem habuimus Junio.

25. *S. serpens.*

α , *effusa*

β , *lumbricoides*.

$\gamma\gamma$, *ebulliens*

α , in truncis lignisve siccis arborum frondosarum haud infrequens, fibris ligneis quandoque intertexta: β , cavernularum intra *Salices* cavas amans, ad spithamain, imo pedem, nonnumquam elongata: $\gamma\gamma$, rario, effusa, sphæruleis nonnullis in bullas inflatis insignis, itidem in ligno duro exsiccato obvia. — Vere, autumno.

26. *S. undulata.*

Cum praecedente, rario: an *specie* distinguenda? Mart. Apr.

27. *S. Stigma.*

α , *vulgaris*

Color primordialis extus intusque albidus, pallens: superficies dein cinerascit, vel interdum etiam in ferrugineum vergit — unde per fuscum colorem transit in nigrum. Est e vulgatissimis, ramos arborum frondosarum

mortuos totos obducens, *Betulae* tamen apud nos praeprius cupida, plerumque subcorticalis. Pereennis.

28. *S. flavovirens.*

α , *subrotundata*

β , *effusa*

α , per epidermidem erumpens, pulvinata, saepe aspera, in *Pruni spinosae*, *Rosae caninae* etc. ramis passim: β , in lignis nudis duris abunde. Huius varietatem bis terve habuimus stromate subcompacto opacius vivente distinctam. Vere.

Tab. I. 29. *S. lutea NOBIS.*

- f. 1. *S. (composita) polysticha crassa nigra*, *disco subconcavo marginato rugoso*, *stromate pulverulento luteo*.

Intra ligni semiputris, serrâ truncati, cavernulas fissurasque ita nidulatur haecce Sphaeria, ut ejus (luteo circumcircâ colore satis alte imbuti) jugis apicibusque inaequalibus, tanquam maceriebus, haud raro supra discum prominentibus, saepiuscule transfixa sit. Placentas exhibet sparsas vel contiguas, subrotundas vel oblongas (quarum maiores sunt diametri semuncialis fere, 4 lineas crassae), mox teretes, mox e basi rotundatâ angustiore sursum aliquantum incrassatas: lateribus hinc inde subgibboso - lacunosis laeviusculis: disco truncato concavusculo, ostiolis sub prominulis passim perforatis rugoso, margine prominulo cincto. Stroma laete ac vivide luteum, demum praesertim in placentae basi canescens, supra infraque pulverulentum, at inter sphaerulas prouinaquaque condendâ cellulas papyraceas tenuissimas pelluentes flavidas efformans. Sphaerulae tetra - s. hexastichae, dense coacervatae, minores majoribus intermixtae, ovatae subglobosaeque: plerasque, etiam imas, vidimus inanes, tapetio suo indutas: cf. huc quae scripsimus ad N. 23. In disco trunci unici alnei putri-

di (*Jänkendorfer Anlagen*), sed satis frequens Apr. Maio.

30. *S. podooides.*

α , *tentaculata*

β , *inermis*

Valde inaequalis, saepe quasi interrupta. In lignis duris variis passim frequens. Vere.

31. *S. quercina.*

α , *quercina*

$\beta\beta$, *betulina*

α , subrotunda tetragonostoma, in ramis praesertim quercinis passim: $\beta\beta$, major oblonga utrinque acuta, ostiolis valde rugosis minus distincte quadrangulis, ex cortice betulino transversim erumpens, ubique abunde obvia. Utroque vernalis, jam hieme leni nonnumquam vigens.

32. *S. disciformis.*

α , *monosticha*

$\beta\beta$, *disticha*

Cortex in α , (passim in *Fago* copiose obvia) nonnumquam ex argillaceo griseus est, *stromate* simul molliusculo; fungus tum forsitan nimio madore, quamvis sphaerulisi gelatinâ suâ scatentibus, semicorruptus habendus. Var. $\beta\beta$, in ramo *quercino* semel (*Eulenwald*) Maio lecta, crassior, sphaerulas distichas imo substristiculas gerens, ceterum ad α , omni modo accedens. Vere, autumno.

33. *S. sordida.*

α , *fraxinea*

Praeter ramos fraxineos in *alneis* quoque habitat, sed parcius, aliquoties inventa vere, autumno.

34. *S. lignea.*

Colore variat pallente, rufescente, nigricante. *Substan-*

tia ceracea fere. *Diameter 1f1½ lin.* In exemplis majoribus et perfectioribus *ostiola* interdum satis prominula formam aperte tetragonam ostendunt: unde non possumus, quin cl. *Persoonii* suspicioni assentiamur. In ramis quernis hinc inde. Nov. Mart.

35. *S. verruciformis.*

α , *pulvinata*

$\gamma\gamma$, *concava*

α , in nostris regionibus *Carpinum* praecipue incolit. Var. $\gamma\gamma$, notabilis, magna, $3/5$ lineas diametro aequans, obtuse $4/6$ gona, laciniis epidermidis totidem triangulis subaequalibus stellatim fissis ac retroflexis quasi corona cincta; *disco* concavo laevi, deum ruguloso ac foraminulo; *ostiolis* latitantibus. *Sphaerulae* paullo confertiores quam in α . In ramis *betulinis* putridis exsiccatis, rarior; plerunque *Rhizomorphae* subcorticali innata. Vere, autumno.

36. *S. bullata.*

In ramis salignis aliisque, non infrequens. Vere. (*Icon. pict. tab. III. fig. 6. 7.*)

D. M O N O S T I C H A E.

37. *S. lata.*

Gigantea occurrit, pedalis et ultra. Variat sphaerularum situ densiore laxioreque, ac crustae habitu. Specimina habuimus sphaerulitis centralibus arcte congestis, subbifariis: alia crusta in medio etiam expansionis suae hinc inde adeo tenui, ut lignum transspici potuerit. In ligno duro vario satis frequens. Autumno; praesertim tanien vere.

38. *S. mucosa.*

Praeter sphaerularum corticem duriusculum reliqua omnia mollissima sunt. Longe lateque effusam invenimus in

*Cucurbitae fructibus aliquot putridis (Monplaisir) Oct.
Nov.*

39. *S. typhina.*

*Typhae amentum exacte sistit. Sphaerulae gelatinâ vi-
rente turgidae. Hactenus eam in culmis Anthoxanthi
odorati (Buchenwäldchen) et Holci mollis legimus Jun.
Jul.*

40. *S. rimosa nobis.*

Tab. III.

f. 1.

*S. (monosticha subperipherica) linear - oblonga, per
rimas parallelas erumpens, stromate nigro pulverulento,
sphaerulis latentibus congestis parallele seriatisoid alb-
farctis.*

α , *nebulosa*

β , *atra*

Hanc nostram speciem in familiam suam a naturâ ipsâ institutam introducere, quam ad Sectionem tertiam secundamve, stromate manifesto ac constante seductore, relegare maluumus. Habitat α , ad culmos *Arundinis Phragmitidis* hinc inde, plerumque gregaria: per quorum (vetustorum nimirum ac emortuorum) epidermidem, bullatim protrusam secusque rimas aliquot parallelas subflexuosas ruptam, micore cinereo nebuloso translucet. Linear - oblonga, utrinque ut plurimum acutiuscula, latitudine ludit inter 1 — 6 lineas, longitudine inter $\frac{3}{4}$ — 2 uncias: 1 si $\frac{1}{2}$ lin. crassa. Specimina perfectiora ad Sectionem II. omnino accedunt, stromate (nigerrimo, demum præsertim grosse pulveraceo) sphaerulis periphericis evidenter substrato. Hae sunt minutae, adeo arcte congestae, ut compressae inde evadant; ceterum in seriebus parallelis remotiusculis stromate interstinctis regularissime collocatae. Farctæ sunt massâ carnosâ persistente, in fungo vegeto albidâ, in exoleto nigrâ: ecce novam similitudinem, quae Sphaeriarum familiam ad

N. 17 dictam (quorsum hanc accensandan esse patet) Sclerotiaque intercedit! *Ostiola* nulla. β , differt superficie aterrimâ glabrâ (in junioribus praeprimis glaberimâ lucidâ); formâ obtusiore subellipticâ; rimis rectilineis; sphaerulis contiguis quidem, at non coarctatis, indeque formam subrotundam servantibus, distantius etiam seriatis; staturâ, inprimis crassitie, aliquanto minore; loco denique natali. In *Pteridis* enim *Aquilinae* stipitibus mortuis, et vulgatissima quidem, sed saepe imperfecta ac sterilis, crescit — maculas suas nigerrimas crebras eminus ostentans: minor juniorque, dum rimâ longitudinali mediâ unicâ instructa est, spem *Hysterii* falacrem movens — tenuissima tum temporis, nec prominens. Vetusta grisescit. Utraque var. vernalis: vigens Martio et Aprili, exoleta Maio.

41. S. graminis.

Superficies per sphaerularum formam situmque satis regulariter rugosa. In foliis gramineis variis minime rara: in quibus semiviridibus laete fructificantein, mucilagine scatentibus sphaerulis, legimus Oct. Nov. Evacuatam reperimus vere.

42. S. Trifolii.

Atro-nitens: in *Trifolio repente* passim frequens. Sphaerulas alias farctas, alias inanes conspeximus Sept.

42. S. Anethi.

α , *Anethi*

$\beta\beta$, *culmigena*

α , loco suo non infrequens, sero autumno. $\beta\beta$, brevissima linearis, sphaerulis contiguis erumpentibus, ostiolis prominulis acute (subconice) papillatis. Statura habitusque *S. striaeformis*: sed sphaerulae prominentes et eustomiae hûc eam, ni propriam speciem malis, aman-

dant. In culmo gramineo semel lucusque reperta (*Diehsa*), Junio.

44. *S. longissima*.

Lineae parallelae internodia occupantes saepe copiosae, totum nonnunquam caulem cingentes. In stipitibus *Anethi graveolentis* siccis: autumno serotino et vere.

45. *S. nebulosa*.

Affatim distat a praecedente. *Crusta* nigra subcuticularis sphaerulas connectens, in oblique transcessâ per lente distinete visibilis, nebulam griseam per epidermidem transmunicando efficit. *Sphaerularum* exilitas cultelli paene superat aciem: nec nobis nisi in unicâ cavitatem lucido - glabra videre contigit. In caulis *Solani tuberosi* aliarumque plantarum copiose. Autumno, vere.

46. *S. picea*.

Sphaerularum forma plerumque ellipsoidea. Crescit in herbarum caulis firmioribus variis: v. c. *Lilii bulbiferi* (maculis atris), *Delphinii Ajacis*, *Selini palustris* (maculis piceis) etc. Oct. Nov.

47. *S. striaeformis*.

α , *Arundinis*

$\beta\beta$, *Junci*

Striae in α , $\frac{1}{2} \text{f} \frac{1}{2}$ lin. longae, unam duasve series continent *sphaerularum*, quae minutae globosae astomae farctae latent, deignum subprominent. Gregariae ac parallelae occurrunt striae illae in culmis arundinaceis (*Phragmitidis*) vetustis emortuis hinc inde; aestate, autumno. $\beta\beta$, major est, maculiformis, subrotunda, diametro 1 — 2 linearum, sphaerulis sub prominulis subsparsis, aliis inanibus, aliis albo - farctis. Hanc ob formae situsque diversitatem ab α , prorsus sejunxissemus, ni caute admodum ac provide specierum augmentatione con-

sulendum esset. In culmo *Junci conglomerati* semiputrido semel lecta (*hohe Linde*) Augusto.

48. *S. velata*.

Crusta nigra in colorem sordide cinereo-lividum sparsim transit: nun a gelatinâ sphaerularum diffusâ exsiccatâque ortum ducens? In ligno tiliaceo. Extremo autumno primoque vere.

49. *S. uda*.

α , *quercina*

Ad ligna arida, locis humidis dejecta, quercina vel tiliacea hinc inde, nec infrequens. Perennis: vigens vere, aestate.

50. *S. spiculosa*.

Lignum circuincirca colore exakte atramentoso tinctum. *Sphaerulae* laeves, totae immersae, vix *collis* prominulis: *ostiola* tenuissima, locis nudis (decorticatis) verticalia, recta, teretia, 2 fere lineas longa; — at ubi a cortice (soluto quidem, attamen ramis etiamnum inhaerente) impedita inter hunc lignumque decubunt, flexuosa, *nodis* per intervalla interstincta, ad exinniam longitudinem (semuncialem in nonnullis!) producta cernuntur. His nonnisi temporis successum, *sphaerula* subinde pluviis excitatâ, vigoreque reassumto novum gelatinâ propulsâ internodium efformante, (internodia enim nondique constanter adsunt), augmentum illud giganteum dedisse, res ipsa docere videtur. Sententia nimirum *Todeana* (II, p. 7), *ostiola* *Macrostromarum* mera mucilaginis in ipso expulso induratae esse figmenta, in multis, etiam si non in omnibus, speciebus ad naturae veritatem proxime accedit. Una tantum vice, sed frequens, reperta in ramis emortuis *Sambuci racemosae* (*Moholzer Haide*) Junio.

51. *S. spinosa.*

Plerumque ambeunte - effusa, omnium voracissima, ramos totos longe lateque cingens, ino arbusculas integras obducens, lignumque ad summam usque levitatem et fragilitatem exsugendo necans. In sylvis densis humidis vulgaris, *Populi* inprinuis *tremulae* sectatrix. Perennis.

E. T U B E R C U L A T A E.

52. *S. ferruginea.*

Pulvis subcompactus, vivide ferrugineus. *Ostiola* non nunquam subdistant, ut cortex pustulae rufus lignus inter ea appareat. In ligno coryleo duro sicco: vegetam habuimus Aprili (*Königsholz*), sphaerulis gelatinâ nigricante refertis; quâ orbas vidimus (*Sohlander Berg*) Octobri.

53. *S. ciliata.*

Variat *ostiolis* laevibus (in *Alno*) et rudibus i. e. superficie inaequali conspicuis (in *Cytiso Laburno*); tenuioribus et crassioribus (in *Pruno domesticâ*, ubi per *Pecizam prunastri* trans crescentem invenimus). Vere.

54. *S. fimbriata.*

α , *approximata*

β , *distans*

β , se mel tantum inventa, et eiusdem quidem loci natalis, qui α , vulgatiorem fovet, particeps: verum ob characterem principem, sphaerulas nimirum aliquot solitarias circa caespitulum centralem sparsas, cum var. coryleâ omnino conjungenda fuit. — Autumno: vere effeta.

55. *S. Prunastri.*

α , *Pruni*

$\beta\beta$, *Sorbi*

Paullo major est α , transversim erumpens, formâ plerumque oblongâ: *sphaerulae* in veras firmasque pustulas, ligno duro tenacius inhaerentes, collectae: *ostiola* plus minusve distincte tetra - s. hexagona sursum subdivergunt: gregaria *Pruni spinosae*, rarius *Cerasi*, ramos siccos incolit vere et aestate. $\beta\beta$, aliquanto minor, rotunda, tubercula tantum spuria (unde facile *sphaerulae* singulac solvuntur), corticis putridi reliquiis leviter tecta, loco natali laxius innata, exhibit: *ostiola* recta, continua, cylindrum crassum obtusum efficiunt, *collis* teretibus rugoso - subsulcatis, *apicibus* tetra - s. plerumque pentagonis, angulis prominulis distinctis versus centrum tenuissime perforatum convergentibus. *Sphaerulae magnae*, ovatae, mediae rectae, extimae oblique convergentes: gelatinâ fuliginco - cinerea scatentes deprehendimus Nov. Dec. Jan. — Hinc quam propinqua, in limitibus inter Sectiones V. et VI. constituta, *S. pentagonae* sit haec nostra, nemo non intelliget: quam tamen ab α , (ostiolis, loci affinitate etc. conjunctâ) separare noluimus. In ramis mortuis semiputribus *Aucupariae*, nec rara.

56. *S. scutellata*.

Fragilis. *Ostiola* parum prominent. Speciei hactenus ambiguæ historia ulteriore illustratione omnino digna. In ramis *alneis*, rarior. Novembri.

57. *S. Radula*.

Stroma quoddam adest ligneum. *Ostiola* passim, epidermide impedita, difformiter tentaculata decumbunt: ceterum prominula, aspera, obtusa, quasi truncata, apice haud raro distincte perforata. Similem aliquoties legimus, sed stromate discoque valde ligneo - pulverulento insignein, ostiolis minus exsertis, *sphaerulis* pallidis manifeste immaturis; quam statui huius juniori, dim

per corticem penetrat, adjudicare fas erit. In ramis *quercinis*, siccis dejectis hinc inde satis frequens. Maio, Junio.

58. *S. nivea.*

α , *melastoma*

$\beta\beta$, *erythrostoma*

Stroma in α , colore variat niveo pallidoque: deum griseo - terreum fit, *disco* simul farinâ evanidâ sordide nigrescente. — *Vulgaris* occurrit ad ramos tiliaceos, quercinos, abietinos etc. praesertim tamen in populneis abundantissima: autumno, frequentior vere. $\beta\beta$, colore sphaerularum unâ cum mucilagine pulcherrime granatino (ipso illo, qui in *S. episphaeria* vulgo prostat) distincta, propriam forsitan speciem mereretur, ni suspicio quae-dam, semel modo observatam vel ad aetatem $\tau\eta\varsigma$ a, juvenilem pertinere vel ex loco mutatam evasisse, subesset. In *Populo tremula* ingente dejectâ, *interiorem* corticis ligno laxe inhaerentis paginam, a libero aëris contactu semotam, incolens (*ad ripas Neissae infra Rothenburg citeriores*) Aprili.

59. *S. leucostoma.*

Ostiola in stromate latentia teretia, intus cava canaliculata, ac ita in porum exeuntia; quibus ($1/2$) *discus* pertusus cernitur. In ramis mortuis *Pruni spinosae* (*Buchenwäldchen*) Maio.

60. *S. Betuli.*

α , *inermis*

β , *tentaculata*

Ostiolorum colla teretia arcte approximata pro familiae more intra pustulam delitescunt, *capita* (apices) formâ globosâ papillatâ prominent. Utraque var. in ligno arido carpineo-vulgaris. Autumno, hyeme.

61. S. corniculata.

 α , *salicina* $\beta\beta$, *abietina*

α , in rami salignis aliisque arborum frondosarum passim non infrequens: $\beta\beta$, in cortice abietino abunde obvia. *Ostiola* in hâc magis exserta, subdivergentia, apice poro rimâve pertusa vel, si mavis, umbilicata. Var. *tentaculata* in familiâ nostrâ indigena (cf. N. 57. Go. 62.) inter reliqua specimina sparsim occurrit. *Stroma* ceterum distinctum album subpulvérulentum, in exemplis perfectioribus observatu facile, locusque natalis intermedium hanc $\beta\beta$, inter α , et speciem sequentem collocant. Utraque var. perennis; postima tamen prae-
sertim vernalis.

T. VIII. 62. S. Pini NOBIS.

f 1. *S. orbicularis*, *stromate flavido compacto demum pulvérulento*, *ostiolorum apicibus exsertis aggregatis numerosis obtusis laevibus*.

 α , *Pini* β , *Ledi*

Pustula in α , *orbicularis* plus minusve depressa, cortici rufo-ligneo semi-immersa, *sphaerulas* continet saepe copiosissimas, soliti coloris, subrotundas, demum collapsas inanes sacculo suo candido vestitas. Ex his circinatim dispositis cylinder assurgit mediocris crassus, in quo adscendunt per *stroma* dilute sulphureum, e in massâ compactâ subfarinaceâ constans, *sphaerularum ostiola* recta tenuia teretia subtilissime intus canaliculata, at versus apicem clavata — ita nimirum incrassata, ut inter sese contigua stromati locum porro recusent: clavas hasce numquam nisi cerâ quâdam nigra farctas totasque repletas offendimus; muco spermatophoro (ut videtur), ubi hâc pervenit, aliquantum stagnante ac

inde semi-inspissato, donec tempestate favente (quod tamen oculis usurpare nondum licuit) prorsus extrudi possit. *Apices* obtusi, rotundati, laeves, demum rugulosi, alii minutissime glabro-papillati, alii tenuissime pertusi, multi tamen etiam toti uniformes — *discum* constituant prominulum, regularem, planissimum. *Stroma* tandem in farinam prorsus solutum ad latera cylindri interdum protuberat, primo tum obtutui se prodens. — In cortice Pini passim frequens; perennis. Var. β , praeter locum natalem differt etiam Stromate parciore pallide flavicante, sphaerulisque subbifariis, inferioribus imperfectis astomis. Hanc parciorem legimus in ramis mortuis exaridis *Ledi palustris* (*Polsbruch*), sphaerulis plerisque collapsis, modo vacuis, modo albo-farctis, Aprili. Ludit var. utraque ostiolis passim non-nullis, praesertim lateralibus, tentaculatis i. e. extra pustulam anomale prolongatis, rudibus, divaricatis: cf. quae supra dicta sunt.

63. S. microstoma.

Ostiolorum copiâ ac pusillitate insignis. Praeter ligna *Pruni domesticae* arida etiam in ramis *alneis* deciduis hinc inde occurrit, paullo major. Autumno, vere.

64. S. pustulata.

Sphaerulae numerosae circinâtes, sed omnium minutissimae, oculo etiam mediocriter armato visu saepe difficiles. *Ostiolum commune* poro uno pertusum distincte cernitur. *Forma* prorsus iconis *Hoffmannianae*. *Strutura* fungilli interna ulteriore indagatione omnino digna: at *ostiolorum particularium* exilitas scalPELLi aeque ac *oculorum* respuit tentamina. Ad ramos siccos *SalicuM*, *Juglandis regiae* etc. hinc inde. Autumno.

F. C I R C I N A T A E.

65. S. pulchella.

Sphaerulae juniores griseo-fuliginosae, subpelluentes. *Circulus* modo arctior, ac tum ostiola magis assurgunt, approximata, rectiora; modo laxior, ostiolis tum magis decumbentibus, cortici appressis, saepe valde flexuosis. Sunt haec sphaerulis quadruplo fere longiora, apice perforata, subumbilicata. Nidulatur sub epidermide in *Ceraso* copiose; etiam in *Betulâ albâ* hinc inde. Autumno, hyeme, vere.

66. S. faginea.

α , *aspera*

β , *turgida*

α , mere, sed assidue, *fagicola*. *Sphaerulae* ovatae vel subglobosae, decumbentes vel suberectae. β , sphaerularum (suboctonarum) turgore, maculisque nigris circum ostiola hinc inde circumfusis illico sese manifestat. In ramulis *Fagi Alnique* haud raro obvia. Laete fructificantem (β , foede inquinantem) invenimus utramque Oct. Nov. — exoletam vere.

67. S. ambiens.

Sphaerulae sub epidermide circinatae; *centrales* steriles astomae, quibus impositus cylinder e massâ ceraceâ compactâ albidi, tandem per cinereum fuscescente, discum efformans; *marginalium* (peripheriam occupantium) ostiola e terci subovata, passim quasi confluentia, parum prominula, discum illum cingunt: eorum apices obtusi, subtruncati, alii papillâ prominentia glabra coronati, alii poro rimulâve conspicui. Plerumque subseriatim disposita est. Ramos praeamat *Crataegi*: sed et in *Fago*, *Carpino*, *Quercû*, *Betulâ nobis*, nec infrequens, obvenit. Perennis: vere inprimis vegeta.

68. S. quaternata.

Ternae quaternaeve plerumque sunt sphaerulae: rarius tamen etiam 6/8 quasi e caespitulis duobus approximatis confluent. Sub cuticulâ ramorum siccorum *Sorbi*, *Populi tremulae*, *Coryli* etc. passim occurrit; omni anni tempore.

69. S. Platanoidis.

Sphaerulae ovatae demum collapsae, decubentes, in cellulis familiae soleminibus ligno impressis collocatae, regularissime per seriem unicam duasve concentricas circinatae, epidermide detractâ nudae prostant. *Ostiolorum colla* procumbentia convergunt ac super centro in cylindrum brevem collecta assurgunt cuticulamque perforant; ceterum materie corticis leviter tecta, per quam (epidermide ablatâ) color eorum niger transparet: *capita cylindrum* terminantia globosa, nitida, saepius umbilicata. In ligno *Betulae albae* sicciori, nec alibi hucusque, aliquoties inventa. Vernalis.

70. S. salicina.

Obiter inspecta speciminibus *S. niveae* imperfectioribus haud dissimilis est: at vel ipsis sphaerulis stromate nullo proprio, sed merâ ligneâ materie internatâ invicem connexis — abunde differt, locumque sibi in Sectione nostrâ vindicat. Crescit in ramis salicinis copiose, discum mox nigrescentem mox albidum prae se ferens. Perennis.

71. S. Tessella.

α , *cincta*

β , *decedens*

Var. α , rario apud nos, nec nisi immatura (sphaerulis pallidis mollibus; cingulo tamen nigro suo jam inclusa) observata. Hinc, num specie a β , (in ipso familiae limite positâ, sphaerulis circinantibus quidem, at ostiolis haudquaquam convergentibus, sed seorsim epi-

dermidem perforantibus) sejungenda sit, dijudicare hand ausimus. Occupat haec ramos non tantum coryleos, sed et salignos varios hinc inde. Autumno, vere.

G. C A E S P I T O S A E.

a) *S t o m a t o p h o r a e.*

72. *S. decolorans.*

α , *congregata*

β , *decipiens*

Utraque in cortice arborum frondosarum variarum non infrequens autumno et vere. Farinulam coloris pulchelli dilute carnei copiose in α , ex ostioli efflorescentem conspeximus Martio.

73. *S. coccinea.*

α , *diluta*

Species colore, superficie, statu α , formâ ab antecedente prôbe distincta. Color in siccâ sanguineus, ostiolo saturatiore. Habitat ad cortices *Fagi*, ubi circum ostiola *S. fagineae* α , nonnumquam, stromate tum depauperato, parasitatur — *Cerasi* etc. sed praefrequens ac pulchra in cortice *abietino*, sphaerulis fragilibus demum passim dimidiato - laceris. Vere, aestate.

74. *S. Laburni.*

Caespites saepe plures confluent. *Stroma* sub epidermide latens ramulos totos longe lateque cingit. *Sphaerulae* satis magnae: intus massâ ceraceâ nigrante repletas habuimus Apr. Maj. — Loco suo frequens.

75. *S. populina.*

$\beta\beta$, *elatina*

Formâ sphaerularum e globoso subovatâ, loco natali, ac praesertim receptaculo oblitterato seu vix ullo ab α , discrepans, specie forsitan semovenda fuisset; cum tamen

laevitie, colore atro, papillaruinque formâ etc. ad iconem descriptionenunque cl. Persoonii proxime accederet, nequidem utriusque ad naturam comparandae occasio nobis oblata esset, huc nostram adscribere, quam novam praepropere speciem admittere, consultius duximus. Bis lecta fuit: frequentior in ramulis *Pini piceae* (*Eulenwald*): parcius in *Ledo* (*Quizdorf*). Gelatinam caci-
siam promebant ostiola Maio.

76. *S. appendiculata*.

Caespituli 1/3 linearum. *Stroma* satis crassum fuscescente - cinereum, plerumque appendiculatum. *Sphaerulae* nigrae tantillum fuscescunt aut obscure purpura-
scunt, aliae semivacuae, aliae cerâ nigro-fuscâ totae farctae. *Ostiola* papillata subconica distincta. In ramu-
lis siccis *Ulmi campestris*, copiosius *Ribis rubri*. Autu-
mno, vere.

b) *A s t o m a e*.

77. *S. Aucupariae*.

α , *Sorbi*

$\beta\beta$, *Cerasi*

De specie etiamnum aenigmatica cum *Synopsi meth. fung.* p. 51. 52. prorsus sentimus. *Sphaerulae* in no-
stris quoque teretes fere, iconi *Todeanae* parum conso-
nae, nec plano-lamellatae apte dicendae: ceterum binac
ternaeve deorsum saepe connatae. α , major est, sub-
rotunda, in *Sorbo* frequens autumno et praesertim vere:
 $\beta\beta$, duplo fere minor, ovato-oblonga, transversim erumpens,
sphaerulis simplicioribus, rarius per paria basi
coalitis. Hanc in *Ceraso* aliquoties offendimus (*Mon-
plaisir*) Maio.

78. *S. Berberidis*.

Subiculum subcuticulare tenue, terreo-fuscum. *Sphaer-*

rulae primordiales rubrae, molles, laeviusculae: dein fuscae: deum nigrae valde rugosae, imo tuberculose: omnium aetatum exempla in uno eodemque ramulo junctim tempore vernali observari possunt. In perfectis praeter *rugas* superficie communes *rima* una vel altera transversalis profundior, quam dehiscere velle facile judicaveris, haud raro adest: verum examina saepenumero repetita sphaerulam apertam nunquam monstravere. In ligno *Berberidis vulgaris* emortuo vix umquam absens. Perennis.

79. *S. cupularis.*

Admodum variat magnitudine sphaerularum, ceterum constanter astomarum: quae huncetatae formam globosam, statu decrepito excepto, recuperant. In ramulis arborum frondosarum variis v. c. *Populi nigrae*, *Cytisi Laburni*, *Sambuci nigrae* etc. hinc inde. Hyeme, vere.

80. *S. Cucurbitula.*

Propior haec *S. coccinea*, quam *cupulari* esse videtur: nos certe, ubi sphaerulae collapsae in formam pristinam subovatam aquâ reflectae assurrexerant, *ostiolum* in haud paucis minutissimum quidem, at distinctum, papillaeforme vidimus. Differt tamen *substantiâ* praesertim multo molliore ac tenaciore: unde fit, ut sphaerulae, in illâ vel formâ conservatâ deciduae vel diffracto - lacerae, in hac in figuram pezizoideam collapsae diu persistant. Colore variat mox rubro, mox eleganter aurantio. In ramulis frondosis rarer: praefert enim *cortices pineos abietinosque*, in quibus satis frequens hospitatur Mart. Apr.

H. S I M P L I C E S.

a) *Platystoma e.*

81. *S. cristata.*

β , *Arundinis*

Macula circum *sphaerulas* haud raro effusa: hae plerumque sunt sparsae, hinc inde tamen etiam $2/3$ in lineolam longitudinaliter confluent. In culmis *Phragmitidis* semiputridis vetustis Mai. Jun.

82. *S. dehiscaens.*

α , *nigra*

Magna, labiis late liantibus. In lignis variis duris siccis. Autumno, vere.

83. *S. compressa.*

Parva, tota compressa, labiis arcte clausis. In rainis arborum frondosarum vulgaris. Perennis.

84. *S. diminuens.*

Sparsa vel subgregaria, e familiae more: $2/3$ *sphaerulis* passim confluentibus. *Ostiola* interdum perfecte conica. Ad ramos aridos decorticatos *Crataegi*, *Sambuci racemosae* etc. Apr. Maio. — Obviae ceterum nobis praeter hasce ad N. 80 — 84. indicatas nonnullae quoque aliae fuere, quas e nimirum specierum adnodum affinum congerie extricatu difficiliores omittendas censuimus. Characteres enim in hac familiâ distinctivos plerosque paucum firmo niti talo assiduum quenque naturae obseruatorum haud diu latebit: ita v. c. situs plus minus immersus nudusve varias fungillorum horum aetates evidenter sequitur; neandum de labiorum dehiscentia diversa, quatenus ad fructificationis periodos pertineat, satis liquet etc. Inde ex ulteriore Sectionis nostrae investigatione specierum lactenus constitutarum numerum immutumiri, minime dubitamus.

85. *S. episphaeria.*

Provenit in *S. Stigmate*, nec alibi hucusque, vulgaris.
Perennis.

b) *M a c r o s t o m a e.*86. *S. dryina.* α , *laevis* $\beta\beta$, *tomentosa*

Affinis omnino *S. rostratae*: differt praesertim mole
multo minore, superficie laevi, rostro longiore flexiliore,
colore tantillum in fuscum vergente. Crescit α , in lignis
quercinis, rarius aliis, nudis (fissilibus, igni destina-
tis) hyeme, vere; denso nonnumquam agmine. $\beta\beta$, in
ligno semiuptri serrâ truncato (*abietino*, ut videbatur)
semel reperta (*Arnsdorfer Berge*): tomento laete fusco
strigoso (num advenâ?) obtecta, sphaerulis minutis
exacte globosis laevissimis deuin emergentibus, ostiolis
setaceis tenuissimis strictiusculis. Aprili.

87. *S. rostrata.*

Nos hanc speciem nonnisi subterraneam, palos trabes-
que cellae (*Gemüsekeller des Gasthofes*) longe lateque
occupantem, in variis emersionis statibus a b. Tode de-
scriptis habuimus hyeme, vere. *Ostiola elongata*, seta-
cea, subflexuosa, in exemplis plurimis glebulâ pendulâ
gelatinae induratae sordide flavidantis subglobosâ vel irre-
gulari coronata.

88. *S. lagenaria.*

Villus baseos, etiamsi ad matrem non referendus sit
(saepe enim in exemplis quoque *hymenia* laevissima in-
colentibus observatur), attamen nec fungillo proprius,
cum haud raro desit, sed pro byssò quâdam speciei
nostrae amante adventitiâ habendus est: tomentum mo-
do tenue cinerascens sistit, modo firmior ac satis stri-

gosus appareat. Primordialis fungus totus e flavescente fulvus, mollissimus, pellucens, ostiolo jam tum praesente (unde ab opinione de eius ortu *Todeanā*, de quā diximus ad N. 50, in hāc pluribusque speciebus prorsus discedendum esse videtur): dein paullatim induratur badiusque fit, incore tamen quodam subdilucido fulvello, in rostro praesertim, etiamnum residuo: deum totus rigescit nigerque evadit. *Ostiola* statura, tenuitate ac directione ludentia aliquoties valde elongata simulque setacea ac flexuosa nobis visa: et in hāc quoque specie globulum (*Stilbi* capitulum mentientein) cirrhulunive e mucilagine durefactā flavidulum apice saepe gestantia vera sese ostia seminis emissioni destinata, nec *spuria* ex ipsā gelatinā seminiferā appendicula esse confirmant. — *Mycophila* species *Boletorum* praesertim (*B. adusti*, *versicoloris* etc.) utramque paginam, in densissimas passim cohortes aggregata, obsidet. Minime infrequens Mart. Apr. rarer iam Maio.

89. *S. stricta*.

Rigida deum et fragilis, unde ostiola interdum semi-fracta occurunt. In lignorum frustulis siccis, sed parciōr, hinc inde. Aestate et autumno.

90. *S. cirrhosa*.

α , *nigra*

$\beta\beta$, *fusca*

Ostiola admodum *rudia*, superficialibus conspicua vallisbus jugisque (unde *spuria* videntur, cf. N. 88.), sed *glabra*: *sphaerulae* villo quodam brevi lanuginoso, sparsim in cirrhos flexuosos ligno molli interrepentes prolongato, obductae — ceterum passiu aggregatae, passim seminudae, plerumque tamen sparsae totaeque immersae. Eligit sibi ligna humentia putredine emollita in primis *pinea* et *abiegnā*, quae nequitam rara inco-

lit vere et aestate. Var. $\beta\beta$, minor, purpureo-fusca, ostiolo tenuiore praedita, ramis cariosis siccis (v. c. *Sambuci racemosae*) immersa bis terve reperta Maio, Junio.

Tab. XI. 91. *S. lineata nobis.*

- f. 6. *S. (simplex macrostoma) lineatim seriata opaca nigra, sphaerulis globosis laevibus immersis, ostiolis prominulis mediocribus crassis rugosis difformibus ex ovato subteretibus, apice pertusis.*

Ad *S. capitatam Pers. Synops. p. 80.* nobis ignotam aliquatenus accedere videtur: verumtamen praeter reliquas notas vel ostiolorum (quamvis et in nostrâ specie sphaerulas ipsas primo adspectu simulantium) formâ nimis discrepat, quam ut cum illâ conjungi possit. *Sphaerulae*, quas inanes vidiimus, globosae fere, contiguae, in series longiores brevioresve rectilineas intrinsecas ligni dispositae, rarius sparsae, laeves nec cirrhosae, totae immersae, nec nisi in aetate decrepitâ interdum seminudae, superâ simul parte per summam fragilitatem auissâ, inferâ tantum cupulari superstite. *Ostiola* sphaerulas fere aequantia, vel paullo longiora, iis saepe parum tenuiora, canali spermatico (apice in porum plurimum luculentum exeunte) perforata, rugosa, imo subsulcata, formâ anomalâ variâ (mox ovatae propiore, mox ad teretem accidente, saepe ex ovato sursum subrostratâ) ludunt. Unâ solum vice, sed perfecta frequensque, in ligno pineo vetusto sicco inventa (*bey den Linden*) Junio.

92. *S. biformis.*

α , *macrostoma*

β , *brachystoma*

Sphaerulae et nobis biformes: sed carum forma haud adeo exacte, ac perlibet cl. *Persoon*, in nostris cum

ostioli longitudine congruit: sunt videlicet utriusque figurae aliae macrostomae, aliae brachystomae. Satis magnae sunt sphaerulae, subtuberculosae, sub lente aliquantum fuscescentes: *ostiola* regularia, teretia vel subconica. *Pili* longiusculi, nigri, sparsi, rigiduli, divergentes. *Tomento* cuidam subiculari nonnulla exempla insidentia observavimus, sed inconstanti, ac inde alienigeno putando. In ligno sicco exessissimo *alneo* subcorticalem habuimus unico loco (*Moholzer Haide*) speciem raram. Aprili.

93. *S. tubiformis.*

Sphaerulae ovatae, epidermidem luculenter elevantes; discissu faciles vel vacuas vel mucilagine inspissatâ plenas sese produnt. *Ostiola* recta, crassiuscula, obtusa, brevia, sphaerulâ duplo fere, vix triplo, longiora, guttulâ anomalâ induratâ pellucidâ fulvescente (cf. N. 87. 88.) passim coronata. *Color* opacus, sordidus, difficilis descriptu, nigricans, sed terrei quid aut olivacei (vix rufescens) admixtum habens — mox totum fungillum occupat, mox in sphaerulâ rostrique basi, rarius apice, in nigrum abit, semper tamen in ostioli luci obversi aliquâ parte translucendo visibilis. Collapsam hanc speciem, quam exacte sistit icon *Todeana* XVI, 128., nunquam vidimus. Frequens crescit in foliis *alneis* deciduis semiconsumentis autumno et praesertim vere: rarius in foliis *coryleis*, rostris paullo longioribus apice tantillum incrassatis, demum inclinatis. Cavendum in hac, ne ostiola cum setulis foliorum nervos obsidentibus, primo obtutu subsimilibus, confundantur. Mart. Apr.

94. *S. flaccida* NOBIS.

Tab. VII

S. (epiphylla simplex) ochreo-fulva, *sphaerulis subglobosis tectis*, *ostiolis teretibus elongatis flexuoso-flaccidis*, *demum deciduis*.

f. 4.

Vel sparsa, vel in caespitulos laxiusculos collecta. *Sphaerulae* initiales exiles, cum rostro tuin temporis breviore recto confluentes fere, eoque vix crassiores, intra folii substantiam latentes: at in forinam magis globosam ellipsoideamve sensim succrescentes cuticulam aliquantulum attollunt, massâ ceraceâ concolorē dein nigricante farctae: effoetae tandem ostioli amissi loco poro ingente pertusae inanesque cernuntur. *Ostiola* adulta varie directa, minus magisve flexuosa, laxa, marcida quasi, tenuiuscula, teretia, apice obtusa, iuso subtruncata, sphaerulis quintuplo sextuplove fere longiora: ceterum laevia, ex ochraceo rufo - seu fulvo - pellucida, donec exoleta pubē quādani albâ byssinâ parasiticâ (quam nunquam deficiente vidimus) obtegantur. Laxissime tuni sphaerulis suis inhaerent, detersilia, mox sponte caduca. Habitat species memorabilis in foliorum *Paeoniae officinalis* semivivorum paginâ aversâ frequens. Oct. Nov.

95. S. Gnomon.

Tota atra. *Sphaerulae* valde collapsae, minores quam in *S. tubiformi*; ostiola multo longiora tenuioraque, interdum subarcuata. In foliis *Coryli* deciduis aridis, parcius nobis (*Sproizer Hügel*). Martio.

96. S. setacea.

Sphaerulae tectae, distantes, parcae, majusculae, globo - depressae vel ellipsoideae; intus lucidae cavae bis nobis visae, in foliis *betulinis* semiputribus dejectis, Maio. — At porro varia folia sicca (querna, faginea, betulina etc.) setularum visum fugientium, bulbillo tecto (*an sphaerulæ?*) innatarum gregibus saepenumero horrent. Quas si quis, a nobis frustra tentatas, in posterum interiora scrutando *Sphaeriarum* generi vindicare valuerit, a *S. setacea* ob eximiam pusillitatem sejunctas

vel in propriam speciem erget, vel sequenti potius accensebit. — Omni anni tempore.

97. *S. Solani.*

Frequens loco suo: sed nimiae exilitatis caussâ saepe negligitur, e tuberis epidermide difficilior extricatu. Oct. Nov.

98. *S. acuta.*

α , *nuda*

$\beta\beta$, *tecta*

Ostiola longitudine fere capsulae vel paullo ultra; occurunt tamen et duplo longiora. Semifracta laud raro sunt aut penitus decidua. Provenit α , in caulis variis siccis autumno sero, lyceine, vere: $\beta\beta$, in ramis *Rosae caninae* semel (*Thiemendorf*) obvia, tota immersa erat, ostiolis erumpentibus; at ceteroqui ad α , proxime accedebat. Octobri.

c) *B r a c h y s t o m a e.*

99. *S. rubella.*

α , *rubra*

β , *porphyrogona*

Utraque var. in caulis herbarum majorum putrefactis siccis (β , in primis in *Solanum*, vernalis) non infrequens, sed non semper fertilis. Differt β , laevitie, maculaeque colore pulchelle purpureo - violaceo; speciem tamen diversam laudquaquam ineretur. — Vere, aestate.

100. *S. fimeti.*

α , *equina*

β , *vaccina*

Loco suo utraque vulgaris: sed cum saepius tota fere tecta sit, nec nisi ostiolorum apices in conspectum prodeant, facilime fugit minus oculatos. Autumno, lyceine, vere.

101. *S. pomiformis.* α , *laevis* β , *rugulosa*

Cf. *Pers. icon. pict. tab. V.* fig. 4. 5. *Byssum simplicem piliformem sparsam albida sphaerulas, in β , praesertim, passim obsidente aliquoties observavimus. Neutra ceterum varietas nobis rara; in lignis semiputridis passim occurrentes, per totum annum.*

102. *S. seriata.*

*Sphaerulae in statu etiam sicco molliusculae: alias vidi-
mus albido - farctas, alias inanes. Rimulis superficiali-
bus (vix immersa) potitur trabium, palorum, lignorum
quercinorum. Perennis.*

103. *S. Peziza.* α , *villifera* $\beta\beta$, *globifera*

In α , *villus* ille, cuius meminit cl. *Hoffmann* l. c., tenuis farinosus albus ex ostiolo minuto parum conspicuo protritus - hyeme primoque vere satis frequens observatur, rariusculus autumno. Occurrit haec, colore interdum (idque laete vegeta) ludens vivide aurantio, in lignis putredine emollitis copiose. Varietatem $\beta\beta$, quam nonnisi semel nimisque parcam se nobis obtulisse admodum dolemus, dubii huc adducimus: distabat ab α , praeter substantiam mollissimam globulo praesertim regulari pulchre cinnabarino, quem coronae loco gerebat. Ad truncum putrem (*Moholzer Haide*) Aprili.

104. *S. byssiseda.* β , *fusca* Tode II, 10.

*Stratum cortices cingit fibrosum crassum arcte intertex-
tum, filamentis satis firmis, colore sordide cinereo,
fusco, nigricante variantibus: huic semi - immersae sunt
sphaerulae sparsae vel contiguae, magnae, sursum gla-*

brae, globosae, adnodiū regulares: ostioli papilla acutiuscula. Hinc et ob crustam nonnumquam cinerascente nostrā forsitan intermedia inter *S. byssisedam* et *cinereum* existimanda. Hab. species elegans ad ramos varios, *Salicis Capreæ* etc.: sed *abietinos pineosque* praeamat, in quibus copiose occurrit autumno tardo ac inprimis vere.

105. *S. aurantia.*

Sphaerulae centrales arcte congestae, marginales sparsae: adolescentes gelatinâ fluxili turgent, quae dein capsulae etiamnum inclusa in massam albam farinaceo-viscidam maturescens abit. Farinâ istâ sphaerulas alias totas farctas, alias iam evacuatas villi ad instar coronatas deprehendimus. *Ostiola* dilutius saepe colorata, subpellucida. Parasitatur minime rara mox in *Boletis* (*versicolore* etc.) mox in *Stereis Corticiisque* vetustis semidestructis truncos alneos, pineos etc. incolentibus. Perennis: junior sero autumno, fertilis vere et aestate.

106. *S. rosella* NOBIS.

Tab. VII

S. conferta, *sphaerulis e globoso dein ovatis saturate* f. 5. *roseis papillatis, crustae tomentosae rosellae, margine niveae, insidentibus.*

Habitu, crustâ tomentosâ, sphaerularum situ adultrumque formâ — congruit cum praecedente: attamen vel coloris ipsius alienissimi caussâ quam digna sit, quae separetur, nemo non videt. *Crusta* e tomento delicato conflata, laxius initio contexta, candidissima, colore paulatim in centro induit incarnatum; superficie etiamnum sterili, sed *sphaerularum* paullo post emergentium primordia iamjam annunciantem. Sunt hae per aetatem infantilem globosae, molissimae, pelludentes, aquose pallidae, vesiculas aqueas exacte referentes: adolescentes dein, dum *ostiolum* obtusum crassiusculum cum se-

met ipsis subconfluens (colorem illum dilutum diutius conservans) protrudunt, formam magis magisque adipiscuntur ovatam, ac colore simul vestiuntur, crusta centrali comite, e carneo sensim saturati roseo purpurascente. E tomento porro, firmius tunc (si marginem excepereis, in laxitate aequa ac colore primordiali perseverantem) compexo, solidiores jam satisque durae, totae fere exsurgunt, pulcherrimoque sese spectaculo praebent. Muco spermatophoro pallido fluxili scatentes vidimus Oct. Nov. necdum prorsus maturas: inde tempore, forsitan et historiam, fructescientiae cum antecedente hanc speciem convenire, vero simillimum est. — In sylvaticis densis humidis opacis (*Moholzer Haide* etc.) locis putrescentibus humi prostrata, in foliis, muscis, truncorum basibus ad $\frac{1}{2}$ uncias effusa occurrit: hactenus aestate, autumno.

107. *S. albicans.*

α , *subsparsa*

$\gamma\gamma$, *fimicola*

α , in *Salicum* cavitatibus, sphaerulis statura variis, passim viget autumno et vere. $\gamma\gamma$, quamvis iconi *Todeanae* descriptionique *S. confluentis* l. c. in reliquis omnibus satis consona, propter effusionem tamen locumque inprimis adeo abnormem varietate propriâ haud indigna nobis visa est. Locis enim sylvaticis umbrosis (*Moholzer Ziegelscheune*) stercore vaccino sicco infusam, in maculas $\frac{1}{2}$ uncialis diametri collectam invenimus, exente Augusto.

108. *S. ovina.*

α , *albida*

Non tantum in truncis ramisque dejectis putredine tactis vulgaris est; sed et in foliis aliisque quisquiliis humi jacentibus uidis, quibus basi mucidâ laxius tantum adnata

loco facile movetur, nequitiam rara habetur. Omni anni tempore.

109. *S. mutabilis.*

$\beta\beta$, *tuberculosa*

Differit nostra a var. α , superficie luculenter ac constanter tuberculatâ: sed characteres reliqui ad unum omnes congrui meram nihilominus varietatem esse prouinciant. *Papilla* obliterata. *Tomentum* sordide ferrugineum: humectatum nigricat, at cum exsiccatione color rem pristinum illico resumit. In greges satis densos longe lateque effusam aliquoties legimus in ligno *Populi tremulae* carioso exsiccato, locis suffocatis humili jacente. Vere, aestate.

110. *S. canescens.*

α , *incana*

$\beta\beta$, *nigra*

Var. α , in lignis duris siccis hinc inde obvia, cinerea est, parum virescens, passim fuscella. $\beta\beta$, convenit hirsutie, situ, summiâ fragilitate (unde et haec dimidiata celluliformis saepissime reperitur), totoque habitu: sed sphaerulae nigrae sunt, virore quodam (heterogenco, ut videtur) interdum obductae, at numquam canae; mirâ porro abundantia conspicuae, quâ truncos *abietinos* (vix alios) semiputres saepe totos quantos cohortibus arcte stipatis obvestiunt. Formâ variant subglobosâ ovatâque. Fructificantem, ostiolis gelatinam albidaum prominentibus, vidimus Aprili.

111. *S. strigosa* NOBIS.

Tab. V.

S. simplex gregaria, *sphaerulis subglobosis ovatisque nigris*, *barba rigidâ longâ incanâ undique strigosis*; *ostiolo papillato subobsoleto*.

f. 7.

Caterva ex hac specie aggregata, desuper obiterque inspecta, *Dematii* cuiusdam canescantis sylvulam refert,

coarctata, longe lateque effusa: sparsae ad marginem vel solitariae rarius occurunt *sphaerulae*. Sunt hae et subglobosâ formâ plus minus ovatae, coloris sordide nigri; substantia corticis tenax, unde vel vetustissimas numquam diffractas reperimus; magnitudo mediocris. Barba satis densa e setis constat rigentibus longis, mox satis regulariter radiatum circumquaque divergentibus, mox minus magisve divaricatis, incanis, passim subvirescentibus — quarum summae demum obliteratae amissaeque calvum ostendunt, puncti ad instar nigri, *Sphaerulae* verticem. *Ostiolum* prae barbâ aegrius agnoscendum, in nonnullis tamen perfectum papillatum subconicum nobis visum fuit; in aliis, praesertim denudatis illis modo descriptis, obsoletum est. *Sphaerulas* non nisi inanes habuimus: in truncis lignisque *abietinis* siccis, etiam adustis. (*Moholzer Haide*). Autumno, vere.

112. *S. pilosa*.

Color ater. *Sphaerulae* minus quidem distincte quam in sequente, attamen etiam subtuberculose, pilis interdum confertiusculis obsitae. Ad ramos sicclos (*Moholzer Haide*). Maio.

113. *S. hirsuta*.

β , *acinosa*

Gregaria vel *subsparsa* *astoma* *globosa* (*aciformis*) atra, verrucosa, sparse breviterque pilosa. *Sphaerulae* parvae, fragiliusculae, vetustiorum paucae dimidiatae: *ostiolum* vix ullum, ni passim rudimentum eius aliquod videre tibi videaris. Ex hac descriptione proximam nostram *S. acinosae Batschii*, vix nisi colore atro discrepantem, cumque ea conjungendam esse, facile patet: verum an a specie *Persoonianâ* separanda sit, huius vel iconem vel exemplis vivis destituti, dijudicare non ausimus. In lignis pineis abiegnisque hinc inde. Junio.

114. *S. spermoides.*

Est e vulgatioribus, ligna varia sicca incolens; vernalis et autumnalis.

115. *S. Bombarda.*

Sicca opacior, nigricans: huncetata e badio fusca, apice saepe dilutiore. *Ostioli* papilla nigra acutiuscula. *Sphaerulae* farinâ suâ pleraequem prorsus evanescunt: in nonnullis tamen (iisque manifeste exoletis, praे senio deorsum in primis valde corrugatis, nec in aquâ amplius reviviscentibus) partem eius residuam, filorum in speciem contortam, offendimus. *Epixyla*, in acervulos collecta, rario in regionibus nostris (*Moholzer Haide*). Martio, Aprili.

116. *S. Artocreas.*

$\beta\beta$, *umbilicata*

Plicâ annulari in medio fere fungillo prominulâ, formâ pulvinatâ, exiguitate, situ epiphylo etc. cum α , convenit nostra: sed intra annulum constanter, humida aequa ac sicca, depresso - concava umbilicum centrale ostendit, cuius fundum modo subtilissime papillatum, modo (ostiolo deciduo, ut videtur) perforatum per vitra augentiora conspeximus. Superficies ceterum, in exemplis exsiccatis rugis subparallelis vel e centro quasi divergentibus eleganter extra annulum distincta, huncetata laevitatem paene lucidam mox (ni exoleta fuerit) recuperat. *Sphaerulas* alias massâ ceraceâ albo - fuligineâ factas, alias seniores pulvisculo illo tenerrimo *Todeano*, in quem igitur nucleus modo dictus arefactus fatiscere videtur, repletas invenimus. — Sparsa incolit folia dejecta arida *Pruni virginiana* (*Monplaisir*) frequens, *Cra-taegi Oxyacanthae* (*Thiemendorf*) parcior, sed paulo major perfectiorque. Apr. Maio.

117. S. Lingam.

Speciem raram, admodum polymorphiam, per iconem descriptionemque *Todeanam* optime illustratam, in caule herbae majoris exsiccato nec amplius definiendo semel legimus (*Ullersdorf*) Martio.

118. S. Doliolum.

α , *subteres*

$\beta\beta$, *hemisphaerica*

Sphaerulae mediocres, nudaे, sparsae, nitentes, atrac: earum latera cingunt plicae 2—3—4 orbiculares, concentricae, satis regulares: ostiola papillata: locus natu: stipites caulesque herbacei firmiores. In hisce characteribus ambae convenient varietates: at $\beta\beta$, formâ discrepat pulvinatâ subsemiglobosâ. Pari fere frequen: tiâ, nequaquam rarae, obveniunt: vere, autumno.

119. S. herbarum.

α , *complanata*

β , *convexa*

γ , *tecta*

α , elegantula, sparsa, regularis, in caulis emortuis semiputridis passim, non infrequens. β , rarer, in *Arundine Phragmitide* praesertim observata, a praecedentis varietate $\beta\beta$, ostioli formâ plicarumque defectu affatim distincta. γ , totius forsitan generis vulgatissima, stipites herbarum aridos ubique infestans. — Autumno, vere.

120. S. fissa.

Subiculi omnino adsunt rudimenta, sed parca et obsoleta, vix digna, quae speciem aliorum ablegent. Loco haec suo passim invenitur, aestate et autumno.

121. S. operculata.

α , *sparsa*

$\gamma\gamma$, *quincuncialis*

$\delta\delta$, *seriata*

Formâ ostioli insigni rotundâ depresso - concavâ ob marginem prominulum annularem subpezizoideâ congruas omnes tres, ne quis in speciebus separandis justo celeiores nos redargueret, tantisper conjunxius: haud multum tamen recusaturi, si quando, situ, historiâ, aliisque notis satis diversae, a pluribus observatae et amplius illustratæ in species proprias semovendae censemantur. Var. α , absque ordine sparsa, in statu immerso persistens, ad ligna *alnea* aliaque hinc inde occurrit. In $\gamma\gamma$, *sphaerulae* majusculæ globosæ initio totæ tectæ ostiola tantum prouint; postea autem semi-emersæ, simulque (hemisphaerio supero ostiolum gestante per summam fragilitatem statim perditæ) circumscissæ, *cupulam* exacte semiglobosam atro-lucidam, cellulæ suæ ligno insculptæ incidentem, sistunt: longe lateque ceterum in quincuncem regularissime disposita, in arbore unicâ (*Fago*, ut videbatur) emortuâ ac decorticatâ (*Tiönigsholz*) frequens inventa. Var. $\delta\delta$, tractu lineari ligni sicci abiegñi (*Polsbruch*) rimas occupat, *sphaerulis* ovatis immersis fuscis, quae subcontiguae passim quasi stromate quodam inter se junctæ videntur; unde ad *S. protractam* (*Synops.* I. p. 54.) forsitan aliquatenus accedit. In hâc praecipue ostiola, primo (quod et in α , $\gamma\gamma$, obtinet) simpliciter globoso-depressa, dein magis collapsa Pezizulas minutissimas nigras adeo aemulantur, ut vel peritissimo cuique illuminant. — Aprili, Maio.

122. *S. incrustans*.

Praeter ligna *populnea* in cavitatibus etiam ligni *quercini* fissilis, et maximam quidem, ad spithameam et ultra effusam, hinc inde habuimus. Hyeme, vere.

123. *S. pulveracea*.

Ad ligna dura sicca apud nos rarior: vulgatior in *Pino*,

ubi magis sparsa crescit, superficie minus inaequali, ob notas tamen reliquas probe congruas hic referenda: nonnunquam subseriata. Vere praesertim et aestate.

124. S. pertusa.

Sparsa vel subgregaria. *Sphaerulae* initio totae immerse sunt, ostiolis tantum conicis acutiusculis prominentibus; postea semiemergunt, ostiolis primo oblitteratis (ut in hoc statu *subastomae* videantur) dein deciduis (unde tuin *pertusae* apparent): deinde totae emersae facile confringuntur. In ligno sicco indurato. Aprili, Maio.

125. S. inquinans.

$\gamma\gamma$, *Betulae*

Simplex, dense aggregata, atro - inquinans, sphaerulis deinde emersis perforatis. Ad figuram *Todeanam* proxime accedit: sed distat situ, velo a nobis saltem numquam viso, emersione, fragilitate. *Sphaerulae* initio latentes epidermidem secum attollunt, quam dein ostiolo crassiusculo brevi subtereti apice pertuso perforatam pessime inquinant: tandem totae emergunt, magnae, laeves, semiglobosae vel ellipsoideae, ipsae jam ostiolo deciduo apice perforatae, fragiles, inanes. *Pseudoerusta* tum e massâ spermaticâ projectâ in centro aggregacionis satis crassa adest, substromatiformis. In cortice dejecto semiputri betulino, infrequens: semel etiam in *Salice alba*, ubi parum inquinare visa fuit, oblivia facta. Vere et aestate.

126. S. Tiliae.

α , *latens*

β , *constricta*

Sphaerulae magnae, extra vigoris tempus collapsae. Abunde incolit utraque *Tilia*, *Fraxinos*, forsitan et alias arbores; sed in latebris suis saepissime negligi-

tur. Perennis : lacte fructificantem habuimus Mai. Nov.

127. *S. rhodostoma nobis.*

Tab. IV.

S. simplex aggregata tecta globosa sordide nigra, pseudocrustae concolori insidens, ore pertuso roseo - rubro. f. 3.

Majusculae sunt sphaculæ, globoso - subdepressæ, arcte utplurimum congestæ, plicis annularibus concentricis saepe notatae; epidermide per encheiresin facilimam detractâ in conspectum illico veniunt. Simil autem, ni cautissime egeris, ostiolis (parvis subconicis) laxius inhaerentibus cum cuticulâ ablatis, vertices sphacularum plerique poro mediocri pertusi cernuntur, jucundo picti colore roseo versus rubrum vergente; qui, in exsiccatis etiam quamvis vigore imminuto persistens, nun a materie quâdam tinctoriâ epidermidi insitâ derivandus erit? — *Pseudocrustae* origo a cortice putredine dissoluto deducenda videtur. Sphaerulas nonnisi inanes vidimus, sacco notissimo vestitas, ceterum minime inquinantes. Eiusdem sane haec nostra cum praecedentibus familiae naturalis est socia: quanto tanien merito suo speciem propriam constitutat, ex icone descriptio neque nostrâ sufficienter illucescere speramus. Frequentem legimus in *Rhamni Frangulae* ramis emortuis (*verlornes Wässer*) Maio.

d) *A s t o m a c.*

128. *S. pulvis pyrius.*

Polymorpha; *sphaerulis* ellipsoideis, globosis, ovatis, difformibus — ceterum rugoso - tuberculosa quidem, sed multo segnior sequente. In lignis nimia. Perennis.

129. *S. moriformis.*

α , *trivialis*

β , *fasciculata*

γ , *globosa*

Vulgaris prostat α ; quâ rarer quidem, attamen hinc inde obvia, habetur γ , — utraque modo densius laxiusve congesta, modo subsparsa. β , semel tantum (in ramulo arboris frondosae ad *Ullersdorf*, Martio) lecta, confertim quidem fasciculata erumpit; sed stromate *genuino* carens, sphaerularumque formâ ac superficie varietati vulgatae nimiris propinqua, specie separari neutiquam potest. — Varr. α , γ , perennant.

130. *S. tristis.*

$\beta\beta$, *fusca*

Sphaerulae atrae, globosae aut subovatae, laeviusculae, tantillum rugulosae vel minutissime granulosae, *non* colapsae — *subiculo* (nec ligno) semi - immersae insident insigni crassiusculo piloso - strigoso fusco. Varii arborum frondosarum ramuli, at etiam ligna nuda carie exessima sicca abietina etc. speciem passim fovent nitidulam, quam sphaerulis aliis vacuis, aliis gelatinâ inspissatâ ceraceâ candidâ farctis invenimus Maio, Junio.

Tab. IX. 131. *S. exilis* NOBIS.

- f. 4. *S. astoma minutissima* atra, pilis sparsis patulis hispida, e formâ globoso - depressâ dein collapso - concava.

Omnium minima: oculo inermi vix visibilis, punctilumi exiliissimum referens, etiam per lentem modice augmentem Sphaeriolam Pezizulanive exiguum ostendit. Interiora rimari in tantulae molis fungillo non licuit: verum forma historiaque Sphaeriarum generi indubium vindicant. Paucas vidimus sphaerulas juniores nondum collapsas; cupulares prorsus pezizoideas longe plurimas; astomas omnes, pilis rigidiusculis patulis adspersas, ceterum laeves. Formae mutatione, laevitie, pusillitate a *S. hirsutâ* β , discernenda. Observavimus hanc ad lignum humi jacens obtectum semiputre *Populi tremulae* (*Moholzer Haide*) abundantem, quasi satam. Octobri.

132. S. comata.

 α , *atra* β , *fusca* $\gamma\gamma$, *ovata*

Praeter comam *verticis* longissimam, mox fastigiato-convinentem, mox plus minus divaricatam, *basis* etiam in junioribus capillorum radiatim divergentium circulum amplum densum matrici irrepentem (basin latam quandam, cuius centro imposita est sphaerula, efficientem) quaquaversum emittit: totus tum porro fungillus pilis brevioribus hirtus est. At capillitium istud universum hactenus descriptum (pro *byssō* advenā nobis judicibus nequaquam habendum) admodum fragile paullo post hinc inde semi - diffractum ac oblitteratum cernitur, dein totum perit. Capsulā tum jaunjam laevigatā, sed *verticis* caesarie aliquanto solidiore etiamnum persistente, exempla nostra iconem *Todeanam* adeo exacte referunt, ut vel inde (quantumvis mirabundi, hirsutiem illam universalem Dematiūm quoddam vel Conopleam quadantes-nus simulantem, sexcenties a nobis observataim, auctori numquain in conspectum venisse) speciem propriam constituere religioni habuerimus. *Sphaerularum* cortex tener, omnium fragillimus, capillamenti onere vexatus fissuras saepe varias acquirit: totus demum calvus lacerque pessundatur. Intus sphaerulae vel inanes vel pulvisculo subtili *albo* semiplena reperiuntur. Sparsae vel subgregariae, mox minores globosae (α , β), mox maiores ovatae, imo subteretes ($\gamma\gamma$), nascuntur imbris praeviis ex herbarum stipitibus, stipulis imprimis graminum siccis, tectorum stramine etc.: β , parcior, α , et $\gamma\gamma$, neutiquain rarae. Autumno tardo et praesertim vere.

133. S. Dematum.

 α , *herbicola* $\beta\beta$, *epixyla*

Pili rigidi, aequae fragiles ac in praecedente: hinc saepe numero dimidiati, varie contriti, dein toti evanidi, *sphaerula* calvâ superstite. Congregata sparsaque vulgaris occurrit α , in caulis aridis *Solanum tuberosum* alia-ruinque herbarum — extus, ac post medullam collapsam etiam intus, ubi ab injuriis externis tuta, incolumis diutius asservatur. *Sphaerulas* vidimus inanes. Var. $\gamma\gamma$, epixyla, ex epidermide erumpens, sparsa, major, globosa ovataque, intus nigrofarcita: pilorum ratione situque cum α , congruit. In ramlis mortuis *Tiliae* et *Cytisi Laburni* aliquoties observata Aprili, Maio.

134. S. Himantia.

Iisdem cum antecedente locis, praesertim in *Solanum*, haud adeo rara est species pulchella: at ob eximiam teneritatem detectu difficilior. *Pustularum* nimia minuties cultelli conamina recusat: ita et *fibrillulae* adeo sunt delicatae, ut merum pigmentum arbusculiforme primo obtutu facile mentiantur. Autumno.

135. S. epigaea.

Crusta pallide lutescit vel virescit, *sphaerulis* nigris planiusculis sparsis punctata. In terrestribus umbrosis limosis circa *Herrnhut* frequens; propior nondum nobis visa. Aprili.

136. S. Aegopodii.

 α , *vulgaris*

Sphaerulas violaceo-nigras modo in hac, modo in illâ folii paginâ farinam suam expellentes, nonnullas etiam poro distincto pertusas vidimus: perscissae aliae gelatinâ turgentes, vacuae aliae conspectae. In *Podagraria* epiphylla ubique frequens. Aestate, autumno.

137. S. Dianthi nobis.

Tab. VI.

S. (simplex astoma) sphaerulis nigris, disco collapsis pallidis, maculae luteae crustaeformi sparsim insidentibus.

f. 2.

Macula in fungillo vegeto vivide plerumque lutea, in senili sordidior evadit, in aurantium simul ochreumve colorem vergens: subrotunda diametro $\frac{3}{6}$ linearum, etiam oblonga. *Conspersa* est *sphaerulis* exiguis globo-so-depressis nigris, sed in vertice (quem haud raro cirrulo e mucilagine rigefactâ albo-flavente coronatum conspexitus) minus magisve pallentibus, dein collapsis; intus albido-farctis. — *Frequens* in hortis eorumque rejectamentis folia calycesve *Dianthi Caryophylli* mardidos aut prorsus arefactos semiputres incolit. Octobri, Novembri.

138. S. maculiformis.

 α , *aggregata* $\beta\beta$, *crustacea*

α , in foliis *Betulae*, *Fagi*, *Platani* etc. etiam *Quercus*, copiose passim obviam, quanvis minutissimam, semel tamen bisve secare ac intus cavam contemplari contigit. Arcte quidem saepe conglomerata est: sed vel tum ab eâ discrepat $\beta\beta$, crustâ nigrâ substromaticâ, illi fere, quae est in *S. graminis*, aequiparandâ; quâ circumfusae connexaeque prostant *sphaerulae* eminentes, subglobosae, majores, nitidiusculae, farctae, villo albo (lanâne seminiferâ? an byssô?) tempore vernali nonnumquam coronatae. — In foliis arboreis (*Betulae* hactenus *Prunique Padi*) et hæc crescit, sed rario: frequentior obvenit epiphylla in herbis variis, *Senecione saracenico*, *Urticâ dioicâ*, aliisque. Autumno serotino et vere.

139. S. punctiformis.

 α , *sparsa* γ , *ambigua*

Var. α , sparsa subgregariaque, in foliis aridis quercinis vulgaris; praeterea etiam in *Rubo fruticoso*, *Oxyacanthâ*, *Salice Capreâ* (ubi ostiolo quodam exili instructam videre nobis visi sumus) et *Pteride Aquilinâ* passim reperta epiphylla. Var. γ , loco suo abundantissima. Utraque perennis.

140. S. Pustula.

In soliis quercinis dejectis siccis ubique fere frequens. Praesertim vere.

Tab. II. 141. S. atrovirens NOBIS.

f. 1. *S. (simplex astoma) in quincuncem sparsa e viridi nigricans, sphacrulis majusculis immersis globosis ovatisque, vertice subdepresso ruguloso cirrhifero, demum irregulariter rimis transversalibus rupta.*

α , *Visci*

β , *Buxi*

Var. α , *Visci albi* praeprimis folia, duu colore in suum languescentia magis magisque in luteum mutant, satis regulariter quincuncialis — saepe tamen caulem quoque ac petiolos, confertior et magis anomala, longe lateque undique obtegit. Primordialis tota immersa est, vertice vixdum eminulo, admodum mollis, muco semineo immaturo dilute fuliginoso turgens: dein maturescens sensim assurgit (ad dimidium tamen usque vix unquam emergens) extusque et intus e viridi-fuligineo intensius nigrescit: paullo post, temestate humidâ favente, fructifera deprehenditur, *cirrulos* nempe sphacrulâ suâ triplo vel quadruplo longiores, simplices, tenues, asperos, dilutius opaciusve sordide virentes, dein marcidos, saepe deorsum super verticibus in acervulos, qui ostiola mentiuntur, considentes, decumbentes, inque pulverem fatiscentes, apice pertuso propulsans: in consernente porro vertex jamjam evidentius corrug-

gatus, byssō albida saepiuscule obsitus, varie deumun lacer sphaerulam, tum temporis vel vacuam, vel gelatinæ expallidae reliquias siccas contractasque continentem, aperit. *Namaesporis* speciem memorabilem ob cirrhulos supra descriptos accensere in animo erat: sed augmenta microscopii compositi gigantea, massam spermaticam *thecigeram* luculenter monstrantia, inde nos revocarunt — etiam si *thecae*, prout a priori (ut ajunt) in specie adeo abnorini expectari par erat, a congenerum more non parum recederent: magnae pro ratione, ellipticae, compressae, mox striâ longitudinali, mox utriusque apicis pliculâ transversali insignitae, *sporulas* nonnisi indistinctas dubiasque inclientes. Frequens haec loco suo Aprili, Maio: ei simillima β , viridula, massâ intus paullo solidiore albido-virente farcta, epidermide in substellatim rumpens, in foliis *Buxi* emortuis aliquoties reperta fuit Maio, Junio.

142. S. Pteridis nobis.

Tab. X.

S. (simplex astoma) magna sparsa subtuberculosa e baso fusca, primum globoso-depressa, dein obconica simulque collabescendo-obcordata.

f. 5.

Sphaeriisne an *Sclerotii* dubii generis fungillus adnumerandus sit? ambigi etiamnum haeremus: sed primo inventionis momento exempla nonnulla *globulo spermatico* albido fugacissimo coronata observare nobis visi, hinc eum tantisper adscriptiinus. Diameter fungi adulti lineam paene adaequat, altitudo sesquilineam. Junior globoso-depressus est, vertice planiusculo: in formam dein obconicam crescens aliquantum collabitur. Cavus tum quidem perscissus cernitur, at simul materie inter cavitatem corticemque durum albâ molliusculâ similari farctus: nec cavitas satis perfecta ac genuine sphaerioidea apparuit. Dolendum omnino, specimena nimis parca

ad manus fuisse; quae in soliis *Pteridis* humi prostratis obiectis a nive vixdum solutâ putrefactis semel legimus (*Moholzer Haide*) ineunte Aprili.

143. S. *Acrospermum*.

α , *nigra*

Recedit quidem aliquatenus nostra a *Todeanâ*; vix tamen eousque, ut varietate, nedium specie, disjungenda videatur. *Statura* $\frac{1}{2}$ si lineae. *Laevis* est, sparsa, nigra, ne sub lente quidem fuscescens: at *macula* illa atramentosa, lignum circa sphaerulam singulam plerumque tingens, colore prodit aperte fuscum. *Forma* inter cylindricam et obovatam per varios vacillat gradus: in pluriis tamen e tereti sursum subventricosa iconem *Todeanam* exacte assequitur. *Apex* astomus parabolicus nitet, utpluriuum imperforatus: in nonnullis tamen distincte vidimus pertusum, in paucis etiam *globulo* parvo sordide flavicante luculenter coronatum. *Contra* nec strigositatis nec pulvisculi vestigium animadvertemus ullum. *Sphaerulae* aliae inanes, aliae mucilagine suâ plenae. Affatim discrepat a *S. Bombardâ* papillâ nullâ; gelatinâ in globulos indurascente, nec in farinam illico solutâ; praeterea situ, colore, staturâ. Unâ tantum vice habuimus speciem raram, sed perfectam satisque frequentem, in ligno *Pini piceae* nudo (*Polsbruch*), Maio.

144. S. *cylindrica*.

Nitidula species. *Apex* obtusissimus, subtruncatus. *Globulus* albus plerumque exacte sphaericus, interdum plus minus diffornis. In lignis praesertim pineis et abietinis dejectis inadidis putridissimis passim frequens. Onni anni tempore.

145. S. *dubia* *Tode*.

Cf. *Tode fung. mekl.* II. p. 45. *Globulus* in nostris sphaerulae apicem aliquanto magis, ac in figurâ *Todeanâ*,

diametro superat: unde aciculae punctoriae ligno altius infixae hand inepte aequiparandus fungillus noster (quem, iconē descriptioneque ceteroquin congruentissimā, cum allegato unum eundemque esse nulli prorsus dubitamus) nomen sibi forsan in posterū *S. Aciculae* vindicabit. Sphaeriarum enim generi speciem, manifestā cum globiferis reliquis affinitate conjunctam, associandam esse, parum haesitanter pronunciamus: praesertim cum aetate proiectior colorem illum griseum etc. semipellucidum a b. Tode descriptum e generis more cum nigro opaco, nec amplius translucente, permutet, nobisque pulvisculi globum obducentis per examina repetita ne hilum quidem detegere licuerit. Locis prorsus iisdem cum antecedente aliquoties lecta Maio, Junio.

146. *S. hemisphaerica* NOBIS.

T. VIII.

S. simplex globifera sparsa laevis deppressa hemisphaerica vel hemi - ellipsoidea nigra; globulo spermatico albo sublivescente.

f. 3.

Cum *S. parabolica* hanc coniunxissemus, ni forma deppressa, pulvinata, mox hemisphaerio, mox hemi - ellipsoidi propinqua, in millibus exemplarium constantissima, vetuisset. *Globulus* plerunque admodum regularis postquam demum decidit, capsula hemisphaerica poro, hemi - ellipsoidea rimulā rectā perforata distincte cernitur; scalpelli ceterum acie, prout in hisce fungillis solemne est, multo minor. — In ligno *Fagi* decorticato durissimo satis dense sparsa, in quincuncem subdisposta; semel, sed abundans, inventa (*Arnsdorfer Berge*) Aprili.

147. *S. conica.*

Tomentum parciusculum lividum saepe, sed non semper, adest. *Sphaerulae* superficies subtuberculosa.  *Globulus* spermaticus, dum recens est, colore flavovirente indu-

tus, fuligineus dein sensim factus, deignum atrescit; formā variat globosā ac ovali. Speciem hanc mox sparsim, mox agminatim crescentem, e ramorum mortuorum, siccorum aquae ac humentium, epidermide erumpentem vidimus in *Pruno Pado* (*Monplaisir*) rariorem, in *Sorbo Aucupariā* (*verlorenes Wasser*) frequentem, arbusculam sere totam occupantem. Maio.

148. *S. subulata*.

α , *lutescens*

Globulus, quem nos hactenus nonnisi ovaleū vidimus, limpidus, reliquo fungo pellucidior dilutiusque coloratus, haud adeo frequens deprehenditur: facile enim deciduus *sphaerulæ* apicem subulatum, rectum vel incurviusculum, nudum saepenuero relinquit. In *Agaricis* post putredinem induratis ubique, vulgatissima species. Autumno, hyeme, vere.

Tab. IX. 149. *S. versiformis* NOBIS.

- f. 5. *S. (astoma) simplex caespitosaque, globifera, nigricans; primo clausa sphaerioidea polymorpha, dein disco aperto pezizoidea.*

Peziza alnea Pers. *Synops.* II. p. 67?

E formā primordiali subglobosā ubi in obconicam aut teretusculam assurrexere *sphaerulae*, verticaliter ad amissim sectae deorsum solidas massā ceraceā molli fuliginosā farctas, sursum cavas mucilagine fluxili scatentes sece monstrant. Paullo post apice rupto *globulum spermaticum* edunt molleū gelatinosum ex albo liventein subirregularē, nonnuinquam adeo anomalum, ut *cirrulus* potius audire possit, vel coelo nimis madido diffluentem, vel indurascentem citoque deciduum. *Sphaerula* interca, præsertim superiora versus, crescere ac dilatari pergente, vertice jam ante aperto ita magis magisque dehiscente, ut orificii margo undique retrocedens

totus fere tandem applanatus subevanescat, discus sensim planiusculus parvum marginatus efformatur. Quâ metamorphosi peractâ, fungus noster induratus ac totus solidus, e livido - fuligineo nigricans, diu persistit: *Pezizae* jam alicujus coriaceae durae crasse stipitatae, obsolete marginatae etc. imitator adeo fallax, ut *P. alueam* Pers. Synonymi dubii in locum subjungere necessarium duxerimus. — Quanto ceterum jure in limine generis posita sit haec species, facile patet: historia enim ejus fere tota est *Thelebororum*, quibus olim, rite sane augurante b. Tode, haud paucae Pezizulae Sphaeriolaeque accuratius investigatae accensebuntur: cf. *fung. mekl.* I, p. 42. In re tamen ancipite globulus iners subsultum denegans, unâ cum habitu ac colore, nos induxit, ut fungum nostrum Sphaeriarum generi subnecteremus. — Ramos totos gregarius occupat *Alni Rhamnique Frangulae*, laete vigens tempestate pluvia. Aprili, Maio.

2. STILBOSPORA.

150. *S. asterosperma*.

Stellae mox bi- mox tricuspides. In ramis hinc inde, rario tamen apud nos reliquis speciebus. Praesertim vernalis.

151. *S. ovata*.

Sporulae pro generis ratione magnae, nigrae, glabrae, septulis destitutae, formâ cuin icona *Persoonianâ* exacte convenientes: at figura *Hoffmanniana* nonne aliorsum pertinet? — Crescit ad ligna sicca varia; aestate, autumno.

152. *S. angustata*.

Praeter ramos duros sicclos haec in lignis quoque *abietinis pineisque* putrefactis humentibus frequens occurrit, glomeratum profluens. Autumno, vere.

153. *S. microsperma.*

Sporulae ovatae rotundaeque, subirregularis, omnium minutissimae. In *Fago*, *Taxo*, *Pino* etc. copiose. Perennis.

154. *S. sphaerosperma.*

In nonnullis hujus exemplaribus *sporulae*, lenticulae augentissimae ope lustratae, filis minutis parcis intertextae nobis (opticone errore deceptis?) apparuere. — Culmos *Phragmitidis* siccios non infrequens incolit. Perennis.

3. H Y S T E R I U M.

155. *H. mytilinum.*

Mytili cujusdam aliaeve conchae valvas ambas sibi in-cumbentes egregie refert. *Crusta*, alienigena forsitan, haud raro deest. *Pedicellus* constans fungillum sustentat, etiamsi brevissimus saepe ac intra corticis fissuras aliasque quisquiliis delitescens primo obtutu deficere videatur: est tamen etiam, quando paullo longior ac distincte prominulus in oculos statim incurrit. *Superficies* transversim concharum more elegantule striata, ceterum glabra. Rimam hiantem compluries vidimus: sed interiora, diverso vel coelo vel anni tempore saepenumero examinata, semper nobis aut cava, aut pulverem quemadmodum parcum coloris terreo-fusci foventia, in conspectum venere: unde dubia de fungilli genere haud spernenda inoveri par est. — Hab. in cortice *abietino vulgaris*: rario in *pineo*. Perennis.

156. *H. globosum.*

Greges satis conferti sunt, unde exempla 2/3 confluentia interdum observantur: quod ubi longitudinaliter fit, specimina existunt majora oblonga, quae per labiorum confluxum striata apparent. *Superficies* ceterum lacvis:

forma globoso-depressa: color opacus, sordide niger.
In ligno sicco Taxi baccatae (Sohlander Berg). Maio.

157. *H. pulicare.*

Rarius subsparsum; plerumque valde gregarium, in acervum aliquot unciarum quandoque confertum, situ indeterminato. Ad trunca, ramos quercinos frequens, vix alibi. Praesertim vernale.

158. *H. angustatum.*

Nimis forsan affine praecedenti, quainvis notis indicatis discrepet: hae enim vel minus constantes videntur, vel minus graves. Sic v. c. inter exempla plura angustata linearia nonnulla tamen etiam cernuntur minus angusta, breviora, subelliptica. *Situs subsparsus, satis regularis: superficies parum striata.* Corticum aridorum paginas amat interiores; hinc forte rarius hactenus observata. Nos certe satis frequenter habuimus in *Betula*, *Alno*, *Carpino*. Autumno et vere.

159. *H. longum.*

Ad lineas $1\frac{1}{2}$ — 2 elongatur; affinum omnino, at non totius generis, longissimum. In *Fago* decorticata (Königsholz). Aprili.

160. *H. cinereum.*

A sequente, licet propinquo, affatim differt formâ, colore, loco natali. Ligno semiimmersum, globoso-depressum, sparsum, parcum. Color in sicco rufo-canus: in humectato nigricat. *Nucleus molliusculus cereaceus albido-cinereus peritheciū refercit fungi vigen-
tis.* Ad ramos *Salicis Capreae* deciduos passim. Maio, Junio.

161. *H. Fraxini.*

Coffeae fabam ustam formâ ellipticâ et colore quadan-
*tenus aemulatur. In *Fraxino* (Cunnersdorf) frequens.*
Aprili.

162. H. Rubi.

 α , *nudum* $\beta\beta$, *crustaceum*

Fungus primitivus totus est immersus, lucidus, applanus, clausus; primordia tamen labiorum in nonnullis iam cernuntur. Formâ tum temporis quandoque gaudet ellipticâ (utrinque obtusâ), inno subrotundâ; quam tamen in adultis nunquam observavimus. Superficies glabra, rarius sparsim tuberculosa, bullulis quasi adspersa. Interiora pulvere demum griseo - terreo repleta sunt, qui paullo post, labio utroque diffracto ac perditâ, inventorum ludibrium cedens maculam concolorēm diu superstitem relinquit. Vulgaris ubique occurrit α , in ramis vetustis semiputribus *R. fruticosi*: in *Rubo idaeo* parcior, paullo major, subflexuosa. In $\beta\beta$, aliquanto minore individua aliquot (3/6 fere) per maculam communem albâ crustaceam circumscriptam subrotundam vel oblongam, tandem oblitteratam, situ parallelo sparsa: sed reliqua omnia cum α , conveniunt. Crescit haec in ramulis variis (*Salicis albae*, *Vitis viniferae*, *Vaccinii Myrtilli*) emortuis, non infrequens. — Autumno, sed inprimis vere.

163. H. quercinum.

Rarius rectum. Tempore vernali humido laete vigens rimâque amplissimâ deliscens *nucleum* denudat ex albo cinerascentem substantiae in genere nostro indigenae ceraceae mollis. Loco suo abundans, perenne.

164. H. abietinum.

 $\beta\beta$, *Ledi*

Coloris rufescentis nil unquam in fungo nostro detegere potuimus; inde ac ob loci natalis discrepantiam varietatis in loco eum proponimus. Sparsus vel confertus, rectus, rarius subflexuosus, situ exakte parallelo crum-

pens, angustus, sublinearis, ad $\frac{3}{4}$ lineas haud raro elongatus. Specimina effœta nucleo penitus amissio vacua, patentia, cymbarum longiorum angustiorumque ad instar aliquamdiu persistunt. In caulis ramisque siccis *Ledi palustris* passiu. Aprili, Maio.

165. *H. crispum.*

Staturā admodum variat. In ligno etiam decorticato nudiusculum interdum prostat. Occurrit in *Abiete* hinc inde, sed parum frequens. Vere, aestate.

166. *H. conigenum.*

α , *rimosum*

$\beta\beta$, *ostiolatum*

Primordiale totum molle, virescente - fuligineum. In adulto *nucleum* quendam album firmiusculum semel vel bis deprehendere contigit. Junius plerumque plus minus ovatum est, centro saepe subdepressum; dein in striae formam magis elongatur, rimamque, sed rarius satis distinctam, acquirit. Est ceterum e maxime polymorphis: ex innumeris fere, quibus ludit, varietatibus unicam sub $\beta\beta$, insignire operae pretium duximus, orbiculari, planiusculam, atro-nitentem, *ostiolo* centrali parvulo subconico, *spurio* procul dubio (totum enim clausum erat, nec gelatinæ vestigia ulla exstabant), instructam; ita de reliquo in var. vulgarem transeuntem, ut limites certi nuspiani inveniri possent. — Species loco suo vulgatissima. Perennis.

167. *H. sphaeroides nobis.*

Tab. X.

H. sparsum nudum hemisphaericum nitidum nigrum, ore duplice demum hante late elliptico. f. 5.

Statura parvula, sequentis fere speciei. *Forma* prorsus sphaerioidea, rarius subhemiellipoidea. *Fungillus* in aetate infantili totus clausus nitens maculam refert uniformem subrotundam: in adultioribus *rima* jamjam

conspicuus sit longitudinali, quae ingruente fructescen-
tiae tempore in os late ellipticum vel suborbiculare de-
hiscit duplex. *Corticem enim duplificem* haec species
privum sibi habet, a nobis saltem in nullâ aliâ hactenus
observatum; *exteriorem nitentem nigrum, interiorem*
sordidum dilutiorem fuligineo-nigricantein: unde, illo
paullo latius quam hoc concentrice liante, labia orificii
utrinque duplicata luculenter cernuntur. Intus exempla
alia substantiâ suâ molli notâ albidâ semiplena, alia fru-
ctificatione peractâ inania reperimus. Specimina omnium
actatum haud infrequentia in foliis deciduis obtectis ve-
tustis putribus *Ledi palustris* (*faule Brücken*) semel
lecta. Exeunte Maio.

168. *H. pinastri.*

α , *sparsum*

β , *limitatum*

Species, si quae alia, certa generis civis, *perithecio ve-*
rissimo instructa, quod clausum, dein rimâ suâ pertusum,
postea ore lato delhiscens, deum totum evacua-
tum — sexcenties observavimus. In quo saepe pecu-
liari sane ratione *nucleus* (solitae ceterum materiei colo-
risque), vi vitali praecellente turgens, non solum *labia*
disturbando *discum* sibi *fructificantem* amplissimum ape-
rit, verum et *basin* undique regularissime scalpello veluti
acuto circumscindens totus tandem denudatus prostat:
peritheciun nimis dimidiatum, postquam laxe aliquam-
diu fungillo incubuit, prorsus jam solutum ac deciduum
elytrum quoddam insecti coleopteri minuti nigri solita-
rium amissum hinc illinc haud inepte imitatur. — Va-
riat staturâ; etiam formâ vel exacte ellipticâ, vel magis
oblongâ utrinque acutiusculâ. Abundantissima var. utra-
que in acubus *Pinorum* — *Abietis*, ubi major est et per-
fectior, *sylvestris*, *Strobi*. Perennis: viget vere pluvio.

169. *H. arundinaceum.*

Huic perithecium dubium esse, non possumus, quin cl. Persoonio assentiamur. Immersum est vel sub prominulum: centro nigricans, margine fuscescens vel in ferrugineum subvergens. In *Phragmitidis* culmis aridis passim. Perenne.

OBS. Duae supersunt species, quae novae videntur, quas vero nondum satis exploratas in civitatem hactenus non admisimus. Has ex eo, quod in praefamine exposuimus, instituto ad generis calcem subjectas ulteriori mycophilorum indagini commendatas velimus.

a. *H. viride.* *H. nudum* (non erumpens) semi-immersum sparsum oblongum subflexuosum, extus nigruum, intus (labiis dehiscentibus) viride. Parvum, lineam 1 longum, vix semilineam latum. In ligno semi-putri *quercino*, ut videbatur (*Mayblumenbusch*). Exeunte Martio.

b. *H. petiolare.* *H. simplicissimum* immersum ellipticum sordide nigrum. Simile *H. arundinaceo*, sed mixturae fuscae vel ferrugineae prorsus expers, omnique perithecio, ut videtur, destitutum. Forsan vel ad *Stilbosporas* aliquando ablegabitur, vel ex totâ fungorum classe exulabit. In petiolis nervisque foliorum *Aceris Pseudoplatani* semiputrium dejectorum (*Moholzer Haide*) non infrequens. Aprili, Maio.

4. X Y L O M A.

A. EPIXYLA.

OBS. Novam ecce introducimus familiam, praecedenti generi contiguam, iterque eo pandentem. Situ videlicet epixylo cum *Hysteris* convenit: at charactere longe potiore, ad fructificationem spectante, eoque

unico inter utrumque genus vere et constanter distin-
ctivo, apud *Xylomata* jus civitatis obtinet; corticis ni-
nirum per fissuras varias anomalias, nec rhinam unicam
longitudinali regularem, disruptione. Alterum eniu-
m characterem, a substantia nuclei illic molliore quasi ce-
raccâ, hic firmiore paene carnosâ suppeditatum, parum
universalem stabileinque esse, exemplis compluribus in-
fra docebimur.

Tab. IX. 170. X. Ledi NOBIS.

- f. 1. *X. sparsum erumpens pusillum hemisphaericum vel hemi-ellipsoideum, cortice opaco fusco-nigricante, in lacinias deinde varias circa nucleus subtremellosum dilute violaceum erectas dehiscente.*

*Statura minuta, lineae vix unius. Forma orbicularis vel elliptica, etiam subanomala. Cortex durus, rigidus, laeviusculus (per lentem rugulosus), siccus nigrescens, imminctatus ferrugineo-fuscus — subcircumscissus interdum parte superiore orbatus, ac ita discum nuclei fructificantem denudat; sed ut plurimum e centro com- inuni irregulariter fissus in lacinias saepe triangulares subaequales, attamen nonnumquam etiam quadratas, diffornes etc., in marginem erectum dispositas, hiat. Nucleus eleganter purpureo-violascens, mollissimus, ad substantiam tremellosam prope accedit; exsiccatus enim contrahitur et nigricat: aquâ refectus illico reviviscens colorem pristinum volumenque resumit. — Provenit sun- gillus memorabilis in *Ledi palustris* ramulis aridis hinc inde: Aprili, jam effoetus Maio.*

Tab. V. 171. X. Pini NOBIS.

- f. 3. *X. subgregarium erumpens mediocre pulvinatum vel conico-truncatum, cortice glabro atro varie hianti, nu- cleo firmo carnosâ albo, disco molliore fuliginoso.*

Saepe satis confertum crescit, exemplis aliquot pas-

sim confluentibus: at et subsparsum invenimus. *Diameter* $1\frac{1}{2}\frac{1}{2}$ linearum fere. *Forma* orbicularis aut oblonga; vel pulvinata, vel conico-decūtata, truncaturae tum disco saepe concaviusculo ac quodammodo marginato: *altitudo* in majoribus linearis, vix ultra. *Cortex* firmus, crassiusculus, rigidus, ater, in speciminiis perfectis vegetis aterrimus lucidus: anomale dehiscit, laci-niis durante fructificatione, more prorsus antecedentis, erectis nucleumque cingentibus — at illā peractā iterum collapsis discumque denuo occludentibus. Quodsi idem in ipso fructescientiae actu per meram exsiccationem evenerit, fungo aquā recreato in priorem statum omnia cito restituuntur. *Nuclei* stratum inferius duriusculum, carnosum ferme, album, nonnumquam cinerascens; superius (*discus fructificans*) molle ceraceum fuliginosonigricans. Totius demum nuclei in fungo etiam prorsus exoleto reliquiae albidae exsiccate contractae a cortice solutae supersunt. In cortice pineo abunde habitat, perennis: vigenter vidimus coelo pluvio, Octobri.

OBS. Alias quoque practer hasce, Sectionem nostram aliquando ornaturas, sed adhuc nimis ambiguas, species nonnullas observavimus; quarum insigniores duas apponere lubet.

a. *X. rhombeum*. *X. nudum* tenue planum marginatum rhombeum vel subrotundum nigrum. Totum clausum, margine prominulo distincto ac constante cinctum. *Forma* vel rhombea, vel angulis rotundatis suborbicularis. *Substantia* molliuscula alba. Exempla nimis parca fuisse ac imperfecta admodum dolemus: in ligno alneo projecto putrescente semel lecta (*Bihaner Bruch*): medio Aprili.

b. *X. cinereum*. *X. erumpens* teres molle nigrum, disco concavo marginato, margine crispo subcrenato

cinereo - pulverulento. Altitudine latitudinem aequante, lineae unius fere. Clausum, intus nigro - farctum. Specimina immatura fuisse videntur, in ramis eimortuis *Populi nigrae italicae* (*Monpluisir*) sparsa; item Aprili.

B. E P I P H Y L L A.

a) *Majora.*

172. X. *salicinum.*

α , *tuberculatum*

β , *umbonatum*

Specimina et nos passim invenimus umbone unico centrali latiusculo supra applanato instructa, sed reliquis haud ita multo minora, ac vix nisi pro varietate habenda: an igitur eadem cum *Persoonianis*? Utriusque var. exempla 3 — 4 in uno eodeinde folio haud raro nobis visa. Crescit haec species loco suo frequens, per totum fere annum: sed vigente, per rimas corticis in scuta irregularia rupti copiose fumantem, nonnisi semel deprehendiunus, Maio pluvio.

173. X. *Andromedae.*

Primordiale maculas sistit e rubro purpurascentes: quibus prorsus similes in *Vaccinii vitis idaeae* et *Arbuti naiae ursi* foliis per frequenter provenientes fungorum forsitan affinium sunt incunabula. Maculae istae acetate progrediente fuscescentes simulque paullatim crassescentes *nucleo* suo farciuntur, qui haud ita multo post, cortice jam atrefacto per rimas anomalias undique dissidente, semidenudatus visum subit. Ejus stratum *inferius* firmum carnosum candidum: *superius*, sementivum procul dubio, cinereo - fuliginosum viscidum lentum in fila tenuia, fungo transversum rupto frustisque eius separatis, glutinis ad instar protractum vidimus. Massa tamen

haec viscosa, augmentis licet microscopii compositi summis perlustrata, prorsus amorpham sese exhibuit, nec thecarum sporarum nudarum vestigium ullum monstravit; quod immaturitati ejus imputandum esse videtur. In prorsus maturato enim fungo semina deum perfici, simulque per glutinis exsiccationem liberata in aërem fumando avolare, e speciei praecedentis analogia vero haud absimile est. — Loco suo copiose. Perennat: viget Maio, Junio: aestate et autumno in senescente corticis frusta scutiformia, ad nodum demum friabilia, dilapsa pereunt: nucleus, ut in *X. Pini*, exsiccatus contrahitur.

174. *X. acerinum.*

$\beta\beta$, *betulinum*

Maculae forme tenui appланatum laeve. *Maculae nigrae* difformes 3—4 linearum, subrotundae vel oblongae, sparsae, parcae, vix rugosae, planissimae, folio suo parum crassiores, satis opacae, substantia intus albâ durusculâ farctae. Discrimina, inter hanc et var. α , intercedentia, parvi same momenti esse, nec ad speciem separandam sufficere videntur. Initia ejus in foliis betulinis projectis siccis passim occurunt; sed specimen perfecta ad nodum rara semel tantum lecta fuere (*Arnsdorfer Berge*), medio Aprili.

175. *X. punctatum.*

Maculae seminunciales et ultra, atrae, formâ variae, plerumque tamen subrotundae; quarum *superficies* praeter puncta vel tubercula prominula colliculis etiam applanatis, oblongis, flexuosis, rugis plicisve interstinctis, ut plurimum insignita cernitur: in frustula deum per fissuras varias dilapsam aliquoties invenimus. Frequens occupat folia arida decidua *Aceris Pseudoplatani*, nec alia. Autumno, vere: exoletum aestate.

176. X. stellare.

Omnium tenuissimum: adeo, ut substantia yix ulla dignosci possit. Cum itaque porro in exemplis perfectioribus superficiem punctulis prominulis sphacrioideis, exiguis quidem, at distinctis, centralibus conspersam saepius viderimus, quaestio inde oritur, anne haec species ad *Sphaerias* releganda, ac in viciniâ *S. Himantiae* collocanda sit? Superficie ceterum mox laevi, mox rugosâ, non folia tantum semimarcida *Phytermatis spicati* frequens incolit, verum et petiolos pedunculosque interdum ambit — locis dumosis umbrosis (inter *Rengersdorf* et *Cunnersdorf*). Julio.

177. X. rubrum.

Pustulae illae obscuriores, a cel. *Persoon* indicatae, copiose observabiles, *Aecidii* peridiis immaturis neandum apertis minime absimiles, suspicioni, fungum nostrum illuc amandandum esse, haud parum inserviunt. Est e maxime trivialibus, *Prunum* praesertim *domesticam*, *insititiam*, earumque varr. 'pessime infestans. Autumno.

Tab. VII 178. X. nervale nobis.

- f. 7. *X. nervisequum semiteres lineariter elongatum crassiusculum subrugosum nigrum, substantiâ durâ albida.*

Longitudo speciei admodum notabilis 1½ uncialis fere: crassities lineae unius. Nervi principis, in folii paginâ aversâ prominuli, eiusque ramorum primiorum fidissima est comes; quibus seniorbiculariter, pilis epiphyllis hinc inde, sed rarius, transcrescentibus, circumfusa, at in parte folii superâ nullatenus eminens, in formam cylindri secus axin dimidiati producitur. Specimina nervum principalem cingentia cum ramisequis frequenter confluunt: substantia tum fungi attenuata, cortice suo nigro vestita, axillarum interjacentium latera acutangula per confluum ad latitudinem 1½ linearum occu-

pare solet. *Cortex* inde a primordiis rugulosus valde deum corrugatur; rimosum tamen apertum ne in vetustissimis quidein exemplis hactenus offendimus. Hinc et ob *substantiam* (albam, dein sordide pallentem) firmam carnosam *Sclerotii* propior fungus noster, habitu contra, formâ, effusione, intiniâque praeprimis nec unquam solubili in matricem suam insitione *Xylomatibus* aggruus, inter utrumque genus medius ita prostat, ut, quorsum pertineat, difficillimum utique sit definitu. Nequaquam infrequens locis opacis udis umbrosis folia decidua obiecta putredine semi-exesa sicca *alnea*, rarius *betulina*, incolit (*Moholzer Haide* hinc inde). Vere praesertim et aestate.

b) *M i n o r a.*

179. X. herbarum NOBIS.

Tab. IV.

X. confertum orbiculare vel subdiforme molliusculum viridi-pallens, demum nigrum apertum: corticis margine inflexo repando subalbicante, nuclei disco fuligineo.

f. 6.

E statu priunitivo minuto punctiformi molli tremeloso in *staturam* mediocrem, sequentis fere speciei, adolescens paullatim simul consolidatur: *colore* etiam pallido, cum herbae virore mixto, fuligine quasi afflato ac ita sensim nigrescente. *Cortex* dein, ubi totus jam niger affatim induruit, anomale dehiscens orâ introflexâ obtusissime laciniatâ vel repandâ pallidore, veluti margine, circumdat *nucleum* coloris obscuri fuliginosi, substantiae persistenter molliusculae. Commilito sane est familiae pezizoideae ejusdem, cui sequentes quoque duae species adnumerandae sunt: a quibus tamen quantum differat, vix monitu opus esse videtur. Agnive denso caules petiolosque, rariore folia — occupat plantarum virentium imo florentium! quarum vigori detimenti nil

inferre videtur; et quidem variarum forsan. Nos saltem fungum bis modo inventum in herbis admodum heterogeneis, *Cerastio vulgato* et *Potentillâ norvegicâ*, offendimus. Junio.

180. X. pezizoides.

Nucleus in hâc specie colore pallidum subincerascens tenuem molitiemque simul ceraceam *Hysteris* solemineam prae se fert. Frequentiorem nos propemodum ac perfectiorem per omnes aetatis vicissitudines in foliis vetustissimis exesis *fagineis*, quam *quercinis*, habuimus: autumno, exoletam vere.

181. X. sphaeroides.

Minime rarum in *Capreae* foliis emortuis: at propter minutiem paene microscopicam latebrae ejus intra folii hirsutiem difficilium investigantur. Egregie patulum observatum coelo pluvio, Maio.

182. X. salignum.

Exempla juniora pallida: maturescentia dein per fuligineum colore in nigrum abeunt. *Substantiâ* intus farcta sunt satis firmâ subcarnosâ albida. Hab. loco suo passim frequens. Autumno, vere.

183. X. populinum.

Planissimum, tenue, folio suo vix crassius: intus, sicut praecedens, albo-farctum. In foliis Populi tremulae aridis deciduis passim, non infrequens. Apr. Mai.

184. X. fagineum.

Praeter folia *faginea*, quae copiose colit, in *pyrinis* quoque *sylvestribus* rarius lectum. Perenne.

185. X. alneum.

α , *alneum*

$\beta\beta$, *betulinum*

Var. α , cum praecedente specie nimirum affini, a quâ vix nisi situ sparso parco, superficie opaciore locoque na-

tali discrepat, varietatis in loco conjungenda nobis videatur. Speciem contra propriam $\beta\beta$, nostra forsitan efficerere poterit: praeter plicam enim unicam marginalem annularem plerunque exacte orbiculare laeviuscula est, parum saltem plicata; porro ostiolo quodam spurio? tuberculo nimirum subcentrali (in α , quideam ac *X. fagineo* etiam passim, sed minus distincte, obvio) instructa, quod semel pertusum, ni fallacia subfuit optica, sicut fungillum ipsum inanem, vidiimus. Num ad *Sphaerias* unâ cum cognatis modo dictis translocanda? in re impediatâ nil definiimus. In foliis dejectis siccis α , *alneis*, $\beta\beta$, *betulinis*: parcior utraque, locis opacis umbrosis (*Moholzer Haide*). Aprili, Maio.

5. N A E M A S P O R A.

a) *Sphaeriodaea*.

186. *N. chrysosperma*.

Frequens in lignis *populueis*, *alneis* etc.: etiam in sarmenis *Vitis viniferae* deinortuis obvia. Perennis pro generis more: tempore pluvio quoconque cirrhos promens.

187. *N. leucosperma*.

Truncis haec laetari videtur compagis durioris: in *Ulmo campestri*, *Carpino* etc. praesertim a nobis observata.

b) *Amorphaea*.

188. *N. crocea*.

Ligna praeprimitis *betulina* hâc onusta inveniuntur in regionibus nostris. Autumno sero.

189. *N. populina*.

Tuberculum amorphum magnum crassum, fibris ligneis intertextum, molliusculum, e viridi nigricans — *cirrhos*

edit plerunque crebros, saepe longissimos. In *Populo*
dejectâ (*ad Neissam*) Aprili.

6. T U B E R C U L A R I A.

Tab. V. 190. *T. ciliata* NOBIS.

f. 6. *T. erumpens sparsa substipitata, receptaculo margine albo - ciliato, capitulo laevi globoso ovatoque candido, demum dilute roseo.*

*Totus fungillus minutus, lineam diametro vix aequans. Stipes pallidus, subfuscus, intra corticis saepe fissuras fere totus absconditus, semper tamen praesens; inox brevissimus crassior, mox mediocris ac tenuiusculus — in receptaculum sursum dilatatur discoideum concaviusculum subimembranaceum orbiculare album, ciliis longissimis concoloribus, dein subrubelle inicantibus, inarginatum. Cilia haec, toto fungillo longiora, recta sunt vel rarius subflexuosa, parallela, vix divaricata, erecta aut semipatula, per unican plerunque, sed satis densam, seriem circa marginem disposita, rigidiuscula quidem, at non setosa. Receptaculo porro medio impositum est capitulum formae mox ovato - oblongae, mox globosae, mox inter utramque per varios gradus ludentis, nonnunquam subgibbosae — substantiae compactae solidae, ejus fere, quae in *T. vulgari* prostat — coloris e candidissimo in amoene diluteque roseum sensim abeuntis — superficie laevis. Demum, a pluviis forsan ablutum, totum perit, ut in exemplis vetustis discus nudus, plerunque tum distortus, ciliis suis persistenter fimbriatus supersit. Erumpit species elegantissima ex epidermide fruticis cuiusdam hortensis scansorii semi-putris nec amplius dignoscendi (an *Hederae Helicis?*) inter rejectamenta hinc inde, sparsa. Aestate et autumno.*

191. T. vulgaris.

Vulgatissima species, in ramiulis lignisque omnis generis abundans. Perennis.

192. T. granulata.

Granula superficie *Sphaerium* quandam periphericam mentiuntur. In ligno arido *tiliaceo* a nobis inventa, parcior. Hyeme.

193. T. rosea.

α , *rosea*

β , *carnea*

Loco indicato var. α , frequentior; β , rarer. Perennis: in primis autumnalis.

obs. Colores specierum novarum, in quarum nonnullas incidiimus, minime contemnenda futuros mycologorum labores exspectare videtur: sed in genere parum hactenus firmo ac definito speciebus augendo circumspecto utique tardoque pede procedendum erit. Sic e. g. obvenit nobis

a. *T. saligna*. T. parva subrotunda varie confluens, extus sordide fulva, intus aurea. Una tantum vice inventa in ramis emortuis semiputridis *salignis* (*Diehsa*). Junio.

b. *T. bicolor*. T. stipitata simplex ramosaque, stipe crasso aureo - rutilo, capitulis albis molliusculis. *Statura* 2 — 3 linearum: *situs* ut plurimum caespitosus. In ramis amputatis inter rejectamenta horti (*Mückenhayensis*), tempestate pluvia. Junio.

O R D O II.

S A R C O C A R P I.

7. S P H A E R O B O L U S.

194. *S. stellatus.*

Fungus locis putridis vulgatus, *statura* variabilis, sed *formam* constans, praeter ligna alias etiam quisquiliis varias epigaeas occupat: ita v. c. *praegrandem* in *amentis populinis* dejectis putrefactis vidimus etc. Aestate et autumno.

obs. Fungillum memoratu dignissimum, sed semel modo parciusque, quam ut certi quid de eo statui possit, repertum — huc tantisper adducimus. Esto

S. Solen. *S.* e cylindrico obovatus, extus villosus, candidus, ad tactum cruentatus: ore demum aperto subradiato. — Margo in junioribus inflexus massae incumbebat fungilli cavitate inexplenti subcarnosae semi-pellucenti albidae, *vesiculum* antecedentis speciei etiamnum demersam non male referenti: verum protrusam hanc saltuunque parantem conspicere non licuit. Os in senioribus patens, leviter substellatum fissum, interiora inania ostendebat. *Forma* Pezizae *Soleniae* cuiusdam. In *Pino* (*Quolsdorf*) epixylum habuimus Junio.

8. T H E L E B O L U S.

195. *T. stercoreus.*

Minor, nudus, pilis baseos solitariis radiantibus matrici

affixus. Valde juvenis pallidissimus est, et pellucidus fere: inde ab aetate hâcce tenellâ mutationes fungilli a b. *Tode* fusius enarratas ad unam omnes vultu intento prosecutis ipsissimum tamen placentulae subsultum oculis usurpare non obtigit. In succerdâ locis humidis umbrosis jacente, et quidem tempore etiam sereno ac siccissimo, non infrequens coagminatus nidulatur: parvior in merdâ humanâ. Aug. Sept.

196. *T. terrestris nobis.*

Tab. II.

T. major, congestus, late effusus, tomento dense compexo crasso subiculare flavicanti insidens.

f. 4.

Convenit quidem cum praecedente forinâ ac colore, in universum etiam historiâ, cui et in hâc specie per omnia vitae stadia indagandae prospere eventu operam navavimus: at specie tamen differt 1, ac paeprimis, *subiculo* modo indicato; 2, *staturâ* ultra duplum majorc (diametro 2 lineas in perfectioribus aequante, imo nonnumquam excedente); 3, *margine* post fructificationem multo luculentius ac constantius membranâ albâ lacerâ lacinulato; 4, *loco* et 5, *tempore* natali. Subiculum e filamentis longis firmiusculis dilute flavis arcte intertextis satis crasse ac solide compexum, demum tamen tenuius atque hinc inde obliteratum, subterstratum est catervae fungorum longe lateque, ad 4—6 uncias et ultra, effusae: junioribus semi-immersis, adulis nudis, nec nisi fibrillis sparsis pro annexu instructis. Ad reliquam porro speciei historiam post descriptionem *Todeanam* quae addamus, vix habemus: verum illud silentio non prætereundum est, nos ne in hâc quidem specie, quantumvis diligentissime observatâ, vesiculam *salientem* unquam vidisse. Haec potius ad id firmitatis roborisve elasticí, quod vasculo *T. stercorei* tribuit inventor, neutiquam pertingere videtur. *Latex* nimirum *fructificans* ab initio

observandus vel nullatenus consolidatur, sed fluxilis persistens membranulae tandem vertice rupto circumquaque redundat; vel eosque tantum inspissatur, ut apice fisso cirrhuli fusiformis in speciem profluat. Nos saltem hujusmodi cirrulos, resunto post nocturnam quietem examine, juxta ora semipatula, per effluxum procul dubio, recubantes conspeximus eorumdem speciminum, quae vesperā praecedente vasculo suo semi-emerso coronata animadverteramus. Prius nobis spectaculum greges autunnales, posterius vernales praebuerunt. — Praepulchra ceterum species immo sylvarum opacarum amat penitralia, ubi terrae nudae vel muscis, foliis, stipitibus putridis humi jacentibus (interdum tota obiecta) instrata passim occurrit (*Moholzer Haide*). Autumno seriore primoque vere.

9. PILOBOLUS.

197. *P. crystallinus*.

Fungus ipse ephemerus est: sed pilei ejus, substantiam tenace praediti, postquam projecti sunt, paullatim exsiccati, diutissime persistunt. Praeter sterlus vaccinum et equinum, quae vulgaris incolit, aliquoties etiam in succerdà, et insignis quidem staturā ac luxurie, nobis visus: minor contra et delicatior in fimo capreolino, locis unibrosis humentibus jacente. Oinni anni tempore humido.

198. *P. roridus*.

Aetatum quidem varias vicissitudines in fungillo semel tantum locis remotis (*Diehsa*) lecto, omnium tenerrimo, nec incolumi domum transportando, perscrutari non licuit: sed quo minus cum praecedente conjugatur, vel ipsa perfecti ac fructificantis forma diversissima,

aciculae punctoriae minutulæ ex omni capite aequiparanda, prorsus prohibere videtur. In fimo equino. Medio Junio.

10. S C L E R O T I U M.

199. *S. vaporarium* NOBIS.

Tab. X.

S. tectum magnum durissimum polymorphum laeviusculum fuscescens, demum corrugatum nigrum.

f. 1.

Statura, color, locus, et eximia praesertim durities hanc speciem ut a subsequentibus sejungeremus, nobis persuasit. *Forma* varia — subglobosa, oblonga, reniformis, fabaeformis etc.: adeo tamen lobato - difformis, ac *S. fungorum* et *muscorum*, non occurrit. *Longitudo* nonnunquam uncialis fere: *latitudo* 4/6 linearum. *Color* a primis inde incunabulis fuscescens in nigrum paullo post ut plurimum transit; fuscus in paucis persistit. *Substantia* alba, dein pallens, in recentissimo jam fungo admodum firma in sicciore adeo indurascit, ut cultri aciem nonnisi per quam difficulter admittat. In senioribus superficies rugosissima evadit. Degit haec species intra corticem vaporarium (*Seer Allee*), leviter tecta, frequens. Autumno et praesertim vere.

200. *S. fungorum*.

Est *S. fungorum* *Synops.* I. p. 120: excluso tamen synonymo *Todeano*, quod coloris locique caussâ sequenti speciei nobis judicibus restituendum erit. — Pallidum, demum e badio fuscum, glabruin, valde plerumque difforme, saepissime *Agarici tuberosi* nutrimentum — intra *Agaricorum* putridorum lamellas non infrequens nidalatur. Autumno.

201. *S. subterraneum* *Tode.*

α , *muscorum*

β , *truncorum*

Cf. *Tode fung. mekl.* I. p. 3. 4. Var. α , tota amoene lutea, extus intusque concolor, locis paludosis sylvaticis, mox circa muscorum radiculas conglomerata, mox lignis obtectis madidis putrescentibus inhaerens, passim occurrit Maio, Junio. Ita et β , hinc inde invenitur; major, adeo magna tamen, ac suam pinxit b. *Tode*, nondum nobis visa; extus lacte flava, colore pulchre rubello in nonnullis passim afflata, intus alba, vix pallens. Locis madentibus, ipsissimae saepe aquae immersa, tecta, circa truncorum radices et alibi. Aestate et autumno.

202. S. durum.

Depressum, planiusculum, oblongo-subanomalum. Caulis aridos amat Umbellatarum, *Cicutae*, *Chaerophyllum* etc. in quibus praecellenter nutritur: sed ingens etiam, ad unciam usque longum, semunciam latum, parallele simul et profunde sulcatum, habuumus v. c. in *Alced rosæ* etc. Autumno, hyeme, vere.

203. S. complanatum.

Modo sessile, modo substipitatum: teretiusculum, dum vi vitali vigentissimum turget, dein in formam obcordatam vel obovataum plus minus compressum: recens sordide pallidum, siccum opacius, fuscescens. In stipulis, granulum culmis etc. passim: sed vulgatissimum in foliis obtectis putrescentibus variis, *Alni*, *Betulae* etc. praesertim *Populi tremulae*, ubi laetissimum viget hyeme, vere, aestate.

Tab. III. 204. S. scutellatum NOBIS.

f. 6. *S. orbiculare horizontale depresso-concaviusculum substipitatum fuscum, demum rugulosum nigrum.*

Orbiculum exakte referens, planum vel subconca-
vum, scutelliforme, Pezizam sese primo adspectu simu-
lat. Diameter $2/3$ linearum; crassities $\frac{1}{3}$ lineae fere. Sti-
pes brevissimus, a latere tamen distincte conspicuus.

Substantia pro generis more tenax, alba, passim subfuginosa. *Cortex* in nonnullis pube, aut si mavis pruinâ, tenuissimâ cinerascente (an seminali?) obductus; ceterum laevis. Speciem formâ constantissimâ, situ et colore a praecedente affatin diversam in petiolis nervisque foliorum putrido - siccorum *Fraxini* locis dumosis umbrosis legimus (*Jankendorf*) Maio.

205. S. *Brassicae*.

Substantia initio tota alba, dein punctis sparsis nigris conspicua, penitus demum nigra evadit. Occurrit loco suo, nec alibi hactenus, non infrequens, hyenalnis.

206. S. *varium*.

α , *Brassicae*

$\beta\beta$, *pyrinum*

Var. α , aetate mediâ e pallido subvirente fuscescens laeviuscula; matura extus, demum et intus, magis magisque nigricans corrugatur. Non tantum hyemalis est et cellaris; sed et aestivalis sub dio in radicibus caulinibusque *Brassicae* siccis crebra ac gregaria provenit, initio subimmersa, *pseudostromate* nigro quodam, forsitan nonnisi a variis sordibus oriundo, interdum instructa. $\beta\beta$, lobata varia, cortice duro nigro, substantiâ (per putredinem, ut videbatur) inolliusculâ pallidâ, in fructibus *pyrinis* putribus parasitica — huc satis commode, nisi ob solum natale praesertim nimis abnorime propriam speciem malueris, referri poterit. (An istuc *Tremella ustulata* *Synops.* II. p. 627? sed noster fungus *Sclerotii* certissime accensendus est). Semel, ineunte Januario, in pyris sub dio projectis.

207. S. *Semen*.

Plerumque exacte globosum, subliberum. Praeter caules semiputres Solani etc. *folia* etiam betulina aliaque passim, laxe adhaerens, incolit, locis humidis dejecta. Vere.

208. *S. pubescens.*

*Formā variat globosā et oblongā. Acutiusculum nonnumquam, medio saepe excavatum. Villo baseos albido radiculiforini hymenii fundo aut lamellis *Agaricorum* putrescentium infixum passim occurrit Nov. Dec.*

209. *S. Erysiphe.*

α , *herbarum*

β , *coryleum*

α , in variarum plantarum (*Ranunculorum* etc.) foliis, sed et in caulis herbarum, v. c. *Delphinii Ajacis*, siccis, elegantula. β , in foliis coryleis passim. *Tomentum* in hāc saepe vix ullum: *granula* veluti aperta apparent. Autumno, vere.

210. *S. quercinum.*

Nonnumquam hemi - ellipsoideum. *Vulgare* in foliis *quercinis* — rarius in *fagineis* — rarissimum in *pyrennis* sylvestribus. Perenne: sed praesertim vernale et aestivale.

211. *S. populneum.*

Est e maxime trivialibus, folia semiviva siccaque *Populorum*, *nigrae* et *tremulae*, mirà copiā vexans; perenne. Simile porro corpusculum paginam superiorem foliorum *Salicis Capreae* frequens passim obsidet: sed an fungosum? an entomogonium? nondum satis liquet. Vere, aestate.

212. *S. sphaeroides.*

Speciem memorabilem, inter *Sphaerias* et *Sclerotia* mediam (cf. N. 17.), in rauis nos quoque tenuioribus *Populi tremulae* hinc inde invenimus (*Moholzer Haide*). Autumno tardo et vere.

OBS. En iterum specierum huicce generi accensendaruim dyadem, quam nondum satis explorata in amplius successoribus proponimus examen:

a. *S. Tragopogi.* *S. parvum semi-immersum subglobosum*, disco collapso pezidoideum, nigrum. *An Sphaeria?* Substantia vetare videtur; massâ enim albâ durâ carnosâ intus farctum est. *Sphaerîa punctiformi quadruplo majus*, domicilioque diversissimum: inventum enim fuit hortense in *Tragopogi porrifolii* caulis aridis, medio Nov.

b. *S. acerinum.* *S. sessile applanatum disciforme sordide nigrum.* Totâ disci paginâ inferiore folio insidet, nec ullâtenus in fuscum vergit: forma planissima. Inde a *S. scutellato* et *quercino* diversum videtur: semel parcum in folio *Aceris Platanoidis*. Aprili.

II. T U B E R.

213. *T. album.*

Minus, subrotundum oblongumque minus difforme; extus ex albo sordide rufum; intus itidem album, dissectum ad aëris contactum rubescens. Mox inodorum, mox allium vehementer redolens. Terrestre, semi-immersum, ad vias arenosas hinc inde, sed parcius. Unciam diametro vix superans; superficie parum rugosum. Aestate et autumno.

214. *T. virens nobis.*

T. VIII.
f. 5.

T. majus lobato-difforme, filamentis in superficie sparsim decurrentibus laxis subreticulatum, extus e rufo griseum vel sordide spadiceum, intus e viridi cinerascens.

Difserit ab antecedente 1, colore externo et praesertim interno constantissimo; 2, reticulo filamentoso; 3, difformitate eximiâ; 4, staturâ ultra duplum majore, ut plurimum 2 — 3unciali. His discriminibus immixi fungum nostrum specie separandum duximus — inodorum ceterum et insipidum, polymorphum, diversimode gibbo-

sum, Tuber edule *Solani* adeo mentientem, ut vix illus indeceptus discedat, semi-defossum, arrhizum, ni fila supra descripta, passim apicibus liberis ramosa, radicularum vices subire aestinaveris. Viarum praesertim et haec species arenosarum comes, sed magis assidua praecedente. Item aestate et autunno. — An igitur species nostra cum *Lycoperdo aestivo Wulfenii* conjugenda? magnitudine exceptâ parum obstare videtur: verum penes peritiores esto judicium.

O R D O III.

D E R M A T O C A R P I.

F A M I L I A I.

T R I C H O S P E R M I.

12. G E A S T R U M.

a) *P e d i c e l l a t a.*

215. *G. pectinatum.*

Volva 5 — 8fida, fornicata, reflexa, laxa. *Oris* dentes validi crassi, inde ab ejus basi separati, pectinis dentibus similes, in conum acutum convergunt. *Pedicelli* inox laeves, mox striati. Legimus speciem raram in terrâ rasâ acubus obtectâ sub Abiete (*Löbauer Berg*), loco unico; Septembri.

216. *G. quadrifidum.* α , *majus* β , *minus*

Ludit utraque var. *ore* vel pallidiore incano, vel obscuriore subumbrino: differunt staturâ peridiique formâ. Crescit α , frequentior, β , rario, in sylvaticis umbrosis, praesertim acerosis, passim. — Autumno, hyeme miti, vere.

b) *Sessilia.*217. *G. rufescens.*

Species magnitudine coloreque aequa fere variabilis ac praecedens: radius tamen rufi coloris mixtura constanter insignitur. Locis similibus cum antecessore: sed infrequens. Perdurat et haec hyemem lenem in verusque.

13. BOVISTA.

218. *B. nigrescens.*

Vel sparsa crescit, vel in caespitulos speciem in aliquot collecta. Loca sibi eligit umbrosa culta hortorum, agrorum etc. quae passim incolit autumno et vere.

219. *B. plumbea.*

Amat species vulgaris pratorum ac pascuorum sicciora, gramine tenui vestita. Aestate, autumno.

14. TULOSTOMA.

220. *T. brumale.* α , *efile*

Stipes in exemplis nostris *peridio* nudiusculo expallescente multo squamosior: attamen *os planum* hanc oiuino speciem suadet. Parcum semel invenimus fungum in muro (*coemeterii Jankendorfensis*). Exeunte Januario.

15. LYCOPERDON.

221. L. Bovista.

In collinis graminosis pascuosis hinc inde. Aug. Sept.

222. L. pratense.

Exempla nostra descriptione *Synopscos* ut plurimum aliquanto minora, diametri uncialis fere. *Verrucae* parvae, mere pulveraceae, faciles detersiles. — Cum praecedente passim, non infrequens. Aestate et autumno.

223. L. excipuliforme.

 α , *autumnale*

Caulis longior vel brevior, basi praesertim constanter plicatus. *Peridium* e formâ globosâ plus minusve depresso, subtus nonnumquam planiusculum, ut ad figuram pulvinatam accedat. *Loco suo* hinc illinc. Septembris, Octobri.

224. L. perlatum.

 α , *albidum* β , *nigrescens*

Verrucis imbrrium ope sparsum ablutis, *cortex* subjacens laevis nonnumquam in conspectum venit. β , varietatem vix meretur. Occurrit utraque in sylvaticis, aestate et autumno.

225. L. candidum.

In sylvis frondosis ubique, ut plurimum terrestre, rarius in truncis putridis epixylum: reliquis coaevum.

226. L. echinatum.

In pinetis aequo ac faginetis, sparsum vel caespitosum, hinc inde satis frequens. Autunnale.

227. L. umbrinum.

 α , *hirsutum*

Differit a praecedente *colore* exacte umbrino, ac praesertim *verrucis* tenuibus, subinde elongatis, mollibus;

a sequente formâ, etiam situ non caespitoso. In pinetis et abiegnis frequens, autumno.

228. *L. quercinum.*

*Caespites magni. Radices copiosae, longae. Frequens crescit haec species in cortice vaporario (*Seer Allee*), nec alibi hactenus: ceteris contemporalis.*

OBS. Genus hoc, si quod aliud, iteratâ indiget revisione: quâ institutâ, ad sententiam Bulliard de *L. Proteo* numerosis varietatibus superbiente, forsitan et ad alias specierum reductiones, reversum iri, certo omnino auguramus. Notae enim specificae pleraequæ, a colore v. g., formâ, verrucis, umbone (in junioribus fere nullo, vix nisi in maturescentibus paullo ante corticis diruptionem, cui inchoandæ destinatus est, assurgente) desuntæ, aetatis progradientis mutationibus adeo obnoxiae sunt, ut de limitibus firnis inter species affines stabiliendis saepe prorsus desperandum esse videatur.

16. S C L E R O D E R M A.

229. *S. citrinum.*

Magnitudine inter 1 et 4 uncias ludit: in gramineis secus vias, in pinetis etc. vulgare, terrestre et truncigenum. Aestate exente et autumno.

230. *S. spadiceum.*

Propinquum antecedenti, sed unciale fere, laeviusculum, guttatum, spadiceum, subtus pallens. Rarius illo: ceterum loco (etiam terrestri) ac tempore congruum.

231. *S. cervinum.*

α , *granulatum*

Aestate juniore extus pallet, jam tunc granulosum; intus e dilute rubro purpurascit. Cortex dein magis magisque induratus spadiceus evadit: medulla e fusco nigricat. Vulgata species videtur in pinetis: non obstante enim

loco subterraneo, mero casu effossa satis frequens invenitur. Aestate, autumno.

17. P I S O L I T H U S N O B I S.

Peridium commune caulescens, varie demum ruptum, includens *peridiola* numerosa, intra substantiam fibrosam celluliseda.

Tab. I. 232. *P. arenarius* NOBIS.

f. 5. *Scleroderma arrhizum* *Synops.* I. p. 152?? Descriptio non satis adaequata videtur: nimis tamen profecto succincta est: adeo, ut icona explicationeque inventoris ipsius potiri frustra conati, nun species nostra cum *Scopolianū* una eademque sit, necne? dijudicare nequeamus. Ut cunque tamen hoc se habeat, fungo nostro neminem facile autoptam proprium genus, cui praeter synonymon allegatum forsitan etiam *Scleroderma tinctorum* *Synops.* l. c. adnumerandum erit, recusaturum confidimus: ejus inde petivimus nomen, quod *peridium commune* persicissum lapidis notissimi, quem propter therinas Carolinas nascente in *Pisolithum vulgo* nuncupant, memoriam illico renovat. *Caulis* $\frac{1}{2}$ — 1 unc. longus, $\frac{4}{3}$ unc. crassus, deorsum subattenuatus, terrae firmiter infixus, basi praemorsus, radiculas parcas vagas tenues flavidas, interdum vix ulla, exserens, intus substantiā communī dilutius coloratā, sursum celluligerā fungillos infantiles alente, farctus — dilatatur in *peridium commune* sphæricum fere, rarius subovatum, diametri $1\frac{1}{2}$ /4 uncialis, superficie subaequalis, non nisi levius passim lacunosae: eius *cortex* laevis est, opacus, pro ratione tenuis, rigidus, fragilis, sordide ferrugineus, dein expallidus. *Substantia* stuposo-fibrosa, e filamentis longiusculis evidenter contexta, recens fusco-viridis, humida, latice aquoso veluti e spongia exprimendo per-

fusa, exsiccata nigricans in massam duram satis firmam compingitur, lamellosas tum undique maceris inter celulas vicinas exhibens. Tota quanta nimurum *cellulis* scatet innumeris, variae magnitudinis ac formae; quarum singulae peridiola singula laxius fovent, ita ut haec facile exglubi, cellulaeque dein ipsae vacuae conspici possint. Sunt ista *peridiola* initio minuta, mollissima, pulposa, extus intusque unicolora laete flava: paullatim inde in formam plerumque ovato - oblongam, ob situm arctum diversimode compressam, excrescent, *cortice* (a filis substantiae agglutinatis, ut videtur) hirsutulo, tenui, albido vel flavo - sulphuracente, exsiccato etiam colore servante — *medullā* carnosā succulentā albidā, paullo post brunnescente, simulque cito arefactā et in pulverem terreo - ferrugineum filis parcis intermixtum dilapsā. Quac omnia brevibus sese ita excipiunt, ut fungo verticaliter secto peridiola saepe *summa* pulvere plena, *media* etiamnum succulenta, *ima* et *lateralia* exigua mereque pulposa invenias, unicoque obtutu historiam speciei integrum perlustres. Fungilli ceterum centrales maiores, 3—4 lin. longi, 1½ lati; versus marginem sensim minores; *minuti* tamen, dummodo adulti sint, non dicendi. Cortice communi demum varie diffracto, peridiolisque vulneri accumbentibus simul etiam laesis, pulvis carcere suo liberatus longe lateque dispergitur. — Secus vias, agrorum margines etc. locis arenosis apricis passim, nec infrequens, crescit a Junio in Novembrem usque.

18. LYCOGAL A.

233. L. atrum NOBIS.

Tab. III.

L. atrum, pulvere filis ramosis arbusculiformibus radia- f. 3.
tim divergentibus intertexto.

α , *pulvinatum*

β , *pendulum*

Singularis capillitii structura amplius infra describenda speciem nostram cum *Trichodermate fuliginoide* Pers. *Synops.* I. 231. in novum forsitan genus, *Trichodendri* nomine idoneo donandum, conjungi posse monebat: sed in *L.* etiam *argenteo* similis fabricae rudimentis, ad quae imperfectior nonnumquam arbusculae nostrae effiguratio justo propius accedere videbatur, non semel observatis, a proposito abstinere satius duximus. Mox solitaria crescit var. α ; mox specimina aliquot contigua, immo subconfluentia, caespitem efficiunt. *Forma* satis regularis, pulvinata sive hemisphaerico - depressa, in subeffusam quandoque abit: *diameter* 1½ unciarum fere est, *crassities* 4/6 lineas aequat. Totus fungus primitivus liquainen sistit mollitiei in *Trichospernis* solitae pulposae, coloris albi, paullo post sordide flavicantis: inde e rubello sanguineo fuscescens paullatim simul exsiccatur et ad maturitatem appropinquat. In aetate dein perfecta positus *membranam* ostendit subjacente in satis validam, pellucidam, ex argenteo cinerascente, planam, ligno incumbentem; e cuius centro assurgunt *fila* 1 — 3 simplicia firma, at in ramos ramulosque teneriores numerosos, vage pulverem undique (quo difflato luculenter oculos subeunt) perreptantes, subdichotome immo arboris ad instar divisa. *Cortex* porro fungum tegit modo griseo - fuscus, modo ater, reticulo subtili elegantulo albescente scabellus, at in ejus interstitiis laevis, immo paene lucidus — tener ceterum, tenuis, rigidus, omnium fragillimus; adeo ut ad tactum aliamve injuriam quantumvis leniter illatam statim ruptus facilem *pulveri* copioso, subtiliori, e fusco demum aterrino, exitum praefbeat. Var. β , discrepat *statura* triplo minore, *situ*

de trabibus horizontalibus liberis verticaliter pendulo, et formâ inde globosâ vel subturbinatâ substipitatâ: substantiâ enim fungi initiali molluscâ juxta communem gravitatis legem ima petente, ac circa arbusculae ramifications haerente, truncus arbusti (*filum nimurum crassius simplex supra descriptum*) denudatus petiolum quendam stipitemve sistit. Superficies in hâc interduin subgyroso: aliâ vice villo albicante, num alienigenâ? dein evanescente, tectam vidimus. — Utraque constantissime nonnisi *pinicola*: β , tempore humido ad matricem indicatam (*Monplaisir*) rario; α , ad trunco mortuos decorticatos quotannis frequens, sed praesertim, postquam lugubri sane fato pineta nostra pleraque nefastâ prorsus *Phalaenae B. Pini L.* voracitate devastata fuere, per novissimos hosce annos vulgatissima. Apr. Mai. Jun. parcior reddit Oct. Nov.

254. *L. argenteum*.

Forma segmenti sphaericci ad quartam fere superficie partem pertinentis. *Color* corticis ab initio argenteus, sericeo nitore insignis; sed deinde sordescit, e griseo in subfuscum vergens. *Fila* in hujus quoque speciei exemplis perfectioribus *membranae* suppositae innata visuntur, parca, subsparsa, firma, verticalia obliquaque; sed simpliciuscula, nec in arbusculam hactenus efformata invenimus: cf. modo dicta ad N. 253. Huic nimis cognatum videtur *L. turbinatum Synops. I*, p. 158.: nonne eâdem tantum de caussâ eodemque modo ab eo diversum, ac β , praecedentis speciei ab α ? — *Ligna* truncosque varios (abietinos, betulinos, quercinos etc.) passim colit, non rarum. Aestate, autumno.

255. *L. minutum*.

Ludit species trivialis *staturâ* unciali, ino ampliore; rarius *figurâ* oblongâ, fabaeformi etc. *Fila* corticis

paginae interiori undique adnata, parvula, tenuia, subramosa, satis dense congesta. In lignis putridis ubique abunde. Aestate et autumno.

19. F U L I G O.

236. F. rufa.

Rarior in regionibus nostris: in sylvis praesertim frondosis remotis meridionalibus truncos betulinos aliosque passim incolens. Sept. Oct.

237. F. violacea.

Caudices haec praeauat *abietinos*, ad quos minime infrequens occurrit. Forma subrotunda: diameter ab 1 ad 4 uncias variat. Autumno, in hyemem usque.

238. F. flava.

α , *flava*

Cortex in hac quoque haud raro evanescit. *Vulgaris* ubique: aestate, autumno.

239. F. vaporaria.

Saepe, a sole praesertim justo citius tacta et exusta, in bullas varias corneas solidas pulvere destitutas indurata, imperfecta persistit. Abunde promerget ex acervis coririorum, corticem tum florere (*die Lohe blüht*) ajentium. Vere et aestate, parcus autumno.

Tab. VII 240. F. muscorum N O B I S.

- f. 1. *F. pulvinata gregaria parva ochrea, demum exalbida, cortice laeviusculo venoso - noduloso tenuissimo semipelluciente fragillimo, pulvere nigricante.*

Corticis indole haec etiam species, aequa ac praecedens *F. rufa*, ad *Lycogalactis* genus quadantenus accedit: verumtamen huic nostro ob fabricam internam adjudicanda est. Diameter $3\frac{1}{4}$ linearum: altitudo bilinearis: specimina passim bina confluent. *Muscicola gregaria* magis est et irregularis, exemplis pluribus mem-

branulae communi albidae pellucidae impositis: epiphylla magis solitaria regulariusque orbicularis obvenit. *Cortex* nec celluloso - fibrosus est, nec foraminulosus, sed (nodulis sparsis, per venas subanastomosantibus, exceptis) laevis: ejus *color* ochraceus admodum fugax, subtus tantum (loco videlicet ab aëris allusu tutiore) diutius persistens, postquam exalbuit, pulvere transinicante cinereus appetet. *Pulvis* suetae prorsus in congeneribus naturae, fusco - niger, fibris ochreis intertextus. — Hinc illinc reperimus speciem rariusculam, terrestrem, locis humentibus vel paludosis opacis sylvaticis (*Moholzer Haide*) foliis deciduis et praesertim muscis inspersam.

Sept. Oct.

241. F. candida.

Affinis videtur *F. flavae*, a quâ cortice praesertim candido distat. Increscit truncis muscosis pineis aliisque, sed parum frequens (*Moholzer Haide*). Aestate et autumno.

20. S P U M A R I A.

242. S. Mucilago.

Graininibus, stipulis, aliisve corpusculis huini jacentibus copiose innascitur locis humiliusculis umbrosis, tempore pluvio aestivo et autumnali.

243. S. physaroides.

Diderma quoddam Physarumne sessile corruptum, mucore albido (cortice scilicet in pulverem grossiorem soluto) obductum, obiter inspecta mentitur: sed pulvere illo absterto vel difflato *peridia* lucem subeunt varie confluentia, nigra, cuticulâ tenerrimâ veluti *cortice interiore* tecta ac inde sequenti generi proxima, intus pulverulenta. Ligna, trunco, muscos etc. sylvarum passim incolit. Jul. Aug.

21. D I D E R M A.

a) *Stipitata.*244. *D. stellare.*

Fungilli perquam elegantes in acervulos laxos congregati vel subseriatim dispositi, rarius sparsi, *subiculo* insident membranaceo albido seu flavicanti, e quo plicato quasi ac sursum tracto *stipites* efformantur compressi latiusculi, mox brevissimi ac vix ulli, mox mediocre, ico-nem *Schraderianam* aequantes, quin paene superantes. Habuimus exempla prospero casu penitus incolumia, quae *peridii* cortice *extero* (firmo, ex albello rufescente aut fuscescente) in lacinias $\frac{4}{8}$ revoluto, *interiorem* membranaceum, delicatissimum quidem at evidenter tamen pulveri nigro translucenti superductum, ostenderunt. *Columella* modica, globoso - depressa, etiam sub-anomala, rufescens: *capillito* dein post pulverem dispersum soluto laxe saepe veluti telâ araneosâ obtegitur. Amat haec species, statuâ variabili ludens, cortices *abietinos* semiputres: obvia hinc inde autumno, hyeme miti, vere.

245. *D. umbilicatum.*

Sparsum gregariumve. Desuper inspectum videtur sessile: *stipes* tamen adest brevissimus, crassus, rufus. *Peridium*, quantum observare licet, simplex, magnum, valde umbilicatum, rugulosum, e cinereo albicans: *pulvis* fuscus. *Columella* satis magna, rugosa, rufescens, pulvere albo compactiore pro more referta. Rariorem legimus speciem in ligno *Populi tremulae* putri (*Moholzer Haide*) aliquot locis. Oct. Nov.

Tab. IV. 246. *D. squamulosum nobis.*

f. 5. *D. sparsum stipitatum*, *peridio* *globoso* : *depresso* *squamuloso* *subtus* *umbilicato* *cinereo*, *columellâ* *conformi* *can-didâ* *nitidâ*, *stipite* *brevissimo* *firme* *concolore*.

Fungillus primordialis totus candidus mollis: corruptus hac aetatula in substantiam notam illam corneam indurascit. E membrana cuvis individuo propriâ parvula orbiculari fibrillosa albâ *stipes* exsurgit validus strictus subteres peridio brevior (nonnumquam vix nullus), a latere tantum conspicuus, ut fungillus desuper acaulis appareat: in peridii fundo coronatus, ut acicula capitulo suo, *columellâ* mediocri candente, pulvere concolore compacto farctâ; a qua versus peridii corticem fila copiosa albida recta subsimplicia subparallelia *pulverem* e fusco nigranteum radiatum undique pertexunt. Peridii cortex duplex est, cinereus uterque: exterior, prorsus ut in *Physaro squamuloso*, in squamas luculentas majusculas mox solutus, interior diutius integer. Crescit in foliis deciduis variis coacervatis et obtectis, imbribus densis diuturnisque praeviis, aëre tepido, minime infrequens. Junio, Julio.

247. *D. vernicosum.*

α, ovatum

Species vulgaris junior, fluxilis dum est, colore superbit pulchro laete cinnabarino, in rufo-brunneum dein apud nos plerumque verso. More bis jam indicato a maturitate saepe arcetur. Locis suis obvenit a prime vere usque in serum autumnum.

b) *Acaulia.*

248. *D. testaceum.*

Specimina interdum aliquot confluunt, subdiformia tumese exhibentia. Occupant ac saepe ambeunt stipites, muscos, stipulas etc. locis umbrosis opacis uidis humi jacentes, copiose. Aestate exeunte et autumno.

249. *D. globosum.*

Columella pallida. *Pulvis* fuscus. *Peridii cortex* inte-

rior ex albo cinerascens. Folia varia hinc inde incolit: aestate praesertim ac ineunte autumno.

250. D. difforme.

*Columella nulla. Pulvis fere niger. Peridii cortex interior coeruleo-violascens, micore nonnumquam prae-pulchro colli columbini insignis — exterior siccus candidus, habitum putaminis ovi Sectioni huic solemneum prae se ferens, huncetatus illico e coeruleo cinerascens. Frequens occurrit tempore in primis pluvio, mox epi-phyllum, mox in graminum culmis aut *Solanum*, *Sparganii*, *Typhae* etc. caulibus concumulatis tectis putrescen-tibus parasitans. Perenne.*

22. P H Y S A R U M.

a) *Acaulelia.*

Tab.VII 251. *P. reticulatum* NOBIS.

f. 2. *P. acaule serpens elongatum flexuosum aurantium, peri-dii ut plurimum ramosis, ramis reticulatim anastomo-santibus.*

*Peridia nonnulla adsunt solitaria, sparsa, indivisa, minora, ifz - linearia, polymorpha, in formam literarum fere O, C, S, vel alio modo, flexa: verum plura, per-fectius effigurata, ad semunciam et ultra elongata varia-bili prorepunt directione, ramisque varie anastomosan-tibus hinc inde emissis reticuli speciem praebent — illaesa dum sunt, pro *Trichiā reticulatā* facile venuin-euntia. Peridii cortex exterior rugulosus, vivide aurantius, secus basin dilutior, eximie fragilis, uniuarius bifarium longitudinaliter dehiscens, rinnā flexuosa denum (marginibus ad latera utrinque valde reflexis, passim etiam frustulatim pereuntibus) patentissimā — interior membranaceus tener flavidus, exteriori arcte adhaerens,*

a quo nonnisi rarius solutus inque pulveris tegumentum remanens in oculos incurrit. Huic undique adnata *fila* concolora subsimplicia luculenta firmula *pulverem* nigro-fuscum satis copiose intertexunt. *Columella* nulla. A sequente, ob coloris affinitatem comparabili, abunde distat formâ, situ, deliscendi modo, structurâ internâ. Legimus speciem pulchram in foliorum variorum exsiccatorum acervis *epiphyllam*, rarius *epixylam*, coelo madente, Junio, Julio, Augusto.

252. P. contextum.

Columellam, cuius plerunque adsunt rudimenta, in nonnullis satis perfectam, *peridio* concolorem fere ac conformem, vidimus. *Ramis*, *corticibus*, *lignis*, *muscis* increscit, loca uda *sylvatica* amans, ubi a *Mniis* majoribus etc. praecellenter copioseque nutritum laete vigore solet aestate et autumno, in hyemem usque.

253. P. confluens.

ββ, muscigenum

Discrepat ab α , staturâ, quam vulgarem servat, locoque natali: specie tamen conjungendum, licet descriptionem auctoris nimis abbreviatam doleamus, peridiorum color ac confluxus, et capillitum praesertim, suasere. Hoc eni fasciculatum compactum, *peridio* dein aperto relaxatum ac subexpansum, *Trichiis* speciem nostram propiorem demonstrat — attamen a *Physaris* vel ob habitum, *peridii* pulverisque colorem etc. vix avellendam. Primo molle, flavum. *Peridium* subdepressum, perquam multiforme. *Columella* utplurimum nulla; aliquoties tamen parvam, albida, pulvere concolore refertam conspeximus. *Pulvis* fucus, solito dilutior. *Muscis*, acibus, stipitibus deciduis abunde saepe irrepit locis umbrosis udis. Aestate et autumno.

254. P. bivalve.

Lndit colore vel cinereo, vel fumoso e cano subolivaceous, rimae marginibus albis. Variabilis porro est dimensionum ratio: habuimus v. c. exempla altissima, 4 fere lineas longa, 2—3 alta, quae *Sterei* alicujus parvuli specie primo obtutu nobis illusere. Frequens viget species excentrica locis praesertim suffocatis, intra acervos v. c. quisquiliarum variarum huius collectarum degens, aestate madidâ, Jul. Aug.

255. P. cinereum.

α , *globosum*

β , *complanatum*

$\gamma\gamma$, *obovatum*

Peridii cortex (duplex, ut videtur — exterus in squamulas furfuraceas solutus) tener est ac pellucens: hinc pulvere transmicanter cinereus appetet, quo disperso colorem nativum albidum monstrat. Truncos corticesque colit α , imprimis *pineos* frequens, caespitosa saepe ac paene fascicularis: β , rariorem invenimus *epiphyllam* (*Monplaisir*) aestate: $\gamma\gamma$, in *Polytrichis* pratorum paludosorum (*Moholzer Haide*) Octobri lecta insignis erat peridiis obovatis dilute incanis in membranâ concolore pellucidâ densissime aggregatis, pulvere fusco. α , praesertim autumnalis.

b) *Stipitata.*

256. P. hyalinum.

α , *albidum*

$\beta\beta$, *chalybaeum*

Var. α , peridii pulverisque colore cum precedente conveniens, ligna passim, sed minus frequens, incolit hymene et vere. $\beta\beta$, differt peridiis majoribus coerulescentibus, nitore chalybaeo egregio splendidis, stipitibus

flavicanibus parum rufescensibus, pulvere fusco - nigro. Hanc in lignis *Populi tremulae* putrescentibus caesis gregariam (*Moholzer Haide*) semel reperimus in eunte Aprili.

257. *P. muscicola.*

Peridia staturā vulgari parum minorā sunt; sed formā a *P. squamuloso* aequē ac *P. nutante*, inter quae ceterū media fere existit haec species, discrepant. *Stipes* e luteo saepe rutilans: *peridium* dein minute squamulosum. *Sphagnis*, *Hypno parietino* etc. rarius hinc inde (*Moholzer Haide*) gregaria innascitur, capitulis nonnumquam per paria coalitis. Augusto, Septembri.

258. *P. nutans.*

α , *vulgare*

β , *subtile*

Peridium primo glabrum, deum rugulosum, ino subsquamulosum, evadit. *Stipes* albidos, deorsum plus minusve incrassatus sordide fuscescit. Truncos abietinos aliosque praeainat vulgatior α , folia ac varias quisquilias humi degentes locis praesertim tectis β : utraque aestiva et autumnalis.

259. *P. sulphureum nobis.*

Tab. VI.

P. stipitatum, *peridio globoso erecto rugoso - subsquamuloso sulphureo*, *stipite brevi firmo conico albo*. f. 1.

Statura curta robusta. *Stipes* e basi crassā in formā exacte conicam attenuatus, albus, capitulum longitudine aequat vel tantillum excedit: *membranulae* vel obsoletae concolori vel prossus etiam nulli impositus. *Peridium* sphaericum, non umbilicatum, rugosum ino subfarinaceum, vivide sulphureum, diutius asservatum aliquantum expallescit: *fibrillae* concolores luculentae sat frequentes *pulverem* de generis more e fusco nigricantem perrepentes exhilarant. *Columella* nulla. Semel

modo, sed perfectam, legere obtigit speciem raram, ad folia sicca decidua imbribus recreata (*Ödernitz*). In emte Augusto.

260. *P. viride.*

α , *viride*

$\beta\beta$, *luteo-virens*

Peridii colore a *P. nutante* affatim diversum, quamvis ceteroquin ex omni capite, etiam capitulo plerunque nutante, cum eo congruat. Rara nobis utraque varietas, nec nisi semel inventa: α , ramulis siccis deciduis, muscis, foliis etc. innata in abietinis umbrosis ineunte Septembri (*hohe Straße*): $\beta\beta$, colore peridii e viridi laete lutescente locum sibi inter α , sequenteinque speciem quodammodo medium vindicans, in truncis *abietinis* putridis humentibus (*Moholzer Haide*) Junio.

261. *P. aureum.*

Parcior haec quoque species praepulchra in regionibus nostris obvia, truncos putres lignaque carie exesa incolens bisve terve inventa. Autumno.

262. *P. aurantium.*

$\beta\beta$, *rufipes*

Varietasne nostra sit an species propria? qui *Bulliard* iconem explicatione inque coram habent, dijudicanto: nos accuratam fungi notabilis descriptionem dare pro virili satagimus. *Situs* sparsus vel gregarius. E membranâ propriâ communive flavicante *stipites* assurgunt peridia sua aequantes aut aliquantum superantes, e basi crassiore sursum plus minus attenuati, striati quin nonnumquam paene sulcati, modo laxi semidecumbentes, modo firmi erecti, interdum subcompressi, ex aurantio rufi. *Peridia* non umbilicata formâ globosâ obovatâque variant: eorum *cortex* minus magisve rugosus, tenuis, subpellucens, fragilis, hinc in squamas vel frusta varia

facile discedens, mox luteus, mox aurantius, nitore quodam rutilo - chalybaeo haud raro micans — ab interioribus ceterum partibus *liber*, totusque igitur a *glebâ* e pulvere capillitioque compactâ, prorsus illaesâ reuana-nente, solubilis. *Pulvis* fusco - niger *fibris* intertextus est satis parcis vagis crassis flavidis, e *nucleo* quodam seu *columellâ* *spuriâ* centrali difformi concolore oriundis. Fabrica haec interna adeo abnormis, ad eam, quae est in *Fuliginibus*, proprius accedens, fungum nostrum non specie tantiu, sed vel ipso genere a reliquis seminovendum suadere videbatur: sed quum characteribus externis plerisque cum α , congrueret, nec, quatenus *Bulliardus* speciei suae penitiora anatomies ope lustrasset, nossemus, loco hoc eum quantumvis ambiguo tantisper proponere, quam novo genere frustra gloriari maluimus. Intra hortorum rejectamenta aliosve acervos (*Trichospermorum* in universum ditissimos) in foliis, stipulis, ramulis etc. suffocatis minime infrequens post imbræ obvius fuit fungillus: quid quod ingentem ejus catervam in ipsissimo *olla* fragmento repertam asser-vamus! A Junio in Angustum usque.

263. *P. columbinum*.

α , *globosum*

$\beta\beta$, *obovatum*

Peridia in α , modica sunt, exacte sphaerica, e coeruleo cum splendore chalybaeo violacea, rugulosa, hinc inde tempore praesertim verno, sed rariuscule, epixyla. $\beta\beta$, formâ *peridiorum* majorum nitidiorumque obovatâ discrepans semel in culnis tecti vetusti straminici (*Rengersdorf*) inventa fuit. Medio Novembri.

264. *P. squamulosum*.

Capitula juniorum mollia fluxilia flava domum etiam cautius translata in aetatem abeunt maturam. *Stipes*

mediocris, firmus, rufus, rutilans: *peridiorum* interdum subnutantium cortex exterior in squamas solito crassiores furfuraceas solvit. Ad truncos corticesque in primis *pineos* et *abietinos* haud adeo infrequens nobis: aestate, autumno, hyeme.

265. *P. tigrinum.*

Squamulae in aliis satis grossae, in aliis subtile pulvulentae; interduum etiam obliteratae. Ex omni ceterum capite cum iconē cel. *Schraderi* convenient specimina nostra: sed *columellam* distinctam non animadvertisimus. Ligna putrida *abietina* passim incolit, parum frequens. Nov. Dec.

266. *P. farinaceum.*

α , *globosum*

β , *depressum Trentep.*

Cf. *Schrad. nov. gen. pl.* p. 26. *Stipes* modo mediocris, modo brevis, modo (in muscicolis praesertim, at et epixylis) vix ullus. *Peridia* saepe bina, rarius terna, connata. *Columellae* in aliis rudimentum quoddam, in aliis ne hoc quidem, observavimus. *Corpuscula varia* occupat species vulgaris, in ipso etiam fino equino nobis visa: perennis fere.

Tab. II. 267. *P. Clavus NOBIS.*

f. 2. *P. stipitatum*, *peridio pileiformi subtus nigro*, *supra farinâ villosâ cinereâ dense consperso.*

Colore quidem omnium fere partium, habitu firme curto, ac tegumento convexae pilei superficie convenit cum praecedente: sed formâ praesertim peridii constans, a toto reliquo genere prorsus alienâ, magis abhorret, quam ut conjungi queat. *Stipes* perbrevis, diuidium s. integrum peridii diametrum aequans, validus, substriatus, niger, *membranulae* concolori impositus. *Peridia* maiuscula, orbicularia, horizontaliter valde com-

pressa, in pilei formam (supra convexam, subtus concavam) circuncirca regularissime curvata, ita ut fungillus, clavum (ex eorum numero, quos Zwecken vocant vernaculo sermone) exacte referens, Helotii cujusdam novi spe per prima inventionis momenta nobis illuserit: subtus ceterum laevia nigra, supra (nonne per corticem exteriorem in squamulas tenuissimas solutum?) cinereo-pulverulenta, in pilei vertice nonnumquam puncto impresso umbilicata. *Fila* copiosiuscula. *Pulvis* fusca. *Columella* nulla. — *Stipulas* aliaque rejectamenta, sed *praeprimis* foliorum siccorum petiolos nervosque hinc illinc incolit, satis frequens. Junio, Julio, Augusto.

OBS. 1. Multum in genere hujuscem familiae facile locupletissimo superest laboris, partim in ulteriore specierum iam descriptarum nonnullarum confirmatione ac limitatione, partim in novarum conquisitione consumendi. Harum ex iis, quae praeter supra recensitas passiu obviae fuere, duas potissimum apponendas duximus:

a. *P. flavovirens*. *P.* stipite mediocri fuscescente, peridio obovato vel pyriformi, cortice fragili laevi (nec squamuoso) flavo-virente, pulvere compactiore nigro. Inter muscos ad truncum putridum (*Schöpswiesen*) Augusto.

b. *P. compressum*. *P.* stipitatum, peridio umbilicato compresso bivalvi obverse parabolico cinereo, stipite mediocri firme fusco. *Peridium* supra convexum, fissurā longitudinali dehiscens. *Fila* copiosiuscula alba. Peculiaris omnino forma exemplorum prorsus perfectorum desiderium auget. In foliorum, ramulorum, stipitum semiputrium etc. cumulis (*in Gerstmanns Pflanzung*) Augusto.

OBS. 2. Ex iis, quae post viros clariss. *Persoonium* atque *Schraderum* nobis etiam passim annotanda sese

obtulere, quam infirmo diagnosis inter genera ambo praecedentia tali hactenus nitatur, affatim liquebit. *Peridii* enim *membrana interior* in omnibus forsitan adest; etiam si ob arctissimum cum exteriore connubium difficultaria saepe extricatu facile negligatur: cf. NN. 251. 255. 264. 267. Cel. autem *Schraderi*, juxta *columellae* praesentiam defectuive *Didymii* *Physarique* genus secesserentis, sententiam quo minus sequamur, partis hujus inconstantia prohibet: cf. NN. 252. 253. 265. 266. Donec igitur character distinctivus stabilior erutus fuerit, nescimus, an genera haec in unicum conjuncta in familias tantum secundum notas hucusque indagatas dispescere praestet.

23. TRICHI A.

a) *P y r i f o r m e s.*

268. T. *Botrytis*.

α , *fasciculata*

β , *simplex*

Var. α , praeter truncos, quos frequens passim incolit, etiam in fungis durioribus putrescentibus aliquoties inventa (*Agarico sepiario* aliisque) byssō denūm quādān albescente obvoluta perire solet. Autumno, hyeme, vere. Var. β , stipite simplici breviore nigricante, peridio nitide badio distans, specie fortasse propriā digna est. Rarior ad cortices semiputridos (*Moholzer Haide*) Octobri.

269. T. *rubiformis*.

α , *laevis*

Fulgor chalybaeus speciosissimus. *Stipes* ramoso - corymbosus, saepe compressus. *Pulvis* cum capillitio vivide puniceus. Ad truncos et cortices hinc inde, nec rara. Perdurat et haec ab autumno in ver usque.

270. *T. fallax.* α , *dilutior*

Parcior in regionibus nostris ligna putria incolit, grege conferto (*Eulenwald*). Julio, Augusto.

271. *T. clavata.*

Juvenilis et haec, fluxilis dum est, colore pulchro cinnabino - rubro gloriatur. Vulgaris est species, ad truncos putridos ubique occurrentis; autumno, hyeme tepida, vere.

272. *T. nigripes.* β , *cordata* δ , *vulgaris*

In β , *peridium* plus minus compressum, modo obcordatum, modo subglobosum. Utraque ceterum varietas aequa fere frequens nobis, epixyla praesertim. Antecedenti coaeva.

273. *T. ovata.*

Agnen dense stipatum. Saepe omnino figurae indicatee respondet *peridium*: attamen et teretiusculum, etiam medio subcontractum, quandoque vidimus. Corticibus variis copiose innascitur: perennis fere.

274. *T. olivacea.*

Situs sparsus vel congestus. *Membrana* saepe subjacet satis firma. *Forma* inter praecedentem et sequentem quasi media: *color* ab utrâque discrepans: species tamen jure suspecta. Truncigenam passim habuimus autumno, vere.

b) *S u b g l o b o s a e.*

275. *T. nitens.*

Cinnamoinea plerunque: colore tamen etiam variat luteo, flavo, immo ochroleuco, quo insignem semel in trunco abiegno invenimus caespitem (*Moholzer Haide*)

Aprilis. Crebra ceterum occurrit species elegantula non epixyla tantum, verum et intra acervos lumentes quandoque epiphylla. Perennis.

276. T. varia.

α , *diluta*

β , *subrufescens*

Var. α , poridiis magis rotundis, corticibus, muscis, Brassicae caulibus semiputribus siccis etc. inspersa hinc inde obvenit. Nec β , infrequens est, truncicola, peridiis utplurimum reni - seu fabaeformibus. Autumno in primis et hyeme.

c) *Filiiformes.*

277. T. Serpula.

Breviores profecto sunt descriptiones, quam ut, cuiusnam potissimum varietati accensenda sit nostra, pronunciare audeamus. *Colorem* e flavo subfulvescentem primordialis jam, mollissima, pulposa, plenum nec ulla- tenus dein mutatum ostendit: domum ita delatam, intra paucos dies perfecte maturatam, *capillitum* suum profundentem vidimus. Ad unciam et ultra lumbrici ad instar flexuosa serpit, semilineam lata, teres aut subdepressa. Truncos betulinos aliosque passim colit. Autumno praesertim tardiore.

274. A R C Y R I A.

278. A. leucocephala.

Nos fungum, ni quis proprium genus praeoptaret, *Physaris* adscriptum mallennus. Etenim luc non habitu tantum, situ, loco, capillitio, pulveris indole atque colore accedit; sed ne peridium quidem ad amissim adeo, ac *Arcyriarum* mos est, circumscinditur, nec superior ejus pars tam subito evanida aliquamdiu potius post disruptio-

nem etiam persistit. Tempore pluvio ad muscos, ramulos, folia etc. rejectamentorum admodum crebram invenimus hanc speciem Jun. Jul.

279. A. flava.

Fungillus elegantissimus cortices truncosque varios, caespitosus ut plurimum, passim ornat. Minime infrequens, tempore item in primis aestivali.

280. A. cinerea.

Reliquis aliquanto minor, tota incana. *Capillitium* teretiusculum, satis elongatum. Haud itaque *A. puniceae* similem dixerimus. Ad ligna, ramulos, stipites etc. hinc illinc crescit: aestate, rarius autumno.

281. A. incarnata.

Species vulgaris ligna pinea, abietina etc. occupat, paene sessilis interdum. Aestate, autunno, hyeme.

282. A. punicea.

Pulveris color pulcherinus, vivide puniceus: at eo difflato *capillitium* (exakte ceterum ovatum) subcinereum, in griseo - rutilum ob particulas pulvisculi residuas vergens, appareat. In hoc fortasse statu fungus cum *A. cinereâ* diversissimâ nonnumquam permutatus fuit. A maturitate quâcunque de caussâ prohibitus, induratus semipellucens corneus eleganter granatinus tereti - truncatus persistit. *Epixylus* ceterum congenerum more, frequens, perennis.

25. STEMONITIS.

a) *Elongatae.*

283. S. leucostyla.

Peridii e coeruleo violacei fulgor chalybaeus. *Stylium* breve, crassiusculum, album, farinâ concolore deter-sili saepe tectum. Abunde provenit locis uidis umbro-

sis, tectis vel sylvaticis: ubi domicilio solito foliorum, stipitum, caulinum etc. siccorum non contenta, plantas etiam vegetas virentes (*Rubos, Oxalidem Acetosellam* etc.) haud raro obducit. Aestate, autumno.

284. *S. typhina*.

Gregaria ut plurimum, sed non fasciculata. Adest quidem membrana subjacens, at tenera et saepius oblitterata. Habitat in truncis lignisque putridis passim frequens, praecedenti contemporalis.

285. *S. fasciculata*.

Vulgata species non truncoſ tantum et muscoſ sylvarum udarum occupare satagit, verum et in aedes usque ac conclavia penetrans circa lavacra in asseribus humidis nonnumquam degit. Per totum fere annum reperiunda.

286. *S. Tubulina* NOBIS.

S. magna pulvinata subhemisphaerica, stylidiis gregariis circinantibus, capillitiis elongatis cylindraceis in massam pulveraceam fuscam connatis, apicibus obtusis prominulis lucidis nigris.

Magnitudo quidem, forma circumscripta, capillitia in corpus unum coadunata — facie admodum aliena hanc induunt: attamen si quis varietatem antecedentis insignioriem dicere maluerit, haud adeo multum recusabimus. Primo obtutu *Tubulinam* se simulat. Initialis pro generis more tota lactea mollis. Diameter plerunque $1\frac{1}{2}$ unciarum: altitudo 4/6 linearum: forma perfecte orbicularis, rarius suboblonga. Membrana basin communem constituens valida pellucens argentea, luci obversa iridis coloribus saepe ludens, facile ut plurimum a solo natali solubilis, stylidia gestat fusca tenuia capillaria aggregata, sed tamen inter se prorsus libera, circinatim undique convergentia, a mole superimposita depressa indeque decumbentia: pulvis copiosus fuscus compa-

ctior (difficilis diffibrabilis), *capillamento* laxo intertex-tus, in volumen commune coalitus est, cuius *superficies* glaberrima lucens suprà colliculos hemisphaericos, qui sunt capillitiorum singulorum *apices*, regulariter dispo-sitos ostendit. Minime infrequens *Pinum* mortuam de-corticataum, nec aliam hactenus arborem, constans *Ly-cogalactis atri* comes, passim incolit. — Vere, aestate.

b) *R o t u n d a t a e.*

287. *S. papillata.*

Stipes in nostris constantissime brevis; *capituli* dia-me-tro parum longior, firmus, strictus: superior ejus pars intra *capillitum* densius ita occultata, ut transspici ne-queat. *Peridium* fugacius quidem, quam ut unquam in-tegrum lacerumve deprehendere potuerimus; reliquiae tamen minutulae circa papillam residuae de colore ejus argenteo - cinereo certiores nos fecere. *Cortices* ligna-que *Pini* aut *Abietis* amat, in quibus hinc inde occur-rit aestate et autumno.

288. *S. physaroides* NOBIS.

Tab. II.

f. 8.

S. atrofusca, *peridio* persistente tenui demum lacero ci-nereo - argenteo splendente, *capillito* globoso subcom-pa-cto, *stylidio* semipenetrante.

Species inter praecedentem sequente inque media in-tercedit, cum neutrà conjungenda. Differt ab illâ stipe longiore laxiore nonnisi ad centrum fere *capituli* intrans-te: ab hac capillito perfecte globoso compactiore, sty-lidii apicem, etiansi luci obvertatur, celante — porro et peridii colore: ab utrâque peridio diu persistente, in *Physari* speciem fungillum nostrum vestiente. Tenue est hoc, tenerum, splendore argenteo micans, argento opificum lamellari incrustatorio, quod *Silberblättchen* vocant, aequiparabile; lacerum demum frustatin perit,

denudatum retrolinquens capillitum, quod dein nonnumquam subtus leviter excavatum observavimus. In sylvarum imis penetralibus umbrosis paludosis (*Moholzer Haide*) truncos paucos *abietinos* dejectos, putredine jamjam solvendos, fungi elegantuli agminibus longe latèque obiectos vidimus Augusto et Septembri.

289. *S. ovata.*

α , *atro-fusca*

Stylium longum, sursum debile, unde plerumque nutat *capillitum*; quod postquam pulvere suo orbatum est, e rubello eleganter purpureum stylidii apicem oculo scrutatoris subducere p[re]e laxitate non amplius valet. *Peridium fugacissimum* utique est: semel tamen bisve in exemplis loco tutiore adultis frusta ejus aliquot tenuissima lacera semisoluta, colore praepulchro chalybaeo fulgentia, videre contigit. *Pervulgata species* in lignis nudis quercinis aliisque, apprime pineis. Aestate, autumno, hyeme.

26. C R I B R A R I A.

A. D I C T Y D I A.

290. *C. cernua.*

Reticuli fabrica a reliquis omnibus mirum quantum recedit. Est e vulgatissimis, congenerum more truncos putridissimos, *Pinorum* praesertim generis, colens. Aestate, parcus autumno.

291. *C. microcarpa.*

Color pulveris lutosus, rufi quid subadmixtum monstrans. *Reticulum* circa stipitis insertionem paullo arctius texunt. Ad ligna *pinea* putrida dejecta hinc inde, sed infrequentior, occurrit species elegantula. Julio, Augusto. (*Moholzer Ziegelscheune*).

292. C. venosa.

 α , *flavescens* $\beta\beta$, *fuscescens*

Gaudet et haec *reticulo* a ceteris diversissime constru-
cto. Crescit α , in truncis lignisve loco udo dejectis
putrefactis *abietinis* minime parca. Solum natale pror-
sus simile passim occupat $\beta\beta$, discrepans *peridiis* mino-
ribus, *nervis* primariis paucioribus (5—8) multo laxius
parciusque ramosis, colore *pulveris* opaciore e fulvo
fuscescente: propriâ forsitan specie digna. Utraque Ju-
lio, Augusto.

B. C R I B R A R I A E.

293. C. purpurea Schmidel.

Species distinctissima in *Synopsi* cur omissa? Maxime
cum bonâ *Schmidelii* icone illustrata sit. Totius generis
maxima et longe speciosissima, colore vivide purpureo
insignis. Duos hactenus novimus truncos *abietinos* ve-
tustos, quos mirâ obtigit copiâ: alterum (*Moholzer
Haide*) totum adustum, ubi ipsissimo innascitur carbo-
ni; alterum (*Schöpzwiesen*) merâ putredine semidestru-
ctum. A Novembri in Maium usque.

294. C. macrocarpa.

Primordialem primâ vice lectam, mollem, amorphiam,
Mesentericam coeruleam esse suspicati, domum tulera-
mus: ubi maturata metamorphosi inopinatâ hanc sese
prodidit. Color opacus spadiceus, in rufum saepe sub-
vergens. Frequens provenit locis suetis; Julio, Augusto.

295. C. rufescens.

 α , *fulva* γ , *intermedia*

Utraque in *Abiete Pinove* putrefactâ ac paene consuinitâ
hinc illinc reperta; ineunte Augusto.

296. *C. argillacea.*

Immatureae peridia molia mucilaginosa nigricant: quae domum etiam transportata intra aliquot dies facile maturescunt. Species admodum vulgaris ligna cariosa putrida, imprimis pinea et abieigna, ubique incolit agmine denso. A Junio in Septembrem usque.

297. *C. vulgaris.*

α , *lntosa*

$\beta\beta$, *rufa*

Nomen specificum utraque, praesertim tamen α , jure meritoque suo gerit: locis saepius jam dictis trivialis. $\beta\beta$, colore pulveris sordide rubro-rubo differt. Aestate, autumno.

298. *C. aurantiaca Schrader.*

α , *aurantia*

$\beta\beta$, *flava*

Praeter caussas a cl. *Schraderi* allegatas imprimis etiam var. nostra $\beta\beta$, colore pulveris ab argillaceo nimis abludente, laete nimirum sulphureo-flavo, insignis speciem hanc a precedente sejungere nos jussit. Loca generi solemnia incolit α , parcior — $\beta\beta$, frequentior. Julio, Augusto.

299. *C. tenella.*

$\beta\beta$, *macropus*

Stipes elongatus, forma, habitus fungillum primo obtutu *C. microcarpae* simillimum sistunt: verum accuratius sub lente examen iconi descriptionique *Schraderi* pede longo excepto congruentissimum hic accensendum docet. Rarus et pulchellus in *Pino* semel lectus (*Büttnerwiese*) Augusto.

OBS. I. Ad peridii fabricam ejusque cum reticulo nexum in intrâque familiâ, vel genere potius, quod attinet, non possumus, quin in cel. *Schraderi* sententiam,

naturae aggruam constanter inventam, prono pede abeamus. Ita *Dictydiorum* peridium pelluentissimum quidem at integrum totumque clausum, nec nisi pulveris profundendi caussâ anomale deinde ruptum, v. g. in *C. cernua* oculos modice armatos, imo nudos paene, haud difficulter subit: ita in *Cibrariais* reticuli a peridio liberi eoque inclusi nil umquam conspicari licuit et s. p. Quare utrumque porro genus *Gymnospermis* adnumerandum potius esse, cum viro de fungillis hisce illustrandis praecclare merito prorsus consentimus.

OBS. 2. De generum octo fere postremorum tempore natali restat, ut in universum moneamus, quod sigillatim iam saepenumero indicandum fuit: species videlicet, *Trichiis* exceptis, reliquorum et apprime quidem *Didermatis*, *Physari*, *Dictydi*, *Cibrariae* generum plerasque, atmosphaerae cum calore humentis astantissimas, aestate pluviam in nostris certe regionibus longe praeferre autumno, ac inde, vitâ aestivali laete gregatimque peractâ, multo parciores tantum minusque perfectas seriore anni tempore adesse.

F A M I L I A II.

G Y M N O S P E R M I.

27. L I C E A.

Zoo. L. *bicolor*.

α , *calcicola*

$\beta\beta$, *lignatilis*

De var. α , cf. *Ic. pict.* p. 6. tab. III, 4. 5. (icon optima). Peridium punctulis potius quam rugulis adspersis

scabrum, ceterum nitidum, atrum, vix tantillum virescens: colorem ejus profunde atramentosum seu atrocoeruleum dicere mallemus. *Fila* parca, solitaria. *Columellam veram* (i. e. peridiolo proprio distincto instrutam, pulvere discolore farctam) nullam detegere licuit. Sparsam gregariamque, luti vetusti calce obducti fragmentis (*Brüdergarten*) innatam, semel invenimus speciem raram et eleganteam. A quâ differt $\beta\beta$, staturâ paullo majore, peridiis hemisphaericis heini - ellipsoideisque e badio fusco nigris, ac loco natali: at notae reliquae ad unam omnes (inprimis etiam pulveris indoles colorque) adeo exacte consonae, ut sejungi nequeat. Hanc quoque nonnisi semel, sed frequentem, aggregatam et sparsam, ad ligna *pinea* fabrefacta (*Quolsdorf*) reperimus. Vigebat utraque medio Junio.

301. L. circumscissa.

α , *populina*

$\beta\beta$, *abietina*

Variat α , peridiorum magnitudine coloreque dilutiore vel profundiore: in *Populi tremulae* corticibus ac lignis autumno tardo, hyeme, et vere praesertim, passim haud infrequens. Distat $\beta\beta$, colore peridii e badio nigricante et membranâ in primis subteracente validâ semipellucidâ fuscescente: unde verba „membrana subjacens nulla“ e charactere generico eliminanda erunt. In cortice *abietino* (*Moholzer Haide*) Septembri.

302. L. pusilla.

Peridium aetate mediâ e ferrugineo dilutius badium: profundius dein ac pulchre castaneum evadit. Ita et pulvis opace rufo-ferrugineus deinde nigricat: Nicotianae ferme pulveri sternutatorio per varias coloris adumbrationes aequiparandus. Ligna putria *pinea* (nec abiegnâ hactenus) frequens colit Apr. Mai. Jun.

303. L. strobilina NOBIS.

Tab. VI.

L. dense aggregata celluliseda oblonga subrotundaque regularis, peridiis rufo-fuscis subcircumscisis, pulvcre sordide flavicante.

f. 5.

*Cellulis ligno insculptis arcte congestis denso agmine incident peridia majuscula regularia hemi-ellipsoidea seu subhemisphaerica supra planiuscula: cortex eorum simplex solito durior tenaciorque, et rufo-fusco passim nigrescens, opacus, laevis, varie dehiscit. Saepe enim circumscinditur, fissurā modo rectilineā ad amussim quasi sectā, modo plus minusve abnormi: est tamen etiam, quando vertice inaequaliter hiat. Pulvrem includit grossiusculum farinaceum subcompactum, filis vix ullis mixtum, sordide flavescentem, interdum mere albidiū vel pallidum. Discrepat itaque a *L. circumscissa* staturā duplo triplove majore, colore (praesertim pulveris), situ constanter arcto cellulari etc.: a *L. variabilis* formā regulari, peridio simplice robusto, situ alienissimo etc. Solum natale pertinacissima sibi eligit prorsus peculiare: nidulatur enim in *Pinii piceae* strobilis vetustis semiputribus, quos fundum paginae squaminarum superioris circumquaque occupans distendit mireque divericat. Passim, nec adeo rara, reperitur autumno et vere.*

304. L. incarnata NOBIS.

Tab. X.

L. varia subconfluens subtrichosperma carneo-chalybaea nitens, pulvere ex albido deinde incarnato.

f. 6.

Species excentrica, si quae alia, anceps in bivio inter *Liceas Trichiasque* haeret. *Fila* enim modice numeroosa peridio aperto subassurgunt: attamen nec capillitium verum compactum constituunt, nec elastice illico ore hiante expanduntur. Porro et color, habitus, forma *Liceam* potius suasere. Fungilli sunt polymorphi, hemisphae-

rici, ovales, sublineares, flexuosi etc.: vel sparsi vel aggregati, hinc illinc confluentes. *Peridium eleganter carneum*, lucidum, incore chalybaeo nitens, tenue, rigidum, fragillimum, inaequaliter prorsus dissilit: *pulvis farinosus*, primo dehiscentiae momento albidus vel tantillum saltem carneus, ad liberum aëris contactum inox intensius incarnascens in roseum denique colorem vergit. Rarissimus fungus et memoratu dignissimus semel ad lignum *abietinum* nudum dejectum putre locis udjis sylvaticis (*Moholzer Haide*) inventus fuit. Exeunte Octobri.

28. T U B U L I N A.

305. T. fallax.

Fungus adnodium sane rarus ter, sed non nisi maturus, a nobis repertus est: 3—4 uncias longus, 2 ferme latu, formâ effusâ. Ad trunco putrescentes *abietinos* (*Moholzer Haide*) locis diversis epixylus. Jun. Sept. Oct.

306. T. fragiformis.

Fragi color, in opacius rubrum deinde mutatus, in vivacius sordidiusve (subterreo-) ferrugineum demum transit. In truncis vetustis variis frequens. Aestate et autumno.

29. M U C O R.

a) *Ramosi*.

307. M. flavidus.

Crescit praesertim in *Boletis* succulentis putrescentibus passim Aug. Sept.

308. M. Aspergillus.

Perquam elegans, exactissime ramulis varie curvatis di-

chotomus, arbusculiformis, *Lini Radiolae* L. memoriam revocat. *Agaricos* putres varios incolit, perfectior subdio; sed domi etiam fungos in capsulis stanneis aliquamdiu asservatos nonnumquam infestans. Septembri.

b) *Simpliceps.*

309. *M. Mucedo.*

De var. α , *Persoonianâ*, quam, b. *Tode* sententiam sequuti, ad *Ascophorae* genus ablegavimus, cf. quae infra dicentur. Var. β , autem, praeter alia vel capitulis fugacibus diversissima ac huc procul dubio pertinens, quam molesta copiâ suâ locis humidioribus omnia vexet et destruat, nemo nescit. Perennis.

310. *M. caninus.*

Stercora passim obtegit animalium variorum, locis humentibus sylvaticis vel alio modo umbrosis jacentia — succerdas, muscerdas etc. coelo praesertim madente. Vere et autumno.

311. *M. murinus.*

Persistentior quidem antecedente, curtior et firmior est: capitulo etiam demum turbido ad *Stilba* accedit. *Mucoribus* tamen, quibuscum luculento stipitis incremento et evolutionis universâ ratione convenit, cum cl. *Persoonio* accensemendum potius judicarimus — cum praecedente ceteroquin etiam loci colorumque affinitate junctum. Semel ad dumeta umbrosa (*coemeterii Jänkendorfensis*) in stercore *passerino* exempla adolescentia maturaque mixta inventa. Novembri.

312. *M. tenellus.*

Ramulos aliasve quisquiliis locis udis umbrosis dejectas, etiam *Agaricos* putridos, minime rarus incolit: sed omnium facile tenerimus totusque pellucens vix observatur, ac detectus etiam, ni lentem illico adhibueris,

spe tuâ caducissimus te fallet. Styli in nostris distin-
cte constanterque simplices. Autumno, rariovera.

313. M. herbariorum.

Peridia interdum, tomenti filum unum alterumve secum
attollentia, stipitata sese mentiuntur. Extra herbaria
etiam panis indurati mucidorumque lignorum incolam
passim vidimus. Hyeine, vere.

30. CHORDOSTYLOM TODE.

*Fungus stipitatus, tenacissimus: capitulo globoso, interne fructificante, subde-
ciduo; stipite longissimo subramoso.*

314. C. capillare Tode.

De genere, quantumvis ulterius examen requirente, id
tamen pro certo constat — medio inter *Mucoris* *Himantiaeque* genus loco positum, ab illo fabricae tenaci-
tate ac longaevitate, ab hoc fructescentia mucoriformi
magis differre, quam ut cum alterutro conjungi queat.
Capitulum fatiscens, pulveremque, quem vocat b. *Tode*,
sementivum emittens nos quoque semel bisve conspicati
suimus. *Stipites* valde deinde elongati ac flexuosi, *Himantiae* cuiusdam vel *Rhizomorphae* aemuli, praeter fa-
rinae baseosque stellaris defectum *Himantiae farinaceae*
(quae an *Chordostylum hispidulum* *Tode?* cf. quae infra
notabuntur) haud absimiles sunt: sed quain diversa utri-
que fungo historia, facile patet. — In quisquiliis vege-
tabilibus humi jacentibus hortorum, agrorum etc. coelo
pluvio minime infrequens. Vere et aestate.

31. ONGENA.

315. O. equina.

E farinae albae acervulis stratisve subeffusis fungilli as-
surgunt primordiales amorphi pulvere toti obtecti, in

speciem deinde hanc sensim effigurati. *Stipites* passim duo deorsum coaliti exemplar sistunt ramosum. *Peridia* recentia ac illaes valde furfuracea sunt in nostris, vel potius verrucosa *Lycoperdorum* ad instar: sed detrito dein furfure laxius tantum inhaerente, laeviusculam faciem ostendunt. *Pulverem* quotiescumque per vitra augentiora contemplati sumus, filis perparcis quidem at evidentibus tamen mixtum vidimus. *Capitulum* totum demum (cortex pulvisque junctim) vel anomale circumscissum vel alio quoconque modo in frusta dilapsum interire solet. *Ungues* praesertim *equinos* putredine emolliitos (*faule Brücken; Schinderlribchen* abunde) occupat: inventa tamen in ungulâ etiam *bovinâ* (*Basalthügel*), et tota quidem unicolor alba. Aestate ac autumno inprimis seriore.

316. O. corvina NOBIS.

Tab. IX.

f. 2.

O. gregaria, capitulo orbiculari pallido - fuscescente granuloso, demum subcernuo denudato pulverulento; stipite laeviusculo tereti candido, dein elongato conico - attenuato sursum incurvo.

Fungi junioris erecti stricti *statura* praecedente paullo minor, 2 — 3 linearum: *stipes* tum temporis firmus, crassiusculus, brevis est; *capitulum* maturescens pallidum cortice cingitur minute farinaceo seu granuloso. At vero *stipes* dein ad semnunciam fere paullatim excrescendo prolongatus, simulque valde attenuatus, capitulo porro jam sustinendo impar factus incurvatur: unde hoc plus minus plerumque nutat, eadēque ferme aetate cortice varie rupto frustatinque ac sensim deciduo totum denique orbum *pulverem* monstrat tegmine suo denudatum, fuscescente, *unguenti* partim cuiusdam, partim tamen etiam *filorum* luculentorum praecedente paullo frequentiorum ope coliacarentem ac aliquamdiu persisten-

tem. Stipes ceterum candidus, nec nisi deinde e pallido fuscens, sericeo-nitens, substriatus, superficie haud raro undulatus, nonnunquam compressus et decumbens, rarius cum vicino semiconnatus, crassior deorsum pro capituli ratione quam in *O. equinâ*: quâ ipsum etiam capitulum triplo paene minus est, stipitisque basin diametro minus excedit. Facies de reliquo stipitis laevis aut subfibrillosa. *Structura interna* cum antecedente specie convenit. Notabilem fungum in pennis osiculisque superstitibus cadaveris unici *corvini* (*Corvi Cornicis L.*) putredine jamjam conficiendi, loco umbroso jacentis, invenimus; sed frequenter aetatesque suas tantum non omnes simul ostentantem. (*Sproizer Hügel*). Septembri, Octobri.

OBS. Loco parum utique idoneo genus hocce inter *Mucores Aecidiaque* stare videtur. Ex nostrâ certe sententiâ, observationibus de pulvere subfilato supra enarratis innixâ, prope *Tulostomata* et *Lycoperda*, formae, tegumenti, habitus affinitatem haud abnegandam prae se, quâ huc accedunt, ferentia — translocandum erit.

32. A E C I D I U M.

OBS. Tribus duas primitarias commode admittit genus civium neutquam inops. Quarum altera species complectitur *frondicolas*, in arborum nimirum herbárum frondosarum foliis aliisque partibus succulentis degentes, os peridii aperti in dentes laciniasve subaequales *regularius fissum* aut *subintegrum* gestantes: altera *acicolas*, in foliis, rāmulis, corticibus arborum acerosarum resinosis parasiticâs, margine oris hiantis *inaequilater prorsus lacero* conspicuas, porro compressas ut plurimum matricisque substantiae minus immersas. Ulterius dein familia utraque in Sectiones duas iterum, a cl.

Persoonio institutas, subdividi poterit; specierum vide-
licet *caespitosarum*, peridiis in maculas coloratas aggre-
gatis insignium — et *simplicium*, peridiis sparsis maculâ
communi carentibus instructarum.

A. F R O N D I C O L A E.

a) *C a e s p i t o s i.*

317. A. *cornutum*.

Peridia maculae suae mox sparsa insident, mox subfa-
sciculata, longitudine varia. Species in *Aucupariae* fo-
liis vulgaris. Autumno.

318. A. *cancellatum*.

In *Pyri communis*, *sylvestris* aequae ac *hortensis*, foliis
hinc inde frequens. Aug. Sept. Oct.

319. A. *Oxyacanthae*.

Laciniae deinde valde divaricatae. *Macula* sordide fer-
ruginosa: *pulvis* opacus, fuscus. *Caespites* parum con-
vexi. Species aestate siccâ rarior, coelo pluvio satis
frequens loco suo occurrit: fungorum omnium, et spe-
ciatim etiam epiphyllorum, de quibus jam agimus, no-
tissimo more. — Junio, Julio.

320. A. *penicillatum* *Oeder*.

Cf. *fl. dan.* tab. 839. A. *convexum ferrugineum*, peridiis
in lacinias suberectas ad medium fassis. Affine omnino
praecedenti, quocum maculae pulverisque colore et pe-
ridio laciñiato convenit: verum *laciniae* breviores sunt,
ad medium fere peridii cylindrum decurrentes, minus-
que divaricatae. Differt praeterea *caespitulis* convexio-
ribus, *peridia* parciora sed majora nutrientibus, loco-
que natali. *Colore* nonnumquam variat pallescente.
In foliis *Pyri Mali hortensis* (*Anstaltsgarten*) haud in-
frequens. Septembri, Octobri.

321. A. Galii.

 $\beta\beta$, *ambiguum*

Oblongum vel subrotundum purpureum, peridiis albidis, pulvere flavo. *Macula* applanata; initio pallida, dein purpurascens, opacior denum, fuscescens. *Peridia* sparsa, rarius aggregata, dentata: *pulvis* flavus, in aurantium vergens. Nostram inde, propius ad *A. Prenanthis* quam *Rumicis* accedentein, ab α , satis diversam esse patet: ob loci tamen affinitatem huc tantisper relata fuit, praesertim cum α , recens coloribus saltem minus absonis gaudere putanda sit. In nostro enim genere exempla sicca, qualia cl. *Persoon* coram habuisse videtur, maculas haud raro opaciores, pulverem contra expallidum, ostendere solent. Legimus hanc ad dumeta umbrosa elata (*See*) in *Galio Aparine* passim epiphyllam: sinilem, sed paullo dilutius colorataum, locis acclivibus herbosis (*inter Rengersdorf et Cunnersdorf*) in *G. sylvatico* frequentem. Junio, Julio.

322. A. Rumicis.

 β , *Grossulariae* $\gamma\gamma$, *Serratulae*

Rubedo in β , maculae sanguinea centralis: margo flavescente - pallidus. Crescit in foliis *Grossulariae* passim — *Ribis rubri* (in horto nostro) rario. Var. $\gamma\gamma$, maculis praesertim minoribus, obscurius sordidiusque pictis, distat. *Maculae* solitariae crassiusculae suborbiculares e rufo fuscae, margine pallidae. *Peridia* dense plerunque conferta, parum prominula, pallentia. In prato humidiusculo (*Hungersnoth*) folia radicalia *Serratulae tintoriae* minime parca incolit. Viget utraque var. Maio et Junio.

323. A. Prenanthis.

Macula rosea vel dilute purpurea; *peridia* sparsa saepe

eam subcircinatim ambeunt, mox curtato - conica, mox teretia; os vel integrum, vel dentatum. Speciem colore pulchello insigne in foliis petiolisque non modo *Prenanthis muralis* (*Sohlander Berg*) sed et *Hieracii paludosii*, in uidis umbrosis loco unico (*Moholzer Haide*) abundantem, paullo profundius rubentem, invenimus. Maio, Junio.

324. A. *crassum*.

α , *Rhamni*

β , *Ficariae*

Species omnium vulgatissima, sed brevioris aevi: prae ceteris enim a larvâ quâdam aurantiâ avidissime devo ratur. Onerat α , coelo vernali madente *Rhamni* utriusque (*cathartici* aequa ac *Frangulae*) folia, petiolos, pedunculos, flores, baccas: longe lateque saepe effusa, matricem inflans atque distorquens, eminus fulgens. Peridia in perfectioribus ad semilineam et paullo ultra haud raro elongata iconem *A. Rhamni* a *Persoonio* datam (*Obss. myc. I*, tab. 2. fig. 4.) formâ paene adaequant; sed colore differunt. Var. β , minor, paullo tenuior dilutiorque, herbas polyandras varias vexare videtur. Praeter *Ficariam* enim, sedem ejus vulgatam, in *Ranunculi* etiam *bulbosii*, *Calthae palustris*, *Aquilegiae vulgaris* sterilis foliis hinc inde, quamvis parciorem, legimus: postimo praesertim loco excellenter vegetam, peridia in cylindros proceriores modo descriptos obtusos, saepe admodum numerosos, prudentem (*Monplaisir* in monte). - Aprili, Maio, Junio.

325. A. *Asperifolii*.

α , *Asperifolii*

$\beta\beta$, *Urticae*

Var. α , rarer nobis: hinc inde tamen in *Sympyti Boraginisque officinalis* (*Anstaltsgarten*) foliis reperta.

Julio, Augusto. Var. $\beta\beta$, in caulis petiolisque *Urticae dioicae* tempore pluvio aliquoties lecta, specie forsan sejungi posset: cauligena ingens valde bullata hemi-ellipsoidea e flavo sordide ochrea, maculâ subobliteratâ, peridiis subsparsis immersis albidis. *Longitudo* in perfectioribus uncialis, *latitudo* et *crassitudo* semuncialis fere: *forma* hactenus constans. *Bulla* insignis, substantiâ caulis interiore (cortice, libero, medullâ) distentâ laxiore farcta. *Peridia* fere tota immersa, albentia, margine revoluto latiuscule dentato conspicua — *marginalia* satis conferta, *centralia* sparsa, inter quae superficies caulis colore suo virente passim transinicit, *maculâ* plus minus obsoletâ. *Color* sordidus ab α , et magis etiam a specie praecedente diversus. (*Lohgruben*; *See*; *Diehse*). Ineunte Junio.

Tab. X. 326. A. *Violae nobis*.

- f. 2. *A. caespitosum suboblongum effusumquâ subtus excavatum*, maculâ e viridi purpurascente subobsoletâ, peridiis sparsis pallidis, pulvere aurantio - rubello.

Caespitulus orbicularis, saepius ovatus vel oblongus, etiam subdifformis; subtus, ubi folio insidet, valde inflato - excavatus, folii tamen ipsius substantiâ solito vix crassiore: ubi in petiolas caulesque effusus est, more antecedentium fere, licet minus insigniter, bullatum sese exhibet. *Macula* colorem nativum viridem purpureo mixtum monstrat. *Peridia* dentata albida. Provenit species elegans locis elatis siccoribus apricis dumosis (*hohe Straße*; *Hungersnoth*) aliquot locis non infrequens. Maio, Junio. In *Violâ caninâ* sterili aut defloratâ.

327. A. *Tussilaginis*.

Species in regionibus nostris rarer: nonnisi Herrnhutii hactenus loco unico (*an der Petersbach*) in *Farfarae* foliis inventa. Septembri.

328. A. Berberidis.

Macula flava crassiuscula; plerumque minor subrotunda, passim tenui etiam ad 3—4 lineas effusa minusque regularis. *Pulvis* laete aurantius. Nimis forte affinis haec species *A. crasso* in primis β,. Crescit in foliis *Berberidis vulgaris* ubique frequens. Junio, Julio.

329. A. Orobi.

Macula alba parum expressa; *pulvis* sordide flavus. Parcior nobis species; aliquot tamen locis in caulis foliisque *Orobi tuberosi* nemorosi (*Buchenwäldchen; Hungersnoth*) lecta fuit Maio.

330. A. Ranunculi.

Recedit in nonnullis fungillus noster a *Persooniano*: varietatis forsitan in loco juxta illum collocandus. *Macula* vel oblitterata albescens, vel prorsus nulla. *Peridia* alba, in exemplis completerioribus valde conferta ac inde subcompressa, sed vix flaccida dicenda: *dentes* mox distincti latiusculi revoluti, mox nulli: *pulvis* satis vivide aureus. In petiolis, nervis, foliis *R. repentis* passim, nec alibi. Maio, Junio.

b) *Simplices.*

331. A. Euphorbiae.

Crescit in foliis *Cyparissiadis* (*Monplaisir*), rarius *Esulae* (*Görliz*) — sterilis utriusque. Maio et seqq.

332. A. Anemones.

Primo totum album: tandem pallescunt *peridia*. Folia fungillum alentia contracta, minora, longius petiolata. In *A. nemorosa* passim. Maio.

333. A. punctatum.

Fungus junior punctiformis clausus semiglobosus fuscus, apice punctulo albo notatus. *Peridia* dein aperta satis magna sunt, albida, semi-immersa: *ore* in nostris con-

stanter dentato, *dentibus* 3/5 latis, revolutis, folio horizontaliter incumbentibus. In foliis *A. ranunculoides* (*Sohlander Berg*) parcus. Maio. (*Pulvis* compactus violaceo-fuscus).

B. ACICOLAE.

a) *Caespietosae.*

Tab. V. 334. *A. abietinum* NOBIS.

f. 5. *A. maculâ luteâ*, *peridiis parallele seriatis nudis sparsis* vel *subconfuentibus oblongo-compressis albidis apice dentato-laceris*, *pulvere aurantio*.

Macula circumscripta, luculenta, vivide lutea, in aurantium nonnunquam vergens, visum e longinquo attrahit. *Peridia* interdum teretiuscula: sed plerumque compressa formâ aequie ac magnitudine ad *A. Pini* proxime accedunt. *Ostium* fungilli aperti inaequaliter dentatolacerum tribui A, aliquanto propius sequentibus existit: *dentes* tamen in iconâ nostrâ justo regulariores apparent. In foliis *Abietis* (propaginum in primis novarum) maculae steriles dilutiores vulgatae: nec *fertiles* (praesertim subtus) aestate pluvia rarae. Junio, Julio, Augusto.

b) *Simpliceps.*

335. *A. Pini*.

Epiphyllum valde compressum, staturam fere in *Synopsi* indicataam servans, vulgare: epixylum in ramorum ipsiusque trunci cortice rarius, multo majus, ad semuncianum usque longum, 3—4 lineas altum, bullatum, minus compressum; eo v. c. aggregato totam aliquando arbustulam (*Trebusser Allee*) paene obiectam vidimus. Arbores praecipue juniores: folia per series duas parallelas plerumque occupans. Maio, Junio.

536. A. columnare NOBIS.

Tab. V.

A. simplex tenue nudum cylindrico-elongatum apice lacerum album, pulvere aurantiaco. f. 4.

E pustulis exilibus hemisphaericis *cylindri* paullatim assurgunt apice obtusi, elongati demum ac vertice lacero liantes. *Longitudo* fungilli adulti $1\frac{1}{2}$ linearum; *diameter* pusillus, lineae vix $\frac{1}{4}$ aequans, oculum inerium fugiens: *forma* e basi paullo crassiore exacte teres, columnae cuiusdam truncatae ruderis haud incommode aequiparanda. *Peridii* membrana tenerima, pellucens, alba. *Situs* pro familiae more biseriatus — ceterum sparsus, nudus, nonnisi ipsâ basi (prout pulvere disseminato cylindroque demum toto abrupto et amisso distinete cernitur) seiniimmersâ. Rarior et imperfectior *ramulos* — completa acâs recentes (veris vix elapsi progeniem) ceterum illaesas *Pini piceae* frequens incolit species elegantula. Jun. Jul. Aug.

537. A. elatinum NOBIS.

Tab. V.

A. simplex immersum, peridiis ellipticis laceris pallidis, pulvere aureo. f. 5.

Transit ad *Uredines*. *Pustula* primo clausa depressa elliptica, rarius orbicularis; longitudinaliter dein lacera deliscit, margine demum obsoleto. *Pulvis* vivacius dilutiusve aureus. *Longitudo* vix lineae 1. *Situs* sparsus vel subconfluens, biseriatus, immersus, erumpens: *habitus* fere *A. Euphorbiae*. Totam occupat paginam inferam folii, inde morbosco - pallidi, contracti ac duplo diuinuti. Unicam arbusculam *Pini piceae* (*Moholzer Haide*) misere vexabat haec species Jun. Jul.

55. U R E D O.

A. R U B I G O.

558. U. mycophila.

Minus bene inter *Uredines* collocatus videtur fungus a toto reliquo genere alienissimus: quidni nomine in *T. parasiticum* aut *mycophilum* mutato ad *Trichodermata* transferendus? a quibus quoniam charactere discedat, ignoramus. Praeter *Boletos* succulentos, quos praeamat, etiam *Hydnia* varia non infrequens obvolvit. Autumno, imprimis Septembri.

559. U. confluens.

α , *Ribis*

β , *Mercurialis*

$\gamma\gamma$, *Orchidis*

$\delta\delta$, *Rhinanthi*

Omnies hae varr. convenient glomerulis prominentibus copiose pulverulentis, plus minus confluentibus et circinantibus. α , mediocris, dilutius ochrea, distincte circinatum confluens, pulvere admodum crebro — vel ob loci affinitatem huc relata fuit, in foliis *Euonymi europaei* coelo pluvio aliquoties lecta Maio, Junio. β , major, saturatius ochracea, minus aequaliter disposita, rarior nobis, semel in *Mercuriali perenni* (*Sohlander Berg*) epiphylla inventa exeunte Maio. $\gamma\gamma$, maxima, fulgore pulveris vivacissimo aureo oculos eminus alliciens, tota confluens, elliptice et aequaliter circinans: an species propria? Duo tantum fungi pulcherrimi exempla pratensis (*Hungersnoth*) in foliis *Orchidis conopseae* obvia nobis fuere: item sub finem Maii. $\delta\delta$, parva, ex aureo denum miniatu - rubra, nonnumquam a situ speciei nostrae solemni haud parum aberrat: at sunt etiam specimina, nec rara, in maculas orbiculares per confluxum

conglomerata. In *Rhinantho cristâ galli* epiphylla, abundans. Junio, Julio.

340. U. *Alchemillae*.

Epidermis albida dirupta latera occupat fungilli — in remotis montanis meridionalibus (*Herrnhut*; *Lausche*; etc.) pervulgati, sed propius nondum reperti. Maio, Junio.

341. U. *Helioscopiae*.

Abunde provenit α , loco suo inde a vere in autumnum tardum usque.

342. U. *Rosae*.

α , *Rosae*

$\beta\beta$, *Ulmariae*

Vulgatissima ubique crescit α , in foliorum *Rosae centifoliae* paginâ inferiore, colore demum obscuriore. Var. $\beta\beta$, fuscescens, tandem nigricans, ob situm ceteroquin et habitum sedisque affinitatem cum α , conjungenda, in *Spiraeâ Ulmariaâ* aliquoties (v. c. *Seer Schloßgarten*) epiphylla inventa. Utraque praesertim occurrit autunnalis.

343. U. *miniata*.

α , *Eglanteriae*

$\gamma\gamma$, *Ulmariae*

Corticem trunci ramorumque, petiolos, pedunculos, calyces — foliis paene praeferit α , in *Rosae* variis speciebus parasitica: a nobis in *R. Eglanteriâ*, *canina* et *centifolia* hactenus lecta. Maxima saepe in corticibus, lineariter utplurimum ebulliens: epiphylla minor et suborbicularis. $\gamma\gamma$, minor nervisequa elongata bullatiim erumpens vivide aurantia — in petiolis nervisque foliorum *Spiraeac Ulmariae* hinc inde. Utraque verna: Mai. Jun.

344. U. *linearis*.

α , *frumenti*

Sporulae globosae ecaudatae. In frumento vario abundantissima. Aestate.

345. U. *Campanulae*.

Praeter *Campanulas* (*C. rotundifoliam*, *patulam*, *rapunculoidem*, *Trachellum*) in *Phyteumate* etiam *spicato* occurrat species minime rara. A Maio in Octobrem usque.

346. U. *Sonchi*.

Colore laetiore opacioreque ludit. *Vulgaris* in *Sonchi arvensis*, parcior in *S. oleracei* foliis. Sept. Oct.

347. U. *farinosa*.

α , *Salicis*

β , *Senecionis*

Provenit α , in *Salice Caprea*, passim etiam *S. alba*, *epiphylla* — aestivalis et autumnalis. β , praeter *Seneciones viscosum* et *sylvaticum*, vulgatissimas ipsi sedes, *S. quoque saracenicum* passim frequens incolit, colore discrepans saturate aureo, subminiato. Viget item aestate et autumno.

348. U. *Circaeae nobis*.

U. minuta conferta suborbicularis ex ochraceo subincarnata, pulvere laxissimo fugace.

Colore ac in primis pulvere omnium laxissimo facilime aufugia a reliquis affatim distincta. *Glomeruli* aggregati, sed parum confluentes. *Sporulae* ovato - irregulares, exiguae, ecaudatae. Frequens in sylvis udis paginam inferam occupat foliorum *Circaeae intermediae* Ehrh. inox separata, inox ejusdem nominis *Pucciniae* intermixta. Autumno medio.

349. U. *Rubi fruticosi*.

Sparsa gregariaque. *Pulvis* plerumque valde laxus. Eligit sibi folia praeprimis vetusta semifusca, quibus vulgaris innascitur ac paene perennis.

350. U. Rubi idaei.

Magnam saepe sese exhibet, *diametro 2 ad 5 lineas aequans*: *pulvis tum memorabili sane ratione annulatim circumcirca*, epidermide folii in fungi centro residuâ, prorumpere solet. Habitat super foliis fruticis vel sylvestris vel hortensis passim, neutiquam rara. Vere ac aestate.

351. U. Ledi NOBIS.

U. sparsa aggregataque miniato - aurantia subcylindrica, pulvere laxe.

Folia hâc Rubigine tacta saepe solito magis evoluta latiora apparent. *Pustulae fulvae maculis flavidis*, per folii substantiam penetrando oculos jam desuper attrahentibus, sparsae gregariae insident: quae e primordiis planis dein ebullientes apice tandem rupto subteretes cernuntur, *pulverem tuim copiosum laxum saturate aurantium promentes*. Itaque speciei hujus exempla perfectiora ad *Aecidia* accedere in aprico est. Parasitatur in *Ledi palustris* foliorum paginâ inferiore, tempestate humidâ hinc inde frequens. Maio, Junio.

352. U. Tussilaginis.

Abunde *Farfarae* foliis ubique innascitur: aestate et in primis autumno.

353. U. populinæ.

α , *populinæ*

β , *betulinæ*

Utraque dense aggregata et passim confluens. Var. α , in *Populis* (*balsamiferâ* et *nigrâ*) hinc inde epiphylla, *Sclerotio populneo*, dum tota clausa est, colore excepto neutiquam dissimilis, suspicionem interdum nobis movit; anne fungillus iste ambiguus hunc forsitan pertinens *Uredinis* speciem nostræ proximam, sed præmature corruptam,

sistat? β , in *Betula alba* passim occurrit. Aestivalis utraque et autumnalis.

354. U. pustulata.

α , *Epilobii*

β , *Cerastii*

$\gamma\gamma$, *Vaccinii*

α , in *Epilobio tetragono* (*Moholzer Haide*) colore subochraceo, solo aprico siccusculo — β , in *Cerastio vulgato* praticolâ (ad *Horke*) — utraque rario, Junio. Var. $\gamma\gamma$, minuta conferta in glomerulos collecta subrotunda dilute ochrea, clausa, demum aperta — colore rarius laetiore flavicante varians, in *Vaccinio Myrtillo* et *uliginoso* inferiori foliorum paginae insidens hinc illinc in sylvis reperta, sed parum frequens. Aestate et autumno.

355. U. *Menthæ*.

α , *Menthæ*

$\beta\beta$, *Violæ*

α , mediocris est, ochracea, demum obscurior: at fuscescens vix vocarimus. Loco etiam quadantenus a *Persoonianâ* discrepat — in *Menthâ arvensi* et *austria-*
câ W. passim frequens. Ab hâc $\beta\beta$, sparsa prominens subglobosa laxe pulverulenta e flavo fusca, sub *Violæ caninae* foliis proveniens, sejungi forsitan posset, nisi specierum valde cognatarum justo major numerus jain esset. Occurrit haec in umbrosis, praesertim abietinis muscosis, vulgaris. — Utraque apprime autumno.

356. U. *Sempervivi nobis*.

U. sparsa parca major immersa elliptica vel orbicularis, pulvere ex ochraceo fuscescente.

Aequa ac praecedens ad *Nigredines* accedit. Intra carnem folii succulentam tota fere immersa nidulatur. *Pulvis* epidermide albicante, irregulariter tandem ruptâ,

quasi pseudoperidio inclusus translucet. — Pauca tantummodo speciei rarissimae exempla in foliis extimis vetustis semiputridis *Sempervivi globiferi* allata (*von der Lausche*) ineunte Junio.

B. N I G R E D O.

357. U. scutellata.

Folia hâc Nigredine laborantia angustiora quideam nobis sunt et longiora iis, quae *Aecidium Euphorbiae* gestant; at multo latiora brevioraque sanis. *Puncta* sparsa parva fusco - nigra. Epidermis albens ad latera inaequaliter circumscissa finditur, *pulveremque*, sed parciorem, edit. In foliis *Cyparissiadis* (*Micke*) rarer. Junio.

358. U. Betae.

$\beta\beta$, *Convolvuli*

Diffr. ab *U. Fabae* affini colore dilutiore magis in rubrum vergente, sporulis minoribus, locoque natali. Receptaculum saepe praebet *Pucciniae Polygoni*. Crescit nimurum in foliis *Polygoni Convolvuli* passim frequens, *Aviculariae* parcior: descriptioni ceterum *Persoonianae* exacte, etiam quoad sporulas, accommodata. Septembri.

359. U. suaveolens.

Planta a fungillo nostro infecta tota plerunque pallens et longinquò dignoscitur: ab incremento etiam saepe prohibita reliquis minor est. *Puncta* primitiva crocea minuta clausa crebra sparsa: adulta colore in fusco-purpureum mutato confluunt. *Vulgaris* loco suo viget Junio et seqq.

360. U. Fabae.

α , *Fabae*

$\beta\beta$, *Trifolii*

Praeter *Fabam*, quam ingenti onerat copiâ, etiam in *Viciâ sativâ* (*Ödernitz* etc.) passim occurrit var. α , non-

nisi autumno appropinquante erumpens. Var. $\beta\beta$, si-millima, sed minor, sparsa, solitaria — in *Trifolio repente* (*Anstaltshof*) semel inventa fuit exēunte Septembri.

361. U. appendiculata.

α , *Phaseoli*

β , *Pisi*

Hab. utraque loco suo, nec rara: α , major et magis inquinans. Striam sporularum dimidiantein, quain ad γ , indicat cl. *Persoon*, in β , quoque observavimus. — Praesertim autumnalis.

362. U. flosculosorum NOBIS.

U. nigra, *caespitulis sparsis minutis subrotundis pulvinatis*, *pulvere laxiusculo*, *sporulis inaequalibus subcaudatis*.

Sporulae ex ovato irregulares, per examina saepe numero repetita aliae prorsus ecaudatae, aliae appendiculo brevi stricto praeditae constanter nobis visae. Praeter notas hactenus indicatas domicilio etiam distat a precedente. In plantis enim flosculosis epiphylla, *Prenanthes muralem*, *Leontodon autumnale L.*, *Hieracia sabaicum L.* et *sylvaticum* passim colens inventa fuit. Aestate et autunno.

363. U. Ficariae NOBIS.

U. e badio nigrescens subbullata, *caespitulis majusculis solitariis parcis subrotundis*, *sporulis rotundo-ovatis subcaudatis*.

Cauda sporularum in hâc quoque specie vel brevisima adest, vel nulla. *Caespites* satis magni, valde inquinantes. Intermidia fere posita est haec nostra inter antecedentem et sequentem: a quibus quâ discrepet, e characteribus modo allatis elucebit. Crescit in utrâque foliorum paginâ, etiam in petiolis, *Ranunculi Ficariae* hinc inde (*Jankendorf; Ullersdorf*) locis dumosis. Maio.

364. U. bullata.

In caulis, petiolis, foliis *bullae* passim (saepe frequentissimae et confluentes) prominent subovatae flavidæ: e quibus *pulveris* spadicei grossi inquinantis erumpunt *glomeruli*, initio subsolitarii, annulatim plerunque bullam suam cingentes, deinde centrales etiam totumque caespitem confluendo expletentes, formâ subrotundâ seu oblongâ. *Sporulae* ecaudes, oblongo-cylindricæ, saepe distincte 8-formes, semper saltem subbilobæ, septo medio transversali obscuriore interstinctæ. Innascitur *Aegopodio Podagrariae* (nec alii hucusque plantæ) coelo sereno rarissima, madente passim admodum vulgaris. Junio.

365. U. Anemones.

Epiphylla vel *petiolaris*: unum ideinque nonnuinquam folium cum *Aecidio Anemones* occupans. *Pulvis* niger, vix fuscescens. Rarior nobis (*Buchenwäldchen*). Maio, Junio.

OBS. U. *Dentariae*, inajuscula subbulbata, epidermide longitudinaliter dehiscente, pulvere copioso ferrugineo-fusco — affinis quidem est praecedenti, specie tamen propriâ digna videtur. At cum nomisi Neovedae ad Rhenum in *D. bulbiferae* foliis lecta fuerit, regionis nostræ incolis connumerari nequit. Junio, Julio.

C. A L B U G O.

366. U. candida.

α , *Thlaspeos*

β , *Tragopogon*

Crescit α , loco suo passim copiose; perennis. β , in foliis *Scorzonerae hispanicae* hortensis hinc inde observata. Junio et seqq.

367. U. Cheiranthi.

Mox solitaria prominula suborbicularis, mox subconfluens difformis depressior. Epidermide tandem ruptâ pulvis evacuatur, unde specimina inania sat frequentia occurunt. In foliis *Erysimi cheiranthoidis* (in horto nostro) haud infrequens. Julio.

D. U S T I L A G O.

368. U. segetum.

α , *Hordei*

β , *Tritici*

γ , *Avenae*

δ , *Panici*

Omnes hae varr., notissima aequa ac pessima segetum suarum vitia, agricolas male cruciant. Aestate.

369. U. Caricis.

Legimus hanc in regionibus nostris circum capsulas *C. brizoidis* (*Rengersdorf; Cunnersdorf*) et praesertim *C. praeccocis* *Schkuhr* (*filiformis Hoffm.*) passim copiose vi- gentem tempestate pluviâ; Junio, Julio.

370. U. Tragopogi.

$\beta\beta$, *Scorzonerae*

Est var. pulvere parciore purpureo-fusco in *Scorzonerae humilis* receptaculis. Flores virgines corrupti, de- nigrati, depressi, pulvere intus obsiti. In pratis (*Öder- nitz*) frequens. Maio, Junio.

371. U. violacea.

Hanc apprime crebram (et in remotissimis quidem Germaniae terris) in *Lychnide dioica L. albâ* reperimus: rariorem in *Cucubalo Behen*. Florum etiannum clausorum antheris jam virginibus innascitur pulvis laxus, tum temporis paullo dilutior: saturatius postea violaceus co- piâque adanctus flore aperto in calycem, quem semire-

plet, maximâ ex parte delabitur — a polline antherarum flavido vel ipso colore facile dignoscendus. Junio, Julio.

34. P U C C I N I A.

372. P. Anemones.

α , *Anemones*

$\beta\beta$, *Betonicæ*

Sporulae in hâc quoque specie haud paucae prorsus ecaudes sunt. *Caespituli* subglobosi, aequaliter in quindecim dispositi, totas saepe foliorum paginas aversas, earumve saltem lacinias, occupant. — In α , loco suo frequente folia fungillum gerentia petiolos prolongant, ipsa contracta, sterilia, supra sordide albentia. Var. $\beta\beta$, colore paullo dilutiore e rubiginoso badio sporulisque obsoletius etiam bilobis diversa, passim provenit (*Öderiniz; Hungersnoth*) in *Betonicæ officinalis* pratensis foliis, virorem suum desuper paene conservantibus. Viget utraque Maio.

373. P. Pruni.

Pulvis fere niger, detersilis: inde aeque prorsus ac antecedens *Uredinibus* admodum cognata est species: rara ceterum, nonnisi in unico *Pruni spinosae sylvestris* (*Sohlander Berg*) frutice, quem totum infecerat, epiphylla nobis reperta. Medio Octobri.

374. P. Menthae.

Glomeruli parvi punctiformes nigri. *Sporulae* aliae subrotundo - difformes, aliae obsolete triangulae, pleraeque tamen obtuse tetragonae. *Cauda* in nostris (an per varietatem? an per aetatem proiectorem?) satis longa, staturam sequentium ferme aequans. Hab. in *Menthae austriacæ* Willd. foliis hinc illinc. Septembri.

375. P. Valantiae.

Sporulae grossiores, magis difformes, in crassiorem

caudam exeunt, quam in sequente affini. Mixtam hanc reperimus. *Uredini* cuidam flavae, cui sporulae erant orbiculares medio depresso ecaudatae laxae: quae nun ejus primordia constituit? Cauligena epiphyllaque species frequens lecta in *Galio sylvatico* locis acclivibus umbrosis herbosis (*inter Reingersdorf et Cunnersdorf*) Julio.

376. P. *Polygoni*.

Sporulae ovato-oblongae, subbilobae, tenuicaudes. *Glo-meruli* parvi, rotundi fere, e spadiceo nigri; saepe *Uredine Betae* β , tanquam maculâ anomalâ sordide fuscescente circumdati, pro receptaculo hâc utuntur. Incolit folia *Polygoni Convolvuli arvensis* hortensisque passim haud infrequens. Septembri.

377. P. *Aviculariae*.

α , *Aviculariae*

$\beta\beta$, *Fabae*

Utraque var. ita prorsus, ut aliquoties iam monuimus, nominis sui *Uredini* intermixta obvenire solet: α , in caule foliisque *Polygoni Aviculariae*, antecedente rarer: $\beta\beta$, cauligena etiam aeque ac epiphylla in *Vicia Fabae* frequens. Haec, quantumvis alienissimae sedis incola, *sporulis* tamen nonnisi aliquanto majoribus ab α , discrepat: aeque enim macrurae ac subglobosae, comparatione ad microscopii compositi augmenta maxima' institutâ, inclaruere. Forma etiam *caespitum* in caule petiolisque linearis, in foliis orbicularis, et color niger — prorsus congruent. Utraque item obvia Septembri.

378. P. *Circaeae*.

Verrucae saepe etiam confertae, circinatim vel alio modo subconfluentes. Copiosissima ubique provenit haec species in *Circearum*, in primis *C. intermediae*, foliis: parciior, ceterum prorsus eadem ac itidem epiphylla, in

Chrysosplenio alternifolio locis humidis umbrosis (*Moholzer Haide*). Invenitur illa aestate et autunno: haec Maio.

379. P. graminis.

α , *graminis*

$\beta\beta$, *Junci*

$\gamma\gamma$, *caulium*

Lineae in α , cauligenâ exacte parallelæ, saepe longissimæ: in eâdem epiphyllâ linearî - oblongæ, sparsæ, breviusculæ, maculae potius nuncupandæ. *Color* e flavo fuscescens, deuuum niger. *Sporulae* sedis suaæ admodum tenaces. *Vulgatissima* haec occurrit loco suo; autunno, hyeme, vere. Var. $\beta\beta$, junior pulverulenta sordide ocliracea, adulta nigrescit et compingitur: utriusque saepe aetatis in uno eodemque mixtae adsunt maculae subrotundæ aut ellipticæ, etiam sublineares, folio vel culmo. Frequens haec incolit *Juncos*, præprimis *J. campestrem* et *pilosum L.*, passim et *Allia culta*, *Porrum*, *Cepam* etc. colore præcipue ab α , differens. A vere in autumnum usque. Notabilis tandem $\gamma\gamma$, ovato - oblonga, nigricans, speciem paene propriam ob sporulas medio parum constrictas caudamque valde elongatam meretur: semel in caulis vetustis semiputribus siccis (*Solani tuberosi*, ut videbatur) reperta ineunte Aprili.

380. P. Juniperi.

In statu primitivo mera adest matrix prorsus nuda, quae dein sporulis sensim undique obducitur, formam simul excrescendo mutans. In hortis (*Jankendorf; Euldörfel*) *J. Sabinam* frequens colit. Aprili, Maio.

381. P. Potentillæ.

Vicina omnino sequenti: differt tamen *sporularum* mucronibus brevissimis vel nullis, caudisque etiam brevio-

ribus, unde *pustulae* apparent sessiles. In *P. argenteae* foliis, quae hyemem perduravere, semivis siccisve arva seu pascua incolens occurrit Martio, Aprili.

582. *P. mucronata.*

α , *Rosae*

β , -*Rubi*

Sporulae isthmis plerumque ternis interceptae, nonnullae subimuticae. *Vulgaris* est α , in foliis praesertim consequentibus *Rosae centifoliae*, *Uredine sociâ*, in hortis ubique fere: rario in *R. villosâ* (*Lehmgruben*) absque *Uredine*. Var. β , apud nos quoque in foliis (et saepe quidem siccis dejectis) *Rubi* utriusque, sed apprime *R. fruticosi*, haud raro occurrit. Utraque aestate et praesertim autumno.

OBS. I. Sicuti notas praesertim *Uredinum* specificas plerasque, ita vel ipsam inter *Puccinia* *Uredinis* que genus diagnosis generican vehementer vacillare, nemo facile rei peritus inficias ibit. *Septula* scilicet *Pucciniis* solemnia *striis* profundioribus in *Uredinum* sporulis frequenter obviis similia adeo esse solent, ut dignosci vix queant: et ad *caudae* firmaeque proinde adhaesionis inconstantiam quod attinet, NN. 361. 373. ac in primis 362. 363. 372. laudasse sufficiat. Nec parum hinc alimenti trahit suspicio illa, cuius ad *U. linearis* (*Synops. I. p. 216.*) meminit cel. *Persoon*, mere quidem hactenus hypothetica, sed urgentissima tamen: anne in plantis per quam multis, graininibus v. c., *Juncis*, *Circaeis*, *Polygonis*, *Fabâ*, *Galio* etc. *Uredines* fungilli *juniiores* sint (dilutius colorati magisque aestivi) iidem, qui *perfecti* deinde (saturationes et magis autumnales) *Puccinia* audiant? Digna utique hypothesis, in quam repetito examine ulterioreque observatione studiose inquiratur.

OBS. 2. Tribus verbis, priusquam Gymnospermos epiphyllos jam absolutos retrolinquamus, memoriae tradenda est pertinacia, quâ fungilli isti pratorum, agrorum, sylvarum etc. loca certa selecta, quotannis reduces et herbam quisque suam contaminantes, reliquis ita praeoptare solent, ut caussam praedilectionis adeo obstinatae, saepe nec in umbrâ apricove sole, nec in humore vel siccitate etc. positam, hariolari nullatenus potuerimus.

35. T R I C H O D E R M A.

383. T. roseum.

Increscit species pulchra lignis variis putrescentibus, cortice praesertim laxe inhaerente obtectis, haud infrequens hinc inde: *Populum tremulam* *Alnumque*, in quibus laetissime vigore solet, praeamare videtur. Autumno serotino et hyeme leniore etiam inventa: sed perfectior Martio, Aprili.

384. T. viride.

In aetate infantili positum exiguum est, globosum, compactum, extus intusque unicolor candidum, superficie villosum: Sphaeriam tum temporis simplicem hirsutam quandam mentitur. Adulti dein *forma* pulvinata saepe suborbicularis: *diameter* varius, $3\frac{1}{4}$ lineas tamen vix excedens: *villus* tegmineus detritus paullatim et evanidus *pulverem* denudat opace viridem, ad latera diutius persistens; unde totus jam fungillus obiter inspectus aviculae cujusdam excremento haud absimilis appetit. Frequens tempore humente rejectamenta varia, stipulas, ramulos, folia etc. imo stercus vaccinum incolit: autumno, hyeme.

385. T. aureum.

Villus albidus flavidusve tener, circa marginem pro gene-

ris more persistentior. *Pulveris* color saepe saturate aureus. *Ligna pinea* in locis suffocatis humentibus degentia occupat species in regionibus nostris minime rara. Autumno, hyeme, vere.

386. T. nigrescens.

Aniat haecce species trunci arborei caesi discum vetustiorem, cui e. g. in *Carpino Betulo*, *Salice alba* etc. non infrequens passim innascitur: rarer obvenit corticalis. *Villus* tegmineus delicatus digitii tactu vel levissimo illico abstersus *pulverem* ostendit opace terreo-fuscum, nigricantem, solito laxiorem et subtiliorem, ac inde pessime inquinantem. — Parcior reperitur aestate pluvia: crebrior autumno in primis tardo.

387. T. dubium.

Praeter trunco putridos, quos hinc inde incolit, foliis quoque, rainulis, aliisque corpusculis lunii jacentibus nonnumquam increscit: formam quidem, ubi ejusmodi sedem natalem sibi elegit, haud adeo regularem servans, sed latius, oblongum, subeffusum, at substantiam ceterum, indole, colore cum fungo epixylo prorsus conveniens. Autumno.

388. T. laeve.

Tegumentum laevissimum tenerrimum submembranaceum albidum vel tantillum laesum *pulverem* promitt satis laxum dilute flavum. *Forma* fungus epixylus, trunci pinei incola, gaudet circumscriptâ pulvinatâ subsemiglobosâ; terrestris idem muscisve inspersus inaequaliter effusus est, tegmine evanido fere. *Magnitudo* ab unciâ 1 ad $2\frac{1}{2}$ variat. Parum frequens offenditur locis sylvaticis humidis (*Moholzer Haide* hinc illinc): autumnalis et vernalis.

389. T. tuberculatum.

Initiale *villus* longis candidis mollibus vestitum est, in

tuberculata echinata varia dein (an per conglutinationem fascicularem, e madore continuo oriundam?) abeuntibus. *Pulverem* genuine pureque cinereum nondum vidi-mus: constanter in nostris e cinereo vel flavescit vel rutilat, argillascens inde vel griseus dicendus. *Epigaea* species vulgaris ubique fere occurrit in terrâ nudâ humidâ imprimis umbrosâ. Aestate tardâ et autumno.

OBS. Breve in fungorum duorum ad hocce genus spectantium ambiguorum notitiam adspergere placet:

a. *T. guttatum*. *T. pulvinatum* subhemisphaericum, tegumento subvilloso albido, guttis grossis viscosis ob-sito, pulvere compacto griseo - terreo. Fungus *Lycogalacti argenteo* colore pulveris, formâ ac habitu probe consonus: num forsan ille ipse, casu quodam in mediâ aetate corruptus? num nova *Trichoderma* species? ob exempla nondum prorsus matura nihil definimus: quae in trunco *quercino* seinel inventa fuere Aprili.

b. *T. candidum*. *T. pulvinatum* subsemiglobosum villosum unicolor album, e filis compactis pulvere undique interspersis contextum. Diameter 3 — 4 linearum. *Conopleis* potius hanc speciem non obstante colore alienissimo accensere in animo erat: sed metus, ne mera fungi ignoti primordia coram haberemus, hactenus nos cohibuit. Aliquoties in cortice *abieguo* (*Moholzer Hainde*) vere, aestate.

56. C O N O P L E A.

590. C. sphaerica.

Forma globoso - depressa. *Diameter* ab 1 ad 3 lineas varius. *Color* sordidus, e nigro plus minus in oliva-cremum vergens. Copiose incolit ramos varios dejectos siccios: parcus ligna putrida. Perennis.

391. *C. hispidula.*

Epixyla nostra et descriptione Persoonianâ paullo major: verum haec discrimina ad varietatem distinguendam vix sufficient. Rotunda vel subovata, sparsa sive subgregaria: diameter lineâ paullo minor. *Setae longae*, rigidae, divergentes. *Pulvis* satis copiosus. In frustis ligni carie exesi sicci, rarior. Junio.

392. *C. atra.*

α , *lignorum*

$\beta\beta$, *Caricum*

Var. α , staturâ varians in lignis praeципue salignis (*Salicis albae L.* et *Capreae*) aliquoties inventa: quâcum convenit $\beta\beta$, colore aterrimo, at distat pulveris copiâ, minutie, loco — specie forsitan sejungenda. Vix linearis lata, globosa, subdepressa, passim etiam longitudinaliter subeffusa, pulverulenta. In foliis *Caricum* majorum aridis, locis sylvaticis paludosis, passim non infrequens. Utraque Aprili.

OBS. *C. betulina*. *C. erumpens* subsphaerica compacta vix pulverulenta, ex olivaceo nigricans, intus opace viridis. Primo obtutu *C. sphaericæ* similis: an ex illâ per corruptelam orta? Ad ramos *betulinos* siccos deciduos inventa Maio.

FAMILIA III.

S A R C O S P E R M I

37. CYATHUS.

393. *C. striatus.*

Terrestris inter folia putrida locis humidis passim. Sept. et seqq.

394. C. Olla.

 α , *nitida* β , *agrestis*

Utraque var. in hortis, agris, ruderatis hinc inde frequens. Aestate et autumno.

395. C. Crucibulum.

Nostratum longe vulgatissima haecce species, ligni *pini* putrescentis praesertim fabrefacti admodum cupida, sepibus, asseribus, palis etc. ubique innascitur: rarius tamen etiam in arboribus frondosis epixyla occurrit. Onni fere anni tempore humido.

396. C. scutellaris.

Species nostra lignatilis est, mox in *Pini*, mox in *Quercus* ramis lignorunive frustis obvia, cinerascens aut palescens. Non infrequens hinc illinc aestate et autumno praecepue sero.

C L A S S I S II.

G Y M N O C A R P I.

O R D O IV.

L Y T O T H E C I I.

38. P H A L L U S.

397. P. impudicus.

Per varias aetates, inde a juvenili, quâ nondum evolutus ovoideus apparet, usque ad exoletam illam, quae pileum totum denudatum monstrat, hinc illinc observare contigit fungum celebrem: cuius, cum rarer vulgo (etsi perperam fortasse) haberi frustraque a multis conquiri soleat, loca natalia uberior sigillatimque recensere haud supervacaneum putamus. In abiegnis unico tantum loco (*Moholzer Haide*) solitarium invenimus: praeferit enim apud nos quoque nemora et ambulacra frondosa umbrosa sublumentia — crescens v. c. in hortis ad *Jänkendorf*; *Quolsdorf*; *Haynchen*; in ambulacro amoeno illo, quod est inter arcem aedemque sacram *Ullersdorffensem*; in fageto umbroso montis *Löbaviensis* satis frequens. Ita et in montibus *Hochkirchensisibus* copiose provenire a testibus idoneis affirmatur. Augusto, Septembri, rarius Octobri.

O R D O V.

H Y M E N O T H E C I I.

F A M I L I A I.

A G A R I C O I D E I.

39. A M A N I T A.

A. A M A N I T A E.

a) *N u d a e.*398. A. *livid a.* α , *pallescens* γ , *fuscescens*

Volva mediocris, albida. *Pileus* in nostris plerumque nudus. Crescit α , in umbrosis frondosis, β , acerosis — utraque non infrequens. Aug. Sept.

399. A. *spadicea.* β , *fulva*

Volva longa, laxiuscula, sordide alba, praesertim margine rufescens. *Stipes* longus (nonnunquam valde elongatus), sursum subattenuatus, nudus, candidus vel albus: *lamellae* concolores, aequaliter plerumque crenulatae aut serrulatae. *Pileus* initio campanulatus, dein planiusculus, imo saepe prorsus applanatus evadit: ceterum subumbonatus, margine sulcatus, fulvus sive e rufo ba-

dius. Species est e maxime vulgaribus: in pinetis (vix in sylvis abietinis, nedum frondosis) ubique fere locis sicciusculis umbrosis reperiunda. — Exeunte aestate et praeprimis autumno medio.

400. A. incarnata.

$\beta\beta$, laevis

Pileus laevis, vix fibrillosus, nedum villosus: at cetero-quin fungus noster cum italo prorsus congruit. *Stipes* primo subbulbosus, dein teres evadit, *volvā* magnā distinctā laxiusculā ad basin cinctus: *annulus* nullus. *Lamellae* ante evolutionem albidae, pulvere mox seminali copioso incarnato - roseo tinctae colorem mutant. *Pileus* latius demum campanulatus numquam tamen prorsus applanatur, in margine nec striatus nec sulcatus. *Statura magna*, *A. bulbosae* fere. Terrestrem loco unico domestico (*im Hofe des Seminarii*) quotannis bis reducem, habemus: Maio, Junio, iterum Septembri.

b) *Annulatae.*

Tab. XI. 401. A. porphyria nobis.

f. 1. *A. pileo convexo nudo laevi e purpureo livescente, annulo subconcolore, lamellis et stipite albis.*

Habitu prorsus refert *A. viridem*: sed *staturā* duplo fere est minor. *Volva* adest manifesta, longiuscula, laxa: *annulus* mediocris vel subparvus, dilute livescens, constanter praesens: *pileus* convexus, late campanulatus, nec umbonatus nec umquam hactenus verrucosus, coloris e livido purpureoque mixti; ceterum laevis, nec nisi rarius margine substriatus. Hinc quā ratione species nostra ab *A. lividū* et *umbrinā*, ad quas pilei colore quadantenus accedit, differat, facile liquebit. Aniat fungus minime rarus sylvarum praesertim abietinarum

loca uida sphagnosa suburfosa, quae ubique fere sparsus incolit Septembri et Octobri.

402. A. bulbosa.

Pileus in nostris semper nudus, praesertim centro saepe pallescens: *lamellae* diinidiatae plus minus parcae. In sylvaticis praesertim abietinis umbrosis humidis passim frequens. Aug. Sept.

403. A. citrina.

α , *vulgaris*

Verrucae pilei nobis haud adeo rarae: *annulus*, saepe ei *stipes*, colore dilutius citrino insignis. Totus fungus ad *staturam* interdum semipedalem assurgit, *pileum* tuin gerens quadriuncialem et ultra. Solum sibi laxum umbrosum eligit, frequens hinc inde autumno.

404. A. viridis.

Formosan speciem nunquam nisi laeveam glabriuscum verrucis destitutam vidimus. *Pileus* laetius opaciusve *viridis*: est etiam, quando viridi fuscoque marmoris ad instar eleganter variegatum reperire obtigit. *Stipes* volvaeque pagina interior saepe subvirescunt; reliqua alba. In humidis umbrosissimis inter folia putrida frondosa passim, Sept. Oct.

B. M Y O P E R D A E.

405. A. muscaria.

α , *vulgaris*

β , *formosa*

γ , *Puella*

Notissima species et admundum vulgaris, in *staturam* saepe giganteam excrescens. Autumno in primis medio et seriore.

406. A. umbrina.

Affinis sequenti, sed nec extus rubescens nec intus.

Varietas annulum ad stipitis basin gestans nobis quoque obvia fuit. In sylvis passim. Sept. Oct.

407. A. rubescens.

α , communis

Caro pilei stipitisve diffracti citius tardiusve, sed constanter, rubescit: et haec quidem nota hujus speciei vere diacritica esse videtur. Pilei enim colorem variabilem, in aliis rubescentem, in aliis livescentem, fuligineum, subhepaticum — offendimus. *Stipes* biuncialis, subbulbosus. *Sapor* vix ullus. Occurrit in sylvis variis minime raro. Autumno.

40.- A G A R I C U S.

OBS. Ingens in genere omnium longe vastissimo impeditissimoque characterum tribubus primariis constitutis idoneorum penuria esse videtur. Nos certe non nisi unicum novimus vere constantem nec ulli unquam, quantum lactenus observare licuit, mutationi obnoxium, in colore nimirum *pulveris*, *seminalis* vulgo habiti, positum; eumque, cum (*Coriaceis* paucisque forsitan aliis exceptis) pleraequae species chartam v. c. scriptoriam suppositam pulvere isto intra diei noctisque spatium copiose emisso luculente lubenterque pingere soleant, haud adeo difficilem exploratu. Unde jamdudum in mente nobis venit, anne familiis quibusdam *Leucospermorum*, *Erythrospermorum*, *Melaspermorum* etc. principibus *Persoonianae* tribus, in secundarium iam ordinem relegatae, passim (ubicunque necesse visum fuisset) subjici possent? Has enim, quamvis haudquaquam sernendas, a notis tamen saepe minus gravibus, nec adeo proxime ac illa nostra ad fructificationem spectantibus petitas. limitibus plerumque satis vagis circumscribi, nemo utique in genere nostro vel tantillum versatus negabit. Et

profecto, nisi pulveris color in specierum numero haud exiguo nondum examinatus lucusque nos lateret, reliqua obstacula, quae ab affinitate mutuoque confluxu colorum praesertim oriunda novam methodum premere minime ignoramus, ab eâ tentandâ libellum nostrum vix colibuisserent. Neque omnino est, cur ei a futurâ die ulterioribusque mycologorum laboribus lucem affusum roburque additum iri, si naturae constans infuerit veritas, desperemus.

A. L E P I O T A E.

408. A. L. procerus.

α , *procerus*

γ , *excoriatus*

Var. α , sylvas passim incolit; γ , solum laxius praeferit cultum arborum et hortorum, in quibus haud infrequens occurrit. Utraque autumnalis.

409. A. L. colubrinus.

α , *colubrinus*

β , *pantherinus*

Stipes, praecipue in α , flocco mollissimo sericeo, annulum ejusdem texturae (deinde evanidum) sustentante, obductus. *Pileus* in β , nonnumquam rufescit, *squamis* tum obscurioribus, nigricantibus fere. Hab. utraque var. in cortice vaporario (*Seer Lohgruben*) frequens; sed vix alibi. Autumno.

410. A. L. cristatus.

α , *conspurcatus*

Nos hunc notis indicatis ac vel ipso habitu tenui a praecedente diversum separare nulli dubitamus: in sylvis muscosis umbrosis passim crescentem, sparsum, satis frequentem, praecedentibus contemporalem.

411. A. L. felinus.

Annulus parvus quidem, sed distinctus. Rarior haec species in umbrosis abietinis tamen aliquoties lecta, solitaria. Septembri, Octobri.

412. A. L. mesomorphus.

$\beta\beta$, *roseus*

Pulchellus, fragilis, tenuis. *Pileus* *fuscuncialis*, convexus, demum planus, glaber, humidus, subviscosus, subumbonatus: ejus color e flavido ac rosello mixtus est, in centro saturatione. *Lamellae* candidae, ventricosae, liberae. *Stipitis* color eleganter roseus per floccos laxos sericeos flavicantes sub annulo persistentes transparet: *annulus* ipse ejusdem prorsus structurae picturaeque, mollissimus, demum evanescit. Var. haec nostra a *Bulliardianā*, cui stipes laevis esse videtur, forsitan specie separanda erit. Rarissimae exempla pauca, sed perfecta, semel inventa fuere in abietinis madentibus umbrosis epigaea. Exeunte Septembri. (*Moholzer Haide*).

413. A. L. Carcharias.

Cf. *Pers. Ic. pictae* I. tab. V. f. 1—3. (icon optima). *Pileus* *fuscuncialis*: *stipes* mediocris: *lamellae* late lanceolatae. *Sapor* in nostris valde nauseosus quidem, at constanter totus mitis. Atque hic in universum monere liceat, characteres a sapore vel odore fungorum desuntos, etiamsi minime negligendi sint, hinc tamen sensuum in singulis paene scrutatoribus idiosyncratice diversorum judicio saepe fallaci obnoxios, illinc pro locorum natalium variā indole admodum mutabiles, circumspectius omnino nec unquam nisi additive adhibendos neque nimio aestimandos esse. — In sylvis praesertim abietinis rarissima species coelo sicco, crebra humente. Sept. Oct.

414. A. L. granulosus.

 α , ferrugineus γ , expallidus δ , albus $\varepsilon\varepsilon$, cinnabarinus

Pilei discus nonnunquam confertim granulosus, parallele rugoso - subplicatus; margo saepe squamulosus. *Lameliae* candidae dein pallent. Varr. α , γ , in sylvis acerosis vulgares: δ , tota cretacea in dumetis frondosis (*Sproizter Hügel*) seimel lecta: $\varepsilon\varepsilon$, in abiegnis (*Moholzer Haide*) haud rara. Autumno.

415. A. L. robustus NOBIS.

A. L. magnus compactus firmus, pileo hemisphaerico sub-inaequali late umbonato glabro e rubro badio, margine fibrilloso albicante, lamellis liberis latis confertis albidis, stipite solido robusto brevi sursum incrassato bicolore.

Non habemus, quoctam comparemus hunc nostrum. *Stipes* constanter durus validus, basi unc. $\frac{1}{2}/\frac{3}{4}$, apice $\mathbf{1}$ crassus, nec multo longior plerunque; rarius tamen ad uncias $2/3$, subflexuosus tum, producitur. Infra annulum pilei margini concolor est, albescens nimiriun, sed fibris rubicundis badiisve plus minus variegatus: supra annulum totus albus tenuissime fibrillulosus. *Annulus* spectabilis, persistens, rarius denuni obliteratus, mollis, floccosus, pileo concolor. *Lamellae* semunciam fere latae, ex albo pallent. *Pileus* 3, in majoribus $4/5$, uncias latus, crassus compactus durus, saepe inaequalis hinc inde sublacunosus, disco inter colorem rubrum ac badium varie ludit; margine supra jam descriptsimus. Totius fungi *caro* alba firma esculenta videtur, *sapore* praedita miti grato *Boleti* fere *edulis*: quamobrem ab insectis linacibusque cupide conquisita, perforata ac semivorata haud raro offenditur. Nascitur in sylvis acero-

sis, in primis in *pinetis*, loca rasa praeamans viarumve arenosarum comes, caespitose vel sparsim, terrestris, nec infrequens. Septembri, Octobri.

416. A. L. mucidus.

α , *fagineus*

$\gamma\gamma$, *epigaeus*

Species distinctissima. In α , constanter fagicolà (*Löbauer; Arnsdorfer Berge; Eulenwald* satis frequente Sept. Oct.) pilei discus saepe fuligine denum quasi afflatus est. Var. $\gamma\gamma$, praeter sedem natalem situ etiam gregario quidem at non caespitoso, stipite longiore (2/3unciali) verticali stricto, pileoque in adultis prorsus applanato disco ochreo - rufescente (tenui ceterum, viscoso, pellucente) haud parum diversa, nova species esse videtur. Sed bis modo (*Moholzer Haide; Schöpswiesen;*) in sylvaticis humidis graminosis iam olim reperta, nec tum temporis satis accurate examinata, hactenus non separata fuit. Exeunte Septembri pluvioso.

417. A. L. squarrosus.

α , *truncigenus*

$\beta\beta$, *terrestris*

Crescit α , caespitosa ac lignicola in sylvis apprime montosis remotis meridionalibus hinc inde, autumno praesertim tardiore. Varietatis $\beta\beta$, unicum modo specimen semel inventum: epigaeum, solitarium, vaegrande, stipite 4 unc. longo, pileo octunciali squamis densis squaroso, annulo pro ratione parvo subobsoleto nigricante, odore vix ullo. Fungum admodum notabilem, aliquem (ut videtur) pertinentem, in ambiguo etiamnum haerere valde dolemus. In gramineis dumosis umbriosis (*hinter dem Brüdergarten*). Medio Octobri.

418. A. L. aurivellus.

Pileus pulchre luteus, squamis obsitus ferrugineis, at

nec densissime adeo ac in praecedente congestis, et adpressis potius quam squarrosis: *stipes* laeviusculus, non nisi sparsim et obsolete squamosus: *sapor* *odor*que mitis, debilis. Inde (nostrum saltem fungum) sejungere non haesitamus. Loca ceterum cum antecedente eadem prorsus (*Moholzer Haide*; *Sohlander Berg*; etc.) incolumens, aliquanto frequentior illo occurrit: item truncigenus. Aestate et praesertim autumno.

419. A. L. *Flaminula* NOBIS.

Agaricus luteus Wither. Agar. *Coprinus Cepaestipes* β , *Pers. Synops.* II. p. 416?

Speciem pulcherrimam ob synonymon modo allatum (pileo in nostris *planiusculo* excepto) satis idoneum inter spolia terrae nostratis enumerare nefas duximus; quae tamen, ne cum *Russula lutea* confunderetur, nomine novo licet ab invitis donanda fuit. Minime ad *Coprinos* pertinet, sed est *Lepiota*: inde et colore etc. a *Cepaestipite* α , (de quo ampliora videsis infra), quavis pilei squamositate pilosâ singulari conveniat, toto sane coelo differt. Ita porro, quo minus cum *L. auri-vello* conjungatur, color totus unicolor vivide luteus, lamellae valde confertae tenues angustae, habitus gracilior minus firmus alienissimus etc. omni modo prohibent. Truncos amat *pineos*, quos vel ipsos, vel terram radices eorum obtegentein, caespitatum hinc inde incombit, sed parum frequens. Septembri.

420. A. L. *aureus*.

In pratorum umbrosis apricisve loca sibi seligit depressa humida grainine pingui vestita, quae caespitosus incolit, praegrandis saepe, hand adeo infrequens nobis. Septembri, Octobri.

421. A. L. *polymyces*.

Caespites albo-farinosi fructescentiae tempore. *Pileus*

plus minus umbonatus. *Stipes laeviusculus*, nonnisi basin versus interdum squamulis distinctioribus adspersus. Vulgatissima species truncos varios vexat autumno in primis tardiore: ipsâ quandoque hyeme mediâ cum tempestate leni subito redux.

422. A. L. caudicinus.

α , *squamulosus*

β , *denudatus*

γ , *medius*

Rarius terrestris. Admodum ludit colore dilutiore et profundiore; ita et squamis stipitis crebrioribus, parcioribus, ac vix ullis. Nulli inde inter α , et β , limites certi erui possunt. Var. γ , gregaria vel solitaria, pileotamen etiam laud raro convexo - hemisphaerico instructa est, annulumque gerit manifestum. Omnes 3 varr. loco suo frequentes sunt autumno.

423. A. L. bulbiger NOBIS.

A. L. pileo planiusculo carnoso glabro rufo, lamellis confertis emarginato - adnexis aquose albidis, stipite concolor obsolete annulato rufo - fibrilloso bulboso, bulbo mediocre depresso marginato.

Bulbi forma constans est et singularis — subglobosa, supra circa stipitem depresso - concava, margine obtuso annulari cingente. *Stipes erectus teres solidus*, satis firmus, 2 unc. longus, $3/4$ lineas crassus, annulo albo depauperato recto versus apicem cinctus. *Pulvis seminalis albus*. *Pileus regularis*, convexo - planus, triangularis fere, e cinnamomeo rufus, frustis epidermidis albae post fungi explicationem residuis laceris sparsisque saepe conspicuus. Ad dumeta frondosa inter folia inmuscosque passim solitaria provenit species vel subgregaria (*Sproizer Hügel*; *Moholzer Haide* aliquot locis) Septembri.

424. A. L. helvolus.

Varietatem nos, praeter minorem illam a cl. *Persoon* descriptam, aliam quoque habemus magnitudine omnium partium duplice fere (pileo $1\frac{1}{2}$ unciali etc.) majoreque robore insignem, etiam minus crebro vulneratam. Loca amat submontana graminosa, ubi betuleta aliave dumeta frondosa incolit, non infrequens. Septembri, Octobri.

425. A. L. brunneus.

Pileus e campanulato dein planus. Totus fungus cognatis suis *Lepiotâ flexipede* ac *Cortinariis castaneâ* et *decipliente*, praeter discrimina reliqua, duplo triplove unidue major et firmior. Sparsus, etiam subgregarius, sylvas hinc illinc incolit abietinas humidiusculas muscosas. Medio autumno.

426. A. L. flexipes.

Pileus mox laeviusculus, mox fibrillis albidis satis dense obsitus, e cinnamomeo in sordide violaceum nonnumquam vergens, semuncialis plerumque, rarius ad $\frac{3}{4}$ unc. (vix ultra) dilatatus. In sylvis acerosis, praesertim *abiegnis*, locis humidis copiose. Per totum autunnum.

427. A. L. macropus.

Stipitis longitudo saepe eximia, sed inconstans est; haud raro enim mediocris etiam, bi-s. triuncialis, inventur. Nomen itaque triviale cum aptiore in posterum permutandum erit. *Annulus* varius: saepe satis magnus firmusque persistit. — *Lamellae* pallidae, dein subcinnamomeae cum micore quodam cinerascente. Totus habitus constanter validus crassus. Hab. species apud nos pervulgata in sylvis acerosis sicciusculis, in primis *pineis*, ubique sparsa. Augusto et sqq.

B. C O R T I N A R I A E.

a) *Violacea.*

428. A. C. nuda.

 α , *sylvatica* $\beta\beta$, *praticola*

Gregaria, imo subcaespitosa, mox circinans, mox varie scriata etc. pineta nostra hinc inde incolit α , autumni amans tardioris, una cum Octobri ut plurimum proveniens, haud rara. Var. $\beta\beta$, multo minor, tenera, pileo semunciali pulchre violaceo-fuscescente, margine substriato, stipite laevi brevi (vix unciali) concolore, caespitosa semel bisve in prato humido (*Wiese des Gasterhofes*) inventa fuit. Num forte ad *Gymnopodas* violaceos amandanda? Hocce certe loco, quem tantisperjam occupat, prorsus removenda erit, si (prout suspicimur) *leucospermam* sese esse ultro confirmaverit. Serotinam habuimus exeunte Octobri.

429. A. C. hercynica.

Fungus omnium pulcherrimus, totus saturate violaceus: stipitis color sordidior quidem, sed aeque profundus. Bulbus subovatus, nonnumquam insignis. Cortina ipsa pallida, sed pulvere seminali ferrugineo ut plurimum tota dense obtecta. In umbrosissimis humentibus inter folia dejecta semiputria aliquot locis (*Moholzer Haide; Küchenwiese*). Sept. Oct.

430. A. C. violaceo-cinerea.

In recentissimis etiam exemplis varie ludit color inter violaceum et umbrinum. Pileus praesertim circa marginem cinereo-squamulosus. Occurrit in sylvaticis variis hinc inde. Per totum autumnum.

b) *Caeerulecentia-variae.*

aa) *Phaeocephalaæ.*

431. A. C. *porphyropus nobis.*

A. C. pileo carnosò tenuiusculo convexo - plano subviscoso et livido fuscescente, lamellis subconfertis emarginato-adnexis laete violaceo - purpureis decolorantibus, stipite tenui fibrilloso subbulboso purpurascente, cortinâ ferrugineâ.

Pileus è griseo fuscescit, margine praeprimis livens: ejus caro insipida alba ad rupturam aliudve vulnus ele- ganter purpurascit: similiter et *stipes*, non intus modo ubi diffractus fuit, verum extus etiam ad merum tactum. *Lamellæ* è colore initiali praepulchro in dilute argilla- ceo - cinnamoineum cito transeunt. *Stipes* $1\frac{1}{2}/3$ unc. longus, $3/4$ lineas crassus: *pilei* diameter $2/3$ unciarum. Statura itaque dimensiones eaedem fere, quae in *C. badiæ Pers. Synops. II. p. 279.* obtinent: verum ne cum hâc conjungatur nostra, substantia admodum succulenta coloresque prolibent. Crescit in pinetis vicinis (*Moholz- zer und Trebusser Haide*) passim sparsa; in betuletis graminosis submontanis remotis (ad radicem *montis Soh- landensis*) frequens. Sept. Oct.

432. A. C. *variecolor.*

Est è maximis et robustissimis. *Pilei* discus colore va- riat mox dilutiore ex alutaceo rufescente, mox profun- diore rufo - vel fusco - spadiceo — margo constanter coerulescit, rugis haud raro confertis regularibus paral- lelis verticalibus circumcirca distinctus. In sylvis variis non infrequens, solitarius. Tempus servat *Cortinariiis* succulentis plerisque soleinne, vigens nimirum à medio Septembri ad medium usque Octobrem.

433. A. C. bicolor.

Ad colores quod attinet, a *C. nuda* haud procul abest nostra: verum illa caespitosa provenit, omnibus partibus tenuiuscula, applanata, tardior — haec solitaria crassa compacta convexa praecocior: *cortinam* in neutrâ hactenus observavimus. *Stipes* $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ unc. crassus (duas unc. ait cl. Persoon: nonne per scriptoris typographive errorem?). *Margo* involutus subviscoso-tomentosus. Crescit in sylvaticis passim. Septembri.

bb) Xanthocephalae.

434. A. C. collinita.

Nisi affinitate erga vicinas naturali heic loci retineretur species memorabilis, ad *Lepiotas* postim os obsolete annulatos ableganda esset. *Pileus* in fungo recente admodum lubricus; ita et *stipes* infra annulum. *Sylvarum* amat latebras umbrosissimas huimentes foliis putridis obstructas (*Moholzer Haide* passim non infrequens; *Sohlander Berg*; etc.) Septembri, Octobri.

435. A. C. glaukopus.

α , *bicolor*

β , *varia*

Statura in α , valde variabilis, ita et *pilei* color dilutior opaciorve ac diversimode mixtus: exempla zonigera apud nos quoque passim obvia. *Lamellae* cum *stipite* initio vivide coeruleae paullo post decolorant. Var. β , Schaefferiana a propriâ specie non multum abest. — Utraque in sylvis dumetisque granulosis variis satis frequens. Septembri et praesertim Octobri.

436. A. C. callochroa.

Pulchra species, sed justo forsan affinior sequenti: protestant nimirum exempla inter utramque ita media, ut, quorsum pertineant, vix dijudicari queat. Differt tamen

pileo luteo, glabro quidem, sed sicco; *lamellarum* colore jucundissimo multo diutius persistente, nec nisi demum aliquantum immutato; *stipite* crassiore distinctius bulboso. Amat in nostratis penetralia sylvarum umbrassisima, quae passim incolit Sept. Oct.

437. A. C. decolorans.

Habitus praecedente tenuior: *stipes* vix ultra 4 lin. crassus. *Lamellae* illico decolorant. In sylvis acerosis, praesertim *pineis*, frequens. Per totum autumnum.

cc) Elaeochrocephala e.

438. A. C. infracta.

Colores descriptu difficillimi. *Statura* dimensiones variae. *Pileus* nonnisi rarius infractus in nostris, sed semper inaequalis, varie flexus. *Sapor* vehemens, felleus, omnium forsan amarissimus. Passim provenit subcaespitosa locis sylvarum nemorosis frondosis (*Edelknafe*; *Löbauer Berg*). Sept. Oct.

439. A. C. subtorta.

Mixtura huic coloris coerulei vel in stipitis apice vix ulla. *Stipes* plus minus tortus. *Statura* praecedente procerior: *sapor* item amarus, sed minus adstringenter. Invenimus speciem raram loco unico abietino umbroso (*Küchenwiese*) cognatis praecociorem. Aug. Sept.

440. A. C. fulvo-fuliginea.

Statura variabilis. *Stipes* coerulescens aut violascens. *Sapor* lenis, nullatenus amaricans. Solitaria occurrit, sed haud infrequens, in sylvis praesertim abietinis muscosis umbrosis. Septembri.

441. A. C. lepidomyces nobis.

Tab.XII

A. C. pileo umbonato hemisphaerico - plano e cervino olivaceo squamulis subsquarroso obscurioribus hirto, cornuta subannulata; lamellis subconfertis emarginato - adne-

f. 1.

xis, primo violuscentibus, dein ex ochrēo sordide cinnamomeis; stipite tereti sursum laevi albido - coerulecente, deorsum transversim nigricante - squamoso.

Colorum habitusque erga praecedentes cognatio manifesta hunc locum assignat speciei distinctissimae, annuli ceteroquin rudimento ac squainositate illâ singulari infra annulum transversâ ad *Lepiotas*, aequo prorsus ac *C. collinita* et *C. Bulliardii* $\beta\beta$, nostra, proxime accedenti. *Pileus* 1 — 2 unc. latus, regularis, carnosus, insipidus: *squamae* ejus stipitisque spadiceae, nigricantes. *Stipes* cylindricus, vix bulbosus, triuncialis fere, $3/4$ lineas crassus, sub annulo irregulariter quasi rimoso - squamosus. Semel epixylum habuimus fungum in trunco alneo locis umbrosissimis (*Moholzer Haide*): crebriorem terrestrem in betuletis grauinosis elatis (*Sohlander und Arnsdorfer Berge*). Sept. Oct.

442. A. C. rufo - olivacea.

Pileus ut plurimum exacte rufus; nonnunquam tamen etiam subolivascens, aut expallidus in stramineum vergens. *Stipes* in perfectioribus sursuū pulchre coerulescit. Vulgatissima species, in ericetis ac pinastretis ubique ninia. Per totum autumnum.

443. A. C. conopus.

Ingens, valida, speciosa. *Sapor* vix ullus. Sylvarum apprime abiegnarum amat penetralia umbrosa, quae copiose incolit Septembri et Octobri.

c) *Albicans*.

444. A. C. albo - violacea.

Pileus primo dilute ac eleganter coeruleo - violaceus, postea expallescens argenteus evadit. Umbras opacas sectatur, sub dumis frondosis inter folia putrescentia passim copiose occurrens, reliquis contemporalis.

445. A. C. *argentata*.

Pileus junior, dum inter muscos promerget, purpureo-violaceus est, sed jam tum argenteo quasi incore obductus. *Sapor* odorque prorsus peculiaris, vix describendus. Frequens nascitur ubique fere sylvarum abietinaruin muscosaruin, sed vix alibi. Sept. Oct.

446. A. C. *decumbens*.

Primo obtutu *A. Gymnopoda argillaceum* in memoriam revocat species pulchella; a quo tamen praeter situm bulbumque lamellis etiam discrepat vix adnexis valde pulverulentis vivide ochraceo - ferrugineis. *Stipes* in nostris e inuscis protrusus subelongatus formam tamen conservaverat clavatau. Parciorem reperimus in sylvaticis abietinis (*Polsbruch*) locis umbrosis siccusculis. Exeunte Septembri.

447. A. C. *lenta*.

$\beta\beta$, *araeophyllum*

Convenit nostra cum *Personianâ* staturâ, colore, pileo glutine denso obtecto, circa marginem obsolete cortinato, disco pallescente vel flavicante etc.; sed lamellis differt distantibus, $1\frac{1}{2}$ lineas latis, quod discrimin ad speciem separandam paene sufficere videtur. Neque tamen quidquam in specie nobis rarissimâ, semel aut bis jamdudum (*Seer Lehmgruben*) repertâ, decernere ausimus. Octobri, Novembri.

d) *R u b r a e*.

448. A. C. *Bulliardii*.

$\beta\beta$, *squamulosa*

De hâc quoque varietate nostrâ, quatenus propriam speciem mereatur? qui iconem *Bulliardianam* oculis usurpant, dijudicanto. Squamarum pilei stipitisque eadem fere est indoles ac ratio, quam ad *C. lepidomycen* no-

strain N. 441 commemoravimus: verum haec ultra du-
plum major robustiorque colores alienissimos ostentat.
Pileus $3\frac{1}{2}$ — 4 unc. latus, e formâ initiali hemisphaericâ
planiusculus, rufescens, squamulis pilosis cinnabarinis
modice confertis subsquarrosis (rarius demum oblittera-
tis) adspersus: *lamellae* cum α , congruae: *stipes* triun-
cialis, semiunciam circiter crassus, validus, bujbo spe-
ctabili excepto teres, solidus, supra *cortinam* (subannu-
latam vivide cinnabarinam) sordide rufescens, infra eam
squamis transversalibus riuias intentientibus cinnabarinis
obtectus; intus totus pallidus seu dilute rubescens. Na-
scitur fungus egregie formosus in abietinis muscosis ri-
vulosis (*Dubrau*; *Moholzer Haide*; *Hölle*;) solitarius vel
subgregarius passim. Septembri.

449. A. C. sanguinea.

α , *sanguinea*

$\beta\beta$, *media*

Color in α , vividissime ruber, per ipsam etiam fungi
substantiam plus minus penetrans. *Pulvis* spermaticus
e croceo ferrugineus. $\beta\beta$, pileo cinnamomeo ac rube-
dine subtus etiam minus vivace purâque distincta, ver-
sus *C. cinnamomeam* (formâ, staturâ, habitu speciei
nostrae vicinam) evidenter transit. Utraque in sylvis
acerosis nostratis minimè infrequens. Autumno.

450. A. C. viscosa.

α , *communis*

Pileus valde glutinosus, dilutius profundiusve purpureus.
Lamellae cum *cortinâ* primo albae: sub fructificationem
dein semine tinctae utraeque cinerascunt deumque ni-
gricant: *melasperma* enim est species! *Stipes* non deor-
sum modo (ubi colore flavo rubelloque Indit), verum
et sursum subincrassatus. *Vulgaris* crescit species ex-
centrica in ericetis ac pinastretis ubique fere, in hye-

mem usque: etsi enim gelū vel lenissimo tacta fato *Cortinariis* succosis omnibus communi illico pereat, redente tamen dein tempore mitiore frequens reviviscere solet, laete iterum vigens.

451. A. C. Gomphus.

Statura varia. *Pilei* minus viscosi color plerunque idem fere ac in praecedente: sed subtus totus fungus (*cortinā* haud exceptā) e flavo vel, subaurantio rubescit aut purpurascit. *Lamellae* dein per *pulverem seminalem* (item nigrum) umbrinae evadunt. *Stipes* mox valde squamu-lous, mox laeviusculus. Nequaquam rara nobis haec species in sylvis acerosis ubique paene occurrit, sed solitaria. Septembri, Octobri.

e) *Variace (acyanii).*

452. A. C. aurantia.

Pileus minute squamulosus, margine interdum sulcis verticalibus parallelis brevibus, sed profundis, insignitus. *Squamulae* stipitis, ceterum albi, flavo-aurantiae. *Sapor* ex amarissimis. *Odor* vehemens, farinae veluti corruptae. Loco unico abietino umbroso muscoso (*Basalt-hügel*) gregarium legimus fungum paullo tardiorem, Oct. Nov.

453. A. C. vaccina.

Stipes plerunque subsolidus in nostris. *Sapor* modice amarus. Incolit sylvas acerosas passim, non infrequens. Septembri, Octobri.

454. A. C. turbinata.

Compacta firma, *pileo* subtriunciali viscido hemisphae-rico - subirregulari sordide fulvescente, -margine involuto; *lamellis* ex argillaceo olivascentibus; *cortinā* fibrilosā vivide cinnamomeo - ferrugineā persistentiore; *stipe* solido crasso bulboso, bulbo depresso marginato.

Medium inde fungum nostrum inter varr. α , et β , *Persoonianus* esse liquebit — pileo cortinaque ad illam, sed lamellis ad hanc proprius accedentem. Loca amat sylvarum variarum gramine vestita umbrosa vel apricicula (*Seer Lehmgruben; Basalthügel; Sohlander und Löbauern Berg*) lectus aliquoties Sept. Oct.

455. A. C. fulgens.

Bulbus nonnumquam obsoletus. *Lamellae* distinctae, satis latae. *Pulvis* seminalis opace croceus. *Sapor* prorsus mitis, nec ullatenus amaricans: in deliciis inde ab animalculis variis habitus. In sylvaticis acerosis aequa ac frondosis hinc illinc provenit species minime nobis rara. Medio autumno.

456. A. C. flavida.

α , *vulgaris*

$\beta\beta$, *maculosa*

Var. α , a *Pratella fasciculari* quantuvis diversissimâ desuper vix distinguenda. *Pileus* maculis in hac quoque var. anomalis, sed ab animalium tantum laesione oriundis, sordide fuscescens, interdum conspersus. *Stipes* deorsum nigricans. *Sapor* saepe valde amarus. Vulgatissima occurrit ad truncos varios, sed apprime pineos et abietinos, per totum autumnum. Var. $\beta\beta$, speciosa, major, firmior, cum micore rubello flava, margine pilei maculisque disci pulchre lateritio - rubris insignis, sed formâ ceterum, lamellis, habitu, situ, sapore, loco (item ad *Pinum epipylo*) cum α , conveniens — rario occurrit, aliquoties (*Moholzer Haide*) inventa Septembri.

457. A. C. hemitricha.

Disci in *pileo* color difficilis indicatu, e subfuligineo fuscens: margo pilis sericeis canus. Passim locis pinetorum sterilibus nascitur species nobis parum frequens. Septembri, Octobri.

458. A. C. crocea.

Color dilutior profundiorve per varios gradus, sed lutei mixturae constanter servans. Pervulgata est species in sylvis sicciusculis acerosis, praesertim pineis; sed vix alibi apud nos obvia. Per totum autumnum.

459. A. C. cinnamomea.

Cognata utique antecedenti: colore praesertim exacte cinnamomeo distans. *Pileus* enim in utrâque mox minute squamulosus, mox cum nitore sericeo laevis: ita nec nota a lamellarum annexione formâque desumpta sat constans dicenda. Nascitur locis cum praecedente iisdem, minus quideam frequens illâ, neutiquam tamen rara. Sept. Oct.

460. A. C. castanea.

α, terrestris

Difserit a sequente affini colore pilei exactissime castaneo, umbone lato valde obtuso, lamellis rotundato - adnexis, stipite breviore (rarius anomale subelongato) crassiore firmiore, toto albido - fibrilloso. Hab. in sylvaticis, praesertim abietinis, passim. Sept. Oct.

461. A. C. decipiens.

Polymorpha species et vaga, pilei (nonnunquam infraicti) formâ, stipitis longitudine et crassitie etc. multimode ludens: notis tamen modo enumeratis ab antecedente, sicuti laevitie in primis cortinâque obsoletâ a *Leptotâ flexipede* distinguenda. Abunde provenit in' sylvaticis ubique fere. Per totum autumnum.

462. A. C. armeniaca.

Color totius fungi laetior opaciorve pro temporis sicci vel humidí, loci aprici vel umbrosi ratione; id quod in plurimis Agaricorum speciebus obtinet. Solitaria nascitur haec in sylvis variis, acerosis aequâ ac frondosis, hinc illinc haud infrequens. Sept. Oct.

463. A. C. diluta.

Pileus mox prorsus helvolus, mox versus cinnamomeum vergens, $1\frac{1}{2}$ unc. latus: et in universum exempla nostra descriptione *Persoonianâ* plerunque aliquanto minora ac tenuiora. Crescit locis consimilibus ac praecedens, cui subaffinis est ac coaeva; sed rariuscula.

464. A. C. pyriodora.

Color *pilei* cinerascens aut subfuligineus. *Odorem* fungi nostri ei potius, quem *Violae odoratae* flores spargunt, quam pyrino aequiparaverimus. Rarior in regionibus nostris praecoxque species aliquoties in sylvaticis sicciusculis, praesertim in pinetis viarum comes etc. reperta fuit. Julio, Augusto.

C. G Y M N O P O D E S.

OBS. Familiam hancce, characteribus vix nisi negativis innixam, terminis in confinio praesertim *Cortinariarum*, *Mycaenarum* ac *Omphaliarum* parum certis contineri, inter omnes constat. Atque huc illud potissimum spectat, quod exemplis infra compluribus confirmandum in universum iam praemonemus, *Gymnopodium* scilicet numerum, si veli in junioribus etiam praesentis (prout par est) rationem iniveris, haud parum immixendum, *Cortinariarum* contra augendum esse — ac veram ita inter utramque tribum proportionem restitutum iri.

a) *Badii*, *rufi* etc.

465. A. G. pratensis.

α , *communis*

$\dot{\nu}$, *vitulinus*

Totus fungus compactus durus parum succulentus, frigori inde diu resistens, autumni serotini annans. *Stipes* saepc admodum brevis. Mixtum provenit utraque var.

in pratis, pascuis, versuris apricis gramine tenui vestitis siccoribus, praesertim editioribus, ubique fere. Rarior Septembri; frequentior Oct. Nov.

466. A. G. cohaerens.

Species est ex elegantissimis, admirabile naturae artificium. *Stipes* basi membranâ communî uniti, subfasciculati (rarius solitarii), rigidi, cornei, glaberrimi, lucidi, pulcherrime castanei, sursum pallidi. *Pileus* $1\frac{1}{2}$ uncialis, formosus, tactu et aspectu mollis, velutinus quasi. — Nonnisi terrestris nobis in populetis praesertim humidis opacis umbrosissimis inter folia putrida degit hinc inde (*Moholzer Haide; Quizdorf;*) satis frequens. Aug. Sept. rarius Oct.

467. A. G. trichopus.

$\gamma\gamma$, *virgatus*

Solitarius gregariusque carnosus compactus firmus laevis, pileo convexo late umbonato rufo - brunneo utplurimum nigro - virgato, lamellis subconfertis adnexis flavidis demum rufescentibus, stipite firme subcylindrico pileo subconcolore, basi albo - tomentoso. *Pileus* $2\frac{1}{2}/3$ unc. latius, regularis, obtuse lateque umbonatus, demum planiusculus, circa marginem interdum striis remotis brevibus verticalibus distinctus. *Lamellae* haud raro rufo - maculatae. *Stipes* vix bulbosus, biuncialis fere, 4/6 lin. crassus, solidus. Media evidenter est var. inter *G. trichopoda* β , et *G. leucophyllum*, commodum hec locum nacta, specie propriâ novâque vix digna. Crescit in sylvis pratisque nostratis passim frequens. Augusto et sqq.

468. A. G. leucophyllum.

Umbo mediocris, nonnumquam obsoletus. *Stipes* firmus, durus. *Lamellae* constanter ac persistenter albae, sed saepe aeque ac stipes sordide rubro - maculatae. Sapo-

rem distinctum non animadvertisimus. In sylvis acerosis, apprime pineis, non infrequens reperitur medio autumno.

469. A. G. rimosus.

Magis e sententiâ nostrâ ab insequente discrepat formâ, tegumento, colore, staturâ, quain ut specie cum eo conjunctus remanere possit. *Pileus* acutiuscule conicus lutescit, sed rufi coloris parum in nostris admixtum habet: striis paullo obscurioribus longitudinaliter rimosus, ceterum laevis, quin glabellus. *Lamellae* argillaceae, cinerascente - pruinatae: *stipes* dilutior, pallidus vel albidus. *Pilei* margo haud raro plus minus lobatus. Loca amat graminosa humidiuscula pratorum aequae ac sylvarum, quae minime rarus passim colit praecocior praesertim — a Junio in Septembribus finem.

470. A. G. vialis.

Affinis quadantenus *Cortinariis vaccinae* et *arenatae*: junior manifeste saepe cortinatus. *Pileus* hemisphaericus, obtuse et obsolete unibonatus, hinc inde rimosus, squamis plus minus squarrosis tectus. *Lamellae* cum stipite initio albidae colorem paullatim pilei induunt. Pervulgatus hic est viarum praesertim in pinetis arenosarum satelles, glebulis soli sordens, parum gratus visu. Aestate exeunte et autumno.

471. A. G. curvipes.

Parum succulentus est, inde satis diu asservabilis. *Stipes* in nostris vix bulbosus: *statura* descriptione Synopseos undique duplo fere minor, ex loco forsitan natali macriore. Non enim nisi in truncis ramisque aridis emortuis *Rosae caninae* hactenus aliquoties (Thiendorf; Hüchenwiese) a nobis inventus, et variis quidem anni temporibus — Maio, Julio, Octobri.

472. A. G. radicatus.

 α , *vaccinus* $\gamma\gamma$, *olivascens*

Stipes ad 6—8 uncias apud nos quoque interdum excrescit: plerumque tamen 4½uncialis, deorsum plus minus incrassatus. *Radix* ad 2—3 unc. elongata, dura, stricta. *Pileus* 1—2uncialis, tempore humido valde viscosus, sereno siccus. Rarius obvenit in sylvis acerosis, frequentius in frondosis umbrosis vel apriciusculis (*Quizdorf; Eulenwald; Sohlander und Löbauer Berg*) Aug. Sept. Ab hāc α , differt $\gamma\gamma$, nostra statura paullo minore; *pileo* e viridi subolvaceo, glutine spisso tenaci obtecto; *lamellis* adnexis quidem, sed facile secedentibus nec ullatenus decurrentibus, ex albo demum fuligineis, *subnebulosis*; *stipite* tenui prorsus cylindrico. Haec itaque aliam speciem, imo familiam, sibi poscere utique videtur: at unicum tantum ejus exemplar locis umbrosissimis (*Quizdorf*) inter folia putria pronatum hactenus obvium nobis factum. Medio Septembri.

473. A. G. velutipes.

 α , *velutipes*

Stipes, apice excepto laeviusculo pallente, tomento obductus velutino mollissimo castaneo vel fusco. Truncigenum et nos ut plurimum invenimus (in *Salicibus Capreae et albæ L.* rarius in *Fago* ac *Aesculo*) fungum pulchrum; semel tamen etiam bisve (ad *Diehsa*) epigaeum habuimus ad basin truncorum, *radice* tum-verticali praelonga (3—4unciali) subtereti, nec nisi deorsum evidenter attenuata, instructum. Parcior ac imperfectior Septembri iam prodit et Octobri: laetius copiosiusque viget Nov. Dec. Jan.

474. A. G. picreus.

Truncos incolit varios putredine paene confectos locis

umbrosis hinc inde (*Schöpswiesen; Moholzer Haide; Sohlander Berg*); at parum sanc frequens in regionibus nostris. Augusto et Septembri.

475. A. G. acutus.

Umbo pro ratione magnus, exacte conicus, plerumque paene niger. Species *Cortinariae* decipienti quantumvis proxima aliquatenus tamen nitore suo; *cortinâ* vix ullâ, ac coloribus umbone excepto dilutioribus ab eâ discerni potest. *Sylvas* incolit acerosas, praesertim abietinas, passim frequens; una cum Octobri in lucem prodiens.

476. A. G. Cucumis.

Est var. β , in *Obss. mycol.* l. c. indicata, quae vero ab α , separari vix meretur. *Pileus* vel totus fuscus, vel margine dilutior in rufum vergens. *Stipes* subsolidus, deorsum niger, sursum fuscopurpureus. *Odor* praesertim in fungo putrescente gravis, halecius. Rara species et tarda, nonnisi bis lecta terrestris (*Seer Lohgruben; Sohlander Berg*) Oct. Nov.

477. A. G. pumilus.

Serotinus est noster, sed descriptioni *Persoonianae* ceterum exacte aggruus, locis suis passim obvius Octobri, Novembri.

478. A. G. conspersus.

$\beta\beta$, *ochraceus*

Tegumentum farinaceo - squamulosum, ejusdem fere, quae est in *Lepiotis*, indolis, totum primo fungum obvolvens, post explicationem etiam in *pileo* ac *stipite* persistit: quod speciebus tenellis alioquin insolitum notatum omnino dignum est. Discrepat ceterum var. nostra ab α , colore (lamellis cinnamomeis exceptis) ochraceo, lamellis emarginato - subliberis, ac loco natali. Innascitur enim muscis, pinorum acubus etc. locis sylvarum ace-

rosarum udis hinc inde, aestivalis aequa ac autumnalis.
Junio, Julio et seqq.

b) *F l a v i, v i r i d e s etc.*

479. A. G. *flavo-virens.*

α , *vulgaris*

$\beta\beta$, *pinastreti*

Pileus in α , firmus, compactus, subinaequalis, irregulariter depresso, flavidus, sed disco ut plurimum subrufescens, ibidemque (in exemplis perfectioribus) squamu-lis fusco-nigricantibus conspicuus. Subtus color unicolor vivide citrinus sive sulphureus, si squamas exceptis (easque saepe oblitteratas) *stipitis* — ceterum validi, crassiusculi, brevis seu mediocris, rarius elongati, pleruimque teretis. Vias praecipue arenosas pinetorum assidue comitatur, glareae glebulis saepe inquinata, autumno tardiore Oct. Nov. Cum hac coloribus locoque convenit $\beta\beta$; sed distat *statura* minore (pileo biunciali fere etc.), habitu multo tenuiore, squamularum defectu, et praesertim *lamellis* valde confertis angustis ac tenuibus — unde a propriâ specie haud sane procul abesse visa fuit. Sed ne quid prae-propere ageremus, seim modo (*Trebusser Allee*) in pinastro sicco repartam huc apponendam duximus. Utraque ceterum inodora est. Praecociorem habuimus $\beta\beta$, ineunte Septembri.

480. A. G. *leucoxanthus.*

Pileus colore variat albo, pallido, flavo, sed pilis longitudinalibus adpressis nigricantibus semper pictus est; triuncialis ceterum et ultra. *Sapor* *odorique* nitiusculus in nostris. Frequens occurrit in pinastretis ericetisque siccis, etiam apriciusculis. Sept. Oct.

481. A. G. *rutilans.*

α , *communis*

Saepe novitatis specie oculos e longinquo attrahit fungus formâ, staturâ, crescendi modo perquam variabilis; sed cominus inspectus squamulis pilei stipitisque rubellis numquam non tuto dignoscendus. *Lamellae* in nostris constantissime amoene flavae. *Stipes* solidus, robustus. Vulgata nobis species in sylvis praesertim acrosis, se-
cus vias umbrosas etc. Per totum autumnum.

482. A. G. luridus.

α , *luridus*

β , *cinerascens*

$\gamma\gamma$, *rubescens*

Stipes mediocris, breviusculus, firmus, satis *crassus*, varie adscendens; in α , albidus vel pallidus, rarius subfuligineus; in β , cinerascens; in $\gamma\gamma$, maculis rubellis imajusculis anomalis variegatus. Ita in hâc et *pileus*, ceteroquin mox *luridus*, mox pallidus, nonnumquam etiam totus sordide *rubescens*. *Habitus* ceterum hujus speciei praecedentibus consonus fere: nec *statura* multo minor est. Mixtae incolunt varr. omnes tres sylvas item praecipue acerosas, autumno humido frequentes, sicco ra-
rissimae. Septembri, Octobri.

483. A. G. luteo-virens NOBIS.

A. G. subcaespitosus, *pileo carnoso duro subflexuoso pul-*
verulento sordide lutescente - viridi, lamellis confertis an-
gustis subliberis pallentibus, stipite solidi crasso brevi
sursum incrassato squamuloso toto albo.

Ejusdem cuius antecedentibus (N. 479 — 482.) est familiae naturalis: a quibus tamen affatim diversum de-
scriptio nostra demonstrabit. *Substantia* dura. *Stipes* saepe brevissimus, 6 fere lineas longus totidemque ver-
sus apicem *crassus*, rarius ad unciam (vix ultra) pro-
ductus, obconicus, luculenter squamulosus. *Lamellae*
vix adnexae, ob *pileum* varie depresso nonnumquam

circa medium subventricosae apparent, sed revera lineares sunt, angustae, congestae, ex albo pallescentes. *Pileus* 2 — 2½ unc. latus, plus minus irregularis, saepe anomale rimoso - tessellatus, disco praesertim pulvere quasi tenui leviter tectus; margo subinvolutus, albosubtomentosus. Totus fungus curtus compactus firmus. Amat sylvas acerosas sicciusculas, sed parum frequens occurrit (*Häselachen; Dubrau; Basalthügel*). Septembri, primoque Octobri.

484. A. G. subglobosus NOBIS.

A. G. unicolor flavidus minor, pileo subviscoso carnosomembranaceo hemisphaerico - campanulato, lamellis subliberis ventricosis latissimis, stipite tenui breviusculo cylindrico.

Coloris caussâ hue collocavimus fungum quamvis a sequentibus aequo ac praecedentibus alienissimum, quin vere cognatos ei nullos nosseimus. Etsi enim *A. Coprinum semiglobatum* primo obtutu (pede brevi excepto) ob magnitudinem pileique colorem ac formam satis exacte referat, ab eo tamen praeter reliquias notas lamellis prorsus et constanter immutabilibus (*xanthospermus* enim est) tote coelo distat. *Stipes* uncialis fere vel paullo longior, strictus, striatus. *Lamellae* versus stipitem truncatae, vix adnexae, latitudine longitudinem aquante subquadratae vel rhombeae, *pilei* hemisphaerium non modo explent, verum et aliquatenus superando formiam toti capiti subglobosam (diametri ¾ uncialis fere) conciliant. Rarior et solitaria species terrestris in pinetis siccoribus (*Trebus; See*). Medio Septembri.

485. A. G. cerinus.

α , opacus

$\beta\beta$, splendens

Var. α , pulchra aequo ac rara in regionibus nostris se-

mel tantum loco humido umbroso (*Moholzer Haide*) inventa fuit Septembri medio. Hnic agruia $\beta\beta$, colore, statu*rā*, form*rā*, discrepat *pileo* lucido splendente, nec opaco, et *lamellis* multo dilutioribus ac praesertim distinctis latiusculis: unde quum characteres a lamellarum form*rā*, numero sitique suppeditatos e praestantioribus esse satis constet, sejunctu haud indigna videtur. Aliquoties hanc legimus in abietinis muscosis (*Moholzer Haide* hinc illinc; *Sohlander Berg*): item Septembri.

486. A. G. sulphureus.

α , *sulphureus*

Pileus flavescent, sed disco in nostris ut plurimum rubedine sordidà afflatus. Subtus totus fungus unicolor exacte sulphureus; *stipes* vix dilutior *lamellis*. *Odor* in hâc specie constans et vere diagnosticus. Eligit sibi loca humidiuscula opaca sylvarum mixtarum, quae passim minime infrequens incolit Sept. Oct.

487. A. G. odorus.

β , *unisatus*

Odor in hâc quoque specie distinctus, diu persistens, constans, aniseus. *Sapor* gratus, ei, qui est in *Artemisia Dracunculo L.*, haud absimilis. *Color* dilute aeruginosus aut (si malueris) glaucus, interdum prorsus exalbidus; vel in toto fungo unicolor, vel subtus tantillum dilutior profundiorve. *Stipes* consernens, praesertim ubi gelù tactus fuit, obesissime ventricosus evadere solet. Abunde provenit in sylvis umbrosissimis opacis, apprime abietinis muscosis, locisve foliis putribus obtectis. Septembri, Octobri.

488. A. G. raphanoides.

Lamellae confertiusculae, subangustae. *Pileus* e viridi olivaceus, ad visum aequa tactum subtomentosum sese exhibens. *Cortina* in junioribus manifesta, fibrillosa,

dein evanida. *Odor debilis in nostris.* Parcum fungum et sparsum aliquoties legimus in sylvaticis umbrosis (*Moholzer Haide; Küchenwiese; Sohlander Berg*). Exeunte Septembri.

489. A. G. dulcamarus.

Exempla juniora *Cortinariam* et hanc esse, velo fugaci instructam, demonstrant. *Stipes* subcavus, subfibrillosus. *Sapor Glycyrrhizae* dilutus. Varietatem hujus speciei habemus alteram *autumnalem* squamulis pilei appressis, lamellis dilutius olivascentibus; alteram *aestivalem* squamis distinctioribus subsquarroso, lamellis saturatiis olivaceis. Invenimus illam in sylvis hinc inde (*Eulenwald; Sohlander Berg*) sub finem Septembri: hanc loco unico nemoroso umbroso (*Heinrichsruh*) gregariam medio Junio.

490. A. G. fastibilis.

β , *circinans*

γ , *involvatus*

δ , *lepturus*

ε , *versicolor*

In β , locis nemorosis vel apriciusculis graminosis vulgari *pileus* lubricus potius tempore humidus quam viscosus, interdum subumbonatus, mox totus albidus, mox disco rufescens: *lamellae* deum aquose cinnainomeae. In γ , loco humido caeduo (*Moholzer Haide*) semel lecta Septembri, flocci volvae diruptae superstites in pileo ac stipite cernuntur. δ , denique et ε , passim quoque in sylvaticis appriue frondosis (*Moholzer Haide; hohe Linde; etc.*) nobis obvenere, *lamellis* et hae nonnumquam humidis substillantibus. Aestate exeunte et autumno.

491. A. G. fertilis.

Pileus obsolete umbonatus, albidus, sed colore caesio vel subfuligineo haud raro afflatus. *Nexum* cum *Pru-*

nulo, *Pluteo* etc. naturalem pulveris copia colorque prodit. *Gregaria*, imo subcaespitosa, occurrit species vel *sylvatica* locis semiapricis (v. c. *Buchenwäldchen*) vel *hortensis* hinc inde juxta sepes etc. Maio, Junio: iterum Septembri.

492. A. G. *collinus*.

In graminosis sicciosculis, pratis, pascuis, versuris — coelo madido frequens: perennis paene dicendus, tempestate nimirum favente vernalis et aestivus aequem ac autunnalis.

c) *Coccinei* etc. *nitentes*.

493. A. G. *coccineus*.

Magnitudo plerumque mediocris: interdum tamen specimina etiam ingentia habuimus, *pilco* triunciali etc. *Vulgaris* ceterum est species, in pratis aliisve gramineis praesertim humidiusculis ubique fere obvia. Per totum autunnum.

494. A. G. *conicus*.

α , *hilaris*

β , *tristis*

Lamellae in β , nonnunquam basi, praeecedentis ad instar, subconnexae. *Vulnera* mox atrescant. Specimina passim parvula, teneriora, semipellucida, margine substriata. *Pratensis* utraque et frequens: *vulgatior* tamen β , Autumno.

495. A. G. *psittacinus*.

Color flavus, luteus, fulvus — taeniis maculisque amoene viridibus, in sicco etiam haud raro persistentibus, pictus. Loca graminea siccioscula hinc inde incolit species pulchra, coelo sereno rarissima, pluvio frequens; tardior antecedentibus. Septembri et praesertim Octobri.

496. A. G. ceraceus.

 α , *hypoxanthus*

Pileus nitens, minus magisve viscidus. *Loca* diligit affinum more aprica graminosa, pascua, prata, versuras; at in dumosis quoque umbrosis hinc illinc invenitur, subgregarius, antecedenti contemporalis.

497. A. G. leoninus.

 β , *chrysophaeus*

Pileus hemisphaericus, dein planiusculus, laevis vel subsquamulosus, uncialis fere. *Parcior* in regionibus nostris, aliquoties in sylvis opacis umbrosissimis (*Moholz*er Haide; *hohe Linde*) ad radices truncorum solitarius inventus. Augusto et Septembri.

d) *R o s e o - r u b r i.*

498. A. G. purus.

 α , *roseus* β , *ianthinus* γ , *purpureus*

Species ex elegantioribus. *Stipes* ex eorum more, que foliorum putrescentium stratis assurgunt, basi saepe incurvus, adscendens, villo radicali instructus, ceterum glaberrimus, lucens, sursum dilutior. *Pileus* ex hemisphaericо dein planiusculus, margine substriatus. Odor *Raphani* plus minus distinctus. Nascuntur varr. omnes tres in sylvaticis umbrosis frondosis, nec acerosis, mixtae: rariores vere humido, crebrae aestate finiente et autumno.

e) *V i o l a c e i.*

499. A. G. geophilus.

Cortina initialis evidens, sed mox depauperata, fugax. *Pileus* deum fere totus exalbescit. Frequens incolit loca sylvarum variarum umbrosa. Septembri, Octobri.

500. A. G. eumorphius.

Colorum in pileo mixtura difficillima explicatu: forma grata regularis. Totus fungus succulentus ad *Cortinariarum* naturam accedere videtur. Praematur betuleta, alneta, aliave loca dunis frondosis obsita, quae haud infrequens passim colit (v. c. *Moholzer Haide*; *Diehse*; *Sohlander Vorgebirge*). Sub fine Septembri et Octobri.

501. A. G. euchrous.

Color subitus praesertim saturate ac purissime violaceus. Fascicularem bis reperimus fungum prae pulchrum: primâ vice (*Brettmühl*) in trunco vetusto *alneo* — secundâ in *coryleo* (*Diehser Anlagen*). Septembri, Octobri.

502. A. G. chalybaeus.

Cf. *Icon. pictae* tab. IV. fig. 3. 4. Species item e pulcherrimis. Provenit locis sicciusculis gramineis vel herbosis passim (v. g. *Polsbruch* in arvo derelicto; *Sprozier Hügel*). Praesertim Septembri.

f) *Nigriceps*.

503. A. G. myomyces.

α , *communis*

β , *argyraceus*

Provenit α , in sylvis variis hinc inde, haud tamen aperte frequens in terris nostratibus. Septembri et praesertim Octobri. Var. β , elegans, candida, sed in pileo squamuulis confertis nigricantibus aequaliter conspersa, rarius nobis est, hactenus non nisi semel in sylvaticis umbrosissimis (*Moholzer Haide*) subgregaria reperta; versus fine Septembri.

504. A. G. obscurus.

$\beta\beta$, *rimosus*

Pilcus tenuis quidem, attamen satis firmus, carnosus,

obtusissime umbonatus, convexus, crasse et adpresso squamoso - rimosus (pseudo - squamis latis laeibus), $\frac{3}{4}$ — 1 unc. diametro aequans, fuliginosus, in olivaceum ipse quoque aliquantum vergens. *Lamellae* latae, distinctae, crassae. *Stipes* solidus, firmus, laevis immo glabriusculus, nonnumquam e basi incurvâ adscendens, modicè longus, ifuncialis, lamellis olivaceo - fuligineis fere concolor. *Vulnera* fungo ubicunque illata rubescunt atque exin paullatim denigrantur: ac in universum cognatio quaedam inter euui *Omphaliamque adustam*, quantumvis formâ ac volumine diversissimam, naturalis evidenter intercedit. Inde quam ambigi de veritate loci hujus, quem speciei nostrae assignavimus, hacreamus, facile intelligetur: qui fungum *Persoonianum* coram habent, judicium ferunto. Occurrit noster in sylvis abietinis muscosis graminosisve, etiam apriciusculis, montanis hinc illinc (*Basalthügel; Löbauer und Sohlander Berg*). Septembri, Octobri.

505. A. G. fumosus.

A. G. nebulari minor, rigidior, opacior. *Sapor* in nostris mitis. Mox solitarius, mox gregarius caespitosusve crescit locis graminosis umbrosis passim, non infrequens. Antecedenti coaevus.

506. A. G. atro - cinereus.

$\beta\beta$, medius

Intermedia esse videtur var. nostra inter α , et *G. dasypoda*: ab utrâque tamen peculiaribus etiam notis discedens. *Stipes* sesquiuncialis, 4/6 lineas crassus, solidus, apice fibrillosus, deorsum laevis. *Pileus* biuncialis fere, convexus, obtusius acutiusve umbonatus, glabriusculus, murinus. *Odor* parum distinctus: *sapor* ingratus, velemens, acris. Nascitur in sylvis abietinis muscosis sicciusculis, aliquoties lecta (*Moholzer Haide; Hölle*). Sept.

507. A. G. nebularis.

Solidus, durus, gravis. Pilei umbo nigricat; margo primo valde revolutus. In sylvis passim (Lohgruben; Diehser Anlagen etc.) Sept. et seqq.

508. A. G. pullus.

Pileus ad 6 uncias haud raro dilatatur, planus, disciformis: con senescens byssum quandam lanuginosam albida sparsam saepiuscule alit. Locis umbrosis frondosis aequa ac acerosis passim obvenit (Schöpswiesen; Sohlander Berg) paullo tardior: medio Octobri et ultra.

509. A. G. adstringens.

β , *Placenta* Batsch.

*Pauca, quae de fungo Batschiano in Synops. II. p. 351 afferuntur, satis quidem idonea sunt: anne tamen noster ad *G. hortensem* proprius pertineat? nondum nobis liquere fatemur. Stipes deorsum subincrassatus, ceterum teres, strictus, solidus vel subcavus, triuncialis, 4 lin. fere crassus, pileo concolor, sed dilutior. Lamellae adnexae sed non decurrentes, distinctae, latiusculae, ex albo deinde saturate carneae. Pileus umbonatus, circa umbo nem depresso, ceterum planiusculus, glaber, subcarnosus, tenuis, fragiliusculus, biuncialis fere, fuligineo-cinereus: ejus substantia spongioso - aquosa humida. Sapor odore distinctus nullus. In sylvaticis umbrosis simis madidis (Moholzer Haide passim; Schöpswiesen) abunde. Septembri.*

510. A. G. tephroleucus.

*Obiter inspectus *G. limacinum* sese facile mentitur, a quo tamen valde diversum curatius evincit examen. Sylvas sibi eligit praesertim abietinas montosas muscosas, in quibus frequens occupat loca humentia, latera rivularum etc. (v. c. Eulenwald; Arnsdorfer Berge). Est e senioribus, vigens imprimis Octobri.*

511. A. G. clavipes.

Variat pilei margine mox albicante, mox disco concolor: lamellae eleganter et constanter arcuatae. Stipes obclavatus, basi haud raro valde ventricosus. Diameter pilei 1 — 2 unciarum. Crescit mox sparsus, mox gregarius (seriatus vel subcircinans) locis nemorosis umbrosis gramineis uidis hinc inde frequens: rarius in pinetis invenitur. — Septembri, Octobri.

512. A. G. pustulatus.

α , *pustulatus*

β , *consimilis*

γ , *brevis*

Familiae naturalis ejusdem cum *G. eburneo*, *discoideo* etc. participem lamellarum forma situsque docent. Omnes tres varr. (γ , parciор) mixtae sylvas praesertim abiectinas muscosas montosas frequentes incolunt, autumno medio.

513. A. G. camarophyllus NOBIS.

A. G. pileo carnosō convexo - plano laeviusculo sicco nigricante marginē inflexo, lamellis distantibus arcuatis decurrentibus albīs, stipite solidō firmo longiusculo tereti deorsum subattenuato.

α , *fuligineus*

β , *atramentosus*

Est in var. α , pileus nec umbonatus nec viscosus, compactus, subfibrilloso - striatus, disco applanatus, margine inflexus, triuncialis et ultra, fuligineo - nigrescens: lamellae valde fornicate, latiusculae: stipes validus, rectus, substriatus, laevis, $3\frac{1}{4}$ uncias longus, semunciam fere crassus, pileo dilutior, cinereo - fuligineus. Cortinae nullum umquam vestigium. Hinc quam diversus sit fungus noster a *G. clavipede* et *limacino*, cum quorum vel hoc vel illo quadantenus quoad lamellas comparari

posset, nemo non videbit. Ab α , discrepat β , pileo coeruleo-atro (colore exacte atramentoso), stipite toto quanto prorsus concolore, striis in neutro ulla: major porro est, valde robusta, crassa, pileo quadriuinciali fere, stipite 4 unc. longo, 1 crasso. Lamellae in utrâque initio candidae, dein albae, subpallentes: caro alba. Nascuntur in sylvis abietinis muscosis α , depressis sublumentibus passim (*Moholzer Haide; Polsbruch; Häselachen etc.*) non infrequens Septembri — β , montosis nimibrosis (*Sohlander Berg hinc illinc*) ineunte Octobri.

514. A. G. limacinus.

$\beta\beta$, *umbonatus*

Differt fungus noster a *Persooniano* umbone praesertim lamellisque distantibus: sed notis pluribus gravioribusque, quam ut specie secerni possint, utrumque convenire, ex descriptione ampliore nostrâ illico patebit. *Pileus* $1\frac{1}{2}$ unc. latus, ex hemisphaerico planiusculus, acute (rarius obtusiuscule) *umbonatus*, coelo inadido valde glutinosus, sereno sicciusculus, olivaceo-umbrinus, nigrescente- (sed verticaliter *nec* circinatum) plus minus striatus. *Lamellae* distantes, latiusculae, decurrentes, cum stipitis apice persistenter candidae. *Stipes* $1\frac{1}{2}2\frac{1}{2}$ unc. longus, $3\frac{3}{4}$ lin. crassus, solidus, teres aut versus basin subattenuatus, infra apicem albido umbriñoque varius, pigmento nimirum pileo concolore glutinoso, squamas rimasve transversales aenulante, obductus. *Cortinaria* videlicet est haec species; quoad *veli* (quod filamentis e glutine productis constat, fugax in aliis, at in aliis satis diu persistens) indolem historiamque consona fere cum *C. collinita*. Avide a limacibus insectisque propter *saporem* mitem dulcem appetita, saepissime semidevorata offenditur: solitaria gregariave in

sylvis acerosis nostratisbus ubique pervulgata. Septembri primoque Octobri.

515. A. G. Vitellum noris.

Tab. X.

A. G. pileo carnoso viscoso subumbonato convexo - plano demum subdepresso olivaceo - umbrino, lamellis distanti- bus decurrentibus stipiteque vitellinis.

f. 4.

Nexu naturali quantumvis arcto cuin antecedente junctum vel ob partium subteriorum colorem separare fas duximus. *Pileus* uncialis et paullo ultra, umbone vel obtuso obsoleto vel vix ullo instructus, minus viscosus, tempore sicco ipse quoque prorsus siccus, rarius nigricante - subvirgatus, vetustus nonnumquam subomphalodes. Subtus color e dilute flavo dein profundior, vitellinus, unicolor, constans: *cortina* concolor, fugacissima, in junioribus tamen nonnullis distinete observata. *Lamel- larum* natura situsque prorsus qualis in praecedente. *Stipes* 1 — 2 unc. longus, $2/3$ lin. crassus, teres, solidus, infra veli locum plus minus fibrillosus, rarius etiam squamarum umbrinarum transversalium rudimenta quae- dam ostendens. Amat sylvarum acerosarum, et apprime quidem pinearum, praesertim margines gramineos de- pressos humidiusculos, quos copiose ubique fere occu- pare solet autumno serotino, *G. limacini* successor: versus medium enim Octobreum abeunte illo, pronasci- tur hic noster, leniorem exin perdurans Novembreum.

516. A. G. melaleucus.

Statuta, forma, glabrities, substantia spongiosa fragi- lis — a *G. adstringente* $\beta\beta$, nostro N. 509 haud procul abest: a quo tamen praeter colorem *pilei* profundorem satis superque distat hic noster *lamellis* congestis sub- liberis ac praecipue nullatenus incarnascentibus, sed potius e candido dein pallidis ac denique pulvere sperma- tico copiosius delapso subfuligineis. *Stipes* in nostris

basi parum incrassatus. Speciem nobis raram in abieguis humidis umbrosis (*Moholzer Haide; Sohlander Berg*) bis legimus exeunte Septembri.

517. A. G. *Pluteus*.

α , *vulgatus*

β , *ricens*

Pileus in β , e formâ convexâ subhemisphaericâ dein planus (id quod in α , quoque obtinet), imo saepe plus minus depresso; disco rugosus, subfibrilloso - squamu-losus. Hab. α , ad truncos varios solitaria, sed frequens: β , praesertim ad cortices vaporarios (*Seer Lohgruben*) quotannis redux. Sept. et seqq.

518. A. G. *nanus*.

Rarus fungus a nobis quoqne intra vetustos truncos excavatos bis (*Jankendorf; See;*) inventus: sub finem Augusti.

519. A. G. *humilis*.

Gregarius, subcaespitosus: robustus, curtus, crassus, ponderosus. Discrepat quidem noster notâ unâ alterâve a *Persooniano*: varietatem tamen vix mereri visus fuit. *Pilei* color e murino nigricans; disci squamulae vix ullaæ, contra in fungo senili byssus saepe praesens mucoriformis albida sparsa. *Lamellæ* pallidae, in nonnullis sordide subflavescentes. *Stipes* prorsus cylindricus, rarius basi subincrassatus, vix ultra unciam longus, sed $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ unc. crassus. Reliqua omnia cum descriptione *Synopseos* exacte congruunt. Duobus hactenus locis observavinius hancce speciem: in vaporario nimirum cortice (*Seer Lehmgruben*) et in abietinis montosis muscosis (*Sohlander Berg*). Finiente Septembri et in primis Oct. Nov.

520. A. G. *platyphyllus*.

Pileus mox dilutius mox profundius cinereus, in fuligi-

neum abiens: umbo, uti assolet, saturatior. *Lamellae* dein albidae, pallescentes. *Substantia* parum compacta, fragilis. *Epigaeus* in terris nostratis obvenit, circa basin truncorum, locis sylvaticis humidiusculis (*Moholz*-*er Haide* etc.) passim non infrequens: jam aestivus, praesertim tamen autumnalis.

521. A. G. *leiopus*.

α , *fuliginous*

$\beta\beta$, *vaccinus*

Species stipite facile dignoscenda. *Pileus* 2/3uncialis. *Stipes* praesertim deorsum valde striatus; in α , sursum dilutior, in $\beta\beta$, totus pileo saturate rufo brunnescens, concolor. Crescit α , (ad quam cf. *Icon. pict.* I. tab. II. fig. 1. 2. 3.) in sylvis acerosis copiose: $\beta\beta$, minus frequens, attamen passim (*Polsbruch*; *Duberau*; etc.) non rara. Septembri et sqq.

g) *Alb i.*

522. A. G. *albus*.

Stipes crassus, brevior aut (ubi e graminibus altioribus pronascitur) longior, ut plurimum cylindricus; attamen et basi vel subincrassatum vel subattenuatum vidimus. *Lamellae* subserrulatae, valde emarginatae. *Pileus* lacvis, nisi quod tempore sicco quandoque squamoso-rimosus inveniatur, interdum subflexuosus: semel bisve micore in quendam subrubellum, alià vice maculas sparsas parcas pulchre sanguineas in eo animadvertisimus. Diligit loca sicciuscula tenuiore gramine induita, betuleta ericosa etc.: in quibus hinc inde, nec infrequens, occurrit Sept. Oct.

523. A. G. *eburneus*.

α , *longipes*

β , *brevipes*

Pileus demum pallescit. Frequens utraque var. incolit sylvas umbrosas dumetave frondosa. Sept. Oct.

524. A. G. discoideus.

Color in *disco* pilei *Omphaliae* fere *gilvae*: in *margine* albidus, pallidus, flavescens. *Lamellae* tenerae. Crescit in abietinis muscosis umbrosis (*Basalthügel*; *Sohlander Berg*) gregarius vel subcaespitosus, sed autumno sicco rarissimus. Paullo tardior: vigens praeprinnis Octobri.

525. A. G. chrysodon.

$\beta\beta$, *leucodon*

Discrepat var. nostra ab α , *pileo* amoene convexo et praesertim flocculorum marginalium villique in stipitis apice annularis colore albo: reliqua omnia, etiam *stipitis lamellarumque* (in nostris nudarum) color, exacte convenient. Parcior adest in regionibus nostris fungus elegans, in umbrosis nemorosis nonnisi bis hactenus (*Basalthügel* rarissimus; *Sohlander Berg* passim frequentior) repertus. Exeunte Septembri et Octobri.

526. A. G. rubescens.

Species formosa, eximie pulchra. Totus plerumque fungus eleganter rubescit ita, ut rubor fundamento albo quasi superflatus appareat: sed disci intensior est color. *Stipes* aeque ac *pileus* coelo lumente lubricus, solidus, valens, ad unciam usque in perfectioribus sursum in-crassatus. Sylvas sectatur mixtas amoenas umbrosas (*Moholzer Haide* hinc illinc; *Sohlander und Löbauer Berg* non infrequens). Sept. Oct.

527. A. G. purpurascens NOBIS.

A. G. subcaespitosus, *pileo* carnosō siccuscō subsquamuloso convexo - plano albo, *disco* purpurascēnte, *margine* initio involuto tomentoso, *lamellis* subdistantib⁹ sub-

decurrentibus albis, stipite mediocri solido squamuoso cylindrico pileo concolore.

Ambigui aliquamdiu haesimus, anne fungus noster cum *G. ionide* aut *G. Russulâ* (*Synops.* II. p. 338. 339) conjungendus esset? sed quum eum socium familiae naturalis modo (NN. 525—526) recensitae esse, lamellae cum toto habitu evidenter demonstrarent, nec *Russulam* ullatenus referret, characteresque praeterea alii quoque obstant, propriae speciei loco eum, tantisper saltem, proponere satius duximus. *Pileus.* 1½—3 unc. latus, denum margine evoluto nudo planus vel nonnunquam inaequaliter subdepressus, squamulis (interdum in strias subdispositis) purpureis disco pictus, margine candidus. *Lamellae* ejusdem utique, ac in antecedentibus, formae, sitûs, tenuitatis etc.; albae, denum quandoque, in primis margine, purpurascentes. *Stipes* 2 uncias fere longus, 3/6 lin. crassus, solidus, teres, albus, squamulis parvis purpureis variegatus, annulo ejusdem coloris apice infra lamellas saepe pictus. Occurrit species pulchra in sylvaticis abietinis umbrosis muscosis (*Basalthügel; Sohlander Berg* aliquot locis greges ingentes efformans). Sub finem Septembbris et praecepue Octobri.

528. A. G. sericeus.

Statura in nostris ab omni parte aliquanto minor; *pileus* uncialis fere etc. Color pilei initio candidus, dein pallescens aut subflavescens. *Lamellae* ex incarnato denum opacius rubrae. *Stipes* mox fibrillis obsitus, mox laeviusculus. Nascitur in gramineis, versuris, pratis etc. humidiusculis umbrosis apricisque (v. c. *Seer Steinbruch; Edelknabe; Lohgruben*) hinc inde, sed parum frequens. Augusto et seqq.

529. A. G. erythropus.

 α , terrestris $\beta\beta$, truncigenus $\gamma\gamma$, aestivalis

Var. α , memorabilem, nobis quoque rarissinam, semel tantum in umbrosis uidis alnetorum ac populetorum (*Moholzer Haide*) invenire contigit sub Septembris fine. Crebrior hâc passim (*Lehmgruben*; *Basalthügel*; *Moholzer Haide*; *Eulenwald*) occurrit $\beta\beta$, fascicularis, subradicata, in caudicibus fagineis, betulinis etc. epixyla, rarius ad basin truncorum epigaea, stipitibus laxis subflexuosis elongatis ($\beta\beta$ uncialibus) eleganter laeteque rubentibus, pilei (sesquiuncialis) disco rubedine item dilutâ afflato, priuum convexo, dein depresso ac plus minus distincte umbilicato. Est hic forsitan *G. repens* Bulliardii: stipites saltem laxos decumbentes varie nonnumquam flexos haud adeo inepte repentes dixeris: et profecto lamellis, substantiâ, stipite glabro utrinque sulcato, intus etiam (licet minus distincte) viloso etc. proprietor est $\gamma\gamma$ α , quam ut specie sejungendum censeamus. Viget Sept. Oct. Porro brevibus etiam describenda venit var. $\gamma\gamma$, dignior fortasse separatu, major, pileo bi - s. triunciali subcarnoso fragili planiusculo albido - pallente disco saepe subrufescente, lamellis confertiusculis adnexis concoloribus, stipitibus extus intusque laevibus subteretibus (vix compressis) rufo - subcaustaneis. Frequens provenit hinc inde in sylvarum penetalibus muscosis, praesertim sphagnosis paludosis, subcaespitosa, Junio: parcior et imperfectior iterum autumno.

530. A. G. confluens.

 α , albus $\beta\beta$, rufo - cinnamomeus

In α , rariore nobis, nec nisi in sylvaticis remotioribus (*Chemnizer Busch*) hactenus medio autumno obvia, *lamellae* valde confertae sunt et angustae, *stipes* tenuiter pulveraceo - tomentosus, *pileus* siccus albus, *situs* vere caespitosus. Cum hâc convenit quidem $\beta\beta$, substantia siccâ, stipite (licet grossius) tomentoso - subvilloso, situ etiam quodammodo arcte gregario circinante vel subseriato: at distat etiam notis compluribus gravibusque, speciem propriam subsuadentibus. *Pileus* $1\frac{5}{6}$ unc. subumbonatus tenuis, in majoribus margine subundulatus striato - plicatus, e rufo subcinnamoneus: *lamellae* adnexae angustae subdistinctae subflexuosaee concolores, sed dilutiores: *stipes* $1\frac{1}{2}$ — 3 unc. longus, $2\frac{1}{4}$ lin. crassus, teres, vix compressus, subsolidus, strictus, barbâ longiore cinerascente (alienigenâ?) in nonnullis sparsim strigosus. Crescit satis frequens in pinetis nostris Sept. et seqq.

531. A. G. cretaceus.

Gregarius: specimina alia solitaria, alia caespitosa. In sylvaticis umbrosissimis inter muscos foliaque putrida (*Moholzer Haide* aliquot locis), sed parum frequens. Medio Septembri.

532. A. G. rivulosus.

$\beta\beta$, *amarus*

Praeter saporem constanter amarissimum felleum differt etiam var. nostra *statura* ampliore ac *colore* (si pilei discum saturate rufum exceperis) toto candido. *Pileus* $1\frac{5}{6}$ unc. latus, modice convexus, dein planiusculus, subtiliter concentrica squamuloso - rivulosus, margine initio involutus. *Lamellae* confertissimae, valde angustae, plano - subdecurrentes. *Stipes* $1\frac{1}{2}$ unc. longus, $3\frac{1}{4}$ lin. crassus, solidus, strictus, teres, obsolete tomentosus. Si quis sejunctam maluerit speciem, haud

profecto multum recusatur sumus. In sylvaticis mixtis humidiusculis (*Moholzer Haide* diversis locis) semel leteta fuit aestate, saepius autumno: sylvas apriciusculas sectari videtur. Jun. Sept. Oct.

533. A. G. sordarius.

Nascitur in sylvaticis, praeprimis acrosis, circun arbores hinc illinc, gregarius, haud adeo rarus. Septembri, Octobri.

534. A. G. maculatus NOBIS.

A. G. subcaespitosus candidus, passim sordide rufo-maculatus, pileo carnosu compacto convexo demum plano, lamellis confertissimis angustis emarginato-adnexis sub-pallescibus, stipite longo subsolido laevi.

Est e majoribus. Color (maculis exceptis irregulibus, per totum fungum crebrius parciusve sparsis, saepe magnis, contusionum veluti speciem praebentibus) purissime candidus: nisi quod imbribus diuturnis praeviis in pileo dilute rufescens nonnumquam inveniatur. *Pileus* initio aequaliter hemisphaerico-convexus, margine involuto subtomentoso; dein paullatim applanatur, demum planissimus, exacte disciformis: 3—4uncialis plerumque, interdum tamen etiam ad semipedalem usque latitudinem ampliatus. *Lamellae* arcte congestae, planae, lineares, pro ratione pilei valde angustae. *Stipes* substriatus, demum caviusculus, vel teres vel basi aliquantum attenuatus, 4/6 lin. crassus, ut plurimum rectus, verticalis, tri-s. quadriuncialis; at ubi e muscis altioribus protruditur, subflexuosus subadscendens ad 5/6 unc. haud raro assurgit. Frequens occurrit in sylvarum acrosarum humidis muscosis et praesertim paludosis sphagnosis, ubique fere. Sept. Oct.

535. A. G. adhaerens NOBIS.

A. G. caespitosus truncigenus agglutinans, pileo convexo

demum plano - subdepresso lacunuloso carnosò sordide pallente, lamellis distinctis tenuissimis lineatim longe decurrentibus albìs, stipite subradicato cavo mediocri pileo concolore.

Species ab omnibus, quotquot hactenus novimus, distinctissima, inter *Gymnopodas Omphaliasque media*: an ad *Agar. adhaesivum* Wither. trahenda? vix tamen putaverimus. Totus fungus paene siccus et glutino tamen quodam parco tenace persistente obductus, nonnumquam veluti pulverulentus. Caro molliuscula levìs (subsuberosam dixeris) quasi elastica: gustata insipidam sese simulat, sed paullo post vehementer adstringit. Odor distinctus nullus. Pileus $\frac{3}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ unc. latus, primo subumbonatus convexus, e piano dein subdepressus, interdum paene infundibuliformis demum evadit; ceterum rugoso - lacunulosus, ex albo sordide pallescens vel dilutissime rufescens. Lamellae secus marginem prætenuitate pellucente subtiliter papyraceâ fere semper varie fissae, juxta stipitem ad angulum rectum infractae longe lineatim, ut stipes inde striatus appareat, decurunt. Stipes radice brevi ligno infixus, basi saepe subincurvus, nonnumquam totus obliquus subexcentricus, teres, cavus sed tamen firmus. Incolit trunco putridos (saepe subconsumitos) præsertim abietinos hinc inde (*Moholzer Haide; Sohlander Berg; Eulenwald*). Septembri et seqq. hyemem mitiorem perdurans, post quam superstes etiamnum invenitur Mart. Apr.

536. A. G. parasiticus.

α , *pallescens*

Aetate juniore pruinâ quâdam caesiò - cinereâ, in adulatis evanidâ, totus obductus. Pileus semiglobosus, margine subinflexus. Lamellae rarae, satis crassae, fuscescentes. Stipes solidus, rectus in nostris, villosus po-

tius quam pilosus. Fungi rarissimi semel tantum exempla aliquot diversae aetatis, aggregata, tomento albo insidentia, in pileo *Omphaliae adustae* senilis exsuecae inventa fuere parasitica: loco abietino muscoso umbroso humidiusculo (*Moholzer Haide*). Primo Octobri.

537. A. G. argillaceus.

α , decolorans

β , immutabilis

Var. α , magnitudine ludit variabili. *Pileus* ut plurimum $\frac{1}{2}$ — 1 unc. latus est: specimen tamen haud rara etiam obveniunt sesqui - imo biuncialia. *Lamellae* subemarginato - adnexae. β , praesertim fertilitate multo minore (quod omnino notabile) differt, unde lamellas non nisi leviter decolorare par est. *Cortina* in junioribus var. utriusque praesens. Incolunt loca graminosa umbrosa juxta oras sylvarum variarum: α , hinc inde frequens, β , (*Sproizer Hügel*) parcior. Septembri, Octobri.

538. A. G. tricholoma nobis.

A. G. subparvus, *pileo carnosō - membranaceo* *plano demum depresso nitente albo*, *pilis sparsis appressis hirto*, *margine ciliato*; *lamellis confertis decurrentibus ex argillaceo fuscescētibus*; *stipite mediocri tenui sursum subincrassato squamuoso - piloso albicante*.

Satis superque differt a praecedente pileo nec conico nec uulnibonato, lauiellarum indole ac situ, pilosity etc.: ita et a sequente notis sufficientibus distinctam speciem esse, utriusque descriptio docebit. *Pileus* semuncialis fere, tenuis, sed tenax (minime fragilis), denum subinfundibuliformis: ejus pili dein rufescunt: *cilia* marginem aequaliter cingentia, subrecta, una cum squamulis stipitis tandem oblitterantur. *Stipes* unc. 1 et paullo ultra longus, lin. 1 crassus, sed tamen satis firmus, praesertim sursum squamulosus. In montosis gra-

mineis muscosisve secus margines sylvarum aliquoties
obvenit (*Löbauer und Sohlander Berg*) Septembri.

539. A. G. scabellus NOBIS.

Tab. IX.

f. 6.

A. G. parvus siccus, pilo membranaceo planiusculo sub-
striato subzonato albido pilis rufis adsperso, disco rufe-
scente subpapillato demum depresso; lamellis albidis libe-
ris; stipite longiusculo recto striatulo furfuraceo - squa-
muloso rufo - badio.

Affinitas huic naturalis cum seqq.; quae, ne ad *Mycaenas* allegaretur vel ad *Omphalias*, prohibuit. *Pileus* $\frac{3}{4}$ lim. latus, nonnumquam demum subumbilicatus: *lamellae* distinctae, simplices, subventricosae: *stipes* $\frac{1}{2}$ unc. longus, sursum dilutior, squamulis dein obsoletis. *Odor* distinctus nullus. Totus fungus, more sequentium, siccus, tenax, diu asservabilis. Nascitur in versuris, pascuis etc. gramine tenui vestitis (*Nisky*; *Cane*; *Thiemendorf*; *Diehse*; etc.) aestate et autumno.

540. A. G. alliatus.

Pileus juniorum convexus, e sordide rufo pallescens: adulorum planus, subdepressus, expallidus, plus minus rugosus. *Stipes* deorsum saturate rufus, in senioribus subnigricans; sursum dilutior. Exemplar semel legimus monstrorum quadrupes, pileo biunciali e speciminiibus 4 coalito. Totus fungus, in statu recenti graveolens, in usum culinarem (*Mouceron* nostratis plerisque dictus) adhibetur. Loca amat sicciora graminosa, versuras, pascua, margines pinetorum: frequens Aug. et seqq.

541. A. G. calopus.

Statura in nostris plerunque praecedente paullo major; *pileus* item quandoque rugulosus. Sed differt *lamellis*, doloreque prorsus nullo. In gramineis, versuris etc. hinc inde (*See*; *Güthe*; etc.) Septembri.

542. A. G. tuberosus.

 α , ecirrhis β , cirratus

Primo obtutu similis speciminiibus semievolutis *Mycae-*
nae vulgaris. *Pileus* vix striatus. Exempla stipitem ver-
 sus basin tumidum gerentia in nostris quoque regioni-
 bus haud raro obvia. Parcior occurrit β , locis suffo-
 catis sub foliis putrefactis madentibus aliquoties lecta;
 satis frequens α , mox *Agaricis* putridissimis denigratis
 ipsis, mox *Sclerotio fungorum* intra illorum lamellas pa-
 rasitanti innata. Septembri et seqq.

543. A. G. ramealis.

Pileus nec striatus, nec pellucidus, deum planus, tem-
 pore humido plus minus rufescens, sicco albidos simul-
 que (more *Agaricorum* tenellorum tenacium siccorum)
 valde corrugatus et contractus, unde tum difficilior ob-
 servatu. Totos saepe dense obtegit ramulos exsuccos
 deciduos arborum frondosarum variarum, in umbrosis
 frequens. Julio et seqq.

D. M Y C A E N A E.

544. A. M. alliacea.

Pileus tempore humido fuscescens, sicco expallidus.
Stipes elongatus nigricans, nonnunquam fere totus ni-
 ger. *Odor* in recenti vehemens, penetrans: in langue-
 scente debilis. *Locus* plerumque terrestris, inter folia
 semiputria faginea; rarius epixylus, *radice* fungi tum ver-
 ticali subtereti longiore, imo longissimâ: seinipedalem
 enim aliquando invenimus. Crescit in umbrosis uidis
 sparsim (*Eulenwald* satis frequens, nec alibi). Julio,
 Augusto: sed crebrior Septembri, Octobri.

545. A. M. galericulata.

 α , *livida* , β , *albida* γ , *praemorsa* δ , *epigaea* $\varepsilon\varepsilon$, *rubella*

Vulgatissima ubique provenit var. α ; nec rarae sunt β , γ , aestate et praesertim autumno. δ , praepulchra semel tantum reperta terrestris, caespitosa ino fasciculata, stipitibus *radicatis* elongatis flavo-coccineis. Loco graminoso humidiusculo (*Moholzer Haide*) sub finem Septemboris. Huc porro accedit $\varepsilon\varepsilon$, item terrestris, in caespites et greges longos latosque effusa, stipitibus subradicatis albidis incarnascentibus, pileis albis disco amoene rubellis. In uidis uliginosis sylvarum opaciorum passim occurrit frequens Septembri, Octobri.

546. A. M. polygramma.

 α , *cinerascens*

Exempla cucullata, primo adspectu *Coprinum* mentientia, descriptioni *Batschianae* var. γ , *atrocyanæae* exacte respondentia, haud rara sunt nobis; sed evidenter, rite augurante cl. *Persoon*, fungos sistunt juniores ad α , pertinentes. In nemorosis, graminosis etc. passim, non infrequens. Sept. et seqq.

547. A. M. aestiva.

Nimis affinis praecedentibus. In sylvis aceriosis (*Moholzer Haide* et alibi) non rara. Julio, Augusto.

548. A. M. atro-alba.

Cognata haec quoque antecedentibus; attamen notis (prout *Boltonii* jam evincit descriptio) sufficientibus diversa. Arcte caespitosus vel fascicularis truncis putridis præprimis, abietinis innascitur fungus serotinus, quos radice breviore longioreve rectâ barbatâ nigricante in-

trat. *Stipes* basi, praesertim in junioribus, saepe valde tumet, unde ad uncias $\frac{3}{4}$ dein plerumque elongatur. *Pileus* initio margine subinvoluto ellipsoideus: dein exacte et persistenter campanulatus. Ejus *apex* intense niger est, unde aetate adulta color versus *marginem* per livido-coeruleum albescit: simili fere ratione stipes etiam e nigricante sursum pallere solet. Consenescens totus fungus paullo dilutior evadit. Loca amat umbrosa humida, quae passim (*Seer Lehmgruben; hohe Linde; Jänkendorf; Ullersdorf*) incolit Novembri, Decembri: unde vitam per hyemem pluviam totam producens etiamnum invenitur Mart. Apr.

549. A. M. galopus.

Pileus cum *lamellis* pro loci diversitate modo exsuccus, modo ipse quoque plus minus lactescens: ejus *apex* nigricat. Vulgata nobis species muscos appetit altiores, in primis Sphagna, quibus *radice* inhaeret albo-villosa saepe satis longa. In sylvaticis uliginosis ubique. Sept. Oct.

550. A. M. haematopus.

Fasciculata, stipitibus saepe (loci caussa) incurvis; habitu crescendique modo *M. galericulatum* referens. *Tota* in nostris (nec pileo nec lamellis exceptis) succum crebrum intense purpureum promit. In truncis putridissimis *abiegnis* (vix aliis) aliquoties lecta (*Moholzer Haide* passim; *Tränke*) Aug. Sept.

551. A. M. laevigata.

Pileus parum striatus, vertice obtuso campanulatus, $4/6$ lin. diametro aquans. *Stipes* (cujus in universum longitudo in *Agaricis*, et praesertim quidem tenellis, a loco natali magis pendet, quam ut characterem paullo stabiliorem suppeditare possit) ad 4 unc. et ultra, ubi (quod saepe fit) per muscos proceros altiora petit, protrahi-

tur. Locis sylvarum acerosarum humidis ubique fere. Septembri, Octobri.

552. A. M. pilosa.

Totus fungillus interdum tomento quodam perquam tenui cinerascente (forsan heterogeneo) obductus. Pileus, cuius papillae saepe obsoletae sunt, ludit inter formam hemisphaericam et campanulatam: hâc indutus, M. gallopodi dilutius coloratae haud absimilem sese monstrat: sed succus constanter mere aqueus est. Sparsa crescit haec species locis umbrosis humentibus inter folia putrida etc. passim, non infrequens. Autumno medio.

553. A. M. flavipes.

Stipes basi intensius flavus. Pileus aequaliter et saepe luculenter plicatus: statuâ porro et siccitate discrepat ab insequente, a quâ tamen num specie sejungenda? vix affirmarimus. Crescit in sylvis umbrosis acerosis (Moholzer Haide; Seer Lehingruben) hinc inde, sed parum frequens. Septembri, Octobri.

554. A. M. epipyterygia.

α , plumbéo - caesia

β , flava

γ , glaucophylla

Totus fungus coelo pluvio lubricus, sed stipes tenax, glutinosus. Pilei vertex, prout assolet, saturatiore colore distinctus, fuscescens, cinereus etc. Vulgaris species in sylvis acerosis truncigena: varr. tres promiscuae. Autumno.

555. A. M. lineata.

Pileus variat formâ nunc campanulatâ, nunc hemisphaericâ. Stipes basi tomentulo niveo obductus, sursum pileo subconcolor. Hab. solitaria gregariaque in graminosis apricis et umbrosis (Seer Lehingruben; Abendweg) infrequens. Aestivalis et autumnalis.

556. A. M. luteo-alba.

Fungillus siccus, sequente parum major. Color pilei stipitisque amoene flavus. *Pileus* papillâ unâ vel alterâ fastigiatus, *conicus*, *acutus*: quâ notâ distinguitur haecce species a *M. cpipterygiu* aequae ac *M. citrinellâ*, inter quas media fere ceterum prostat. Incolit pinctorum loca muscosa vel nuda (*Häslachen*; *todter Mann*; *Moholzer Haide*) parcior. Septembri.

557. A. M. citrinella.

α , *citrinella*

Pileus ante explicationem oblongus, vertice nigricans, in formam evolvitur hemisphaericum vel late campanulatum, totus jam citrinus, $2/3$ lin. diametro aequans. *Stipes* subviscosus. Acubus pineis abietinisque etc. innascitur locis umbrosis humentibus (*Moholzer Haide*; *Schöpswiesen*; *hohe Linde* etc.) haud rara. Sept. Oct.

-558. A. M. rubiginosa.

Vix est nisi varietas insignior sequentis, a quâ praecipue differt colore, imprimis stipitis, saturatiore. In muscosis sylvarum ubique frequens. Autumno.

559. A. M. hypnorum.

α , *hypnophilus*

β , *bryophilus*

γ , *sphagnorum*

Vulgatae sunt locis suis varr. omnes tres, magnitudine, stipitis praesertim staturâ, pro diversâ loci natalis conditione, satis variabiles. Ab aestate finiente in tardum usque autumnum.

560. A. M. tenera.

α , *communis*

$\gamma\gamma$, *vaporaria*

Convenit $\gamma\gamma$, cum α , formâ, colore, teneritudine, fragilitate: sed distat staturâ ultra duplum majore (*pileo*

semunciam fere alto, diametro unciali etc.) striisque marginalibus tantum et parum expressis, quod a pileo oritur disco (etiam si fragillimo) subcarnoso. Forma obtusius acutiusve campanulata, vertice nonnumquam pilosiusculo. *Lamellae* pileo subconcolores. — Hab. α , in gramineis humidiusculis pinguioribus hinc inde satis frequens: $\gamma\gamma$, praesertim in cortice vaporario (*Seer Lohgruben*) gregaria, rarius alibi passim solitaria terrestris, observata. Aug. et seqq.

561. A. M. *pilosella*.

Discrepat ab antecedente, ad quam justo forsitan proprius accedit, statu in primis minore, vertice distinctius piloso, et loco natali. *Pileus* apice in nostris acutiusculo campanulato-conicus. Semel inventus fungilli rari grex truncum putridum abietinum (*faule Brücken*) incolens; ineunte Octobri.

562. A. M. *tenacella*.

Cf. *Icon. pict.* I. tab. I. fig. 5. 4. *Stipes* longitudine varians, saepe valde tenax. *Pileum* etiam totum laevem invenimus, umbone plus minus distincto instructum, $3/6$ linearum latitudine ludentem. In sylvis acerosis passim. Sept. et seqq.

563. A. M. *conigena*.

$\beta\beta$, *pallens*

Differit var. nostra *pileo* pallido disco opaciore rufesciente, $4/6$ lin. lato, et *sapore* miti: verum congruit characteribus reliquis ad unum omnibus, *lamellis* valde confertis angustis, *pileo* plus minus difformi subquadrato etc. Parasitatur species distinctissima solitaria gregariaque in Strobilis *Pinorum sylvestris* et *Abietis*, rariores (*Steinbruch*; *Basaltlügel*; *Moholzer Haide*; *Sohlander Berg*) Sept. Oct. Nov.

564. A. M. esculenta.

 α , vernalis

Pileus e sordide flavo argillaceus, disco saepe fuscescens: ceterum subcarnosus, parum striatus. *Lamellae* satis confertae, latiusculae, stipiti laxe adhaerentes. *Sapor* in stipite praesertim subamaricans, ceterum haud ingratus: fungillum tamen huncce in terris nostris uspiam in ciborum condimentum assungi ipsumve nudum comedи, compertum hactenus non habemus. Solitarius, sed tempestate humidâ per frequens, non sylvas tantum acerosas frondosasque, verum et graminea aprica, versuras, pascua, immo arva, passim incolit Aprili et Maio.

565. A. M. Stylobates.

Saepe totus albus est fungus elegantulus, minime nobis rarus locis umbrosis in foliis graminum, arborum plantarumque variarum siccis aut semiputribus (*Monplaisir; Seer Lehmgruben; Basalthügel; Schöpzwiesen; etc.*) Septembri et seqq.

566. A. M. elegans.

Eximie pulchra. *Pileus* 4/6 lin. latus, ad umboneum usque striatus, late campanulatus, denum hemisphaericoplaniusculus. *Lamellae* margine vivide croceae. *Stipes* rectus, staturâ ludens variâ: succus aqueus. Nascitur inter folia putrida etc. in sylvis mixtis, apprime montosis, hinc illinc (v. g. *Duberau; Moholzer Haide* passim; *Arnsdorfer Berge; Sohlander Berg*). Septembri et seqq. in Dembreum usque..

567. A. M. sanguinolenta NOBIS.

A. M. solitaria terrestris tenera rubella subpurpurascens, pileo membranaceo late campanulato exsucco, lamellis distinctis dilutioribus lineâ atropurpureâ margine pictis, stipite gracili stricto elongato succum dilute sanguineum stillante.

Ex hâc diagnosi, quantum species elegans novaque a *M. haematopode* N. 550 differat, facile intellectumiri speramus. Inter Sphagna aliosque muscos praesertim prolixiores paludosos, loca uda sylvatica obtegentes, provenit sparsa: initio opace rubra, dein sensim dilutior, vertice profundiore purpurascente: genuina prorsus *Mycaena* habitu, formâ, substantiâ, teneritate. *Pileus* campanulato - hemisphaericus, $\frac{3}{4}$ lineas diametro aequans, taeniâ angustâ atropurpureâ ipse quoque saepe marginatus. *Lamellae* adscendentibus, latiusculae. *Stipes* pileo fere concolor, ad $\frac{3}{4}$ unc. elongatus, succo rueblo refertus. Haud rarus occurrit fungillus locis supra indicatis hinc illinc. Augusto et seqq.

568. A. M. strobilina.

Differt ab insequente *pileo* paullo majore, subcarnoso, parum striato, arctius campanulato, acutiuscule umbonato, vivacius (coccineo-) rubro — et praesertim *stipite* firniore crassiore solido, deorsum subincrassato lanâ albâ hirsutâ densâ obsito caudato. In *Pini* ramulis acibusque ter vel quater parasitantem reperimus (*Busalthügel; Quizdorf; Moholzer Haide* aliquot locis) — Septembri, Octobri.

569. A. M. rosea.

Pileus late campanulatus, demum planiusculus. *Stipes* gracilis, saepe elongatus, dilute rosellus. Crescit in sylvis acerosis, locis praesertim udis sphagnosis, abunde. Per totum autunnum.

570. A. M. integrella.

α , *terrestris*

$\beta\beta$, *lignatilis*

Var. α , in umbrosis frondosis aliquoties (*Monplaisir; Schöpswiesen; Trebus;*) reperta fuit, fasciculata, etiam subsolitaria, parum frequens. Septembri. Distat ab

hac $\beta\beta$, *situ* prorsus sparsa, *stipite* subincurvo solidiore firmiore breviore (vix unciali), *lamellis* omnibus integris, *locoque* natali. Legimus enim eam (nonnisi semel, sed satis crebrum) ad asseres aqueductum madentes semi-putres (circa hortum Jankendorfensem). Sub finein Augusti.

571. A. M. lactea.

α , *villipes*

β , *pitya*

Crescit α , *in* sylvis acerosis vel epigaea vel ramiculis acutibusve pineis innata passim frequens. Nec β , rara est, minutie basique discrepans. *Pilei* in hac papillae sub-obsoletae: *stipes* $1\frac{1}{2}/2$ unc. longus gracilis, basi radiculis albis sericeis densis circumcirca in orbem radiatim expansis acubus Pinorum inhaerens. Locis umbrosis (Moholzer Haide etc.). Viget utraque var. vere jam humido, Maio, Junio: redux autumno, Sept. Oct.

572. A. M. vulgaris.

Pileus latitudine variat a 2 lineis ad semunciam usque, deum planus centro subdepresso. Ejus discus *stipiti* concolor c cinereo rufescens (griseus): margo cum *lamellis* albidus. Fungilli pervulgati greges in sylvaticis acerosis corpusculis variis humi jacentibus superfusi, *epiphylli*, *epixyli*, terrestres etc. Septembri et sqq.

573. A. M. Corticola.

Cortices amat vetustos muscosos, sed vivos, arborum frondosarum, *Tiliae*, *Quercus* etc. quos copiose incolit, sed difficilior indagatu. Non enim tantum inter Lichenes muscosque semidelitescit, sed etiam, postquam inter ipsos imbres laete viguit, paucis iam horis serenis elapsis marcidissima adeo corrugata immunitur, ut oculum minus attentum facillime fugiat. Autumnalis et hyemalis.

E. C O P R I N I.

a) *M e m b r a n a c e i.*

574. A. C. comatus.

α , *campanulatus*

Pileus campanulatus, paraboloideus. *Lamellarum* liquor ater, atramentarius. Fungus in feracioribus Germaniae ditionibus vulgaris, a solo nostro arenoso sterili parum admissus nonnisi perquam rarus locis aliquot pagi ipsius nostri graminosis pinguioribus quotannis redire consuevit medio fere Septembri. — Eademque de caussâ, quam modo indicavimus, integrum *Coprinorum* gentem in regionibus hisce specierum aequa ac individuorum admundum inopem esse dolemus.

575. A. C. cinereus.

β , *tomentosus*

Pileus semunciam fere altus. *Stipes* pro ratione brevis, $1\frac{1}{2}$ unc. (nec ultra) longus, tomento denso niveo tectus. *Lamellae* pro familiae more totae demum atrescentes. Crescit locis fertilibus ad sepes subpaganas, in hortis etc. hinc inde sparsus. Maio et seqq. in Octobrem usque.

576. A. C. ferrugineus.

α , *sylvaticus*

β , *hortensis*

Utraque var. nunc truncigena, nunc terrestris, staturâ variabili ludens, *pileo* $\frac{3}{4}$ unc. alto etc. Crescit α , caespitosa in umbrosis humentibus aliquot locis (*Seer Lehmgruben; Ullersdorfer Schloßgartenmauer*) Septembri: β , in hortis (*Anstaltsgarten; Jänkendorfer Schloßgarten*) Junio, Julio.

577. A. C. disseminatus.

α , *minor*

Salices cavas (*Ullersdorf*) et *Tiliae* (*Trebesser Allee*) gregibus numerosissimis obtegentem aliquoties observavimus post pluvias diurnas. Septembri, Octobri.

578. A. C. domesticus.

Nascitur quidem noster in hortis, gramineis etc. passim, in muris hactenus non inventus: attamen ob *pilei* sulcos valde undulatos aliosque characteres huc referendus visus fuit. *Pileus* initio digitaliformis. Ejus vertex laevis, subspadiceus. *Stipes* $\frac{3}{4}$ uncias longus. Non infrequens occurrit locis supra indicatis: vere et praesertim autumno.

579. A. C. pulcher.

α, pratensis

Pileus denum planus, disciformis; plicis aliis simplicibus, aliis furcatis sulcatus. Amat species elegans, nomine suo digna, praesertim prata aliave loca graminosa humidiuscula amoena virentia, quae sparsim incolit (*Niesky*; *Jankendorf*; *Ullersdorf*): aequo hilariter vigens vere miti pluvio ac autunno tepente.

580. A. C. ephemerus.

Occurrit hinc inde in simetis locisve qualibuscumque stercoresis (v. c. *Jankendorfer Mistbeete*) haud infrequens, fugax, pileo mox introvolutu periens. Observatus nobis praecipue Maio, Junio.

581. A. C. radiatus.

Pileus initio ex ovato campanulatus, sordide ochreus, cinereo - tomentosus, opacus, lin. 1 fere latus, 2 altus, *stipite* brevi firmo suffultus: at cito in staturam prolixiorem gracilem exsurgit fungillus jam titubans, pileum simul in discum tenerrimum, *lamellis* parcis (5—8) translucentibus radiatum, explanans, qui paullo post fissus collabitur et evanescit. Pervulgata est species, in stercore equino vaccinoque locis humidis umbrosis

jacente vix unquam non proveniens, sed ob minutiem teneritatemque facilis neglectu. Vernalis et autumnalis.

b) *S u b c a r n o s i.*

582. A. C. semiglobatus.

Annulus parvus, fibrósus, pulvere spermatico nigro (sicuti saepe et stipitis apex) conspersus, admodum fugax, nec nisi rarius reperiundus. Vulgaris ubique fungus ad finum bubulinum, equinum etc.: parcior in graminosis pinguibus. Perennis fere.

583. A. C. semiovatus.

Annulus in hâc quoque specie saepe evanidus. *Pileus* parum lacunosus. Magnitudo variabilis: plerumque tamen in nostris paullo minor, quam in antecedente. Provenit satis frequens autumno pluvio, rarissimus sicco, in sylvarum acerosaruin humidioruin stercore vaccino (v. c. Hasensteg; todter Mann; Polsbruch; Eulenwald) locis pinguioribus gramineis. Sept. Oct.

584. A. C. papilionaceus.

α, major

Pileus mox acutius, mox obtusius campanulatus, nonnumquam hinc squamulosus; aliâ vice membranulâ inaequaliter lacerâ circumcirca appendiculatus, unde margo quasi crenatus appareat. *Stipes* pulvere semineo copioso aterrino demum totus fere inquinatus. Hab. in pratis, pascuis, versuris etc. inter gramina passim frequens. Aestate atque autunno.

585. A. C. foenisicci.

Affatin distinctus a praecedente quamvis cognato. *Lamellae* subemarginato-adnexae. Item graminum amans, pratensis; rarius a nobis quoque stercoreus repertus. Haud infrequens hinc illinc viget aestivalis: a Maio in Octobrem usque.

586. A. C. *fimicola*. α , *communis* $\beta\beta$, *platyphyllus*

Lamellae sordide fuscae, in α , modice latae, totae adnexae. Nascitur α , rarius in fine, frequentius in graminosis fertilibus subumbrosis, quandoque etiam in uidis muscosis, *stipite* tum ad 4—5 unc. haud raro protruso. Huic similis $\beta\beta$, quoad *pilei* colorein, substantiam, formam etc.: sed discrepat *stipite* mediocri (sesqui-s. biunciali) et in primis lamellis ventricosis valde emarginato-adnexis subliberis, unde separatu haud indigna videtur. Parcior occurrit (*Moholzer Haide; Trebusser Busch; etc.*) loco et tempore congrua cum α . Sept. Oct.

587. A. C. *ericaeus*.

Solitarius vel subcaespitosus frequens hinc inde occurrit in pinastretis ericotisque nostris, etiam siccoribus. Exeunte aestate et autumno.

588. A. C. *nitidus*.

Vix nisi varietatem praecedentis meretur: specimina enim quoad lamellas, colorein formamque pilei etc. inter utrumque fungum per varios gradus transeuntia haud rara adsunt. Satis frequens nobis locis adustis, sterilibus, ericosis, tenuiter graminosis (v. c. *Jänkendorfer und Ödernizer Busch; Moholzer Haide;*). Antecedenti contemporalis.

589. A. C. *titubans*.

Fungus pulcher, delicatus, valde titubans. *Pileus* viscidus, in centrum usque striatus, meinbranaceus (itaque nonne ad sectionem priorem translocandus?), initio conico-campanulatus, deum planus rotatus: disco ele-ganter flavus, margine et subtus (in *lamellis*) e carneo dein purpurascens, tandem fuscescens. *Stipes* laevis,

nitidus, tener, fragilis, lutescens. Semel gregaria lecta aliquot exempla (variarum aetatum) e stercore vaccino pronata, in viâ graminosâ umbrosâ sylvaticâ (*Moholzer Haide*). Exeunte Augusto.

590. A. C. Cepaestipes.

Est *A. cretaceus* Wither. arrang. IV. p. 219; *A. Cepaestipes* α , Pers. (β , speciem diversissimam supra introdiximus ad N. 419.). *Pileus* exakte cretaceus, squamulis seu flocculis mollibus pilosis veluti gossypinis aequaliter obsitus — „tufted with cottony hairs“ ait b. *Withering*, cuius in universum descriptio (*annulo* excepto in nostris satis fugace, in adultis plus minus evanescente) verbotenus congruit. *Lamellae* colorem album substantiamque et formiam suam satis diu conservant, at demum tamen brunnescentes in laticem sordide fuscum diffluent: cuius catastrophes auctorem anglicum mentionem nullam fecisse, quantumvis mirabundi, inde tamen, quod exempla seniora exoleta illi haud obtigerint, evenire potuisse judicamus. Itaque *Coprinis* omnino accensenda est haecce species: quam caespitosam frequentemque, quotannis redivivam, in cortice coriario recente habemus (*hinter dem Brüdergarten*): vigente in aestate et autumno.

F. P R A T E L L A E.

a) *Annulatae*.

591. A. P. edulis.

Pileus e convexo planiusculus, plerumque laevis, 3—4 unc. latus, interdum tamen etiam giganteus, spithameus et ultra: ceterum vel totus candidus, vel disco pallens aut subflavescens. *Stipes* validus, statura varians. Haec est species, quam nunc solam, nunc sequenti in-

termitxtam, nomine *Champignon* insignitam venum ferre solent ruricolae: sparsim, sed haud infrequenter, in ericetis, secus margines sylvarum inque sylvis acerosis ipsis crescentem. Sub fine aestatis et inde per totum autumnum.

592. A. P. *campestris*.

α , *campestris*

β , *vaporaria*

Stipes in α , ut plurimum brevis: attamen et ad $2 - 2\frac{1}{2}$ unc. productum invenimus. Occurrit haec nobis in umbrosis aquae ac apricis passim autumno. Var. β , staturâ, formâ et colore chocolatino distincta, etiam magis squamosa, in cortice vaporario (*Seer Lohgruben; Hermanns Lohhausen*) spontanea provenit, aëre pluvio satis frequens. Aug. Sept.

593. A. P. *echinata*.

$\beta\beta$, *inermis*

Fungum ambiguum ad *Amanitam virgatam* forsitan traxissemus, si volvae vestigium vel minimum adesset: quâ deficiente, hic utique locus, ni propriam praetuleris speciem, satis commode ei assignari posse visus fuit. *Pileus* $1 - 1\frac{1}{2}$ unc. latus, tenuis, subcarnosus, hemisphaericus, veluti pulverulentus, squamis adpressis inermibus e cinereo vel fuligineo fuscis aequaliter tectus, membranâ concolore lacerâ circum marginem appendiculatus. *Lamellae* confertae, versus stipitem latiores, sed emarginatae, vix adnexae: pulchre miniato-rubrae. *Stipes* teres, rectus, subbuncinalis, 2 lin. crassus, lamellis totus exacte concolor (nec purpureus), sed infra annulum (obsoletum, fugaceum) lanâ floccosâ molli laxâ subdetersili pileo concolore obvolutus. Non infrequens, gregarius, caespitosus, cortici coriario (*Seer Lohgruben*) innascitur fungus noster Sept. Oct.

594. A. P. aeruginosa.

Plerumque epigaea in terris nostris: rarius epixyla. In sylvaticis mixtis umbrosis ubique fere, sparsa vel subgregaria. Septembri, Octobri.

595. A. P. praecox.

Exempla majora *P. eduli* haud adeo absimilia desuper apparent: a quâ tamen admnodum diversa est hacc species. *Pileus* nonnunquam umbonem queundam habet obtusum latum, paullo profundius coloratum. *Lamellae* primo pallidae, demum dilute fuscescunt vel olivascunt; emarginato - adnexae subdecurrunt, interdum subserrulatae. *Stipes* firmus, saepe validus et elongatus. In versuris, pratis, hortis frequens passim nascitur, sed minor et sparsa: major gregariaque in cortice vaporario. Maio, Junio, Septembri.

596. A. P. silacea.

$\beta\beta$, *ebulbis*

Subgregaria terrestris vel truncigena, pileo carnoso viscoso e flavo sordide rufo vel subolivascente, lamellis subdistinctis (vix virescente-) cinereis demum ferrugineo - fuscis, stipite pallido tereti (nec bulboso) cortinato. *Pileus* planiusculus, bi - s. triuncialis. Huc fungum adnectere quamvis dubios jussit affinitas erga sequentes: quibuscum tamen quo minus conjungeretur, praeter reliquas notas prohibuere *sapor odorque* mitis. *Pulvis* seminalis sordide ferrugineus. Propriâ fortassis specie inter *Cortinarias* dignus satis frequens adest fungus in sylvis apprime acrosis. Sept. Oct.

597. A. P. lateritia.

α , *communis*

Copiose provenit ad truncos varios aliave ligna putrescentia, asseres, sepes hortorum etc. Per totum autumn.

598. A. P. fascicularis.

 α , primula β , praticola

Cortina fugaciussula, nonnumquam evanida. Vulgatissima est α , truncigena, etiam subterrestris circa basin truncorum locis prorsus iisdem cum praecedente: aestate et autumno. β , locis graminosis hinc inde occurrit (e. g. Moholzer Haide). — Septembri, Octobri.

b) Nudae.

599. A. P. stipata.

 α , nuda β , appendiculata

*Pileus in statu etiam humido colore variat, pallens, rufescens, livens, subspadiceus, fuscescens: ceterum laevis, ad tactum mollis sive lenis (ad instar fere *P. edulis*). Var. β , cortinâ lacerâ villosâ albidâ appendiculata, fasciculos saepe minores minusque confertos sistit, etiam subsolitaria occurrit. Utraque ad trûcos varios passim, minime rara. Jun. et seqq. in Septembrem usque.*

600. A. P. corrugis.

Pileus arcte campanulatus, $\frac{1}{2}$ — 1 unc. altus, tempore sicco expallescens, praesertim in vertice. Sparsim crescit in (ipsius pagi nostri) aulis, semitis umbrosis, horitorum rejectamentis etc. Septembri, Octobri.

601. A. P. conocephala.

Mycaenae tenerae nobis quoque memoria in primo obtutu restaurabat. Pileus colore opaciore dilutioreve (sordide albescente) ludens, obtuse conicus, substriatus. Lamellae liberae, ex ochraceo rufae, dein nigrescunt ac diffluent: unde Coprinis potius accensenda haec species. Stipes subbulbosus, elongatus, albus. Solitariam et parciorem aliquoties leginus locis graminosis

nemorosis domesticis vel hortensibus (*Cunnersdorf ad arceum; See;*) Julio, Augusto.

602. A. P. pascua.

Substantia aquosa. *Pileus* admodum fragilis. Eiusdem haec sequensque familiae naturalis participes sunt cum *Agarr. G. Pluteo, nano, Placentā*. Color pilei nunc opacior nigricans, nunc e fuligineo pallens. Amat graminosa humidiuscula aprica aut subumbrosa, quae passim incolit haud infrequens, sparsa vel subgregaria. Septembri, Octobri.

603. A. P. fuliginea.

Justo forsitan proprius accedit ad praecedentem, item fragillima. *Stipes* haud raro subteres. Nascitur hinc illinc in gramineis sylvaticis: autumno.

604. A. P. caesia.

$\beta\beta$, *argyropus*

Fungum nostrum, notis plurimis (staturā, formā, situ subsolitario, pilei lamellarumque colore, stipite cavo) cum iconē *Vahlianā* convenientem, hūc collocare haud dubitavimus. Substantia tenera, praesertim in pileo fragillima. *Stipes* totus laevis, candidus, argenteus, nitens. *Lamellae* distinctae, nebulosae. *Pileus* planiusculus, non umbilicatus. *Sylvatica* nobis var. *elegans*, terrestris, locis umbrosis humidiusculis (*Moholzer Haide*) sparsim obvia, parcius. Septembri, Octobri.

605. A. P. montana.

$\gamma\gamma$, *coriaria*

Aliorsum sane haec pertinere videtur: at quum, frequens olim in cortice coriario (*Seer Lohgruben*), per novissimos hosce annos non amplius comparuerit, quo primum posuimus loco, donec iterum curatius observari potuerit, descriptione licet imperfectā appositā, reliquendam duximus. *Pileus* semuncialis fere, subcarno-

sus, inaequaliter depresso, saepius propter situm arcte caespitosum margine varie sursum flexo, lobato vel fisco difformis, dilute fuligineus, aëre sicco pallens. *Lameliae* opace rubrae, demum brunnescentes subumbrinae. *Stipes* pileo praeter tomentum baseos niveum prorsus concolor, breviusculus ($\frac{3}{4}$ unc. sere longus), solidus, subelasticus, laevissimus, sublucidus, farinâ albâ (an *seminali*? quod si ita esset, procul a *Pratellis* amovendus foret fungus) ut plurimum conspersus. Caespitosus, fascicularis, in greges longos latosque diffundebatur, loco supra pronunciato. Autumno.

G. L A C T I F L U I.

a) *Leucoccephalii.*

606. A. L. *piperatus.*

α , *lactescens*

β , *exsuccus*

Var. α , frequens crescit in sylvis umbrosis muscosis, acerosis aequa ac frondosis: huic passim intermixta occurrit β , interdum gigantea. Sept. et sqq.

b) *Xanthoccephalii.*

607. A. L. *torminosus.*

Pileus colore variat, secus zonas saepe satis vivide ruber: speciem ut plurimum albo rubroque jucunde variegatau prae se fert. Amat prata aliave loca graminosa apriciuscula, dumetis frondosis permixta, quae passim haudquaquam rarus incolit. Autumno.

608. A. L. *theiogalus.*

$\beta\beta$, *luteus*

Succinctior est *Synopseos* descriptio, quam ut iconem *Bulliardianâ* destituti fungum nostrum, quainvis staturâ,

colore etc. admodum diversus videatur, specie separare ausimus. *Pileus* 3—4—6 unc. latus; quid quod exempla aliquoties enormia gigantea, secundum mensuram exactam pedalia, inveniuntur! ceterum umbilicatus, plus minus expresse zonatus (praecedentis fere ad instar), viscidus, laete luteus; margine revoluto tomentoso, sed non viloso. *Lamellae* pallidae. *Stipes* breviusculus ($1\frac{1}{2}$ /2uncialis), robustus, albus, maculis guttatis pallentibus pictus. *Lac* album ad aëris contactum illico amoene flavescit, in saturate sulphureum exin sub oculo observante transiens. In abiegnis muscosis (*Häselachen*; *Moholzer Haide*; *Sohlander und Löbauer Berg*) Septembri.

609. A. L. pallidus.

Stipes longitudine variat. *Pileus* lubricus, coloribus ludit (sed constanter dilutis) — flavidus, pallente, incarnascente. *Lac* aceruum. Sylvas amoenas umbrosas mixtas passim haud infrequens occupat (*Moholzer Haide*; *Häselachen*; *Tränke*) Sept. Oct.

610. A. L. testaceus.

α, fulvo - cinnamomeus

Colore vivace praepulchro, quo oculos e longinquo allicit, sylvarum (quas praeamat) abiegnaruim muscosarum umbras mire exhilarat. *Pileus* haud raro ingens, ad 4—6 unc. dilatatus; nonnumquam tamen satis depresso, nunc subinfundibuliformis, nunc subumbilicatus. Viget Septembri.

611. A. L. deliciosus.

Pileus obsolete zonatus, laevis, coloribus saepe variis, praesertim viridi, micat aut variegatus est. Esculentus omnino nostratis, a plerisque *Reisker* dictus inque deliciis habitus. Abunde crescit in sylvis praesertim acerosis, etiam sicciosculis, gregarius. Sept. et seqq.

c) *Erythrophalbia*.

612. A. L. ruber.

Sylvarum praesertim *pinearum*, sicciorum aequa ac humidiiorum, incola: ac inde omnium forsan Agaricorum vulgatissimis nostras. *Pileus* opace lateritius, inter 1½ et 4 unc. fere diametro varians, denum subinfundibuliformis, umbone quodam etiam tum saepe persistente. *Lamellae* e flavo subochreae. *Stipes* firmus, mediocris. Per totum autumnum: denum (more plurimum) exsuccus.

613. A. L. subdulcis.

α , *rufus*

β , *cimicarius*

γ , *innocuus*

δ , *querceti*

Varr. α , β , in sylvis (et β , quidem in primis acerosis) passim frequentes: γ , ibidem rarer (v. c. circa *Quisdorf*): δ , in umbrosis frondosis fertilibus inter graminis hinc inde (*Quisdorf*; *Schöpswiesen*; etc.) Septembri, Octobri.

d) *Phaeocephealii*.

614. A. L. umbrinus.

Pileus cum mixturâ quadam olivascente umbrinus, aere sicco nonnumquam expallidus, rarius subdepressus. *Stipes* subconcolor, dilutior. *Lamellae* pallidae, sordide lutescentes. Hab. in sylvaticis mixtis passim, autumno.

615. A. L. necator.

Statura mediocris. *Stipes* pileo dilutior. *Lamellae* fere carneae. Non infrequens crescit in sylvis dumetisque nostris variis. Septembri et seqq.

616. A. L. acris.

α , *fuligineus*

β , *livido - rubescens*

In α , lac acerrimum album aëri expositum mox colore induit pulchelle roseum: at dein exsiccatum sordide flavescit. In β , quae haud incommodo sejungi posset, pileus valde viscosus est. *Lac* item album multo tardius, sed persistentius, rubescit: maculae enim e purpureo violaceo circum vulnera fungi ortae colorem servant. Parcior α , in frondosis umbrosis (*Eulenwald; Soklander Berg*): frequentior β , in apriciusculis gramineis alnetorum etc. (*Moholzer Haide* etc.) Sept. Oct.

H. R U S S U L A E.

OBS. Insunt huic tribui species malae haud paucæ, variis praesertim coloris cujusdam principis in pileo adumbrationibus, aut sapore, aliisve notis variabilibus diversæ. Ita v. c. haud ita multum erraverit, qui *Russulas rosaceam*, *emeticam*, *depallentem*; *R. ochroleucam et foetentem*; et s. p. varietatum loco positas specie conjunxerit. Constantiores sunt characteres praecipue ii, quos pilei imprimitaque lamellarum colores generice distincti (albus, luteus, ruber etc.) suppeditant: juxta quos, paucis aliis a formâ, staturâ etc. desuntis in auxilium hinc inde vocatis, specierum numerus minor quidem, sed certior stabiliorque, constitui posse videtur.

a) *L e u c o c e p h a l a e.*

617. A. R. nivea.

Convenit cum *R. fragili* magnitudine, fragilitate, tuberculis marginalibus, sapore acerrimo: distat staturâ curtiore, coloreque toto niveo, si maculas rubellas exceptis paucas sparsas inconstantes, in exemplis aliquot observatas. In gramineis sylvaticis dumosive, sed parum

frequens (*Moholzer Haide; Königshayner Berge*) Sept.
Oct.

618. A. R. lactea.

Pileus saepe prorsus albus: aliâ tamen vice viredine quâdam sordidâ plus minus intensâ afflatus, unde (praesertim cum *lamellae* haud raro etiam furcatae sint) in *R. furcatam* gradatim ita transit, ut limites certi nulli inveniantur. *Sapor* mitis. In sylvis praesertim frondosis haud rara. Aug. Sept.

b) *Erythr o c e p h a l a e.*

619. A. R. rosacea.

α , *rosacea*

In exemplis senilibus *pileus* saepe reperitur subdepresso; in nostris ceterum utplurimum insipidus. *Statura* varia; interdum satis ingens, pileo 4—5 unc. lato etc. In sylvis abietinis aliisque hinc inde non infrequens. Medio autumno.

620. A. R. emetica.

Species perquam variabilis quoad magnitudinem colorisque in *pileo* ac *stipite* intensitatem: pervulgata in sylvis praesertim acerosis, quas occupat inde a Julio per totum autumnum.

621. A. R. depallens.

Crescit in pinetis nostris hinc inde (e. g. *Häselachen*; *Seer*, *Moholzer*, *Ödernizer Busch*) locis apprime siccioribus nudis. Augusto et seqq.

622. A. R. fragilis.

A *R. nitidâ*, cui desuper inspecta similis est, affatum discrepat lamellis candidis. *Pileus* margine tenuis, pellicens, substriatus. Gramina amat locorum feraciorum, umbrasque fruticum frondosorum, haud infrequens nobis hinc illinc. Aestate finiente et autumno.

623. A. R. alutacea.

 α , *mitis*

Statura adinodum varia: diameter pilei inter 3 uncias spithamamque ludit etc. *Pilei* color mox *R. emeticae*, mox *R. depallentis* disco item expallido. *Stipes* nunc totus albus, nunc rubedine dilutiore profundioreve afflatus. *Sapor* satis gratus. *Sylvis* praecipue delectatur abietinis umbrosis muscosis, quas passim colit (e. c. *Seer Lehmgruben*; *Steinbruch*; *Basalthügel*). Septembri, Octobri.

c) *Xanthocephalaea.*

624. A. R. lutea.

Fungus elegans. *Pileus* primo plano-convexus, dein depresso, subumbilicatus, 1—2 unc. latus, nunc pallens, nunc laete luteus. *Solitaria* species est in sylvaticis mixtis hinc inde (*Basalthügel*; *Edelknabe*; *Hölle*; *Moholzer Haide*; etc.) Augusto et seqq.

625. A. R. ochracea.

 $\beta\beta$, *unicolor*

Totus fungus noster unicolor sordide ochraceus: *stipes* tamen (longiusculus) paullo dilutior. *Pileus* convexus, centro subumbilicatus, margine sulcatus. Rarissima in regionibus nostris videtur species: etenim semel tantum in sylvis acerosis mixtis (versus *Horke*) inventa fuit; medio Septembri.

626. A. R. ochroleuca.

 α , *laevis* $\beta\beta$, *sulcata*

Transitum efficit var. $\beta\beta$, inter α , et *R. foetentem* — idque pedetentum adeo, ut de firmis iterum terminis inter utramque speciem desperandum sit. Convenit cum illâ colore, magnitudine, odore vix ullo: cum hâc pileo

depresso, margine tuberculato grosse sulcato. Occurrit utraque var. mixtum in abietinis muscosis haud infrequens (v. g. *Seer Lehmgruben; Schöpswiesen; Moholzer Haide* passim). Excunte aestate et autumno.

627. A. R. foetens.

Odor aëre praesertim hinnente fungoque hinc laetius vigente tetricus. Crescit locis graminosis circa dumos aut in sylvaticis frondosis hinc inde (*Lehmgruben; Edelknahe; Basalthügel; Obstberg*; etc.). Augusto et seqq.

d) *Porphyracephala*.

628. A. R. nitida.

α , *purpurascens*

β , *purpureo-fuliginea*

Pileus familiae more plus minus depresso. Disci mixtura in β , nunc fuliginosa, nunc sordide olivacea. Utraque var. mixta in sylvis abietinis passim invenitur, non infrequens. Sept. Oct.

629. A. R. cynoxantha.

Sub quercubus, ad fruticeta frondosa varia, hinc illinc provenit solitaria (v. c. *am windigen Damm; Edelknahe; circa See; Quizdorf*). Augusto, Septembri.

630. A. R. livida.

α , *communis*

β , *angustata*

Frequens nascitur α , in sylvaticis variis ubique fere: parcius β . Est etiam var. passim obvia inter utramque media, *pileo* biunciali (vix purpurascente), *lamellis* confertis sesquilineam fere latis, basi per venas passim connexis, albis, *stipite* subtriunciali, *sapore* acriusculo. Augusto et seqq.

631. A. R. *nauseosa*.

Specimina nostra descriptione paullo majora. Color in toto fungo sordidus, a nitore omni remotus. *Pileus* infundibuliformis, disco olivaceo, margine dilute purpurascente: *lamellae* sordide flavae: *stipes* albus. In sylvis aceriosis (v. c. *Quizdorfer Busch*; *Moholzer Haide* etc.) Aug. Sept.

e) *Chlorococcophala*.632. A. R. *furcata*.

Sapor in nostris vix ullus. Crescit in sylvaticis variis hinc inde, haud adeo infrequens. Aug. Sept.

633. A. R. *virescens*.

Fungus noster medius esse videtur inter *Bulliardianum* et *Persoonianum*, cum illo congruens pileo depresso, cum hoc notis reliquis omnibus: vix itaque dignus, qui vel varietatem constitutat. Rarior nobis: hactenus non nisi semel inventus in fruticetis frondosis umbrosis (*am windigen Damm*) ineunte Septembri.

634. A. R. *olivascens*. $\beta\beta$, *viridis*

Ob *lamellas* pulchre luteas huc relata fuit, etiamsi ab α , differat *pileo* viridi fere, parum olivascente, laevi. Parcior item: in sylvaticis mixtis umbrosis (*Duberau*). Primo Septembri.

I. O M P H A L I A E.

a) *Carnosae*.

aa) *Flavescentes*, *pallidae*, *hepatica* etc.

635. A. O. *maxima* *Wetterav*.

Agar. giganteus *Leyss.* infundibuliformis *Hoffm.* Cf. *Flora Wetterav.* Tom. III. P. II. pag. 329. Fungus ad-

modum memorabilis; omnium, quotquot nos quidem hucusque vidimus, maximus. Totus dilute alutaceo-pallidus, albidus. *Pileus* speciminis majoris exacte sesquipedalis (18 unc. mensurae Dresdensis diametro aequans), pro ratione subtenuis, modice carnosus, sub-exsuccus (unde per aliquot hebdomades in columnis a nobis asservatus): ceterum late infundibuliformis, in fundo obsolete umbonatus, laevis, nisi quod passim (fortuito, ut videtur) subsquamulosus aut rimulosus sit; margine in nonnullis lobatus, subinvolutus. *Lamellae* confertae, angustae (3 lin. fere latae), subdecurrentes, denum subrufescentes. *Stipes* brevis crassus ($2\frac{1}{2}$ unc. latus totidemque altus) firmus solidus subteres, denum fuscescens. Pauca unicâ vice habuimus exempla, inventa in umbrosis dumosis frondosis (*am windigen Damm*) medio Septembri.

636. A. O. involuta.

α , *terrestris*

β , *truncigena*

Lamellae in utrâque var. saepe simpliciusculae, ac basi etiam, praesertim in β , haud raro prorsus simpliciter decurrentes. *Stipes* in hâc ut plurimum obliquus, ob pileum hinc tantum perfecte evolutum plus minus eccentricus, interdum prorsus lateralis. *Vulgaris* utraque in sylvis aceriosis: β , in *Pino* aequo ac *Abiete* epixyla. Praesertim Septembri, Octobri.

637. A. O. gilva.

α , *cinnamomea*

$\gamma\gamma$, *alutacea*

Maculae in utriusque var. pileo frequenter observantur guttiformes, dilutiiores, pallidae; in α , minores, haud adeo crebro obviae, citius evanidae: in $\gamma\gamma$, majusculae, fere semper praesentes, persistentiores. Differt prac-

terea γγ, colore toto (nisi quod lamellae nunc in flavo-croceum, nunc in carneum subvergant) alutaceo, situque subsolitario: notis reliquis ambae convenientiunt. *Pileus* initio (prout in hâcce familiâ saepe fit) subhemisphaericō - convexus, paullatim deprimitur, denūnque fit infundibuliformis, rarius subumbilicatus: carnosus ceterum, compactus, duriusculus, glaber, $2\frac{1}{4}$ unc. latus, margine plerumque reflexus. *Lamellae* confertae, angustae, longe decurrentes, basi saepe subrainosae. *Stipes* firmus, solidus, denūn subcavus, $1\frac{2}{3}$ unc. longus, $4\frac{1}{6}$ lin. crassus. In abiegnarum sylvarum umbris neutra rara. Ab Aug. in Nov. usque.

638. A. O. gibba.

α, pallida

ββ, fuliginea

Umbo mox admodum distinctus, majusculus; mox plus minus oblitteratus. Color *pilei* in α, pallens, nunc in flavidum, nunc in incarnatum subtendens: at in ββ, (ceteroquin prorsus congruâ) alienissimus, fuligineofuscus. Nascitur α, in sylvis umbrosive variis, locis graminosis, muscosis etc. passim frequens: ββ, aliquoties in abietinis inter muscos (*Hüselachen*; *Basalthügel*) inventa fuit. Utraque Augusto, Septembri: rarior Octobri.

639. A. O. squamulosa.

ββ, rufo-cinnamomea

Color *pilei* in hâc quoque nostrate a descriptione *Persoonianâ* ita abhorret, ut varietatem, licet notae reliquae omnes convenient, suadere videatur. Ludit nimurum per varios gradus inter rufum ac cinnamomeum, squamulis saturationibus. Margo *pilei* in aliis aequalis uniformis, in aliis varie undatus, sublobatus. *Stipes* pileo concolor, firmus. Fungus nobis vernalis, loco hactenus unico

in ruderatis graminosis umbrosis (*Daubs Holzplatz*) quotannis resurgens, gregarius, subcaespitosus. Maio, Junio.

640. A. O. cochleata.

Pilei forma ludit inter subregularē et valde lobato-tortam — color inter expallidum albescētē et opace rufum: *stipes* nunc profunde sulcatus, nunc fere laevis. *Odor* constans, dulcis, aniseus, penetrans, persistens, euinus in sylvis percipiendus, conclavia tota inficiens. *Epixyla* nascitur in ramis coryleis, populneis, alneis etc. (*Eulenwald; Moholzer Haide* passim) non infrequens. Praesertim Augusto.

641. A. O. bella.

Substantia, forma, habitus, ac praeprimis farina seminalis alba affinitatem fungi pulcherrimi naturalem erga *O. farinaceam* et *amethysteam* produnt. Cl. Persoon exempla nonnisi minora minusque perfecta, qualia et in nostris descriptioni ejus exacte respondent, coram habuit: at ubi in sylvarum penetralibus trunco putridissimos madentes incolunt, *pileus* ad 2—3 unc. et ultra dilatatur, deum fere planus, saepe nonnisi obsolete umbilicatus, squamuſis plerumque quasi fuligine afflati conspicuus. *Stipes* constanter mediocris, ejusdem prorsus ac in *O. farinacea* indolis. *Lamellae* pulvere dein spermatico eleganter conspersae *Primulam Auriculam* L. flavam (*gelbe weissgepuderte Aurikeln*) in memoriam revocant. Minime infrequens locis supra dictis solitaria vel caespitosa trunco incolit *abietinos*, passim et pineos, carie paene exesos (v. c. *faule Brücken; hohe Linde; Polsbruch; Moholzer Haide; verlorne Wässer*) Aug. et seqq.

642. A. O. dryophila.

Pileus laevis, rufescens in nostris: *lamellae* pallidae.

Nascitur in pinetis hinc inde, sed parum frequens: semel etiam ad radicem quercūs (*See*) caespitosa reperta fuit. Aestivalis praesertim: Junio.

643. A. O. farinacea.

α , *ochreo - rufa*

β , *rosella*

Species est e vulgatissimis: mire ludens staturā, coloris adumbratione, umbilico squamulisque nunc distinctis, nunc vix ullis etc.: sed lamellae diagnosin offerunt facilem et tutam. *Pileus* nonnunquam semipellucens substriatus: *stipes* haud raro subfibrilloso - rimosus. Nusquam fere non occurrit: paene perennis.

bb) Albae.

644. A. O. virginea.

α , *communis*

$\beta\beta$, *tenuis*

Differt var. $\beta\beta$, elegans habitu toto singulisque partibus omnibus multo tenuioribus: *pileo* subimbranaceo in centrum usque pellucente striatulo, margine aequaliter et amoene saepe undulato: *stipite* basi gracili, sursum sensim sensimque aliquantum incrassato: *staturā* proceriore. Diligit loca graminosa montosa subumbrosa, dumis frondosis mixta (v. c. *Sohlander*, *Löbauer*, *Königs-hayner Berge*): α , in pratis, versuris etc. passim frequens. Utraque Septembri et apprime sqq.

645. A. O. candicans.

Pileus plerumque exacte umbilicatus, rarius in infundibuli formam transiens, denum sordens. Hab. in sylvis variis passim: (v. c. *Moholzer Haide*; *Sohlander Berg*). Per totum autumnum.

646. A. O. phyllophila.

Pileus saepe infundibuliformis, biuncialis et ultra. *La-*

mellae congestae, *angustae*, *decurrentes*. *Stipes* longitudine inter unc. 1 et 3 varians; basi mox, ubi e foliorum acervis assurgit, curvus, mox rectus. In nemorosis inter frondes arborum variarum deciduas passim satis frequens. Augusto et seqq.

647. A. O. Prunulus.

Fungus valde polymorphus; attamen *lamellis* incarnascientibus et *odore* vere characteristico illico dignoscendus. *Stipes* haud raro plus minus excentricus; imo semel bisve prorsus lateralem invenimus, *pileo* dimidiato. Frequens hinc illinc nascitur in sylvis aliisve locis graminosis umbrosis. Julio et seqq.

648. A. O. tigrina.

α , *tigrina*

Pileus in nostris infundibuliformis potius quam umbilicatus. Speciei distinctissimae hactenus nonnisi semel exempla aliquot invenimus, et quidem *terrestria* solitaria in prato depresso (ad Quolsdorf). Medio Junio.

ee) N i g r e s c e n t e s.

649. A. O. adusta.

α , *communis*

$\gamma\gamma$, *crassa*

Sucus fungi *ruber*, sanguineus: qui nisi adeo parcus adesset, ad *Lactifluos* referenda foret haecce species. Verum in guttas piae penuria non colligitur; inde tamen facile agnoscodus, quod vulnera qualiacunque fungo ubi illata rubro paullatim colore (luculenter praesertim in $\gamma\gamma$, paullo succulentiore) tingat — quia dein aeri iam expositus, sensim denigratus adustionis speciem illam fungo nostro solemnem offert. Est ceterum $\gamma\gamma$, major, ipsa etiam α , multo firmior crassiorque, *lamellis* instructa crassissimis, latissimis, *valde distantibus*:

quoad pileum et stipitem convenit cum α . Utraque frequens, praecipue sylvas frondosas, at in acerosis quoque minime rara. Per totum autumnnum.

650. A. O. tarda.

α , unicolor

Nimis forsitan propinqua sequenti, in nostris quoque substantiam praesertim firmiore, formositate quaedam ac nigredine dignoscenda. In sylvis variis, etiam ad sepes pagorum umbrosas, hinc inde non infrequens, terrestris. Octobri, Novembri.

651. A. O. expallens.

Lamellae decurrent. Stipes interdum subcompressus. Nascitur in sylvis acerosis ubique fere, nec infrequens, terrestris. Per totum annum.

652. A. O. dicolor.

α , laevis

$\beta\beta$, rimosa

$\gamma\gamma$, truncigena

Stipes in α , pruinata alba tectus, magis et constantius compressus quam in antecedente, cuius tamen et nos hanc vix nisi varietatem dixerimus — praeter pineta etiam locis grauinosis apriusculis (v. c. Monplaisir) passim crescentem Sept. Oct. Ab hac discrepat $\beta\beta$, pileo paullo saturatiore longitudinaliter rimoso - subpilosus: sed congruit formam, statu, habitu etc. — rarius, aliquoties lecta locis sylvaticis mixtis umbrosis (Moholzer Haide) Aug. Sept. Magis etiam recedit ac prorsus fortasse separanda erit $\gamma\gamma$, formam quidem conveniens, sed duplo paene major, epixyla, fascicularis, alba, sed in pileo pilis longis adpressis nigricantibus rimosa, stipitibus longis adscendentibus subcompressis laevibus fistulosus. Innascitur haec truncis putridis madentibus abietinis (Moholzer Haide aliquot locis frequens). Sept. Oct.

653. A. O. *Epichysium*. α ; *communis* β , *icmadophila* $\gamma\gamma$, *leucophylla* $\delta\delta$, *xanthophylla*

Conveniunt varr. hae omnes teneritate, *pilei* formâ, colore striisque, situ (exceptâ β ,) epixylo, paene etiam magnitudine. Sed differunt α , et β , notis in *Synopsi* indicatis: $\gamma\gamma$, et $\delta\delta$, staturâ ad α , fere accedunt, sed distant *lamellis* discoloribus — illa albidis, haec lutescentibus *pileo*que praeterea subsquamuloso. Nascitur β , in uliginosis sphagnosis satis frequens Septembri, Octobri: reliquae ($\delta\delta$, rarer) in truncis variis hinc illinc aestate et autumno, in Novembrem usque.

654. A. O. *Nigrella*.

Pulchella species. *Pileus* in nostris plerumque unicolor, nigricans, nitens. *Stipes* subconcolor, dilutior, glaucescens. *Lamellae* pallidae, deum subcinereae. Amat loca grauiinosa sicciuscula aprica vel subiumbrosa (v. g. *Daubs Holzplatz*; *Heinrichsruh*; *Moholzer Haide*) Sept. et seqq.

655. A. O. *Serrula*. α , *squamulosa* $\beta\beta$, *glabra*

Color pulcher, atro - coerulcus fere (atramentosus). Discrepat $\beta\beta$, *pileo* glabro teneriore semipellucente substriato. Utraque praticola (*Edelknabe*; *hohe Linde*; *Horke*) locis siccoribus, sed parum frequens. Sept.

656. A. O. *amethystea*. α , *amethystea* β , *incana*,

Adinodum vereinur, ut species praecellenter pulchra ab *O. farinacea* sejungi satis certo possit. Criterium enim

tantum non unicum, in colore positum, per mixturas intermedias ita ludit, ut saepenumero, ad utram speciem exemplar inventum amandas, incertissimus haeceras: formâ nimirum, habitu, lamellis, pulvere seminali exacte congruant. Minime infrequens truncigena vel terrestris obvia est var. utraque in sylvarum praesertim frondosarum umbris Aug. et sqq.

b) *M e m b r a n a c e a e.*

657. A. O. *Rotula*.

α , *concolor*

$\beta\beta$, *mesophaea*

Discrepat var. $\beta\beta$, nostra ab α , *pileo* paullo minore albido, centro puncto fusco notato, *lamellis* distantissimis parcis, omnibus integris. Innascitur varietas haecce elegantula notabilis acubus *Pinorum*, inprimis *Abietis*, hinc illinc (*Moholzer Haide* etc.) frequens: α , contra, item minime rara, praeamat folia, stipulas, aliasve quisquiliis locis frondosis umbrosis nemorium, sepium subpaganarum etc. dejectas. Utraque aequa ac sequens aëre sicco valde corrugata et immunita, humido mox refecta, fere perennis.

658. A. O. *androsacea*.

Nonnisi leviter, nec adeo profunde ac praecedens, umbilicata. Vulgatissima in sylvis abietinis. Perennis.

659. A. O. *epiphylla*.

α , *vulgaris*

γ , *rugata*

Var. γ , subtus *rugis* genuinis vagis parcis ramosis instructa, *Merulio* utique proxima est; nec tamen ullo modo ab α , specie semoveri potest. *Pileo* ceterum gaudet planissimo, disciformi, nonnunquam margine eleganter et aequaliter lobato. *Stipes* in α , basi niger,

sursum per colorem fuscum aut atrorubente in candidum abire solet. Copiose (praesertim α ,) increscit foliis, petiolis, stipitibus etc. dejectis, locis umbrosis opacis frondosis (Moholzer Haide etc.). Autumno aperte tardo: Oct. Nov. Dec.

660. A. O. Campanella.

Pileus saturate ochreus, ferrugineus, margine praesertim striatus. *Stipes* satis firmus, modice tenuis. Frequens in sylvis aceriosis, in greges ingentes saepe effusa, truncos pineos abiegnosve putrescentes totos quantos tegit. Maio, Junio; sed praesertim Sept. Oct.

Tab. IX. 661. A. O. tricolor NOBIS.

f. 5. *A. O. membranacea parva*, pileo laevi e flavo subochraceo, lamellis distantibus subramosis basi latissimâ decurrentibus aurantio - roseis, stipite breviusculo solidò sursum incrassato.

α , tricolor

β , bicolor

Differit α , pileo nonnisi levius umbilicato planiusculo et praesertim stipite sursum pileo concolore, sed deorsum villuloso - pulverulento ex olivaceo - nigricante. In β , contra *pileus* infundibuliformis est vel saltim profunde umbilicatus, et *stipes* totus laevis pileoque concolor. Reliquae notae utrique communes. *Substantia* tenacissima, membranaceo - subcoriacea, non fragilis. *Pileus* 3—4 lin. latus, parum striatus, e flavo dilute ochreus, aëre sicciori vel aetate proiectâ exalbidus. *Lamellae* triquetrae, versus stipitem latissimae, ejusdem fere ac in *O. ericetorum* formae sitûisque: colore aurantiae, sed pruinâ amoenè roseâ demum nonnunquam eyanescente obtectae. *Stipes* ut plurimum strictus, solidus, satis firmus, $\frac{3}{4}$ (vix 1) unc. longus. Provenit α , aestivalis locis grainiosis subdepressis fertilibus subumbrosis (*Jacobs-*

brunn; Diehse; Jun. Jul. Aug.: β, autumnalis in pa-
scuis, arvis etc. apricis (Obstberg; Arnsdorf; etc.)
Octobri.

662. A. O. Fibula.

γγ, *media*

Medianam esse var. nostram inter α, et β, sequens evin-
 - cet descriptio. *Pileus* 2—3 lin. latus, initio convexus,
 dein umbilicatus, submembranaceus, margine striatus,
 plerumque ochraceo - fulvus, attamen quandoque etiam
 totus griseus, alià vice pallidus. *Lamellae* distantes,
 arcuatae, decurrentes, candidae. *Stipes* item albus, aut
 subpallescens, longus, biuncialis fere, subsolidus, re-
 chtus, strictus, basi tenuis, sursum subincrassatus. Co-
 piouse innascitur fungillus noster elegantulus epigaeus
 solo praesertim argillaceo subdeclivi humidiusculo inter
 Polytricha, in sylvis, securis vias, etc. Augusto et seqq.

663. A. O. ericetorum.

α, *flavo - grisella*

γγ, *nigro - grisella*

Var. α, tota unicolor, pellucens, in centrum usque ex-
 presse striata, pileo majore, 4—6 lin. ut plurimum lato:
 hūc icon fl. dan. tab. 1015 pertinere nobis videtur. In
 γγ, *lamellae* sunt dilutiores pileo, cinerae fere; *pileus*
 porro minus distincte et praesertim margine striatus,
 minor, 3—4 lin. fere latus: hūc figurae *Persoonianae*
Obss. mycol. I. tab. IV. fig. 12 proprius accedunt. *Sti-*
pite ceterum atque *lamellis* congruit utraque: nisi quod
 haec in α, vel ipsius pilei ratione habitā paullo ampliores
 videantur. Frequentes occurrunt terrestres locis sylva-
 tici vel apricis ericosis, ubique fere: sed α, loca pre-
 fert humidiora, haud raro etiam pratensia; γγ, sicciora
 glarcosa. Per totum autumnum.

K. P L E U R O P O D E S.

a) *Carnosi.*aa) *InTEGRI.*

664. A. P. atro-tomentosus.

 α , *obliquus* $\beta\beta$, *omphalodes*

Tomentum *stipitis* molle, velutinum, pulcherrime atro-purpureum. Var. $\beta\beta$, *pileo* distincta infundibuliformi ac *stipite* exacte centrali perpendiculari, exemplum praebet e luculentissimis, affinitate quam arcta inter se junctae sint *Omphaliarum Pleuropodumque* familiae. In sylvis praesertim accrosis ad truncos *abietinos pineosve* crescit ubique fere per frequens α , rarer (*Quizdorfer Busch* etc.) $\beta\beta$. Augusto et seqq.

665. A. P. ulmarius.

Pileus in nostris unicolor pallescente - alutaceus, 5 — 6-uncialis, carnosus, firmus, planiusculus, subsemicircularis, regularis. *Lamellae* $\frac{3}{4}$ unc. latae, distinctae, emarginato - adnexae, albae. *Stipes* concolor, adscendens, excentricus, compactus, solidus, subtomentosus, unc. 1 crassus, 2 fere longus. Fungi rari caespitem aliquot speciminum semel reperimus in caudice *Fagi excelsae* (semivivae, ut videbatur) crescentem (*Eulenwald*). Medio Octobri.

666. A. P. tessellatus.

 $\beta\beta$, *dentatus*

Lamellae in nostro in margine tenuissimae, unde constanter inaequaliter dentato - lacerae inveniuntur: cuius characteris in oculos facillime incidentis quum ad α , mentione nulla fiat, vel inde fungum nostratem varietatis loco introducendum censuimus. *Pileus* 2 — 4 unc. latus, convexus, rarius subdepressus, integer aut subdimidia-

tus, subobliquus, pallidus aut dilute ochraceus, squamis majusculis laevibus arcte appressis ferrugineo - spadiceis tessellatus. *Lamellae* distinctae, adinodum latae (in majoribus seminunciam fere), decurrentes, albae, secus marginem papyraceo - pellucidum saepe lutescentes. *Stipes* solidus, firmus, brevis (vix unciam longus), crassus, sursum subsulcatus, pallidus, obsolete plerumque ferrugineo - reticulatus, curvus. *Substantia* totius fungi carnosa, compacta, dura, satis tenax, ut subcoriaceam haud inepta dixeris. Caespitosus crebro innascitur truncis lignisque fabrefactis (asseribus, sepibus, ponticulis etc.) constanter pineis, in sylvis et hortis. A Junio in Septembris finem usque.

667. A. P. torulosus.

Substantia eadem fere ac in praecedente. *Pilei* color variabilis, perquam difficilis descriptu, nunc e rubello fulvescens, nunc ex alutaceo aut subcervino purpurascentes. *Lamellae* subconcolores, plus minus dilutiores, confertae, basi nonnunquam crispatae, decurrentes. *Stipitis* (interdum subcentralis) tomentum griseum, colore saepe violascente quasi superflatum. Caespites hujus hinc inde (*Heinrichsruh; Duberau; verlorne Wässer*) in nemorosis obvii trunco vetustos semiputridos praesertim *betulinos* incolunt, praecoces, vigentes Junio et seqq. usque in autumnum.

668. A. P. dentatus.

Summae cum *O. cochleatâ* affinitatem produnt habitus, substantia, odor (in aliis quidem vix ullus, sed in aliis suavis aniseus) etc. *Pileus* pallidus, regularis, nec contortus, nec lobatus. *Lamellarum* margo nunc dentatus, nunc fere integer. *Stipes* plerumque marginalis, saturate rufus, modo sulcatus, modo laeviusculus. In sylvarum penetralibus opacis trunco ramosve deciduos colit *Abie-*

tis, sed et *Capreæ*, *Coryli* etc. (*Moholzer Haide* passim; *Sohlander Berg*). *Vernalis* occurrit Maio, Junio; et autumnalis Septembri, Octobri.

bb) D i m i d i a t i.

669. A. P. glandulosus.

$\beta\beta$, *horizontalis*

Pileus in var. nostrâ 5 — *uncialis*, *horizontalis*, *molliusculus*, dilute badius. *Affinis omnino sequenti*, a quâ tamen magnitudine glandulisque majusculis latera marginesque *lamellarum* passim obsidentibus concoloribus distingui potest. Ad truncos duos quotannis redux; alterum *Sambuci racemosae* (*Moholzer Haide*), alterum *Juglandis regiae* (*Obstberg*). Octobri, Novembri.

670. A. P. ostreatus.

α , *fuscescens*

β , *atro-albus*

Crescit α , in truncis caesis *quercinis*, *tiliaceis* etc. hinc inde Oct. Nov. β , *pilei* disco saepe depresso ac paullo dilutiore, diametro saepe ingente, colore nunc e violaceo nunc e castaneo nigro, *stipite* valde crasso curto albo, halitu nigro afflato — *terrestris nobis*, *fascicularis*, *coriaria* (*Lohgruben* abunde), passim et *hortensis*. Sept. et seqq.

671. A. P. dryinus.

α , *lateralis*

$\beta\beta$, *subcentralis*

Squamulae subobsoletae, quoad colorem in nostris iconi *Schaefferianae* consonae, dilute rufescentes. Discrepat $\beta\beta$, nostra *stipite* longiusculo subcentrali obliquo adscendente subperpendiculari, *lamellisque*, quae in α , *pileo* concolores sunt albidae, lutescentibus. Inventa α , aliquoties in truncis *quercinis* (*Jankendorf*) et *carpineis*

(*Gemeingarten*) Octobri: $\beta\beta$, hactenus nonnisi semel in cavitate caudicis *Pyri sylvestris* (*Brüderwiese*) Novembri.

672. A. P. Lepiota nobis.

A. P. caespitosus, pileo lato convexo squamoso dilute fuligineo, squamis majusculis pilosis adpressis nigricantibus, lamellis distinctis candidis, stipitibus subverticalibus annulatis, infra annulum nigrescente - squamulosis.

Pileus convexus, semiorbicularis, albido-fuliginosus, 4—5 unc. latus, squamis distinctis obscurioribus obsitus. Lamellae subdistantes, latae. Stipes brevis, crassus, marginalis, fere perpendicularis, supra annulum laevis candidus, infra pileo concolor piloso-squamulosus. Annulus ipse spectabilis, fuligineus. Caespitem unicum arce stipatum lucusque invenire licuit speciei notabilis, disco trunci abietini serrà truncati innatum (*faule Brücken*). Medio Septembri.

673. A. P. salignus.

β , fuligineus

Primo obtutu *P. ostreatum* mentitur: a quo tamen praeter reliquas notas vel ipso stipitis pileique baseos tomento, saepe plus minus strigoso, affatim differt. Truncos praeamat *salicinos*: attamen in aliis quoque, *betulinis*, *alneis* — hinc illinc (*Diehsa; Rengersdorf; Cunnersdorf; Arnisdorfer Berge*) haud raro occurrit. Octobri, Novembri.

674. A. P. serotinus.

Pulchra species. Pileus colore variat viridi, olivaceo, fuscescente: nonnumquam rubelli quid habet admixtum. — Legimus in sylvaticis mixtis (*Moholzer Haide* aliquot locis) raminis dejectis *betulinis* lignoque *alneo* caeso increscentem. Medio Novembri.

675. A. P. spathulatus.

Statura variabilis, iconē *Persoonianā* in nostris plerum-

que aliquanto minor. Iteratis vicibus reperimus fungum distinctissimum, immo sylvarum umbrosissimarum penetralia incolentem, sed constanter ad truncos *abietinos* vetustissimos putredine tantum non dissolutos *epixylum*. Primo Octobri.

676. A. P. planus.

$\beta\beta$, *violaceo - ruber*

Discrepat var. nostra praesertim colore, formâ exacte semiorbiculari, lamellisque satis distinctis. *Pileus* aetate juniore amoene convexus, pulchre violaceus: dein prorsus applanatur ruberque (denum dilutior) evadit: subcarnosus ceterum, margine striatus, semipellucens, fragilis, humens, $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ unc. latus. *Lamellae* pileo subconcolores, dilutiores. *Stipes* perbrevis, interduum vix ullus: tomentum tamen niveum circa pilei basin constanter praesens. Num potius species distincta? parum abesse videtur. Solitariam imbricata inque aliquoties habuimus in ligno *fagineo* vetusto (*Eulenwald*). Maio, Junio, Julio: rursum Octobri.

677. A. P. porrigena.

α , *dimidiatus*

β , *infundibuliformis*

Pilei arcte imbricati, interduum lobati, aliâ vice undulato-repandi: a linacibus aliisque animalculis misere vexati cito destruuntur. Utramque var. (de β , cf. *Obss. myc. I.* p. 54. 55.) mixtam alimus loco unico (*Schöps-wiesen*) ad *Abietum* truncos radicesque coelo pluvio frequentem. Septembri.

678. A. P. mollis.

Pulvis seminalis carneo - rufus, ex hymenio speciminum altiore loco affixorum delapsus, magnum saepe *pilei* partem tegit. Frequens incolit haec species truncos putre-

scentes, in primis pineos. Augusto, Septembri, primo Octobri.

679. A. P. stypticus.

Epidermis pilei in squamulas furfuraceas demum solvi consuevit. Vulgatissimus est fungus, ad caudices arborum variarum frondosarum ubique fere greges suos effundens. Autumno, hyeme, vere.

680. A. P. mitis.

Pileus candorem ut plurimum conservat, nec nisi rarius fuligine quâdam dilutâ in vetustioribus afflatus observatur. *Lamellae* simplices, albae, demum pallent: in ico-ne *Obss. myc. I. tab. 5. fig. 3.* justo multo saturatius pictas nostrum saltem exemplar exhibit. *Stipitis* forma ac dilatatio prorsus qualis in praecedente. *Sapor* persistenter mitis. Ramos deciduos emortuos *Pinorum — sylvestris*, *Abietis*, *piceae* — passim (*faule Brücken; Moholzer Haide; Eulenwald*) occupat, haud infrequens. Ab Augusto in Noveembrem.

681. A. P. nidulans.

Tomentum *pilei* mollissimum, ad tactum velutinum. Praefert species elegans trunco pineos et abietinos (*Lohgruben; Quizdorf; Seer Steinbruch; Eulenwald*): attamen nec alios prorsus respuit (inventa v. c. in *Sorbo — Trebusser Allee*). Parcior verna, Aprili, Maio: frequenter autumnalis, Septembri, Octobri.

682. A. P. variabilis.

α, vulgaris

Pileus tomento candido laxo subdetersili induitus, demum laevis pallens; substantia humidâ molli. *Lamellae* ex albo tandem griseae, pulvere spermatico rubiginoso-rufo conspersae. Pervulgatus locis sylvaticis udis est fungillus, ubi in rannis dejectis, stipitibus, muscis, aliisque quisquiliis parasitatur, rarius solo nudo umbroso ipsi

innatus. Maio, Junio: sed longe abundantior Septembris et seqq.

683. A. P. epigaeus.

α , rufo - canus

β , tephromelas

γ , glaucus

δ , tremulus

Varr. hae omnes quatuor terrestres nobis hinc illinc (*Monplaisir; Seer und Quizdorfer Busch; Moholzer Haide; Hölle*) obviae: β , frequentior, nec raro magna, semuncialis et ultra: reliquae parciores. Omnes autunnales: inde ab Augusto in tardum usque Novembrem.

684. A. P. striatulus.

α , glabellus

$\beta\beta$, hirsutulus

Var. α , exsiccata ita corrugata diminuitur, ut oculos facillime fugiat inermes; diu jam asservabilis, tota denigrata. At irrigata colore in illico resunit, formam, glabritiem, strias, pelluciditatem. Truncos lignaque putrida sibi eligit haec *abietina* et *praesertim pinea*, quae in agmina saepe densa longe lateque effusa occupat, in pinetis nostratis passim (v. c. *Moholzer Ziegelscheune und Haide; Schöpswiesen*) neutiquam rara: Julio et seqq. — Cum hanc formam ac minutie (2 — 3 rarius 4 linearum) convenit $\beta\beta$: sed substantia est longe firniore, pileumque habet vix striatum, tomentulo tenui cinerascente vestitum, basi in perfectioribus hirsutie strigosâ atrâ conspicuum; lamellas porro albido-pruinatas. Quam si quis specie sejungere maluerit, parum obstabimus. Ad hanc forte *Agar. applicatus Batsch.* potius quam ad praecedentis var. β , trahendus erit. Incolere videtur arborum frondosarum caudices ramosque mortuos dejetos varios: hucusque inventa in *Juglande regia* (*Obst-*

berg) inque Salice Capreū (Seer Ziegelscheune). Di-versis anni temporibus: Augusto, Octobri, Novembri, Martio.

b) *C o r i a c e i.*

685. A. P. *abietinus.*

Pileus initio tomento umbrino obductus: dein glaber nigricans. *Ligni pinei* et praesertim *abiegni* cupidus: quandoque *sylvaticus* et *truncigenus* (*Moholzer Haide; Rengersdorf*), sed saepius *hortensis* *domesticusve ad asseres, palos etc.* Aestate et autumno.

686. A. P. *coriaceus.*

Desuper *Boletum versicolor* saepe mentitur: nonne cum eo prorsus conjungendus *Agar. versicolor Planeri?* Ad *truncos cæsos betulinos* *aliasque frequens autumno.*

687. A. P. *sepiarius.*

α, vulgaris

Pervulgatus e rimis promerget ligni pinei putrescentis, inprinmis fabrefacti. Per totum fere annum.

41. M E R U L I U S.

A. C A N T H A R E L L I.

a) *I n t e g r i.*

688. M. *Cantharellus.*

Frequens in sylvis praesertim acerosis, locis sublumen-tibus: usui culinari inservit (*gelb Männel, gelb Hänel nostratis*). Per totum autumnum.

689. M. *aurantiacus.*

Velutina tomenti mollities colorque Ag. Pleuropodis ni-dulantis. *Plicae rectae, supradichotomae,* initio subtu-midulae *Merulium* indicant: at dein sensim attenuatae

lamelliformes evadunt. *Stipes centralis* aut subexcentricus, longitudine atque crassitie varians. *Pileus* priuo convexus, deum depresso, subinfundibuliformis. Copiose provenit autumno humido in sylvis praesertim aceriosis, etiam siccioribus, hinc inde: ut plurimum terrestris, semel tamen bisve etiam truncigenus inventus. Aug. Sept. et in primis Oct. Nov.

690. *M. lutescens.*

Lenae huic sunt genuinae, tumidae, vage decurrentes, flexuosa, confertae: sequenti contra *plicae* crassiusculae quidem, sed rectae, distantes. Et hic quidem (assumitā *staturā* huic ex omni capite majore, *pileo* 2—5-unciali etc.) verus est inter utrumque ac satis superque sufficiens character diagnosticus: reliquae nimirum notae ad unam omnes ambobus plus minus communes ac inde ambiguae sunt parumque distinctivae. Amat hic loca sylvarum variarum umbrosa humida, imo uliginosa, quae vulgaris incolit exeunte aestate et autumno.

691. *M. tubiformis.*

Frequens haec quoque species in sylvis variis umbrosis sublumentibus. Per totum autumnum.

692. *M. fuligineus.*

γγ, concolor

Totus *concolor* cinereo-fuliginosus, *pileo* saturatiore nigrante. Dubium omnino, an huc pertineat? habitu enim, formā, et praesertim venis proprius accedit ad *M. lutescentem*: forsitan vel ejus varietas insignior, vel sui juris species. Parcior occurrit in nemorosis humidis (Seer Schloßgarten; Schöpswiesen) Aug. Sept.

693. *M. cinercus.*

Plicae manifestae, rectiusculae, distantes, pulchre cinereae: *statura* in nostris sequente paullo minor. Rarissimus nobis fungus hucusque semel lectus in sylvaticis

mixtis apriciusculis elatis (*vor den faulen Brücken*). Exeunte Octobri.

694. *M. cornucopioides*.

Nec plicae adsunt ullaee, nec venae; sed merae rugae obsoletae, inaequales, vagae. In sylvis frondosis, saepe ingens (*Obstberg* frequens; *Basalthügel* parcior). Autumno tardiore: Octobri et seqq.

695. *M. umbonatus*.

Pileus initio subconvexus, deinceps infundibuliformis, *umbone* semper persistente: saturate coeruleo - cinereus, nigricans. *Stipes* dilutior, solidus, longiusculus. *Plicarum* indoles, situs, forma, dichotomia, historia — eadem fere, quae in *M. aurantiaco*. *Substantia* subsucculenta: vulnera fungo illata tandem rubescunt aut purpurascunt. Margines pinetorum graminoso - muscosos udos, inio sphagnosos, (*Moholz*; *Quizdorf*; *Öderniz*; *Horke*;) praeacutat: haud infrequens Oct. Nov.

b) *D i m i - d i a t i*.

696. *M. muscigenus*.

Specimina nostra, quae parca semel legimus, parva erant, diametri quadrilinearis fere. *Pileus* pallide fuscus, dimidiatus, subzonatus. *Venae* tumidulae, ramosae. *Stipes* lateralis, brevis, basi albo - tomentosus. In *Barbulâ rurali Hedw.* tecto stramineo innata (*Rengersdorf*), coelo madente. Medio Novembri.

697. *M. bryophilus*.

Habitus Ag. fere *Pleuropodis variabilis*: vidimus etiam exempla juniora alia quidem teretia peziziformia, at alia quoque stipite centrali quodam instructa. Sed affatim tamen differt *lamellis* praesertim pliciformibus angustis distantibus apice tri - inio quinquerainosis albis non decolorantibus. Unicà vice invenimus fungillum rarum, et

quidem cornū bovino! vetustiori muscoso, locis humidis dejecto (*Allee gegen Heinrichsruh*), innatum. Postimo Octobri.

698. M. crispus.

Latitudo saepe $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ unc. *Plicae* cum pilei margine albae, tantillum glaucescentes vel subvirescentes. Frequens in sylvis frondosis umbrosis uidis, ramis praesertim dejectis betulinis, *alnæ*, *coryleis* etc. adhaerens. Inprimis Octobri, Novembri.

699. M. tremellosus.

Saepe resupinatus persistit. *Poriam* praesertim aetate juniore sese simulat. *Pileus* sordide, saepius cum rubore, albus; margine plus minus distincte ciliatus. *Statura* et *forma* admodum variabilis. Copiose occurrit in truncis, ac praesertim lignis huini jacentibus, variis putridis; locis sylvaticis humentibus paludosis. Autunnalis: Septembri et seqq.

B. S E R P U L A E.

700. M. destruens.

α , *domesticus*

$\beta\beta$, *muscigenus*

Var. $\beta\beta$, maxime quideam memorabilis, suborbicularis, parva (4 — 6 lin. lata), dimidiata nec resupinata, *pileo hymeniique* margine sordide albo: attamen *plicarum* quoad structuram coloreisque conformitas speciei sejunctionem vix admittit. — Provenit α , locis suis saepe nimirum, perennis: $\beta\beta$, frequens loco unico humente (*Monplaisir*) in *Marchantiâ polymorphâ* parasitica inventa versus medium Octobrem.

701. M. vastator.

Color pulcherrimus, vivide aureus. *Tubercula* non semper adsunt. *Foetor* fungi aquâ refecti nunc pessimus,

nunc vix ullus. Non domesticus tantum, verum et sylvaticus hinc inde (*Monplaisir; Moholzer Haide*), lignorum *Pini* et *Abietis* praeamans. Aestate et autumno.

702. *M. serpens.*

Hymenium rubescit, colore fere *M. tremellosi* aut paullo dilutiore: primo laeviusculum dein in *plicas* crispas passim subporiformes sensim corrugatur. *Margo* subterioraque albida, vix tomentosa. *Substantia* coriaceo-membranacea. Innascitur ramis *Pini*, *Abietis* — at et *Caprae*, *Coryli* etc. (*Thiemendorf; Moholzer Haide* etc.). Vere et autumno.

C. G O M P H I.

703. *M. clavatus.*

α , *violaceus* (perfectus)

β , *spadiceus* (senilis)

In abiegnis muscosis (*Häselachen; Küchenwiese; Basalt-hügel; Haide; Königshayner Berge*) aëre pluvio frequens. Augusto, Septembri.

F A M I L I A II.

B O L E T O I D E I.

42. DAEDALEA.

704. *D. quercina.*

α , *subflexilis*

β , *dura*

Crescit ad truncos constanter quercinos var. utraque hinc inde, haud infrequens. Persistens, perennis.

705. D. gibbosa.

 α , *gibbosa*

Variat *pileo* mox crassiore valde gibboso, mox tenuiore et magis aequali. Hab. ad caudices vetustos semicario-
sos *betulinos*, *salicinos* — sed haud adeo frequens (*Eulenwald; Ullersdorf;*). Aug. Sept.

Tab. XI. 706. D. rubescens nobis.

- f. 2. *D. subcarnoso - suberosa*, *pileo laevi aequali hemisphae-*
rico subtenui zonato e pallido dein fulvo - rubescente, si-
nulis subconcoloribus angustis rectis passim subporiformi-
bis, primo albido - pruinatis.

An ad *D. angustata* *Sowerby* justo propius accedit? vix tamen putaverimus. *Pileus* exacte plerumque semicircularis, diametro in perfectioribus 2—3, radio 1—1½ uncias aquans, centro 4/6 lin. crassus, margine tenuis; ceterum vel junior vix tomentosus, adultus laevis distincte zonatus, nonnumquam veluti subradiato-striatus. *Sinus* praesertim circa centrum subporiformes versus marginem utplurimum elongantur, prorsus contrà ac in specie praecedente. Totus initio fungus, et prae-
cipue quidem subitus, pruinâ albidiò detersili ac sponte demum evanidâ obductus: quâ ad tactum illico ablatâ color in conspectum venit in recentibus elegans e ro-
sello rubescens vel subpurpurascens, dein opacior. Pi-
lei color in rufum nonnumquam vergit. Crescit ad trun-
cos ramosve emortuos *Salicis Caprae* etc. in sylvis
opacis umbrosis (v. c. *Moholzer Haide* passim). Au-
tumno.

45. B O L E T U S.

A. S U I L L I.

707. B. S. annulatus.

Desuper iam livore suo subfuligineo et virgaturâ agno-

scendens. *Caro* flava. *Pori* subdecurrentes. *Annulus* nonnunquam obliteratus. *Vulgaris* in sylvis, gramineis subumbrosis, juxta vias etc. Septembri, Octobri.

708. B. S. aurantius.

γ , *rufus*

A sequente, quocum *stipite* convenit, distat praesertim staturam *pileique* colore. In betuletis, sylvaticis mixtis feracioribus, hinc illinc non infrequens. Praecedenti coaevus.

709. B. S. scaber.

Pileus opacior dilutiorve, nunc laevis, nunc rugulosus, aere sicco saepe rimoso - tessellatus. *Tubi* longi, unciales et ultra. *Vulgaris* ad dumeta, in ambulacris frondosis, secus vias sylvaticas etc. Augusto, Septembri.

710. B. S. circinans.

α , *vulgatus*

Pororum structura peculiaris: majores quasi adsunt acuti, in minores (subquaternos) divisi. *Pileus* aere sicco glaber, rutili quid saepe admixtum habens. Puncta nigricantia *stipitis* non semper praesentia. Vulgatissimus in sylvis acerosis, circinans. Per totum autumnum.

711. B. S. subtomentosus.

α , *gilvus*

γ , *cupreus*

δ , *rubiginosus*

De varr. cf. *Obss. mycoll.* II. pag. 10, quae omnes *pororum* magnitudine ac indole tota (charactere in genere Boletorum universo admodum praecellente, etsi descriptu saepe difficillimo) ita convenient, ut facile inde a reliquis speciebus semotae inter se jungantur. Var. γ , pileo cinnabarinio insignis, rarissima nobis, in nemore frondoso umbroso (*Grobniz*) semel inventa primo Septembri; nec α , δ , (sparsim in sylvaticis obviae) adeo

frequentes in regionibus nostris, quam alibi, esse videntur; δ, pileo plerumque *aeneo* occurrit. Aestate exente et autumno.

712. B. S. *piperatus*.

Hab. species distinctissima in sylvis acerosis variis ubique, sparsa, rarius gregaria. Augusto et seqq.

713. B. S. *reticulatus*.

$\beta\beta$, *minor*

Species forsitan distincta: attamen quam *Schaefferi*, quam de *B.* suo *reticulato* dat, descriptio fungo nostro praesertim quoad *tubos porosque* non male adaequata sit, varietatem quam speciem temere proponere inaliumus. *Pileus* pulvinatus, 3—4 unc. ut plurimum latus, sordide flavus, squamulis obscurioribus subnigricantibus ad pressis aequaliter dispositis, *reticuli* veluti speciem praebentibus, constantissime obsitus. *Pori* mediocres, acutiusculi, inaequales: his inspectis, fungus a reliquis omnibus facile tutoque dignoscitur. *Stipes* mediocris, cylindricus, parum crassus, pileo concolor, intus dilutior. *Caro* nunc immutabilis, nunc ad fracturam coerulescens. *Vulgatissimus* in pinetis. Per totum autumnum.

714. B. S. *felleus*.

Pileus in nostris e gilvo dilute fuligineus: *stipes* concolor, nunc distinctius, nunc obsoletius *reticulatus*. *Caro* laxa, spongiosa, molliuscula (id sibi voluisse videtur b. *Bulliard*, dum *tenuem* dixit), alba, sed ad rupturam illico incarnascens; gustata primo subdulcis, at mox (et saepe quidem intense) amara. *Tubi* carnei. *Pulvis* seminalis copiosus, e roseo ruber. *Praecox* crescit in sylvaticis acerosis (*Quisdorf*; *Moholzer Haide* passim; *Eulenwald*) solitaria. Julio, Augusto, primo Septembri.

715. B. S. *edulis*.

α , *communis*

Usitatissimus est inter edules nostrates: *Herreupilz*, *Eichpilz*. Variat statura pileique colore modo vaccino (*carne* simul sub ipsa cuticula tantillum suscescente), modo cinereo - subfuligineo. Nascitur in betuletis, pine-tis etc. ubique frequens. Septembri, Octobri.

716. B. S. luridus.

Ingens nonnumquam, 5 — 6 uncias latus. Totus fungus ubicunque infractus succum illico laete aeruginosum edit, digitos inquinantem. Provenit hinc inde in sylvarum graminosis, sub quercubus etc. (*Edelknabe*; *Moholzer Haide*) sed parum frequens. Aestate, autumno.

717. B. S. rubeolarius.

α , *miniatus*

Stipes rivulosus, apice nonnisi obsoletissime reticulatus. Discrepat ab antecedente *pileo* multo minore subtoinen-toso pure olivaceo ac *stipite* curto valde crasso vix re-ticulato. Unde nos quoque, *Synopseos* vestigia presse securi, hunc ab illo separavimus: haesitabundi tamen ob summam *pororum* conformitatem, anne cl. *Schraderi* utruinque fungum conjungentis sententia naturae veritati sit propior? Hab. locis consimilibus ac antecessor (*ho-he Linde*; *Polsbruch*; *Moholzer Haide* passim): item in-frequens. Aug. et seqq.

B. BOLÉTI.

a) *M e s o p o d e s.*

718. B. leucomelas.

Anne fungus noster cum *Persooniano* idem prorsus sit, anne ejus varietas? descriptio nimis succincta, ne satis certo dijudicemus, impedit. *Pileus* triuncialis fere, sem-unciam circiter crassus, carnosus, compactus, regularis, convexo - planiusculus, margine subinvolutus, fuligineo-

nigricans, disco nonnumquam in sordide rufo-fuscum vergens. *Tubi* brevissimi. *Pori* aequales, parvi, albi, dein colore cinerascente afflati. *Stipes* centralis teres firmus curtus crassus: $\frac{1}{2}$ — 1 unc. longus, $\frac{1}{2}$ crassus: pileo concolor. *Caro* firma duriuscula a vermis valde appetita vix unquam in columnis offenditur. In sylvis aceriosis terrestris, solitaria, non infrequens hinc illinc (*Polsbruch; Basalthügel; Moholzer Haide; Tränke*) Aug. et seqq.

719. *B. albidus.*

α , *communis*

Pileus nunc laevis, nunc (coelo praesertim sereno) squamoso-tessellatus, interdum ex albido dilutissime citrinus, demum subrufescens, diversimode difformis. Ita et *stipes* situ formâque variabilis, saepe excentricus, quandoque prorsus lateralis. Crescit in sylvaticis aceriosis mixtisve, locis sicciusculis (*Duberau; Seer Busch; Moholzer Haide; Hölle; etc.*), autumno humido frequens, praecedentibus coactaneus.

720. *B. infundibuliformis.*

β , *melanopus*

Cf. *Icon. pict. I. tab. IV. fig. 2.* *Pileus* in nostris (per loci angustias) difformis, subinfundibuliformis: *stipes* tenuiusculus. Rarissima nobis species, semel inventa in umbrosis suffocatis inter ligna caesa (*Högers Holzplatz*) Octobri.

721. *B. brumalis.*

α , *vernus*

β , *fasciculatus*

Pileus in α , saepe dilute cervinus. *Stipes* tenuiusculus, longitudine varians, teres. Frequens occurrit var. utraque in lignis ruminisque variis, locis sylvaticis umbrosis. Autunno, hyeme, vere.

722. *B. perennis.*

Pileus disco saepe albido - cinereus, margine subtusque cinnamoineus: regularissime concentrice zonatus. In sylvis, securis vias, passim copiose. Autumno: vix nisi reliquiae ejus putres amplius reperiuntur vere.

723. *B. numularius.*

Stipes deorsum abrupte nigerinus, veluti semiocreatus, saepe valde excentricus. *Pileus* exacte numiformis. Truncos ramosque arborum appriime frondosarum, *Coryli*, *Alni* etc. passim haud infrequens (*Schöpswiesen*; *Moholzer Haide*) incolit: tantum non perennis.

724. *B. sistotremoides nobis.*

B. subdimidiatus substipitatus spongioso - suberosus tomentoso - substrigosus, *pileo* disco subzonato ferrugineo - spadiceo, margine subtusque sulphureo - virescente, poris magnis difformibus laceris.

Statura ingens sed curta. *Pileus* nonnunquam pendalis et ultra, saepe integer, infundibuliformis, regularis, mesopus; attamen propter situm arcte caespitosum, exemplis plerumque pluribus imbricatis, haud raro etiam plus minus dimidiatus et pleuropus. *Pori* inaequales, nonnulli subflexuosi, demum pruinâ (?) aetatis vegetae sulphureâ evanescente toti jam pileo concolores, simulque valde laceri, prorsus tumi sistotremoidei. Decurruunt in *stipitem* admodum crassum brevemque ferrugineum, interdum vix ullum. *Tomentum* pilei primo molliusculum, dein substrigosum. *Substantia* item ferruginea, sicca, in fungo recente laxiuscula mollis fomentaria; deinde indurata per totam hyeme et ultra sub dio persistit. Nascitur species notabilis in sylvis praesertim abiegnis museosis umbrosis sparsim, neutiquam rara (v. g. *Moholzer Haide*; *Eulenwald*; *Löbauer Berg*). Viget Augusto et seqq. (Ad radices truncorum).

b) *Pleuropodess.*725. *B. confluens nobis.*

B. ramosus terrestris, pileis dimidiatis imbricatis semi-circinantibus versus centrum margine connatis laevibus carneo rufescentibus, poris parvis subrotundis albis decurrentibus.

E basi communis crassâ brevi in semiorbem fere prodeunt stipites 5 — 12, obliqui, subhorizontales, breves, undique albo-porosi, mox in pileos centro subdepresso convexos imbricatos lobatos basi connatos varios, interdum subundulato-repandos, dilatati. Sunt hi laeves, dein saepe plus minus tessellato-rimosi, coloris dilutioris profundioris, ceterum satis constantis, in centro paullo obscurioris. Pori breves, lineam i fere longi, parvuli, satis regulares, suborbicularis, ad latera pileorum stipitumque sublaceri, albi, deinde subpallentes. Substantia illis concolor, satis crassa, parum succulenta, carnosio-fibrosa, eadem fere, quae in fungo subsequente: qui ceterum quantum differat ab hoc nostro, ulteriore monitu opus haud esse putamus. Situs horizontalis: latitudo caespitis saepe pedalis et ultra, pilei singuli majoris semipedalis. Provenit epigaeus in sylvis aceriosis, in primis collinis montosisve, passim frequens (e. c. Seer Busch; Basalthügel; Hölle; Eulenwald etc.) Augusto, Septembri.

726. *B. frondosus.*

Rara nobis species, nec nisi loco unico (*am windigen Damm*) ad radicem quercinam quotannis autumno favente resurgens. Sub finem Septembbris.

727. *B. giganteus.*

Pileus obsolete zonatus, squamuoso-fibrillosus, valde rivulosus, disco deinde fere niger. Pori mediocres, pallentes, ad latera saepe inaequales, aetate proiectâ

ampliores laceri subsistotremoides. In umbrosis nemorosis frondosis ad caudices vetustos eorumve radices (*Moholzer Haide; Sohlander Berg*) aliquoties inventus Aug. Sept.

728. *B. platyporus*.

α , *leucoporus*

$\beta\beta$, *xanthoporus*

Convenit utraque var. squamis pilei majusculis nigricantibus, porisque amplis: at differunt etiam notis haud paucis, quae non procul absunt, quin separationem mereantur. In α , *pileus* ingens, spithameus et ultra, regularis, applanatus, disciformis, dilute ochreus, disco squamisque laevibus arcte appressis umbrinis. *Pori* maximi, inaequales, albidi, pallentes. *Stipes* distinctus, validus, crassus, brevis, subhorizontalis. In $\beta\beta$, *pileus* multo minor, $2\frac{1}{2}$ —3 unc. fere latus, pro ratione satis crassus, subreniformis, aequaliter convexus, pallidus, squamis densis crassis laxiusculis disco concoloribus nigris obsitus. *Pori* amoene e flavo citrini, magis aequales, subrotundi, $\frac{3}{4}$ lin. lati (*B. subtomentosi* fere), decurrentes in *stipitem* minus distinctum, brevissimum, subverticalem. Utraque var. unâ tantum vice reperta fuit: α , ad truncum quercinum (*Quolsdorf*) medio Septembri: $\beta\beta$, a pueris, at oblitis, ex quânam arbore? allata (*aus dem Polsbruch*) ineunte Decembri. Hanc tamen aliquando etiam Neovedae ad Rhenum in caudice *Juglandis regiae* vetusto canipestri legere nos meminimus, Julio.

729. *B. cristatus*.

Habitu crescendique modo ad *B. confluentem* nostrum accedit. *Pilei* subpulverulento - tomentosi. Provenit in sylvaticis umbrosis frondosis Herrnhutii (*am Hengsterberg*) non infrequens: proprius nondum repertus. Sept. Oct.

730. B. lucidus.

Stipes validus, saepe gibberosus, ut plurimum horizontalis, vernice eodem prorsus, quo pileus, lucidissimo undique splendens. *Pileus* ad spithamam fere interdum dilatatus, robustus, durus, item nodis saepe et gibbositatibus variis obsitus, disco praesertim demum nigricans. *Pori* in vetustioribus subferruginei, pruinâ argenteo-cinercâ tenui detersili vestiti. Speciosum fungum hinc illinc invenimus truncis senilibus innatum (*Horker Dämme; Sohlander Berg; Diehsa*) quercinis, hactenus et alneis. Durabilis est, perennis, ut videtur: a nobis repertus Junio, Julio, Septembri, Octobri.

731. B. varius.

Solitarius aut caespitosus, tenacissimus, duritiem demum ligneam assumens. *Pileus* subrotundus vel aliquantum obovatus, nunc ochraceo-lutescens, nunc exalbidus, planiusculus, laevis. *Pori* concolores, parvuli, tenues, subdecurrentes. *Stipes* in nostris lateralis, obliquus vel horizontalis, subteres, deorsum abrupte niger, unc. 1 fere longus, 4 lineas crassus. Aliquoties nobis obvia facta haec species in truncis tiliaceis semivivis (*Vorwerk*) inque radicibus *coryleis* nudis ad viam cavam (*Cunnersdorf*). Perennis procul dubio: nobis visa Novembri, Aprili.

c) *A p o d e s.*

732. B. citrinus.

Pilei saepe grandes, spithamaei, semipedales, longitudinaliter undulati, in cacspites ingentes collecti, e flavo subrubicundi, oculos minus attrahentes. *Pori* minutti, sulphurascentes aut subochracei, initio dilutiores. *Substantia* alba, exsiccata fragilis. Nos speciem formosam constanter hactenus *quercigenam* habuimus (*am windigen*

Damm; Cane; Diehse; Schinderleibchen; Tränke). Junio et seqq. in serum usque Novembrem.

733. B. *stypticus*.

Stipitis nonnumquam adest rudimentum quoddam brevissimum crassum, mox horizontale, mox subverticale. *Color* albidus, quandoque tantillum flavescentia aut subvirescens — excepto *pilei* marginē, initio pallido-guttato, dein rufescere sublateritio. *Substantia* carnosa, recens subtenax. *Odor* nauseosus. *Truncos* praeamat *pineos*, quos passim incolit (*Dubrau*; *Seer Busch*; *Hässlachen*; etc.). Praesertim Septembri.

734. B. *caesius*.

α , *sessilis*

$\beta\beta$, *stipitatus*

Fungus digito pressus, dum recens est, illico glaucescit aut dilute aeruginosus evadit. *Pilei* quandoque gregarii, terni vel quaterni confluentes: ceterum humidi, molles, nunc laeves, nunc striatuli aut rugulosi, interdum zonati, primo sericeo-nitentes candidi, dein saepe aquose caesii, rarius subfuliginei. *Pori* exigui inaequales, subdaedaleo-gyrosi. Var. $\beta\beta$, distat *pileo* integro infundibuliformi, et *stipite* centrali verticali brevissimo concolore: etiam minus distincte coerulescit. *Truncos*, ramos, ligna fabrefacta *pinea* passim occupat α , frequens, $\beta\beta$, rario (v. c. *Schöpswiesen*). Autumno, hyeme, vere.

735. B. *mollis*.

α , *rugosus*

$\beta\beta$, *substrigosus*

Eminus conspecta α , *Agar*. *Pleuropodis* porrigentis memoriam renovat. *Substantia* distincte fibrosa. *Pori* praesertim laterales angusti sublineares inaequales. *Pileus* diametro variat: ingente aliando habuimus, spi-

thamaeum et ultra. Cum hâc congruit $\beta\beta$, substantia, colore primitivo, prominentia baseos stipitiformi (distinzione etiam, rarius subcentrali): sed multo crassior est, pileo convexo aequali, aetate imprimis juniore distincte strigoso, rarius subflexuoso, poris aliquanto majoribus, magis aequalibus. Totus dein fungus maculas sparsim acquirit laete ferrugineas: an disjungendus? Incolit utraque var. truncos pineos et abiegnos passim, minime rara. Per totum autumnum.

756. B. hispidus.

Notabilis est species, tubis longis a pileo facile secedentibus insignis, a *Suillorum* naturâ hoc ex capite parum abhorrens. Substantia carnosâ - fibrosa, spongiae ad instar bibula. Villus pilei hirsutus subfuscus. Rarus fungus a nobis quoque nonnisi semel in caudice *Pyri Mali* vetusto (*Cunnersdorf*) lectus: medio Julio.

757. B. fuscus.

Fungus recens pressus resinac analogon quoddam edit. Pileus modo convexus, modo planiusculus, interdum obsolete zonatus, ceterum rugoso - rivulosus, subtilissime tomentosus. Crescit ad truncos praecipue *abietinos* aut *pineos* (*Moholzer Haide* passim) haud infrequens. Viget autumno imprimis tardiore.

758. B. triquetus.

α , *sessilis*

$\beta\beta$, *stipitatus*

Var. α , truncigena, plus minus distincte triquetra: $\beta\beta$, terrestris, pileo integro depresso subumbilicato, stipite subcentrali crasso brevi, toto fere poris obsito; ad basin truncorum in pinetis crescens. Reliquis characteribus congruunt ambae. Tomentum pilei densum villoso - strigosum lutescente - ferrugineum. Pori satis parvi, pruinâ nitidiusculâ griseâ subdetersili deinde evanescente obtecti,

unde tandem opace ferruginei subolivascentes evadunt, plus minus simul laceri atque subgyrosi. Affinis quidem omnino sequenti species: affatim tamen diversa videtur. Var. utraque in pinetis mixta occurrit: α , hactenus non nisi in *Pino sylvestri* reperta. Hinc illinc (v. c. *Buchenwälchen*; *Quizardorfer Busch*; *Löbauer Berg*;) autumno, hyeme, vere.

739. B. alneus.

Pileus plus minus inaequalis, gibberosus: denum totus laevis ex spadiceo nigricans. *Pororum* micor constans et vere characteristicus. Crescit ad truncos *alneos* et passim etiam *betulinos* (v. c. am *windigen Damm*; *Moholzer Haide*; *Schinderleibchen*; etc.) frequens: scinel quoque in caudice excelso semimortuo *carpineo* (*Diehse*) inventus fuit, et primâ quidem vice ante explicationem plenariau sublutescens, margine laete flavescente, et in universum a descriptione *B. carpinea* minime absonus; at autumno anni insequentis iterum loco nativo inspectus, prorsus jam evolutus faciem *B. alni* eousque exacte induerat, ut ab eo dignosci haud amplius posset. Unde suspicionem nobis ortam esse, anne fungus anglicus ad huius tantum primordia (praesertim cum pori ad pilei marginem nulli dicantur) pertineat? nemo sane mirabitur. Viget imprimis autumno.

740. B. adustus.

Variat quoad *pilei* tenuitatem, basinque nunc lutescentem, nunc concolorem pallidam. *Pileus* interdum satis distincte zonatus. *Pori* constanter minimi. Innascitur truncis variis passim frequens, modo dimidiatus imbricatus, modo semi-effuso-reflexus. Autumno, hyeme, vere.

741. B. crispus.

Item nonnumquam effuso-resupinatus. *Pileus* valde tenuis, praecedente obscurior, totus fere nigricans, sub-

fasciatus, in margine constanter crispo subpapyraceo. Nos hunc ab antecedente separare nulli dubitamus, praecipue propter poros admodum diversos, satis magnos, acutiusculos. Parcior provenit illo, locis consimilibus (*Moholzer Haide* passim). Autumno tardiore.

742. *B. fumosus*.

Color totius fungi albidus, sed fumo quasi griseo (cinereo-rutilo) undique superfatus. *Pilei* versus marginem, secus ac in sequente, attenuati. Rarior provenit species ad caudices *Salicis albae* veteres cavos (*Ullersdorf* prope arcem): a nobis observata Oct. Nov.

743. *B. svaveolens*.

α , *communis*

Pori nonnunquam albi, hinc inde subrufescentes: ut plurimum tamen fuscescentes aut fuliginei. Odor *Anisi* fere vel *Foeniculi*. Copiose incolit trucos *salicinos*, *betulinos*, aliasque arborum frondosarum varios. Septembri et sqq. unde hyeme perdurat in ver usque.

744. *B. odoratus*.

α , *vulgaris*

γ , *polymorphus*

$\delta\delta$, *tenuis*

Matrix, e qua lente evolvitur fungus, margoque *pilei* in ipsa explicatione versantis — colore superbunt laete ferrugineo. Hab. α , ad trucos *abietinos* ubique fere vulgaris, in primis autumno: $\delta\delta$, ad eosdem rarior, distincta *pileis* valde tenuibus; habitu, formâ, staturâ cum *B. fere versicolore* congruens, sed colore (vivaciore etiam) et odore ad *B. odoratum* spectans. Inventa (*Moholzer Haide*) primo Octobri. Ibide etiam γ , aliquoties reperta ad caudices abiegnos locis madidis suffocatis jamdudum projectos, putredine jamjam dissolvendos. Oct. Nov.

745. *B. marginatus.*

Staturâ variat et formâ: sed margine facile dignoscitur. Truncis innascitur variis hinc inde (v. c. *Schöpswiesen*; *Moholzer Haide*; *Eulenwald*) non infrequens. Augusto, Septembri.

746. *B. ignarius.*

α , *communis*

Icon fl. dan. tab. 953. bona. Cognata quidem species antecedenti, quadamtenus etiam *B. fomentario*: satis tamen discrepat coloribus reliquisque notis. Frequens colit truncos caesos *abietinos* in sylvis nostratis opacis: etiam var. illa planiuscula gigantea, sesquipedalis et ultra, a *Sphaeriâ citrinâ* valde conquisita, hinc illinc (*Moholzer Haide*; *Sohlander Berg* etc.) obvenit, item abietina. Perennis: laete vigens vere.

747. *B. betulinus.*

Formâ regularissima. *Pileus* prorsus laevis, convexus, undique aequaliter effiguratus, margine late involuto albido. *Diameter* variabilis, inter 1 et 4 uncias. *Stipes* plerumque praesens. Increscit caudicibus ramisque *betulinis* (nec umquam aliis), et arborum quidem praecipue juniorum emortuarum putrescentium in sylvis densis humidis umbrosis (*Moholzer Haide* passim frequens). Autumno.

748. *B. roseus nobis.*

B. dimidiatus durus roseus, quasi fuligine cinereo-nigricante afflatus, pileo subtriquetro subfasciato, poris minutis.

Affinis quidem vicinis nonnullis, apprime *B. fomentario*: attamen vel ob ipsum *colorem* adeo diversum distinctumque, e totâ reliquâ familiâ prorsus exulante, jure meritoque suo separari posse videtur. *Substantia* dura, fibrosa, subsuberosa, eleganter et saturate rosea.

*Pilei imbricati, mediocres, 2 — 4 unc. lati, basi $\frac{1}{2}$ — 1 unc. crassi, versus marginem tenuiores, laeves, fuligineum praesertim secus fascias sordide nigrum ostentantes, quae in *hymenio* ob *poros* roseos subjacentes cinerea grisellave appetet. In trunco caeso *abiegnō* unico acclivi (inter *Cunnersdorf* et *Rengersdorf*). Persistens.*

749. B. fomentarius.

α , *fomentarius*

β , *applanatus*

δ , *ungulatus*

ε , *obtusus*

ζ , *pomaceus*

η , *prunastri*

Varr. α , β , *fagicolae* (*Eulenwald* passim), inter quas β , insignis magnitudine, *pilei* (subzonati) tuberculis et pulvere etc. cuius exempla habuimus paene pedalia, unc. 1 et ultra crassa. Varr. δ , ε , *salignae*, ad trunco *Salicūm albae*, *Caprae* etc. hinc illinc (ad sepes interhortenses; *Monplaisir*; *Jänkendorf*; *Brückendamm* etc.) minime rarae. Varr. ζ , η , *prunicolae*, in *P. praesertim Ceraso*, *domesticā*, *spinosā nobis parasiticae*, arbores hortoruin ac pomariorum vetustiores languidas male saepe vexantes; in *Pyris* nostratis minus frequenter, ut videtur, obviae. Congruunt omnes hae varr. exiūniā substantiae duritie, incremento admodum lento, summā colorum (quorum fundamentalis est sordide ferrugineus) affinitate, poris minutis: vix ultra varietates insigniores sejungenda e judicio nostro, saltem postimae δ , ε , ζ , η . Omnes persistentes, perennes.

750. B. conchatus.

Haud multum forsitan erraverit, qui hunc quoque antecedentibus connumeraverit: quibus, quamvis formā, tenuitate, striis transversalibus facile distinguendus, poro-

ruin tamen exiguate, substantiae colorumque porro conformitate valde propinquum sese ostendit. Rariorem hunc caudicibus semiinmortuis *Salicis albae* incremental, solitarium subgregariumve aliquoties reperimus (v. c. ad *Ullersdorf*; *Thiemendorf*) autunnalem, ceterum procul dubio perenneam.

751. *B. velutinus.*

α , *albus*

β , *-lutescens*

Crescit var. α , tota alba in lignis siccis parum frequens (*Moholzer Haide*) Aprili. Var. β , item truncorum ramorumque aridorum variorum incola, sed crebrior et autumnalis, differt *pileo* imprimis secus fascias (distinctiores quam in α ,) lutescente: una eademque esse videtur cum *B. lutescente* Pers., sed mera omnino est *B. velutini* varietas. *Pori* utrique conformes, parvi. Occurrit haec hinc illinc, Septembri, Octobri.

752. *B. ochraceus.*

Pileus vix zonatus, sordide fulvus. *Fungi* juniores tomentum molle satis densum, a laterc conspectum canescens, aetate progrediente sensim subevanescens, in *pileo* gerunt. Neutquam rara species ad trunco, ramos, ligna in sylvaticis frondosis passim: autumno velutina intensiusque colorata, vere laeviuscula et dilutior. (Ita nec in antecedente vero absimile est, *B. lutescentem* autunnalem hyeme durante nivibus etc. maceratum exalbescere, ac inde in *B. velutinum* vernalem transmutari).

Ab Octobri in Aprilem usque.

753. *B. versicolor.*

α , *vulgaris*

γ , *stipitatus*

Pileus mox minus magisve tomentosus, mox laevis fere. Vulgatissima est α , ad trunco variis, e quibus tamen

praeaniare videtur *betulinos*, in nemrosis frondosis ubique, subperennis. Parcior occurrit γ , ad caudicum radices (*Monplaisir; Ebersbacher Hohlweg*), stipite instructa brevi, nunc laterali, nunc e pileo integro infundibuliformi verticali centrali: reperta bis vel ter, vere.

754. *B. cinnabarinus.*

Latitudo nonnunquam triuncialis et ultra. *Pileus* paullo dilutius coloratus *poris*, demum prorsus laevis. Arbores frondosas varias incolere videtur: a nobis saepius lectus, locis umbrosis humentibus, in truncis lignisque *betulinis* (*Moholzer Haide; faule Brücken; Baruther Schafberg*); semel in ramis *Sorbi Aucupariae* (*verlorne Wässer*). Maio, Junio: item Augusto, Septembri.

755. *B. abietinus.*

Saepe totus fere effuso - reflexus, ad *Porias* transiens. Etiam si primo intuitu faciem a *Sistotremate violaceo* satis diversam exhibeat, nos tamen etiam atque etiam veremur, ne ad hujus tantummodo aetatem juniores mediamque spectet. Caudicibus lignisque *pineis* et praesertim *abietinis* frequens passim innascitur. Autumno, vere.

C. P O R I A E.

756. *B. P. Destructor.*

α , *communis*

β , *sebaceus*

Var. α , infrequens nobis, hinc inde tamen obvia, non domestica tantum, trabes, asseres etc. in aedibus emolliens, verum sylvatica quoque, corticibus putridis *pineis* increscens, crassiuscula, varie effusa. Mere lignatilis, ut videtur: perennis. β , rarissimum semel ante complures annos in pavimento ligni omnis experte *lapideo* udo nunquam non irrigato (*Anstaltsküche*) reperimus, margine lato sterili rugoso - undato glabro sordide pallescente

sebi stillatitii aemulatricem adeo mendaceim, ut eam cum var. *Leysserianâ* (licet tribus modo verbis descriptâ) conjungere haud dubitaremus. Septembri.

757. B. P. salicina.

Longe lateque profusa, ad ulnas 4—5 interdum producta, cortices arborum vel vetustarum semivivarum vel emortuarum humi jacentium totos paene obducens. *Pori* in uno eodemque specimine pro sitûs diversitate alii verticales, alii obliqui, alii prorsus horizontales. *Substantia* dura, lignea fere demum evadens: *color* inter cinnamomeum ferrugineumque medius. Non *Salices* modo (*Capream* et *albam*) obvestit, verum *Betulam* quoque et *Carpinum* (*Monplaisir*; *Diehsa*; *Moholzer Haide* passim). Persistens.

758. B. P. ferruginosa.

Cognata est *Medullae panis*, quâcum congruit crescendi modo, tubis inaequalibus ligno saepe internascentibus, aliisque notis: sed magis interrupta est, durior et crassior, tota sordide ac saturata ferruginea. Parum crebra obvenit in truncis vetustis muscosis semiputribus (abietinis? *Moholzer Haide* aliquot locis), vernalis nobis et aestivalis.

759. B. P. contigua.

$\beta\beta$, *dimidiata*

Nostra fere seimus occurrit dimidiata, sed in formam effuso - reflexam manifeste transiens. *Pileus* horizontalis, tomentosus, demum glabellus, angustus; 3 fere unc. longus, 1 crassus, semunciam latus. Junior albus, adulatus ferrugineus. *Pori* majusculi, subrotundi, aequales. *Substantia* sicca, suberoso - spongiosa, valde levis (pondere pro voluminis ratione exiguo distincta). Hinc unâ alterâve sane notâ fungum nostrum a *Persooniano* recedere palam est: speciem tamen propriam nolimus. Amat

ligna pinea, cum sylvatica rudia, tum praesertim fabrefacta (v. c. *Monplaisir*; *Tränke* etc.) Autumno.

760. B. P. medulla panis.

α , *vulgaris*

Reperitur utplurimum truncigena, dura, sicca, glabra: est tamen etiam, ubi terrestrem habuimus, acubus pineis, terrae, muscis etc. interspersam, hæisque in materias incrustanteis, admodum tum difformem, subhumidam, molliusculam. Frequens hinc inde occurrit, praesertim in sylvis acerosis. Omni fere anni tempore viget.

761. B. P. mucida.

Nunc subsicca est satisque firma, nunc humens mollis, pro diversâ loci, cui innascitur, tempestatisque conditio. Praeamare videtur caudices *pineos abietinosque*, quos modo aperta, modo subcorticalis aut intra cavatum latebras degens copiose in sylvis nostris occupat. Persistens.

762. B. P. fimbriata.

Elegans species et distinctissima. *Marginis laciniae* saepe longae, exacte teretes. *Pori* praecipue marginales valde superficiales. Incolit ligna dejecta, truncos sicclos *salicinos*, *quercinos* aliosque sparsim (*Monplaisir*; *Moholzer Haide*; *Sohland*; *Tränke*). Aestate, autumno.

763. B. P. vaporaria.

Junior candida, aetate provectiore albida, sordida, pallens. *Substantia* valde tenuis, sed *tubi* longiusculi. *Poris* grandibus sinuosis passim laceris difformibus facile dignoscitur. *Margo* obsoletus. Sub dio in regionibus nostris, sed constanter atmosphaerâ tepente, promerget hinc illuc e lignis pineis carie emollitis, ad sepes, in sylvaticis paludosis (*Vorwerk*; *Monplaisir*; *Basalthügel*; *Moholzer Haide*; *Tränke*). Cocco pluvio autumnali et praecipue aestivali.

764. B. P. sanguinolenta NOBIS.

B. P. suborbicularis effusave tenera aquoso-alba subhyalina ad tactum cruentata, margine dense byssino niveo demum subevanido.

Fungi juniores parvi, 4—6 fere lin. lati, gregarii: vicini deinde paullatin crescendo confluunt ita, ut specimen deum unicum satis longe lateque effusum, interdum spithameum et ultra, sed constanter sanguinolentum, efficiant; margo tum temporis oblitteratur, totusque saepe fungus (antea laevis subpellucens) tomento candido villuloso — an byssi cujusdam parasitae initii? — obvolvitur. *Pori* initio parvi, recti, rarius subobliqui, aequales, rotundi: denique passim laceri subdifformes evadunt. *Substantia* tenera, humida: digito ubicunque tacta et inprimis aliquantum pressa laesionis locum sub oculis observatoris intra minuti fere primi spatium, aut paullo citius tardiusve pro diverso vigoris gradu, colore pulchre sanguineo tingit, paullo post (cruoris animalis aëri expositi exacte ad instar) sordide fuſcescente ac persistente. In quo phaenomeno parum hactenus audito (a recentioribus saltem mycologis, quantum nos quidem novimus, extra Agaricos vixdum observato) explorando curae cautelaeque nil, quod suppetaret, praetermittendum rati, ne quid forsan solo natali ipsi materiei cruentantis (entomogonae, aut casu alio quocunque istuc delatae) inesset, veriti, fungillos alias varios vicinos eidei matrici insidentes eodem prorsus modo pressos nil umquam simile prodentes, imo ne tantillum quidem decolorantes, vidimus. Quod idem tentamen in reliquis etiam fungis sanguinolentis nostratis infra recensendis (*Thelephorā*, *Pezizā*, *Mesentericā*) iteratum item omnino cessisse, heic jam, ne eadem repetendo molesti simus, lectores praemonitos velimus: —

Provenit species nostra plerumque *lignatilis* ad cortices, truncoſ, ramos dejectos, putridos *abietinos*, *betulinos*, forsane et alios; rarius *terrestris* ad latera humentia fossarum. In sylvaticis nemorosisve umbrosis uidis (*Moholzer Haide* passim; *Schöpswiesen*; *Jankendorf*; *Lohgruben*) haud infrequens. — Vere, aestate, autumno.

765. B. P. *incarnata*.

Effusa, margine subreflexo, subcoriacca, carnea, deinde sordide rubella: tubi depressoſ, veluti repentes. Parcius nobis species, in cortice *abietino* ter quaterve lecta (*Moholzer Haide* aliquot locis; *Trebesser Busch*) in sylvaticis humidis. Vere, autumno.

766. B. P. *nitida*.

, α , *resupinata*

$\beta\beta$, *dimidiata*

$\gamma\gamma$, *violascens*

Var. $\beta\beta$, (crebrius nobis occurrens, quam α ,) caespitosa est, imbricata, basi plus minus effusa dimidiata, piloſ subcarnoso - coriaceo firmo horizontali subtomentoso flexuoso - undato subzonato albido, basi interdum fuligineo - nigrescente, ut plurimum $\frac{3}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ unc. magno. Faciem ab α , primo ad ſpectu alieniſſimam offert: verum *pororum* quoad colorem, figuram, totamque indolem in utraque conformitas ſejunctionem vix patitur — forsitan in $\gamma\gamma$, potius admittendam, quae conſtanter resupinata, minor, formâ circumscriptâ subrotundâ, poris paulo majoribus, et praesertim colore toto eleganter ac dilute violaceo diſtinguitur. Eligunt ſibi var. omnes tres ligna truncoſque apprime *pineos* et *abietinos*, quos in sylvaticis opacioribus (v. c. *Moholzer Haide*; *Seer Steinbruch*; *Basalthügel*; *Horker Busch*) coelo madente frequenter occupant. Autumno, praecipue tardiore.

767. B. P. *mollusca*. α , *epixyla* β , *epiphylla*

Var. α , plus minus effusa, pallida, nonnunquam flavi-cans, *margine* dein obsoleto, haud adeo rara in terris nostris ligna colit sicca, olim carie tacta, non *pinca* tantum, sed et alia arborum frondosarum variarum (*Lehmgruben*; *Moholzer Haide* etc.) sero autunno, vere, aestate. Parciorem nonnisi semel hactenus habui-mus β , perquam teneram, telae ab insecto aliquo arte-factae parum absimilem, sed centro porosam. In foliis *quercinis* obtectis vetustissimis putridis (*Tränke*). Me-dio Septembri.

768. B. P. *subtilis*.

Longe lateque effusa. *Pori* minuti, distantes, plus mi-nus obliqui: exsiccati subrufescunt. *Membrana* tenax satisque firma, dum humet: exsiccata fragilis. *Mar-go* subaequalis. An hūc accensenda? Obiter inspecta *Pe-zizae porioidi* nostrae satis similis est: sed curatius ex-a-minata genuinam sese *Poriam* esse evidenter prodit. Unicā vice reperta exempla nonnulla in corticibus truncorum (*Eulenwald*) muscis superstrata, membranā facile solubili. Exeunte Junio.

769. B. P. *reticulata*.

Elegantula, tenerrima, recens candidissima, *poris* distin-cte pulverulentis. Ligna amat *pinea* et *abiegna* putre-dine tabefacta (*Moholzer Haide*; *hohe Linde*; *Tränke*). Aestate, autunno, hyeme.

D. F I S T U L I N A E.

770. B. F. *hepatica*.

Tubulorum rudimenta illa, quorum meminit cl. *Persoon*, nos quoque in *pilei* praesertim *depressionibus* variis pas-

sim nidulantia semel bisve habuimus. Ad truncos quer-
cinos hinc inde, non infrequens. Augusto et seqq.

FAMILIA III.

H Y D N O I D E I.

44. SISTOTREMA.

A. SISTOTREMA.

a) *S t i p i t a t a.*

771. *S. confluens.*

Pilei plerumque dimidiati, cum vicinis nonnullis connati, nunc circinantes, nunc in serie flexuosâ vel subrectâ collocati. *Stipites* modice longi, laterales, ut plurimum verticales; at et prorsus horizontales locis acclivibus (ad orbitas, vias cavas) in pileos suos transfluent. *Totus* fungillus semunciam fere latitudine et altitudine aequare solet. Occurrit nunc muscis interspersus, nunc solo nudo increscens, in sylvis abiegnis mixtisve passim (v. c. *Seer Lehmgruben*; *Basalthügel*; *Wieser Berge*). Ab ineunte Septembri in Noveembre usque.

b) *S e s s i l i a.*

772. *S. cinereum.*

Pileus albido-cinereus, interdum subfuligineus. Copiose passim truncos colit frondosos, apprime *carpineos*. Autumno.

773. S. violaceum.

Modo dimidiatum, modo reflexo - effusum. De hujus arctâ erga *Boletum abietinum* affinitate cf. quae diximus ad N. 755. Vulgatus nobis est fungus, in lignis truncisque praesertim pineis nullibi non crescens. Autumno, hyeme, vere.

774. S. pendulum NOBIS.

Tab. VI.

S. dimidiatum imbricatum pendulum, pileis disco flavis, f. 7.
margin'e subulisque compresso - laceris variis distantissi-
mis candidis.

Subulis praecipue adeo parcis, ut hymenium fungo praesertim distento totum fere nudum in oculos incurrat, ab integro reliquo genere non parum discrepat species excentrica memoratu dignissima: aliud tamen genus, quorsum aptius referretur, nullum suppetebat. Pilei membranacei, quasi papyracei, plicabiles, plus minus longitudinaliter plicati, elastici simul, distensiles ita, ut plicae evanescant fere, at membranâ dein relaxatâ illico restituantur; piloso - squamosi quidem, at squamis longis laevibus arce adeo adpressis, ut superficies tota ruguloso - laeviuscula appareat; e basi angustatâ substipitiformi nunc marginibus valde introflexis in figuram fere seiniconicam (*tutenförmig*) penduli, nunc planiores antrorsum dilatati subtrigoni; juniores disco amoene flavi, dein lutescente - subochrei, demum basi praesertim fuscescentes. Hymenium laevissimum, mox totum (tandem sordidius) candidum, mox unâ cum subularum basi flavum vel lutescens. Subulae lacerae, aliae margine varie inciso lanelliformes, aliae obtuse aculeatae; secus plicas praesertim non tantum in series distantissimas dispositae, verum in unâ quoque eâdemque lineâ intervallis variis a se invicem remotae. Statura totius fungi mediocris: latitudo vix uncialis. Hab. ad ligna

foco destinata, radices vetustas terrâ denudatas, hactenus nonnisi in *Pino sylvestri* inventus, locis sylvarum siccioribus autumno pluvio satis frequens, sereno rarissimus. Exeunte Septembri, et apprime Octobri, Novembri.

B. X Y L O D O N.

Tab. VI. 775. *S. viride nobis.*

- s. 4. *S. X. effusum tomentosum mollissimum viride, dentibus crassiusculis difformibus acutiusculis obtusisque subincisis erectis.*

Totus fungus admodum mollis levi etiam digitii pressione valde laesus paene destruitur: ceterum siccus, intactus diu persistens. Color mox vivacius mox sordidus viridis, illi ad N. 23 jam laudato, qui est in caseo viridi, interdum propinquus, aliâ vice in coeruleum vergens, aeruginosus fere: ceterum satis profundus, sed in fungo exoleto (qui viroris in aliis etiam, v. c. *Agar. Pratellâ aeruginosâ*, *Pezizâ sericeâ nostrâ*, *P. aeruginosâ* — mos est) expallescens, flavicans aut sordide ochrascens. Subiculum tenerum, subulis concolor, e tomento tenui in membranam nunc totam adpressam, nunc margine passim reflexam, conflatum. Dentes recti aut subobliqui, crassitie, longitudine, formâ diversi; plerique lin. 1 fere longi, $\frac{2}{3}$ lineae basi crassi, subconici, alii compressi apice subincisi, satis conferti. Forma subrepando - effusa: longitudo quandoque spithamea, latitudo aliquot unciarum. Raram aliquoties habuimus speciem in sylvis antiquis humentibus umbrosissimis (*Moholzer Haide* passim) truncis lignisve projectis semiputribus alneis crescentem. Aestate et autunno.

776. *S. quercinum.*

Dentes apice modo integri, modo fissi, uno etiam non-

nulli multoties tenuiter incisi (fimbriati). *Color* sor-dide pallidus. Infrequens nobis fungus: inventus ad trunco-s vetustos muscosos *quercinos* *hyeme*, vere (*Daubs Holzplatz*), et ad ramos mortuos *coryleos* (*Horke*) aestate.

777. *S. fimbriatum*.

Subiculum tenerum, tenue: fimbriae *marginis* albidae vel pallidae. Laciniae in *dentium* apice plerunque albae, subnitentes. Species excentrica, nobis haud adeo rara, cortices putridos obtectos suffocatos *abietinos* praeoptare videtur. Locis uidis umbrosis (*Moholzer Haide* hinc inde). Ab Aprili in Novembrem usque.

778. *S. digitatum*.

Color ab initio inque statu recenti candidus, deinde pallescens aut interdum subvirescens. *Dentes* in fasciculos plerunque collecti, passim veluti detriti. Ad cortices *betulinos* et *salicinos* (v. c. *Duberau*; *Moholzer Haide*; *Rengersdorf*), sed parum frequens. Autumno, vere.

779. *S. spathulatum*.

A sequente distat *subulis* plus minusve spathulatis sub-integris (vix ac raro incisis) minoribus tenuioribus arctius congestis. Incolit ligna praesertim *abiegnia* locis uidis dejecta putrescentia (*Polsbruch*; *Moholzer Haide*) passim. Vere, aestate, autumno.

780. *S. obliquum Schrad.*

Cf. *Schrad. spicil. flor. germ.* pag. 179. Demum pal-lescit. *Dentes* majusculi, bilineares et paullo ultra, saepe valde obliqui, compressi, conferti, apice truncati incisi ac plus minus villosi. *Margo* passim byssaceus. *Ligna* incolit emortua subcariosa varia, pinea etc.: sed praeamat in terris nostris cortices ramorum *Betulae* dejectorum, quos frequens passim occupat, longitudinaliter ad

staturam pedalem et ultra saepe proserpens, 1—2 uncias latum. Perenne.

781. *S. cellare.*

$\beta\beta$, *album*

Fungus noster totus quidem albus est, nec ulla tenus pulvri-
lentus: sed reliquae *Synopscos* descriptioni eousque accommodatus, ut varietatem speciei novae tantisper praferendam duxerimus. *Dentes* glabri, firmi, recti, difformes, varie angulati, crassiusculi, congesti, albi. *Subiculum* tenuc, tenerum, villosum, mollissimum, albidiun, subcinerascens, in nonnullis prorsus obsoletum. Occurrit hinc inde (v. c. *Moholzer Haide*; *hoge Linde*) in lignis humidis putrescentibus dejectis obtectis suffocatis. Aestate, autumno.

45. H Y D N U M.

A. H Y D N A.

a) *I n t e g r a.*

782. *H. imbricatum.*

Pileus regularis, depresso amplius, semipedalis et ultra. Crescit autumno humido in sylvis acerosis sicciusculis, in primis montosis, frequens. Praesertim Septembri.

783. *H. subsquamulosum.*

Fungum hunc ab antecedente separandum esse, vix dubitabit, qui vivos comparaverit. *Pileus* crassus, magnus, 3—4 uncias plerumque latus, plus minus inaequalis, subflexuosus, subrepandus, ad *H. repandum* ex hoc capite quadantenus accedens; saepe in uno eodemque individuo hinc prorsus laevis, illinc confertius distantiusve minute et adpresso squamulosus; e colore ochreo-rufe-

scente ferrugineoque mixtus. In sylvis acerosis passim frequens. Septembri, Octobri.

784. *H. violascens* NOBIS.

H. carnoso-fibrosum sordide violaceum, pileo rugoso flexuoso sublobato tomentoso, margine albicante, subulis tenuibus acutis albis, stipitibus basi subtuberosis connatis longiusculis.

Substantia, pilei magnitudine et difformitate convenit fere cum sequente: pileus tamen tenuior et planior in hoc nostro. *Stipes* firmus, solidus, saepe incurvus, ab 1 ad 3—4 unc. nonnumquam elongatus, $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ unc. basi crassus, rarius solitarius: in perfectioribus enim *truncus* adest communis longus, apice bi-s. quinquefidus, ramis singulis pileigeris. *Subulae* regulares, mediocres, cum *hymenio* constanter albae. *Caro* item alba, hinc inde violascens, dura, fragiliuscula, fibrosa, sed nil coriacei nec suberosi habens. *Pileus* tomento brevissimo mollissimo obductus, ad tactum velutinus, quasi subpulverulentus, 1—4 unc. latus: eius stipitisque color potius fere Chocolatae subdiluti, e griseo rufove sordide violaceus. In abietinis muscosis autumno humido satis frequens (*Seer Busch; Dubrau; Hölle; Arnsdorfer Berge*). Augusto et praesertim sqq.

785. *H. repandum*.

Copiose hinc inde obvenit in sylvaticis variis, etiam acerosis. Per totum autumnum.

786. *H. rufescens*.

Praecedenti quantuvis primo obtutu simile, facile tamen distinctu. Frequens in sylvaticis, priori coaevum.

787. *H. aurantiacum* Batsch.

Cf. Pers. *Synops. addenda* pag. XXX. Species omnino sui juris. *Pileus* suberosus siccus irregularis rugosus, ad tactum molliter tomentosus, aurantius, margine albe-

scens. *Aculei* albi, demum sordide spadicei. *Stipes* plus minus excentricus, subbulbosus, radicatus, aurantiacus. *Statura curta*: pileus mediocris, 1 — 2 unc. fere latus. Rarins occurrit in pinetis colliculosis sicciusculis (*Duberau; Coseler Dämme*) Septembri.

788. *H. compactum*.

Nonne huc Synonymon *Batschii II. suberosum* α , *spongiosum* (*Synops. add. pag. XXIX*) adduci poterit? ita sane videtur. *Substantia* tenacissima, subero-spongiosa, tempore sereno sicca, sed pluviarum, imo meri atmosphaerae humoris, avide bibula: unde fungus coelo humente madidissimus manu pressus spongiae prorsus ad instar aquam promit. *Pileus* latitudine inter 1 et 4 unc. ludens, crassus, obconicus, margine et superficie varie difformis, supra planiusculus, e sordide badio spadiceus, sed tomento quodam denso crasso albido - cinerreo (ipsas etiam *subulas*, ceterum castaneas, *marginales* quandoque tegente) vel partim vel totus obductus. *Stipes* in pileum sensim transfluens, vix ullus. In pinetis siccis ericosis hinc inde, haud infrequens. Ab ineunse Septembri.

789. *H. concrescens*.

Vel ipsa *pilei* tenuitate, striis, zonis etc. ab antecedente diversissimum. Infrequens in sylvis nostris: hinc illinc tamen obvium, praesertim locis nemorosis mixtis muscosis (v. c. *Moholzer Haide; Coseler Dämme*). Augusto et seqq.

790. *H. tomentosum*.

α , *commune*

$\gamma\gamma$, *atro - album*

Initiale (ante *subulas* explicatas) pro familiae more toto obconicum *stipitem* dein paullatim acquirit tenuem. *Pilei* in hac quoque specie saepissime concrescant. Vul-

garis ubique pineta nostra incolit α , per totum autumnum: a quâ differt $\gamma\gamma$, stipite graciliore etiam et longiore; pileo profundius infundibuliformi; colore, praeter marginem cum subulis album, violaceo-atro. Provenit var. elegans praesertim in abietinis muscosis (*Moholzer Haide; Seer Busch*) passim. Sept. Oct.

791. *H. spadiceum*.

Prope sane ad *Sistotremata* accedit. *Pileus* nec striatus, nec fasciatus, tomento molli velutino pulchre brunneo aequaliter tectus. *Subulae* versus basin pileo subconcolores, apice lutescunt. Species nobis quoque rarissima nonnisi semel bisve in abiegnis (*Duberan*) lecta. Sept.

792. *H. auriscalpium*.

α , *spadiceum*

$\beta\beta$, *bicolor*

Var. $\beta\beta$, nostra tota albida, orbiculo pilci centrali circumscripto (nec sensim transeunte) ferrugineo, non confundenda est cum aetate var. α , vulgatae juniore, colorim totum praesertim subtus dilatiorem monstrante. — Provenit utraque var. (sed $\beta\beta$, parcior) in Strobilis, nonnumquam et acubus, *pineis* frequens. Perennans.

793. *H. suaveolens*.

Habitus fere *H. compacti*. *Pileus* grandis (spithamea habuimus exempla), compactus, coriaceus, plus minus viscosus, colliculoso-rugosus, ceterum planus, tomento albido (margine excepto) saepe obductus. *Aculei* regulares, formosi, pulcherrime coeruleo-violacei; quibus obtectus paene *stipes* curtus, crassus, in pileum transfluens. *Odor* debilis, suavis: aliis Cardamomi fere similius aromatum deliciorum, aliis foeni recentis (*Anthoxanthi odorati*), aliis vix ullus. Incolit species notabilis pineta nostra colliculosa siccioscula (*Seer Busch; Basalthügel; todter Mann*) sed parum frequens. Aug. Sept.

b) *D i m i d i a t a.*794. *H. ochraceum.* α , *dimidiatum* $\beta\beta$, *integrum* $\gamma\gamma$, *muscorum*

Exemplum vix ulla alia species luculentius offert licentiae ejus, quâ in Hymenotheciis plurimis quoad pilei situu stipitisque praesentiam aut absentiam ludere solet natura. Var. α , mox tota fere resupinata est; mox margine libero subtus arcte zonato (albido subtomentoso) semireflexa; mox prorsus dimidiata, pileo saepe pallente zonis ochreis concentricis picto tenui coriaceo - membranaceo, aculeis nonnumquam expallidis. At porro semel etiam invenimus exemplar (var. $\beta\beta$, nostram) *pileo* prorsus integro regularissimo orbiculari infundibuliformi, *stipite* firmulo centrali perpendiculari, terrestre, parvulum, 4 fere lineas latum et altum, ceterum cum α , ex omni capite congruum. Ab hisce varr. sejungi forsitan meretur $\gamma\gamma$; at nonnisi unicâ vice parcior inventa fuit. Tota est resupinata, muscis superstrata, *subiculo* instructa laxo tomentoso albo, margine subreflexo, *subulis* conicis acutis mediocribus ($1\frac{1}{2}$ — 2 lin. longis) ex ochraceo rubellis: ab α , $\beta\beta$, distat praesertim aculeis longioribus distinctis, iuuo subdistantibus. Ad 2 — 3 unc. producta est, 1 fere lata. Frequens passim nascitur α , in truncis lignisque putrescentibus apprime quidem *pineis* et *abietinis*, verumtamen aliis etiam variis (v. c. *Rubi fruticosi*) vere, aestate, autumno: $\beta\beta$, loco umbrosissimo udo (*Schöps-wiesen*) lecta initio Sept.: $\gamma\gamma$, in *Fissidente sciuroide truncii ulmei* vetusti vivi (*Jänkendorf*) sub finein Augusti.

795. *H. gelatinosum.* α , *glaucum* $\beta\beta$, *dichroum*

Var. $\beta\beta$, ea est, cuius iconem dat *fl. dan.* tab. 717. Discrepat ab α , statura omnium partium ultra duplum majore, *pileo* 2/3unciali etc. coloreque duplice, supra brunneo, infra glauco. Var. α , unicolor, nisi quod pileus nonnunquam halitu quasi fuligineo afflatus sit. Ultraque var. ligna colit praesertim *abiegnas*: α , passim copiose; $\beta\beta$, parcior, subcaespitosa (e. g. *Kämpfenberg*). Sept. Oct.

B. O D O N T I A E.

796. H. fasciculare NOBIS.

Tab. X.

H. albidum, *subiculo nullo*, *subulis fasciculatis mediocribus pendulis*.

Varietas forte *H. macrodontis*: verum color statuaque, ne coniungeremus, prohibuere. Totum fungum constituit *fasciculus* unicus, albidus, pallens, sed ne tantillum quidem rufescens, pendulus: constans ex *aculeis* 4—12 fere, basi connatis, tereti-acutis, 3—4 lineas longis. Ad truncos pineos *abietinosque* putredine jamjam destruendos passim non infrequens (e. g. *Quitzdorf*; *Basalthügel*; *Moholzer Haide*). Autumno.

797. H. castaneum NOBIS.

H. effusum laeve primo glaucum, dein badium, subulis longis confertis.

Fungus praepulcher. Aetate juniore *crustâ* caesiâ densâ opacâ totus obtectus: quâ sensim evanescente inque meram *pruinam* subtilissimam (nonnisi micore quodam glaucescente fungi a latere conspecti agnoscentiam) abeunte, color prodit elegans saturate castaneus. *Subiculum* sub lente subtomentosum: *aculei* laeves, tereetes, acutiusculi, erecti, congesti, 3—4 lin. longi. Longe lateque effusus est fungus, pedalis et ultra; medio adultus badius, margine (ut fieri solet) juvenilis

semiexplicatus caesius. Semel lecta rara species in lignis putribus dejectis suffocatis *Populi tremulae* (*Moholzer Haide*) exeunte Aprili.

798. *H. mucidum*.

Ad longitudinem aliquot ulnaruin quandoque effusum. Membrana nunc satis distincte tomentosa, nunc laevis. Subulae, colore excepto, quales in praecedente fere. In lignis variis putridis (*Moholzer Haide* passim) rarum. Autunno tardiore.

799. *H. crustosum*.

Subulae vix visibles, obtusissimae; per lenticem nonnullae apice concavae apparent, annulo quasi prominulo cinctae. Frequens occurrit ad ligna diversa putrescentia, etiam pinea, passimi. Per totum annum.

800. *H. farinaceum*.

Ab *H. niveo* differt *subulis* paullo rarioribus multoque minoribus (vix conspicuis) in acumen tenuissimum ex-euntibus, coloreque pallido. Farinaceum satis apte dicendum. In ramis corticibusque *alneis*, *coryleis* etc. hinc inde, infrequens. Vere, autumno.

801. *H. ferrugineum*.

ββ, obliquum

Toimento, colore, situ effuso congruit var. nostra cum α; porro et aculeorum staturā. Differt *subulis* rarioribus, valde obliquis (forsitan ob situm verticalem), non nullis compressis. Nonnisi semel inventus fungus nobis rarus in lignis vetustis fabrefactis *pineis* dolii in terrā defossi (*Monplaisir*). Medio Novembri.

802. *H. bicolor nobis*.

H. late effusum tomentosum, *subiculo tenui arcte adpresso albo*, *aculeis minutis rectis acutis distinctis e rufo spadicis apice nudis*.

Discrepat a praecedente colore dupli, minutie et

apice nudo subularum. *Subiculum* e candido colore in pallidum paullatim transit, spithameum et ultra. *Aculei* semilineam fere longi, arctius laxiusve congesti, semper tamen distincti, acuti, passim obtusiusculi, circa basin albo-lanati. In lignis truncisque praesertim abietinis siccis vetustis putredine exesis hinc inde (*Moholzer Haide; verlorenes Wasser; Jankendorf; Rengersdorf*) haud infrequens. Autumno serotino et vere.

803. *H. niveum*.

Distinguendum (nostrum saltem) ab *H. farinaceo* notis ad N. 800 indicatis: ab *H. diaphano membranâ* firmiore crassiore neutquam pellucidâ, *subulisque* magis congestis variis (aliis acutis, aliis subobtusis). Ad ligna *pinæ* vel fabrefacta cellaria, vel rudia *sylvatica* (*Moholzer Ziegelscheune; Haide*) passim. Autumno, hyeme, vere.

804. *H. diaphanum*.

Subiculum laxe adhaerens, tenerum, pellucens, aetate juniore tomento subtili conspersum. *Subulae* lin. 1 longae, candidae, distinctae. Rarius in *Betulâ* (*Haide*) Sept. Oct.

805. *H. calvum nobis*.

Tab. X.

H. niveum demum pallens, *subulis confertiusculis brevibus tenuibus acuminatis*, *subiculo nullo*.

f. 8.

Diffr. ab antecedentibus omnibus *membranâ* constanter prorsusque nullâ: unde species haecce *Clavariolis simplicibus* accenseri posset, ni situs obesset aggregatus effusus, habitusque quidam hydnoideus. *Subulae* lin. 1 et paullo ultra longae, tenerae, erectae, longe lateque ad uncias complures effusae. Innascitur lignis putridissimis *pineis* passim (*Monplaisir; Moholzer Haide etc.*) haud infrequens. Autumno, hyeme leni, vere.

OBS. *Odontias* invenimus nonnullas etiamnum dubias, nequum dignas, quae in lucem prodeant: inter

quas una tamen adest admodum excentrica, cujus exemplar asservamus unicum, a quâ tribus verbis commemorandâ non abstineimus. Nuncupavimus eam tantisper

H. sudans. *H. pallidum*, *subiculo laevi effuso* ($2\frac{1}{2}$ fere unc. longo, 1 lato), *subulis distantibus teretibus brevibus crassi scutulis obtusis apice excavatis*, (mirabile dictu!) *guttulâ viscosâ pellucidâ ovatâ persistente*, deum indurata cornea, coronatis. Genus itaque e maxime ambiguis: sed facies prorsus *Odontiae*. In ligni frusto putri (*Monplaisir*) aestate pluvia, finiente Junio.

C. H E R I C I A.

806. *H. coralloides*.

α, heteromorpha

Forma fungi junioris (*Brassicae cauliflorae*), adultiorisque adeo diversa, ut ad species duas assumendas vel cautissimum seduceret, ni utraque conformatio in eodem individuo interdum juncta cerneretur. Ad lignum putre abieignum infrequens (*Quizdorf; Moholzer Haide*). Sept. Oct.

F A M I L I A IV.

G Y M N O D E R M I.

46. T H E L E P H O R A.

A. CRATERELLAE.

807. *T. caryophyllea*.

α, communis

Rarissima nobis species elegans, cujus nonnisi exemplaria duo, parvula, gracilia, semel inventa fuere ter-

restria in sylvaticis acerosis muscosis (*Trebus*). Medio Septembri.

B. S T E R E A.

808. *T. terrestris*.

α , *vulgaris*

β , *dubia*

Vulgatissima ubique occurrit α , nec infrequens passim β , quae certissime mera est illius varietas: utraque praesertim quidem epigaea, attamen haud raro etiam epixyla ad truncos putridissimos, qualem v. c. totum quantum nuper (*Arnsdorfer Berge*) utraque var. intermixta vidi-
mus tectum. Per totum autunnum.

809. *T. laciniata*.

Affinis antecedenti. Inuascitur radicibus arborum frondosarum (*Moholzer Haide; Maiblumenbusch; Quizdorfer Wald*). Septembri et seqq.

810. *T. rubiginosa*.

Forma nunc angustata subsemiconica, nunc dilatata. In caudicibus annosis muscosis quercinis (*Seer Busch*) et fagineis (*Eulenwald*). Autumno, vere.

811. *T. crispa*.

Crescit in ramis truncisque *Pini sylvestris*, sed parum frequens in regionibus nostris (*Moholzer Haide; Tränke*). Autumno, vere.

812. *T. ferruginea*.

Ad longitudinem saepe eximiam ramis infusa, secus latera utrinque reflexa. *Hymenium* quasi pruinatum, setulis obtectum: color ejus tabacinus, pulveris Nicotianae sternutatorii. Nomen inde *Sowerbeanum* *T. tabacinae* aptius huic erit, permutationis cum *Corticium ferrugineo*, male homonymo, vitandae caussâ. Ramos hinc inde non infrequens (*Moholzer Haide; Schinderleibchen; etc.*)

colit emortuos aridos arborum frondosarum variarum,
Alni, *Populi*, *Coryli*, *Rosae caninae*. Aestate et au-
tumno.

815. *T. rugosa*.

α , *quercina*

β , *corylea*

Pileus in α , initio obductus est tomento fuscescente; dein glaber, paene niger, subzonatus. Crescit haec ad caudices quercinos passim frequens; nec β , (*Corticiis proxima*) rara hinc inde (*Moholzer Haide*; *Cunnersdorf etc.*) in truncis radicibusque coryleis occurrit. Utroque per totum fere annum.

816. *T. hirsuta*.

α , *vulgaris*

β , *alnea*

Vulgatissima α , in arboribus frondosis epixyla, admodum polymorpha est quoad formam colorisque intensitatem et adumbrationem: perennis. Var. β , hinc illine obvenit in *alnetis* ad caudices atque ramos, autunnalis.

815. *T. sanguinolenta* NOBIS.

T. imbricata dimidiata effusaque ad tactum cruentata, *pileo* albido - pallente *hirsuto* margine subundulato, *hyme-*
nio glabro griseo - fuscescente.

Aliquamdiu haesitaviinus, anne huc pertineret *T. sericea* Schrad. *hirsuta* γ , *nitida* Pers. charactere uno alterove congruens? verum sanguinolentiam, notam constantissimam oculisque illico sese obtrudentem, ab observatoribus accuratis praetervisam fuisse, parum utique probabile est. Fungus nunc dimidiatus est, *pileis* arte imbricatis tenuibus, in perfectioribus (subbiuncialibus) in margine undulatis hinc inde incisis, subzonatis, pilosis (*pilis* mox substrigosis, mox longitudinaliter striatum adpressis subsericeo - nitentibus) — nunc resupinato - re-

flexus, ad uncias 2—3 effusâ membranâ coriaceo - subcarnosâ. *Hymenium* glabrum, tantillum pruinatum, inde papilligerum, intactum colorem cinereo - griseum aut sordide ferrugineum fuscescentem (*Nicotianae* fere vulgatae funnatorum) ostendit: at postquam vel seim cruentatum fuit, a sanguine persistente ac pro more suo atrescente totum fere (in *margine* pallidore aequo ac in *disco*) nigricat. *Cruoris* ad tactum praesertimque pressuram emissi copia pro aëris conditione diversa est: tempore pluvioso creber saepe prodens digitum aquamve, cui immersus fuit fungus, tingit. Copiose passim incolit ligna, ramos, truncos pineos, rarius abiegnos. Autumno, hyeme, vere.

816. T. mesenterica.

Mesenterium non male refert. *Pilei* tomentum griseobrunneum. Ter quaterve ad truncos quercinos (*Mayblumenbusch*; *Brüderwiese*;) et betulinos (*Duberau*) lectus fungus rarus. Autumno, hyeme.

817. T. purpurea.

α , *sessilis*

$\beta\beta$, *stipitata*

Abunde ubique provenit α , ad caudices ramosque arborum frondosarum: ad quarum radices seim etiam (*Monplaisir*) reperta fuit $\beta\beta$, rarissima, terrestris inter glares foliaque decidua, *stipite* mediocri verticali centrali firno, *pileo* integro orbiculari infundibuliformi. Utraque praesertim autumnalis.

818. T. lilacina.

Color in hymenio fungi recentis exakte lilacinus, florum *Syringae vulgaris*. Rarior in terris nostris occurrit ad radices pineas (*Seer Busch*) autumno.

C. C O R T I C I A.

a) *Pallente - carne a.*819. *T. quercina.*

Sordide carne a, plus minus rugosa. Invenitur ad ligna quercina igni destinata, item ad trunco s ramosque sylvaticos (v. c. *Tränke*) nonnunquam abunde: autumnalis.

820. *T. abietina.* $\beta\beta$, *pinea*

Convenit var. nostra cum α , membranâ coriacea siccâ semilibera (facile a matrice solubili) vel circulari peltata, vel, exemplis pluribus confluentibus, longitudinaliter productâ; porro et *hymenio* carneo - purpurascente, dein fuscescente. — Sed subiis sordide alba est aut pallens, vix tinctuosa. *Papillae* majusculae, pruinatae, nitidiusculae. Copiose occupat haec nostras ubique fere trunco s apprime ramos *pineos* (nec *abietinos* hactenus). Autumno, hyeme, vere.

821. *T. incarnata.*

Membrana matrici arcie appressa, *papillis* mediocribus parcis adspersa. Provenit ad trunco s corticesque varios (v. c. *Astracan*; *Moholzer Haide*). Autumno maxime serotino.

822. *T. polygonia.*

In actatis vigore posita colorem ostentat elegantein e carneo subrubellum: exsiccata dein et vetustior pruinâ quedam cinerascente obducitur. *Margo* deum undique revolutus duriusculus satis crassus, subtus nigricans. Est hujus varietas, *papillis* distincta rotundatis planioribus minus expressis, ad iconem *Hofmannianam* (flor. germ. II. tab. 6.) prope accedens, lecta v. c. ad ramos *fagineos* (*Eulenwald*) Maio. Frequens ceterum passim incolit haec species cortices *quercinos*, *populneos*, *tiliacenos* aliosque. Autumno, hyeme, vere.

823. T. fallax.

 $\beta\beta$, effusa

Ob *pseudopapillas* colorisque affinitatem huc relata. Ceterum longe lateque (ad magnitudinem semipedalem et ultra) effusa, coriacea, satis crassa, glabra, e sor- dide carneo alutacea: aetate juniore flavicans subpulve- rulenta. Occupat ligna *pinea* et *abiegnia* dejecta putre- scentia (e. g. Moholzer Ziegelscheune und Haide; Fiö- nigshayner Berge). Autumno, vere.

824. T. laevis.

 α , incarnascens β , alutacea

Est α , *Th. papyracea* Schrad. spic. p. 186: in sylvis ad rainos varios passim obvia autumno et vere. Ad β , re- ferenda videtur *Th. alutacea* Schrad. spic. p. 187. Su- pra est alutacea mollis laevissima: subitus araneoso - to- mentosa nivea, maculis hinc inde rubescientibus distin- cta. Subpapyracea, longe lateque saepe (ad spithamam et ultra) effusa. Margo initio adpressus byssinus, de- inum subsolutus passim introflexus. Domesticam hanc aliquoties invenimus, in cellis nostris ad trabes, palos, ligna e *Pino* fabrefacta, crescente in. Januario.

825. T. rosea.

Substantia admodum tenuis, papyracea, nonnumquam veluti pulverulenta, subradiatim rugulosa. *Margo* to- mentoso - byssinus, nunc disco concolor, nunc albillus. Ad lignorum frustula in sylvaticis, sed parum frequens (Moholzer Haide; Eulenwald; Cunnersdorf). Autumno serotino primoque vere.

b) R u b r a.

826. T. cruenta.

 α , sanguinea $\beta\beta$, roseo - rubra

Conveniunt varr. ambae laevitie, *papillis* majusculis tuberculiformibus, in universum etiam colore: at differunt quoque notis adeo gravibus, ut, qui eas sejunxerit, parum errarit. Ad quannam vero species *Ludwigiana* trahenda sit, e descriptione quatuor verbis data difficillimum profecto est determinatu. Var. α , orbicularis est, circumscripta, mediocris, vix uncialis, utrinque glabra, pulcherrime sanguinea, *papillis* instructa satis magnis subangulatis, unde ad *T. polygoniam* quadantenus accedit: tempore pluvio molliuscula, quasi ceracea, adpressa — sicco firma, dura, fragiliuscula, semilibera, margine undique intreflexa. Satis frequens in sylvis opacis umbrosis uidis incolit haec ramos emortuos siccios *Salicis Capraeae*, nec ullos alios (*Moholzer Haide; Schöpswiesen*) autumno, vere. Var. $\beta\beta$, est ad unc. 2—3 effusa, laevis, subpruinata, constanter appressa, membranaceo-coriacea; *hymenium* dilutius, roseum; *papillae* saturatores, cruentae, in medio fungo valde congestae, majusculae, subhemisphaericae. Crescit ad ligna ramosque putridos varios (*Moholzer Haide* passim). Autumno.

827. *T. punicea* NOBIS.

T. subrotunda oblongave tomentosa subpulverulenta granulata sordide punicea, demum brunnescens.

Colore ludit interdum cinnabarino, sublateritio. Membrana circumscripta, diametro 1 $\frac{1}{2}$ —3 unc. fere aequans, appressa vel subreflexa, subtus item tomentosa colore terreo distincta, supra *papillis* minutis confertis granuliformibus obsita. Provenit ad cortices fagineos (*Eulenwald*) et abietinos (*Moholzer Haide*) Martio, Aprili.

828. *T. anthochroa*.

In frusta varia quasi prae fragilitate dilapsa. Color in nostris sanguineo-ruber: *papillae* nullae. Semel reperta

species notabilis corticem caudicis *betulini* (*Lehmdamm*) totum occupans. Ineunte Maio..

c) *Pallente-flava.*

829. *T. aurantia.*

Exsiccata nonnumquam pruinâ subcarneâ obducitur: color ceterum vivacius sordidiusve aurantius. In *Rosâ caninâ* vetustâ, rarior nobis (v. c. *Cucus*). Vere.

830. *T. hydnoidea.*

Color e flavo vel incarnato aurantius. *Papillae* mox brevissimae, mox modicae subseniglobosae latitantes, mox prorumpentes elongatae, obtusae vel subulato-subcompressae. Erumpit haec species ex epiderinide ramorum *Fagi* (v. c. *Eulenwald*) et *Carpini* (e. c. *Austalstgarten*). Autumno, hyeme, praesertim vere.

831. *T. granulosa.*

α , *alutacea*

$\gamma\gamma$, *subochracea*

Var. α , pruinâ cinerascente nonnumquam obducta inventur. *Papillae* parvae, satis confertae. *Margo* nunc concolor, nunc albus. Crescit haec ad ramos *alneos* aliosque (v. c. *Seer Lehmgruben*) sed parum frequens: autumno, hyeme. $\gamma\gamma$, longe lateque (ad spithamam et ultra) effusa, e flavo subochrea vel subrufescens, *papillis* obiecta minutis congestis granuliformibus — faciem ab α , satis diversam prae se fert. Innascitur lignis *pineis* putridis cellaribus sylvaticisque suffocatis (e. c. *Bihaner Bruch*) lecta hyeme, vere.

832. *T. concentrica nobis.*

T. effusa crassiuscula alutacea, *margine subalbescente*, *papillis majusculis subhemisphaericis concentricis*.

Papillarum situs prorsus peculiaris. *Orbes* nimirum adsunt varie contigui aut sese invicem truncantes, pa-

pillis tumidulis exacte concentrica dispositis toti repleti. Totus fungus, dum viget, humidus est, molliusculus, laevis, alutaceus: exsiccatus senilisve subrufescit, durus et rimosissimus evadit, papillis tum collapsis subevanidis. Magnus, 3—4 unc. latus, ultra spithamam saepe longus. Ad sepes pineas (nec alias) putres dejectas (*Monplaisir; Astracan*). Autumno et vere.

835. T. incrustans.

Exempla nostra, nonnisi semel (*Brüderhof*) tempore pluvio inventa, terrestria et lignaria erant, ad aliquot uncias effusa, facile solubilia: *margine* tenui subfibroso. Medio Junio.

834. T. sebacea.

Differt a praecedente situ stalactitice dependente, crassitie, superficie laevi vel laeviusculâ, tuberculis parcis tantum et vagis conspersâ etc. *Sebum* exacte aemulatur in statu recenti, muscos, rauulos, aliasque quisquiliis huini jacentes incrustans: siccum sordide rufum evadit. Aliquot legimus ter quaterve exempla locis umbrosis frondosis (*Lehmgruben; Seer Schloßgarten*). Autumno, hyeme.

835. T. byssoides.

Nostra centro plerunque satis vivide flava, versus margines dilutior ochroleuca. *Margines* ipsi persistunt bys soidei, passim nivei. Terrestris et corticalis copiose obvenit in sylvis acerosis. Vere, aestate, autumno.

836. T. ferruginea.

Tomentosa, pulverulenta, vivide ferruginea. *Ferruginosam* tantisper diximus ob N. 812. Rarior nobis species hactenus nonnisi semel reperta in rauis betulinis putridis (*verlornes Wässer*). Augusto.

d) *Fusca.*837. *T. umbrina.* α , *terrestris* $\beta\beta$, *lignatilis*

Var. α , haud rara nobis in arenosis umbrosis (*Lehmgruben; Seer Schloßgarten; Moholzer Haide* passim; *Horke*) Augusto et seqq. In $\beta\beta$, color sordide violaceus, chocolatinus fere: nunc opacior, nunc dilutior. *Papillae* minutae, arcte congestae. Reliquis notis convenit cum α . Innascitur haec lignis corticibusque *pineis*, nec ipsa infrequens (v. c. *Monplaisir; Moholzer Haide*). Aestate et autumno.

838. *T. vinosa.* α , *subrugosa* $\beta\beta$, *undulata*

Papillas omnino veras parcas hinc inde sparsas habere videtur. Provenit α , rarer in truncis *abietinis* semiputridis (*Horke*) autumno. In $\beta\beta$, color exacte vinosus: *superficies* aequaliter undulata, laevis, nec nisi pruinâ subtilissimâ cinerascente obducta: *margo* parum distinctus: *substantia* mollis. Ad ligna item *abiegnâ*, carie tantum non confecta (v. c. *Moholzer Haide; Schöpswiesen*) passim, locis umbrosis uidis. Autumno, vere.

839. *T. chalybaea.*

Color peculiaris, admodum difficilis definitu. *Superficies* molliter tomentosa, velutina. *Papillae* mediocres confertae. *Margo* passim albidus. Amat ligna *pineâ* vel fabrefacta cellaria *hyemalis*, vel rudia *sylvatica* aestivalis: bis terve inventa.

e) *Cinerascencia.*840. *T. marginata* NOBIS.

T. orbicularis subeffusa pruinato-tomentosa ex aurantio

vel subrubente cinerascens; papillis majusculis crassis convolvatis, margine reticulato intricato discolore olivaceo.

Corticium elegans, praeclare distinctum: biunciale fere, medio crassum, carnosum, succulentum, margine fibrosum siccum. Marginis fibrae firmae crassiusculac laete olivaceae ramosae, reticuli inaequalis in speciem quâquaversus intricatae. Nonnisi semel hucusque invenimus speciem rarissimam cellarem, lignis pineis artefactis vetustis putrescentibus crescentem (*in cellâ Seminarii*). Januario.

841. T. sulphurea.

Propinqua est *Himantiae sulphureae*: nec limites inter utrumque fungum certos nosse nos ingenue fatemur. Crescit mox pinicola mox terrestris in sylvis acerosis passim frequens. Inprimis autumno.

842. T. cinerea.

α, continua

Papillas observavi in nostrate parvas raras absque ordine sparsas: spurias forsitan, nec nisi a ligno subiacente oriundas. Ceterum laevis, glabra, per exsiccationem valde rimosa evadit. Spithamam et ultra interdum longa, 1 — 2 unc. lata. Incolit trunco ramosque varios arborum frondosarum, *Sambuci racemosae*, *Aesculi*, *Alni*, passim (*Monplaisir*; *Moholzer Haide*; *höhe Linde*). Vere, autumno.

843. T. Cerebella.

Formosa species, effusa, ingens, pedalis et ultra. Color huic subdivisioni parum adaequatus. *Membrana* crassa, mollis, a matrice facile solubilis, epapillata: supra altero latere colliculorum ac gyrorum velutina subnitens ex albo flavicans, altero procellae quasi ope dense afflata pulvere copioso grossiusculo e ferrugineo olivascente: subtus araneoso - tomentosa, albida, maculis e luteo oli-

vaceis passim picta. Bis inventus fungus notabilis: primâ vice cellaris in lignis pineis vetustis (*cellae Semiuarii*) Januario — secundâ in iisdem sub dio degentibus, sed loco suffocato ad basin sepium putridarum (*prope aedem Rengersdorensem*) Novembri.

844. T. sera.

Duas fere unc. longa et lata. Ad albas prorsus pertinet. Occupat ligna putrescentia *alnea*, *salicina* etc. in sylvis udis (*hohe Linde*; *Cana*; *Moholzer Haide*) Oct. Nov. Mart.

f) *Alba.*

845. T. calcea.

α , *communis*

β , *nivea*

γ , *Sambuci*

Vulgata occurrit α , tenuis, arcte adpressa, modice rimosâ, denum sordide fuscescens, ad ligna ramosque præsertim *abietinos* ubique: β , rario in truncis putridis hinc inde (v. c. *Moholzer Haide*): γ , ad ramos et caudices vetustos *Sambuci nigrae* (*Ullersdorf*; *Thiemendorf*). Omnes tres autumnales et hyeninales.

846. T. acerina.

β , *quercina*

Huc omnino pertinere videtur nostra. Differt a specie praecedente praeter locum natalem *substantiam* compactiore firmiore, *papillis* confertioribus etc. Denum pallescit. Rario nobis in caudicibus vetustis muscosis vivis *Ulmi campestris* (*Jänkendorf*) Augusto.

47. M E R I S M A.

a) *D e c u m b e n t i a.*847. M. *cristatum.**ββ, fuscum*

Fungus noster specie forsitan diversus et novus: sed quum nullam aliam hujus Sectionis speciem hactenus nossemus, sejunctionem admittere tantisper tardavinnus. Discrepat a *Persooniano* colore (sequentis fere) fusco-purpurascente, apicibus exceptis pallidis albidisve; superficie pruinata; ramis versus apicem dilatatis sed vix incrassatis, plerisque acutis, imo acuminatis. In reliquis non male convenit. *Odor* inuidus, ingratus. *Superficies* rugosa, passim tuberculosa, pruinata albicante tecta. *Rami* plerique versus apicem sensim latiores, dein laci-niati, cristato - fimbriati: *apices* minus magisve hirsuti. *Substantia* satis tenuis, humida, subimeinbranacea, te-nax. Invenimus fungum nostrum loco hactenus unico umbrosissimo udo prope sylvae marginem (*inter See et Quizdorf*), sed perfectum et frequenter, totum prostra-tum, ramulos huini jacentes, folia, muscos etc. longe lateque (ad spithamain fere) incrustantem. Medio Se-ptembri.

b) *E r e c t a.*848. M. *foetidum.**α, commune*

Frequens crescit in sylvis acerosis, praesertim editiori-bus siccis aut subhumentibus, nunc muscosis, nunc pes-simata straminificum sedilitate rasis. Parcior obvenit var. ramis attenuatis teretiusculis (*Comm. p. 93*), satis aliena priuno obtutu; sed exempla prostant per varios gradus media. Ab Augusto in Decembrem.

FAMILIA V.

CLAVAE FORMES.

48. CLAVARIA.

A. RAMARIAE.

a) *Crassissimaulae.*

849. C. crispa.

Fungum speciosum ac memoratu dignissimum *Clavariis* congenerum esse, nulli prorsus dubio obnoxium: *substantia* enim utique est sequentium, carnosa, sapida, gulae blandiens. Ac etiamsi tota *Grassicaylum* Sectio (nostras certe) edulis in culinae usum colligatur, hanc tamen prae reliquis speciem, *barbam caprinam* (Ziegenbart) vulgo nuncupatam, non apud nos tantum, verum et in Silesiae regionibus nonnullis, in deliciis (nec immerito) habent. *Statura* haud raro capitis puerilis. *Color* albidus, pallens, subflavidus. *Caulis* tuberosus, pugni paene in majoribus crassitie insignis. *Rami* numerosissimi, in foliorum formam compressi, valde crispi, margine in uno eodemque specimine alii circumcirca argute serrati, alii inaequaliter dentati, alii integerrimi. *Forma* totius fungi ut plurimum globosa, rarius anomala. Copiose provenit in pinetis (vix abietinis) nostris, apprime siccioribus colliculosis. Septembri, Octobri.

850. C. formosa.

Pulchra, rara nobis: aliquoties tamen inventa in populetis, betuletis, sylvisve mixtis umbrosis (Moholzer Haine; Basalthügel; Obstberg). Augusto et seqq.

851. C. flava.

Variat apicibus vivide luteis. In sylvis variis frequens, saepe ingens et crassissima. Praesertim Septembri.

852. C. Botrytis.

α, communis

Elegans, grandis nonnumquam. Saepe ex eodem trunko rami assurgunt alii regulares, alii difformes elongati crassi obtusi, ramulis item obtusatis parcis. Speciene vere differant NN. 850. 851. 852, sub judice lis est. Minime rara in sylvis (v. c. *Dubrau*; *Basalthügel*; *Moholzer Haide*; *Wieser Berge*). Aestate, autuinno.

b) *Tenuicaule s.*

853. C. abietina.

Fungus noster, dum viget, vel contritus vix virescit: exoletus virorem sordidum quendam induit. Ludit ceterum magnitudine, ramisque nunc strictioribus, nunc laxioribus tenuioribusque (per aetatem forsan juniorem). Sapor per varios gradus amarus. Copiose crescit in sylvis *abietinis* nostris, vix aliis, passim, locis praesertim muscosis, ut plurimum terrestris, rarissime truncorum putrium incola. Ab Augusto in Novembrem usque.

854. C. pyxidata.

Initio albida, apicibus plus minus rufescens: vetustior aut exsiccata tota fere rufescit. Truncos occupat in terris nostris nonnisi *pineos* cariosos vetustos, in quibus hinc inde occurrit haud infrequens (*Schwesternbusch*; *Coseler Dämme*; *Moholzer Haide*). A Junio in Septembrem usque.

855. C. corniculata.

Color flavus, in vitellinum abiens, sequentis fere speciei: a quâ tamen differt notis in *Synopsi* indicatis. Obvenit passim, sed parum frequens, in gramineis ne-

morosis umbrosis (*Monplaisir; hohe Linde; Sohlander Berg*). Septembri, Octobri.

856. *C. pratensis.*

Frequentior antecedente, curta, inter gramina delitescens, recens lubrica subviscosa. Prata aprica, etiam sicciora collina, ubique fere incolit ab exeunte Septembri in frigus ingruens usque.

857. *C. cristata.*

α , *vulgaris*

β , *nivea*

In α , color saepe ex incarnato cinerascit aut subfuliginosus est: rami haud raro difformes sunt, crassi, obtusi, fimbriis destituti. Var. β , ne aetas tantum junior sit, cum cl. Persoon etiam etiamque vereinur. Fungus e maxime multiformibus sylvas oinnes nostrates, acerosas aeque ac frondosas, incolit vulgaris. Per totum autumnum.

858. *C. fimbriata.*

Justo utique affinior antecedenti, a quâ *ramis* praesertim elongatis atque paucioribus distinguitur: *villus* enim baseos in illâ quoque saepiuscule adest. Hab. in abietinis muscosis umbrosis (*Moholzer Haide; Arnsdorfer Berge;*) passim. Augusto et seqq.

859. *C. subtilis.*

Icon Persooniana bona. Fungus ab initio candidissimus, substantiâ tenerâ semipellucente, *ramulis* apice (a frigore forsitan imminentia) ainoene lutescentibus: dein pallens opacior. *Statura* vix uncialis. Loco unico hactenus reperta species elegans, sed gregaria et abundans: cortici nimirum coriario (*Seer Lohgruben*) increscens, tarda. Octobri et Novembri. (Ramorum apices saepe etiam reliquo fungo concolores.)

860. *C. viscosa.*

Statura variabilis. Totus fungus tenacissimus lubricus,

dum humet: post exsiccationem rigens, fragilis. Ad truncos radicesque putrescentes *Pini* et *Abietis* in sylvaticis ubique vulgaris. Per totum autumnum.

861. *C. rugosa*.

Superficies constanter rugosa. *Rami* vel nulli, vel pauci polymorphi, in aliis erecti, subflexuosi, obtusi, in aliis acuti uncinati secundi, cornuum Antilopes ad instar etc. Inde una in alteram varietatum in *Synopsi* indicata rurin nos quoque possidere videmur: sed deficientibus descriptionibus certi nil determinare possumus. A mat loca umbrosa uda graminosa sylvarum, quae passim, sed parum frequens nobis, incolit (*Moholzer Haide*; *verlornes Wässer*; *Eulenwald*; *Herrnhut*). Praesertim Augusto et Septembri.

862. *C. mucida*.

Statura 3—6 linearum: exempla plura simplicia, non nulla apice compressa bifurca, pauca ramosa. *Stipes* in perfectioribus flavo-sulphureus, nitens (prorsus ut in *C. ericetorum* et *flavipede*), semipellucens: *clavula* albida, apice in fungo recente concolore, sed inter exsiccationem cito ochrascente. Semel modo, sed frequens, sylvulosa, perfectissima lecta species elegantula in ligni (abietini?) frusto putri dejecto suffocato virore sordente obducto (*Moholzer Haide*). Finiente Octobri.

863. *C. cornea*.

a, communis

ð, major

Stipes in utrâque in *clavulam* sensim transfluit, indistinctus. δ , ultra duplum major est, recens mollissime gelatinosa, per paria plerumque circa medium connata, apice basique libera. Ligna *Pinorum* praeamat utraque, non rara autumno.

B. C L A V A R I A E.

864. C. *glossoides*.

Stipes cylindricus, basi subnigricans, distinctus a *clavula* simplice compressâ ligulatâ, obtusâ vel acutiusculâ, latiore. Provenit nobis quoque constanter *quercigena*, hinc inde (v. c. am *windigen Damm*; *Tränke*). Autunno.

865. C. *Ligula*. -

Gregaria, subcaespitosa, apice rotundata aut subtruncata, nonnunquam compressa bi- imo trifurca; dein flaccescens plus minus corrugatur. *Sapor* subamaricans. *Vulgaris* occurrit in sylvis *abietinis* (nec aliis) umbrosis muscosis, ubi ad radices praesertim *Pinorum Abietis ac piceae*, quarum ramulis dejectis emortuis inhaerere solet, catervatim crescit, 1—3 unc. longa (e. c. *Duberau*; *Lehmgruben*; *Basalthügel*; *Moholzer Haide*; *Chemnizer Busch* etc.). Augusto et seqq. in hyemem usque.

866. C. *pistillaris*.

α , *communis*

Solitaria, ingens, speciosa. Fungus in aetatis vigore positus laevis fere est et apice rotundatus: consenes- scens plus minus corrugatur ac vertice depresso sub- concavo truncatus evadit. Nonne ad senium istud refe- renda var. β , *herculeana*? nos saltem exempla habuimus descriptioni hujus exakte respondentia, quae ad α , ve- tustam certissime pertinebant. Nascitur in sylvaticis um- brosis mixtis, infrequens nobis (*Basalthügel*; *Sohlander Berg*). Augusto, Septembri.

867. C. *triuncialis*.

$\beta\beta$, *junccea*

Differt quidem nostra ab α , praesertim quoad dimensio- nes, longior etiam ac tenuior illâ, et specie forsitan diversa: nos tamen utrâque conjunctâ judicia mycolo-

gorum exspectare tutius duximus. Gregaria est nostra, subcaespitosa, e pallido dein rufescens, fistulosa, longissima, juncea, subfiliformis, exacte teres, erecta, nunc strictior, nunc laxior; apice acuto, nonnumquam subincurvo. *Longitudo* 3—4—5 unciarum: *crassities* $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ lin. Inferne in nonnullis pilos patulos sparsos raros observavimus: basi *radiculis* fibrosis teneris niveis in orbem radiatim expansis foliis deciduis huimentibus putridis infixa est. Rarissima coelo autuniali sereno, madente frequentior in betuletis populetisque humidis umbrosissimis, sylvulas interdum ingentes efformans (*Moholzer Haide* passim). Praesertim Octobri.

868. C. ericetorum.

Color ex albido alutaceus vel flavescent. *Fungus* satis polymorphus, sed constanter apice incrassatus obtusus: saepe compressus, hinc vel utrobique longitudinaliter sulcatus. Serotinus more familiae universae fere *Simplicium*: *Ramariae* contra praecociores esse consuevere. Viget in ericetis pinetisque sicciusculis, ad vias arenosas sylvaticas (e. c. *Schwesternbusch*; *Moholzer Ziegelscheune und Haide*; *Cana*; *Arnsdorfer Berge*) tempestate pluvia frequens. Octobri, Novembri.

869. C. flavipes.

Naturali omnino affinitate cum antecedente juncta, quamcum colore, stipite, substantia convenit: sed formâ constante satis superque diversa. Passim obvia nobis facta in pascuis, versuris, gramineis collinis sicciusculis (v. c. *Dichser Sonnenwäldchen*; *Obstberg*) tempore madente. Octobri.

870. C. angustata.

Specimina adulta ac perfecta descriptionem iconemque cl. *Persoonii* exactissime assequuntur: verum juniora, multo breviora, vixduum flexuosa, apice incrassata sub-

falcata, ad *C. falcatam* β , obtusatam adeo prope accedere videntur, ut suspicio, hanc istuc pertinere, inde nobis enata sit. Color nunc dilutius, nunc saturatus flavus, aureus. Substantia satis fragilis. Bis lecti caespites aliquot speciei elegantis in graminosis colliculosis humidis (*Seer Lehmgruben; Diehser Sonnenwäldchen*) post imbras diurnos. Medio Octobri.

871. *C. eburnea.*

α , *fragilis*

Icon fl. dan. tab. 775. f. 1. bona. Species est in nostris regionibus rarissima, nonnisi semel loco remotiore (*Chemnizer Busch*) in umbrosis inventa, epigaea, caespitosa. Versus medium Octobrem.

872. *C. falcata.*

α , *candida*

Primo candida, dein pallens. De β , conf. N. 870. Rarior et haec nobis in frondosis umbrosis vel apricisculis (*Monplaisir; Diehser Sonnenwäldchen*) atmosphaerâ madente. Medio Octobri.

873. *C. micans.*

Icon *Hofmanniana* sursum paullo magis, ac specimina nostra, incrassatam sistit. Minuta, vix ultra lineam longa: recens erecta vel subobliqua amoena rosea farinosa micans, stipite brevissimo dilutiore; exsiccata profundius rubet, inque hamum plus minus apice recurvata farinam sere totam amittit. Exemplaria speciei pulchellae vicina fere sparsa subgregariaque semel modo legere contigit in foliis petiolisque nonnullis siccis dejectis *Salicis Caprae* (*verlornes Wasser*) vere pluvio: medio Maio.

874. *C. hierbarium.*

$\beta\beta$, *fungorum*

Actate proiectiore longitudinaliter rugoso - sulcata, apice

albo - pruinata, ceterum semipellucido - badia, sed circa medium *cingulo* opaco nigro insignita. Convenit var. nostra staturâ, formâ, substantiâ a toto sane reliquo genere alienissimâ tenace subdurâ, cum α , (et nominati α etiam cum descriptione figurisque *Todeanis*): sed discrepat cingulo supra descripto, loco ac tempore natali. Onustum enim hocce fungillo reperimus *Agaricum* post putredinem semiperactam exsiccatum in sylvaticis umbrosis humidiusculis (*Moholzer Haide*). Primo Septembri.

875. *C. pusilla*.

Fungillus e simplicissimis, $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ lin. longus, oculos internes tantum non fugiens. Recens albus, rectus plerumque: exsiccatus pallescit et marcescit. Rarissimum in nostris quoque terris unicâ tantum vice in folio deciduo sicco *betulino* (*Schöpswiesen*) invenire contigit, gregarium, serotinum: ineunte Decembri.

C. T Y P H U L A E.

876. *C. ovata*.

Statura 2 — 3 linearum. *Clavula* a stipite satis distincta, nonnunquam sulco unico hinc exarata, intus cava. *Stipes* *Clavariarum* more, inter quas *Typhulasque* media est haec species, semipellucidus, basi puncto annulove nigro quandoque notatus. Exsiccatus fungillus pallescit et incurvatur, *C. micantis* prorsus ad instar, quâcum substantiâ, habitu, superficie pruinâ congruens commercium alit naturale: satis tamen superque distans formâ, colore, staturâ. In stipitibus plantarum, stipulis etc. coacervatis (*Horker Dämme*). Finiente Junio.

877. *C. gyrans*.

Statura variat inter $\frac{1}{4}$ et $\frac{3}{4}$ unc. *Tuber* plerumque oblongum, pallens, demum fuscescens. *Stipes* tenerimus,

in junioribus erectus, dein *clavulae* prorsus adultae pondere victus arcuatim vel flexuose decumbere solet. *Vulgaris* ubique locis uidis umbrosis frondosis ad folia putrescentia, stipites, ramulos etc. — Septembri, Octobri.

878. *C. erythriopus.*

α , *communis*

Species praepulchra. *Tuber* saepe semiemersum, utplurimum oblongum, semper rugoso - sulcatum. *Stipes* laevis, firmior quam in praecedente, erectus persistit: ejus *color* haud raro violascit. *Vulgaris* obvenit et haec ubique locis cum *C. gyranter* consimilibus, paene etiam frequentior illâ: ceterum coaeva.

879. *C. phacorrhiza.*

$\beta\beta$, *epiphylla*

Discrepat var. nostra stipite praecipue erecto, locoque nativo sylvatico epiphylo: notis reliquis ad α , proxime accedit. *Statura* totius fungi $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ unciarum: clavula stipite ultra duplum longior, aliquantulum crassior. *Tuber* immaturum laeve est, ex albo pallens: maturascens fuscescit et rugulosum saepe evadit. Exsiccatum nigrum fit minuteque ita corrugatur, ut granulatum appareat; aquâ reiectum colorem fuscum superficie inque pristinam recuperat. Ceterum globosum vel lenticulare, intus albui, centro subexcavatum, *Sclerotium* prorsus aenulatur. *Stipes* initio pallidus vel subrufescens, dein soridide fuscus, rectus, tenuissimus, teres: *clava* distincta, alba, item recta, fistulosa, elongata, deorsum cylindrica, sursum subulata. Nonnulla tamen exempla foliis madentibus putridis flexuoso ductu interrepentia iisque impedita nec assurgunt, nec clavam distinctam acquirunt. Inter folia putrida locis umbrosissimis uidis (*Moholzer Haide* passim) minime rara, minus tamen crebra praecedentibus. Sept. et apprime Oct.

49. G E O G L O S S U M.

880. *G. hirsutum.* α , *vulgare* β , *capitatum*

Mixta copiose provenit var. utraque in pratis aliisve locis graminosis, ubique fere. Praesertim autumno.

881. *G. glabrum.* α , *commune*

Totum saepe aëre madente obductum est *pigmento* quodam detersili laevi spadiceo - nigro: quo abstero, color nigro subolivascens in lucem prodit. *Stipes* interdum squamulosus, saepius laevis. Praecox jani nascitur et aestivale Jove pluvio in gramineis apprime editis sicciusculis (v. c. *Lehmgruben*; *Öderniz*; *Quolsdorf*; *Arnsdorf* etc.) Junio et seqq.: frequentius tamen autunnale, Sept. Oct.

882. *G. glutinosum.*

Glutine stipitis admodum tenace, aegre exsiccabi, facile est distinctu ab antecedente. Aliquoties lectum in colliculosi graminosis subumbrosis (*Seer Lehmgruben*). Octobri.

883. *G. atropurpureum.*

Stipes nunc laevis, nunc fibrillosus sive squamulosus, plerumque dilutior. *Clavulae* color cruori fere humano exsiccato aequiparabilis: nonnumquam, deorsum inprimis, decolorans in sordide olivaceum vergit. In pratis versurisque sicciusculis hinc inde (v. c. *Seer Lehmgruben*; *Obstberg*) nascitur coelo pluvio. Octobri.

884. *G. viride.*

Ab initio e sordide flavo virens: dein totum viride. Squamulae stipitis dilutius coloratae, detersiles. *Substantia* carnosa molliuscula. Individua saepe 2 — 3 fasciculata. Loco lactenus unico lectum, sed gregarium et frequens,

quotannis redux, in muscosis humidis umbrosissimis se-
cus scaturiginem (*Seer Ziegelscheune*) Octobri.

FAMILIA VI.

H E L V E L L O I D E I.

50. SPATHULARIA.

885. S. flavid a.

Spathula in nonnullis subdifformis, varie flexa, apice interdum bifida. Nascitur fungus notabilis in abietinis umbrosis muscosis sicciusculis gregariorum, sed parum frequens in terris nostris, nonnisi bis (*Moholzer Haide; Sohlander Berg*) hucusque inventus: et egregie quidem fertilis, sumum semineum in auras avolantem crebrum emittens, medio Septembri.

51. LEOTIA.

a) *Strongylocephala e.*

886. L. Mitrula.

α , *vulgaris*

$\beta\beta$, *strobilina*

$\gamma\gamma$, *pusilla*

Var. α , *pileo cinnainomeo fere, stipite utplurimum sa-*
turatiore badio subnigricante, vulgaris ubique crescit in
abietinis humidis umbrosis, acuum dejectarum putrium
Abietis constans incola, perennis fere, excepto forsitan
*vere, tempestate humente. $\beta\beta$, discrepat *capitulo* sub-*
*rotundo, colore pallido unicolore, *staturâ aliquanto ma-**

jore, *frumentali*. Semel hanc strobilo *Pini sylvestris* dejecto vetusto (*Arnsdorfer Berge*) gregatim innata in habuimus medio Octobri. Addenda huc porro γγ, minutula, 2—3 lin. longa, *stipite* tenerrimo flaccido, submicroscopica. *Pileus* ferrugineus ovatus: *stipes* concolor, immo dilutior. Rarior videtur, ni forte per exilitatem oculos observantes saepe fugere putanda sit: lecta in umbrosis humidis (*Seer Lehmgruben*) acubus pineis, nec abiegnis, infixa. Medio Novembri.

88. L. Ludwigii.

Fungus est e maxime polymorphis, mire pro diversâ aëris locique conditione varians. *Stipes* fistulosus, nunc brevis strictus superficie aequalis, qualem pinxit cl. *Person* — nunc plus minus (ad 5—4 uncias interdum) elongatus, laxus, valde saepe undulatus, subflexuosus (*Ag. Lepiotae flexipedis* fere ad instar): mox nivens, mox incarnascens ad rubellum subtendens, aut totus unicolor, aut basi (an a meris sordibus aquatilibus?) subnigricans. *Pileus* plicatus vel laevis, saepe intus cavus, colore ludit aureo, aurantio, etiam (praesertim ubi aquae aliquando aequabiliter immersus fuit) amoene rubello — formâ elongato - subconicâ acutiusculâ (iconis laudatae), aut ovatâ mediocri obtusâ, aut obovatâ subclavatâ, aut (rarius) subglobosâ inflatâ difformi: apex haud raro bifidus. *Substantia* valde fragilis: totus fungus glaber. Nostrum cum *Ludwigiano* unum eundemque esse, exemplis ab amico ipso *Ludwigio* benevole transmissis edocti sumus: suspicionem autem, anne huc trahenda sit *L. Bulliardii*, forsitan et *Dicksonii*? nemo facile descriptione nostrâ perfectâ in crimen nobis versurus est. In paludibus, rivulis sylvarum, aquae saepe semiimmersa, epiphylla etc. vulgaris. Perennis fere.

b) *Sphaerocephala*.

888. L. *truncorum* NOBIS.

Tab. III.

f. 2.

L. gregaria carnosa minor, pileo hemisphaerico aureo, stipite albo squamuloso, squamulis e glauco nigricantibus.

Elegantula species primo adspectu antecedentis (ob colores nimirum) memoriam repraesentat: a qua tamen diversissimam amplior illico explicatio demonstrabit. *Situs gregarius*, subcaespitosus: individua interduin aliquot fasciculata. *Substantia carnosa*, subtenera, praecedentis fere. *Statura* subsemuncialis. *Pileus* 2 lin. latus, 1 altus: orbicularis, supra convexus, hemisphaericus, dilutius profundiusve aureus, exsiccatus aurantio-ruber — *subtus* planus flavidus vel albidus, initio stipiti circumcirca adnatus, dein solutus, margine tum plerunque (solutione peractâ) inciso aut grosse dentato: deum passim subdiformis. *Stipes* quadrilinearis fere, subteres, satis firmus, ex albo (propter squamulas) glaucescens: *squamulae* plus minus confertae, nonnuinquam obliteratae. Arefactus stipes contrahitur, totusque nigrescit. Raram speciem aliquoties invenimus truncis lignisque putridis madentibus innatam, secus rivulum umbrosum (*Eulenwald*) Maio, Junio.

889. L. *circinans*.

Sicca marcida: inadfecta naturam carnosam prodens lacte assurgit. *Plicae* e superiore stipitis parte sub pileo in ejus marginem usque decurrent, unde fungus *Merulium* subimentitur: sed parcae, distantissimae. *Stipes* 1 — 2 lin. tantum crassus, interdum valde pulverulentus. In abietinis umbrosis, infrequens nobis: solitaria (*Moholzer Haide* passim) aut circinans (*Sohlander Berg*).

Aug. Sept. Oct. Funnans medio Augusto.

890. L. lubrica.

Lubricissima tempore humente, flavo-virens, in sordide vitellinum abiens. *Pileus* saepe, in exsiccatâ prae-
sertim, plus minus difformis: *stipes* cavus. In sylvis
mixtis uidis frequens. Aestate et autumno.

OBS. *L. ambigua*. *L. magna brunnea*, pileo hemisphaericō libero, subtus concavo remote plicato. Sta-
tura, forma, stipes, pilei squamulae — prorsus quales in *Agar. Omphaliā farinaceā* vetustâ, cujus forte fuit
var. monstrosa: *hymenium* laeve, praeter lamellas? pli-
ciformes raras distantissimas, quales in *L. circinante*
fere. Lectum exemplum unicum in umbrosis uidis (*Mo-
holzer Haide*) Octobri.

52. H E L V E L L A.

a) *Acaulis.*

891. H. acaulis.

Fibrae radiciformes crassiusculae, subsimplices, albidae,
saepe copiosae. *Substantia* totius fungi fragilis. Vul-
garis autumno humido in pinetis sicciusculis ubique fere:
nunc loca adusta sectatur, nunc imuscis pulvinatis (*Di-
erano glauco* aliisque), pileum passim perforantibus et
transcrescentibus, superfusus occurrit et s. p. Inpri-
mis Septembri: rarior aestate.

b) *Sulcicacaules.*

892. H. Mitra.

α , *communis*

$\gamma\gamma$, *pratensis*

Pileus stipiti primo adnatus: deinde saepe liber. Cete-
ruum passim inflatus, haud raro tri- vel quadrilobus.
Statura ludit inter $\frac{1}{2}$ et 3 uncias. Terrestris in aincu-

lacris arenosis nudis, viis etc. non rara, fumans Maio, Junio: minus crebra aestate et autumno. $\gamma\gamma$, procera, stipite elongato sursum attenuato 4unciali, pileo sublibero semunciali (*Löbauer Berg*). Medio Septembri.

c) *L a e v i c a u l e s.*

893. *H. fistulosa nobis.*

H. pileo libero planiusculo repando demum deflexo, supra livido - fuligineo, subtus incarnato - rosello, stipite longiusculo laevi subundulato fistuloso sursum incrassato carneo.

Specimina fungi notabilis nonnisi semel tria quatuorve reperimus, quorum tum per temporis angustias delineatione in neglectam valde dolemus. Ad *Pezizas* forsan translocandus erit. *Pileus* subdiformis, primo planiusculus subumbilicatus, dein margine in stipitem deflexus, uncialis fere. *Stipes* laxus, debilis, 2 — 3 lin. crassus, 2 — $2\frac{1}{2}$ unc. longus. *Substantia* carnosο - membranacea, tenera, fragilis, *Helvellis Pezizisve helvelloidis* soleannis, quibuscum et fructificatione prorsus congruit. In sylvaticis uidis muscosis (*Polsbruch*) terrestris: medio Octobri.

894. *H. Infula.*

α , *truncigena*

$\gamma\gamma$, *terrestris*

Stipes saepe cavus, lacunis variis saepius profundis obesus, in rufum vergens, sed tomento molli albo plus minus, praesertim intra pileum, vestitus. *Pileus* statuā adinodum variabili ludens, $\frac{1}{2}$ — 1 unc. magnus, sed in egregie nutritis 3 — 4 unc. longus, 2 — 3 latus, eleganter brunneus, saepe tricuspis: pertinet hūc *Phallus triceps fl. dan.* tab. 835. Crescit α , ad truncos abiegnos putres, aquaeductūs madidos (*Diehse; Basalthügel; Mo-*

holzer Haide) Jove pluvio frequens. Nec γγ, rara, terrestris, pileo subgyroso, inter α, et sequentem media (*Lohgruben; Heinrichsruh; Haide*). Utraque Sept. Oct. Nov.

895. H. esculenta.

Affinis omnino antecedenti: affatim tamen discrepat *staturā* variabili quidem, at in universum minore; *colore* saturatiore e brunneo nigrescente; *stipite* breviore (centerum albicante - subtomentoso caviusculo passim lacunoso); *crescendi tempore* vernali; et praesertim *pileo* (subglobose circumscripto) valde rugoso - gyroso, costis numerosis elaboratis flexuosis obtusis, areolas spurias difformes varias efficientibus, insigni. *Color* rarius laetior, cinnamomeus. Frequens venum fertur fungus edulis: *gemeine Morchel*, *Stumpfmorchel*. Pineta nostra sicciora ubique incolit, terrestris, soli apprime laxi nudi arenosi amans: tertio quovis anno copiā prodire videtur abundantissinā. Martio, Aprili.

53. M O R C H E L L A.

896. M. esculenta.

β , *vulgaris*

Aut haec est, aut nova γγ,: e sordide brunneo fuliginea, *pileo* basi contracto conico acuto, *areolis* rhomboidalibus. Delicatior habetur praecedente: *Spizmorchel*. A nobis in sylvis tantum remotioribus (*Herrnhuth; Stratalde*) inventa: proxime tamen Niskiam olim passim lectam testes affirmant fide utique dignissimi. Paullo tardior nascitur antecedente: Aprili, Maio. (*Monplaisir*).

54. TREMELLA.

A. TREMELLOIDEAE.

a) *Subsp. haezieae.*897. *T. mesenterica.*

Multo firmior sequente, et colore saturatiore distincta. Rainis passim increscit arborum frondosarum (*Monplaisir; Schöpswiesen; Eulenwald*). Aprili, Maio.

898. *T. lutescens.*

Eximie saepe mollis, in laticein aqueum paene diffluens. Ad ramos mortuos dejectos arborum frondosarum variarum (v. c. *Lehmgruben; Obstberg; Eulenwald; Schinderleibchen; Sohlander Berg*) minime rara, 4—6 lineas plerunque magna. Autumno, hyeme, primo vere.

899. *T. fragiformis.* $\beta\beta$, *carpinea*

Paullo minor est nostra, oblonga, parum crassa, loco etiam nativo discrepans: ceterum hinc sane accensenda videtur. Compacta, exacte fragicolor in statu sicco, humectata elegantissime incarnata, ex lobulis tota constans, quorum nonnulli etiam solitarii circum exemplar perfectius sparsi inveniuntur. Exsiccata semunciam ferme longa, 3—4 lin. lata. In ligno arido durissimo carpino *Sphaeriae Stigmati* passim innata in semel (*Basalt-hügel*) hanc habuimus medio Aprili.

900. *T. encephala.*

Admodum distincta, sed generis ambigui. Crassa, globosa oblongave, 3—6 lin. utplurimum magna, solitaria aut caespitosa: recens dilute carnea, inter exsiccationem sordide rubescens aut fulvescens in fuscum demum colorem transit. Extus tremellosa est, plicato-rugosa etc.: sed intus nucleus continet compactum, durum, siccum, similarem, album, substantiae fere *Sclcrotiorum*. Ad ligna

pinea (nec alia) passim (v. c. *Holzplätze*; *Schöpswiesen*; *Basalthügel*). Autunno, hyeme, vere.

901. *T. candida*.

α , *rotundata*

$\beta\beta$, *effusa*

Recens alba, per exsiccationem e glauco nigrescit: humectata denuo fit alba. Passim ad ligna duriora (v. c. *Obstberg*; *Lehmgruben*) hyeme. $\beta\beta$, 3—4 unc. longa, $\frac{1}{2}$ lata et crassa, in truncis fagineis (*Eulenwald*) Martio.

b) *Appلاناتا*.

902. *T. spiculosa*.

α , *nigra*

β , *glaucia*

$\gamma\gamma$, *saccharina*

In α , ligna varia copiose ubique incolente, *papillas* aliquando (hyemali tempore) globulis albis coronatas observavimus. Viget haec autumno et hyeme: β , vernalis nobis lecta, glauca, pruinâ tomentosâ albidâ tecta, in *Populo tremulâ* (*Moholzer Haide*) ineunte Aprili. Var. $\gamma\gamma$, congruit cum α , *papillis* obtuse conicis: sed differt formâ crassiore, superficie magis plicato - gyrosâ, colore constanter et persistenter sordide fulvo semipel-lucente, *Sacchari* crystallizati (*braunen Handelzuckers*) speciem praebente, loco natali ad ligna caesa *Pini sylvestris*. Num itaque propria species? Frequens ubique fere autumno, hyeme.

903. *T. Auricula Judae*.

$\gamma\gamma$, *pitya*

Diversa forsitan et haec species: ob colores potissimum hinc apposita. Bi - s. trilinearis crassiuscula, supra plana nigra, subtus rugoso - subplicata laete olivacea. Exempla aliquot arcte congesta. Rarior occurrit in ra-

mis corticibusque pineis (v. c. *todten Mann*). Novembris, Decembri.

904. *T. juniperina*.

α , *fulva*

β , *auriformis*

Rarissimam α , (e fulvo subpurpurascentem, *venis* paginae exterioris prominulis tumidulis) semel attulere pueri, at oblii unde? Decembri. β , vel ob colorem laetissime flavum sejunctu haud indigna, trunco amat *pineos* et *abiegnos*, in quibus aliquoties inventa (*Thiemendorf; verlornes Wasser*) Aprili, Maio.

905. *T. foliacea*.

α , *communis*

$\beta\beta$, *violascens*

Individua aliquot in formam subpezizoideam connata. Occupat α , passim frequens ligna dura varia putrescentia (v. c. *Monplaisir*; *hohe Linde*; *Moholzer Haide*). Autumno, hyeme, vere. Var. $\beta\beta$, unicâ vice in trunco *carpineo* caeso vetusto (*Buchenwäldchen*) reperta, minor est, crassior, e purpureo violascens, marginibus albo-pruinatis. Formâ ad α , accedit; pruinâ albente, quadrantenus et colore, ad *T. dubiam*. Novembri.

B. P E Z I Z O I D E A E.

906. *T. saligna NOBIS.*

Tab. IX.

T. crumpens disciformis tenuis ceracea alba cinereo-pruinata, demum nigra. f. 7.

Aptior locus, quo dubii generis fungum collocaremus, nullus suppetebat. Nunc planissimus est, nunc subdepressus, orbicularis ellipticusve aut obtuse angulatus: cingitur mox cortice stellati rupto ac reflexo, mox ligno prominente nudo: saepe enim in disco caeso prorumpit. Substantia albida, mollis, ceracea, sed non

tremellosa: sphaerularum nullum unquam vestigium. Vigens fungus ex albo subglaucescit, pruinâ saepe (an seminali? *Tremellis solenni*) cinerascente tectus: dein contrahitur difformisque evadit. In *Salice albâ* semivâ aliquot locis (*Cane; Schinderleibchen*) non infrequens. Octobri, Novembri.

907. *T. abietina.*

Gregaria, passim subconfluens, opaca, rarius semidiphana, eximie variabilis. Ludit colore aureo, aurantio, rutilo, rubro: formâ globosâ, obovatâ, applanatâ, subdepressâ; luxurians exacte pezizoidea quandoque fit, stipite opaciore. Vulgatissima, perennis.

908. *T. Stictis.*

Subconvexa vel plana: recens tota fusco - rufa; vetusta extus nigricans, intus alba. *Albedo fungillum cingens* nonnumquam deest. Semel hactenus hanc speciem observavimus in caule arido *Lilii bulbiferi* (*Anstaltsgarten*). Sub finem Octobris.

909. *T. lacrymalis.*

Saepe adeo dense aggregata, ut inde comprimatur et subdifformis evadat: ceteroquin exacte orbicularis supra plana aut subconvexa, plerunque lutescens, rarius sordide rufescens, in putridissimis alba aquoso - hyalina lacrymae simillima. Ad ligna putria *pinea* passim (v. c. *Monplaisir; Haide* etc.) frequens. Autumno, vere.

910. *T. Urticae.*

Pellucida, ceracea, parum tremellosa. — Praeter *Urticam* rarius etiam obvenit in caulibus arescentibus *Daturae Stramonii*. Sero autumno, vere.

C. A C R O S P E R M A.

911. *T. clavariaeformis.*

α , *communis*

Initio tota subglobosa oblongave crassa, formâ tremel-

loideâ; dein in clavulas figurae in *Synopsi* descriptae fasciculatas excrescit, laxissime iam ramo suo (tumidulo) adhaerentes. In utroque statu *pulvere* saepe tecta saturatus colorato. Ad caudices ramosque vivos *Juniperi communis* in editis siccis (*Thiemendorf* abunde) aut subdepressis (*Hüchenwiese* frequens). Vere pluvio: Aprili, Maio.

912. T. dubia.

α , *communis*

Basi saepe atropurpurea, versus apicem gradatim dilutior: nonnunquam subrauosa. Ad ligna putria passim (*Haide*; *Eulenwald*; *Tränke*; etc.) Sept. et sqq. rarius vere.

55. P E Z I Z A.

A. TREMELLOIDEAE.

913. P. inquinans.

Staturâ formâque eximie variabilis; extus pigmento umbrino subpulveraceo inquinante tecta. Ad trunco: caudicesque vetustos, ut plurimum *quercinos* (v. c. *Holzplätze*; *Lelimgruben*; *Dubrau*; *Cunnersdorf*; etc.): at perfectissima etiam et vaegrandis in *Fago* excelsâ vivâ (*Eulenwald*). Autumno, hyeme, vere.

914. P. gelatinosa.

Variat colore cinnamoineo - fusco, fuligineo, nigrante. Ad ramos sicos emortuos *Capreae* (nec alios) ubique fere frequens. Tardo autumno, vere.

915. P. sарcoides.

α , *vulgaris*

Exempla interdum occurunt ingentia reliquorū caespitibus intermixta, unc. 1 lata, regularia, modice stipitata, extus albido - subtomentosa, nec ibi tantum, sed et in-

tus, plicato - seu venoso - rugosa: quae si solitaria haberet, diversi fungi specie facile falleretis. Color modo dilutior carneus, modo opacior ruber. Frequens in truncis putridis (*Mayblumenbusch; Obstberg; Moholzer Haide; etc.*) Autumno praesertim serotino.

Tab. XI. 916. P. Clavus nobis.

f. 5. *P. gregaria stipitata carnos - subtremellosa firmula purpurascens, disco convexo - planiusculo pileiformi.*
α, pallens
β, violascens

Clavum aliquatenus refert: ad *Helotia* tamen allegandam vix censuerimus. *Gregaria*, conferta, subcaespitosa. Admodum polymorpha est α , quoad *stipitis* longitudinem et formam. Nunc brevis est, bilinearis fere, nunc ad seminunciam elongatur: mox teretusculus, imo basi subincrassatus, mox obconicus versus discum intumescens inque eum transfluens: vel huic totus concolor, vel deorsum sordide oclireus aut subaurantius: ceterum semper firmus, rectus, crassiusculus vel crassus. *Discus* a 2 ad 6 lin. imo ultra latus, e pallido dilute purpurascens aut sublivens: ejus forma initio constantissime convexa pileiformis demum saepe evadit planiuscula centro umbilicata (ibique nonnumquam subrugosa), sed numquam concava. *Margo* integerrimus: totus fungus glaber. Foliis variis deciduis putribus madidis, saepe intra ipsissimam aquam, crescit in sylvarum latebris imis umbrosissimis paludosis (*Moholzer Haide*): altero anno abundantissima species, altero perquam rara. Praesertim Maio, Junio: parcius, minor, minusque perfecta autumno. Var. β , exakte obconica est, *disco* plano interdum subconcavo, tota auroene violacea, mollior, magis tremellosa. Sejungere hanc in animo erat: sed in genere variis naturae lusibus prae ceteris forsitan obnoxio-

intensâ severitate opus esse rati, propositum deseruimus. Rainulos deciduos, stipites, folia etc. incolit haec locis prorsus similibus cum α , — aliquoties creberrima inventa (*Moholzer Haide; Schöpswiesen*) Septembri, Octobri.

917. *P. uda.*

Exakte orbicularis, planissima, crassiuscula: *diametro* inter 1 et 3 lineas variat. *Color* nunc lividus, nunc in olivaceum disco praesertim vergens, subtus deminque etiam supra fuscescens subfuliginosus. Ad ligna varia inadentia passim (v. c. *hohe Linde; Tränke* etc.) Vere, autumno.

918. *P. cinerea.*

α , *cinerea*

β , *pallida*

Utraque nunc regularis scutelliformis primo intutu subli-chenoidea, nunc minus magisve diffornis. *Cupulae* interdum congestae, subconfluentes. *Color* intensitate varians, in β , pallens subcarneus. Frequentes varr. ambae ad ligna ligone fissa, ramos deciduos *Pinorum*, *Ledi* etc. in sylvaticis udis hinc inde. Autumno, vere.

919. *P. conigena.*

Gregaria tunnens subpulvinata sessilis aut substipita, prorsus immarginata. *Substantia* colorque unicolor omnino antecedentis α ,: *forma* regularissima. Exempla nonnulla admodum convexa subsemiglobosa. Nos hanc rariorem reperimus in fissuris truncorum aliisve lignis abietinis locis sylvaticis udis (v. c. *hohe Linde*) Novem-bri, Decembri.

920. *P. aurea.*

Modice concava, saepe parum marginata, lutea, denum fulvens, pulchella — *substantia* tenui diaphanâ subtre-mellosâ. Exsiccata contrahitur profundiusque fulvet.

Ad truncos varios, sed perfectior ad duros, v. c. *carpineos*. Vulgaris autumno, hyeme, vere.

921. *P. vinosa*.

α , *planiuscula*

$\beta\beta$, *subteres*

Elegantula species. Genuine tremellosa aquâ irrigata valde intumescit, dilutius tunc incarnata. Var. $\beta\beta$, *substantia* convenit et *colore*: sed *formâ* distat subcylindricâ, disco depresso concaviusculo. Utraque epixyla nobis in ramis *quercinis* aliisque projectis: α , passim haud rara (*Fuchssteine*; *Basalthügel*; *Sohlander Berg* in *Taxo* etc.): $\beta\beta$, parcius (*Haide*). Vere, rarius autumno.

922. *P. atrovirens*.

Sicca apparet atra: humectata intumescit pellucensque virorem suum ostendit. Mox tota unicolor, mox disco pallente subcarneo instructa. Madens exsiccataque adulta formam obtinet hemisphaericam disco planam, scutellis *Lichenum* aequiparabilis: juniorem et nos sphaericam observavimus. Innascitur lignis putribus siccisve carie exesis passim haud infrequens (e. c. *Eulenwald*; *Moholzer Haide*; *Lehmgruben*). Martio, Aprili, Maio.

923. *P. rubella*.

Initio subglobosa, dein orbicularis applanata, $1\frac{1}{2}$ — 2 lineas lata, satis crassa. *Substantia* semipellucida, attamen firmiuscula, carnosò-tremellosa: *color* e carneo rubellus. *Margo* veluti pilis lacinulatus, passim subflexuosus. Totus ceterum fungus laevis: exsiccatus duplo fere diminuitur, saturatusque rubet. Aestivalem nos aliquoties legimus coelo pluvio in rejectamentis variis putribus suffocatis (*pone hortum Gambianum*). Junio, Julio.

924. P. Betuli nobis.

Tab.XII.

f. 5.

*P. carnosο - ceracea sessilis ramealis erumpens sparsa
subgregariave crassa difformis sublobata convexo - plana
alba, demum pallens.*

Substantia molliuscula, sed irrigata non tunet, vix treinellosa dicenda. Huic itaque Sectioni ob *difformitatem* praesertim tremelloideam adscriptissimis fungum nostrum, cui disponendo nec alias locus satis idoneus ad esse videbatur: *formā* videlicet gaudet Tremellae, *matere* Pezizae. Subrotundus ceterum vel oblongus, mājuscus, trilinearis et ultra. Provenit ad ramos caesos antiquos putrescentes *Carpini Betuli*, quos semel tantum (*Anstaltshof*), sed ingenti ejus copiā totos paene obiectos vidimus exeunte Novembri.

D. H E L V E T I O I D E A E.

925. P. abietina.

Color inter cinnamomeum et ferrugineum fere mediūs. *Stipes* tomento albo tenui obsitus. *Cupula* uncialis, integra, nec hinc dehiscens. Rarior nobis species, unicā vice terrestris inventa in abietinis muscosis umbrosis (*Sohlander Berg*). Sub finem Septembri.

926. P. leporina.

 α , *auriformis* $\beta\beta$, *sacciformis*

Extus circa basin tomento byssino niveo, more specie-ruin plurimaruin, saepe obducta. Provenit α , in sylvis umbrosis praesertim muscosis acerosis frondosisque (v. c. *Lehmgruben*; *Sproizer Hügel*; *Moholzer Haide*; *Sohlander Berg* etc.) autumno pluvio vulgaris, sereno rarissima. Inter hanc passim occurrit $\beta\beta$, saccata (ventricoso - hemisphaerica), duplo triplove major, 3 — $3\frac{1}{2}$ unc. lata, nunc laete ferruginea, nunc (vetustior) opaca

sordide olivaceo - fuliginosa, varie flexuosa. Notis hanc plurimis ad *P. grandem* *Synops.* p. 636. 637. accedere in aprico est: sed constanter hinc hians aequa ac α , dimidiatur, nec utique limites transituum inter utramque certi ulli prostant. — Septembri, Octobri.

927. *P. onotica.*

Pulchra species. *Color pallidus, praesertim intus rosellus aut dilute violascens. Basis intus transversim plicata colliculosa.* Pauca semel legimus specimina, inter quae tamen item unum erat monstruosum ventricoso - sacciforme ingens, 3 uncias diametro aequans. Inter folia putrida in populeto umbrosissimo (*Moholzer Haide*). Exeunte Junio.

928. *P. aurantia.*

Duobus tantum locis hactenus repertus fungus pulcherinus: in cortice coriario (*Seer Lohgruben* frequens) inque umbrosis frondosis (in acumine montis *Löbavien-sis*). Septembri, Octobri.

929. *P. umbrina.*

Statura variat et formâ: nonnumquam eximie irregularis, valde contorta, 3—4 unc. magna. Extus plerumque dilutior. In arenosis (saepe nudis) apricis umbrosisque, carbonariis etc. passim frequens. Aestate, autumno.

930. *P. alutacea.*

α , *communis*

$\beta\beta$, *vesiculosâ*

$\gamma\gamma$, *undulata*

Varr. omnes tres extus furfure tenui albido conspersae. In α , exemplis minoribus mixta majora nonnulla, plus minus difformia, basi intus rugosa, extus valde lacunosa: haec gradatim transeunt in $\beta\beta$, monstruosam, saccatam, margine varie incisam, intus colliculoso - costatam saepe pustulato - vesiculosam, extus farinosam, quando-

que giganteam 4 — 6uncialem, hymenio a receptaculo facillime discedente. Esse banc *P. vesiculosam* Sowerb. (*Synops.* p. 641) vix dubitamus: sed diagnosis firma inter eam et α , intercedit nulla. — Crescit α , praesertim *terrestris* aëre pluvio passim frequens: $\beta\beta$, ut plurimum *fimetaria* (*Cane*; *Jänkendorf* etc.) post imbræ. Utraque vere et autumno. $\gamma\gamma$, minor firuñor crassior regularis, extus aequaliter undulata, semel *epigaea* lecta in muscosis (*Moholzer Haide*). Finiente Martio.

931. *P. badia*.

α , *terrestris*

Regularior praecedentibus, uncialis fere, margine aequilater involuta, extus olivascens albido - pruinata, parum lacunosa. Parcior in terrestribus subumbrosis, adustis etc. hinc illinc (v. c. *Seer Lohgruben*; *Schöpswiesen*) tempestate humente. Sero autumno pruinoque vere.

932. *P. varia Hedw.*

$\beta\beta$, *pallens*

Convenit nostra cum *Hedwigianâ* (*Musc. frond.* II. p. 22. tab. VI. D.) staturâ, formâ, stipite (in nostrâ tamen magis ac pluries) sulcato - lacunoso, substantiâ cartilagineâ (tenui), tempore, quadantenus et loco. Differt colore toto albo - stramineo, stipite constante ac paullo longiore, furfure quodam substrigoso praesertim circummarginali dein evanescente, margine subcrenato demum inciso. An separanda? ita sane videtur. An ad *P. Rapolam* vel *ceream* translocanda? vix putarimus. Ab insectis avide conqueritur. Nascitur nunc *epigaea* in ambulacris hortorum nudis (v. c. *Seer Schloßgarten*) nunc *epixyla* (extus magis farinosa — *Eulenwald*): ter quaterve inventa. Junio: iterum Septembri.

939. *P. crenata.*

Rarior in terris nostris, locis umbrosis frondosis epigaea (*Jankendorf; Löbauer Berg*). Augusto, Septembri.

Tab. IV. 940. *P. carbonaria nobis.*

- f. 2. *P. stipitata mediocris ex ochreo rufescens, cupulâ ventricosâ, margine farinoso crenato.*

Margine congruit cum antecedente: sed stipite, colore, reliquisque characteribus ad unum sere omnibus satis superque distat. *Statura variabilis*: cupulae diameter a 3 ad 6 lineas et paullo ultra ludit. *Stipes* constans, mox brevis, mox modicus, cupulae latitudinem aequans vel aliquantum superans, tenuis, saepe subarcuatus, concolor vel paullo dilutior. *Cupula* primo subgloboso - campanulata, sursum subconnivens, intus vividius picta sere miniata; dein patentior et unicolor: extus, margine excepto albido - farinaceo (distincte et aequaliter crenato) laevis: ceterum ob *substantiam* tenuem fragilem (carnoso - membranaceam subpellucidam) haud raro varie incisa. Occupat satis frequens loca adusta sylvatica, carbonibus vetustioribus innata (v. c. *Quizdorf; verlornes Wasser; Tränke; Polsbruch* ingens, uncialis etc.). Autumno, vere.

941. *P. versiformis.* $\beta\beta$, *livida*

Differt nostra *colore* e livido purpurascente: sed formae lusibus, statu, stipite brevi convenit. Exemplaria alia compressa subcontorta concava, alia convexo-plana subundulata, alia cupularia aequaliora etc. *Diameter* 3 — 5 linearum. Rarior nobis species semel hactenus observata in squamis putrescentibus inadidis strobilorum *Abies*, secus rivum (*Eulenwald*) medio Maio.

942. P. fascicularis NOBIS.

Tab. XII

P. fascicularis sessilis minor opaca, cupulis tenuibus patentibus subhemisphaerico - difformibus rugosis.

α , *populina*

β , *salicina*

Substantia, situ, magnitudine — ad *P. cervinum* (*Synops.* p. 647.) accedere videtur: sed forma colorque, ne conjugereimus, interdixere. Exempla in α , 6 — 12 fere arcte caespitosa, fasciculata. *Cupulae* 2 — 4 lin. latae, patulae, admodum irregulares, intus valde plicatae vel rugosae sordide olivaceae, extus nigrae. Innascitur haec corticibus *Populi tremulae* subconsuntis putredine, hinc inde (v. c. *Moholzer Haide*; *Eulenwald*): vere. Var. β , erumpens, membranaceo - subcoriacea, tota nigricans, parcius fascicularis, subsolitaria — aliquoties lecta in ramis *Salicis albae* (*Ullersdorf*) et *Fraxini* (*Cunnersdorf*) Novembri.

943. P. Digitalis NOBIS.

Tab. V.

P. stipitata tenuis submembranacea, cupula pendula digitaliformi basi obliquo - gibbiuscula, intus ex albido caesiâ, extus cum stipite brevi umbrinâ.

Substantia membranacea fere, sicciuscula, subpapyracea, parum carnosa: margo inde passim incisus. Fungi sparsi, situ verticali penduli, horizontali decumbentes aut saltem obliqui. *Stipes* 1 — 2 lin. longus, incurvus, tenuiusculus, in cupulam transfluens, umbrinus aut subnigricans. *Cupula* semunciam fere alta in majoribus, 3 — 4 lin. lata, margine erecto (rarius denum subpatente) exacte digitaliformis; basi obliquâ, hinc plus minus ventricosa, nonnuinquam versus stipitem sublacunosa: intus albida, demum caesia, subviolascens aut subgrisescens: extus umbrina, deorsum saepe subnigrescens, sursum dilutior, interdum marginē albicans, nunc laevis,

nunc fibrillis parcis appressis parallelis nigris longitudinaliter striata. Basis intus in nonnullis subrugosa. E cupulis farinam hinc inde copiosam albam delapsam observavimus, quae per vitra augentissima lustrata sporulas? nudas subglobosas medio passim striatas, nec thecas octosporas solitas monstravit: an ab hymenio corrupto Jainjainque dissolvendo oriunda? an fungus a *Pezizarum* genere removendus? Speciem notabilem bis in *Pino picea* invenimus, et semel quidem arborem integrum excelsam agmine longo latoque occupanteum (*Arnsdorfer Berge; Sohlander Berg*). Sept. Oct.

Tab. I. 944. *P. membranacea* NOBIS.

f. c. *P. stipitata membranacea parva*, cupulâ erectâ campânulatâ intus rugoso - venosâ, demum multifido - lacerâ subrevolutâ.

α , discolor

β , albida

γ , flava

An huc? an *Meruliis* propior? Statura 2 — 3 linearum in perfectis. Cupula in α , intus albida, extus cum stipe tenui brevi cinereo - nigricans, fibrillis subtilissimis densis appressis nigris (per lentem) striata. β , γ , totae unicolores laeves, paullo maiores, stipe crassiore subobconicae, minus lacerae: β , ex albo glaucescens: γ , dilute amoenaque flava. Crescunt varr. omnes tres ad stipites virgultave semiputria humentia acervata tecta, praesertim Vitem (*Heinrichsrüh; Astracan; Jänkendorf; Sohlander Berg* etc.). A Junio in Novembrein.

C. P E Z I Z O I D E A E.

a) *Hirtaea*.

945. *P. hemisphaerica*.

Gregaria vel solitaria, terrestris, inter muscos, ad radi-

ces Quercuum etc. passim frequens (v. c. *Obsberg*; *Schöpswiesen*; *Edelknabe*). Aestate, autumno, in hyacinem usque.

946. *P. brunnea nobis.*

Tab. IX.

P. gregaria subcaespitosa majuscula brunnea, e concavo depresso - plana subflexuosa, extus pilis minutis fasciculatis hirta.

f. 8.

Congruit cum antecedente pilorum fasciculis sparsis: sed affatim discernitur formâ, colore, staturâ. Junior subhemisphaerico - concava, adulta constanter margine inflexo depresso - plana subirregularis evadit: tota semipellucens, nitidula, unicolor (praeter pilorum apices in nonnullis albentes), eleganter brunnea. Diameter 1—3 linearum. Greges hujus densos longe lateque effusos aliquoties legimus in *carbonariis sylvaticis* humidis vetustis, *Pezizarum* in universum ditissimis, (*Polsbruch*; *Quizdorfer Busch*) Jun. Sept.

947. *P. rhizophorus nobis.*

Tab. I.

P. arcte caespitosa subconnata, cupulis e globoso dein hemisphaericis intus nigris, extus lanato - hirtis rubigine conspersis, stipitibus curtis crassis, capillitio radiciformi longo undique tectis.

f. 4.

Species perquam inmemorabilis, excentrica. Magnitudo pisi fere vulgaris, aut paullo amplior. Substantia crassa, firma, carnosa, succulenta, cinerea. Caespites e-3—6 individuis compositi, arcti, exemplis vicinis haud raro ad latera coalitis: rarius solitarius occurrit fungus. Tegumentum cupulam extus obducens e byssô filamentosâ nigrâ, more prorsus speciei sequentis arcte compexâ, conflatum, rarius pilis exstantibus setosis atris hirtum, utplurimum lanâ quâdam brevi laxiusculâ floccoso - furfuraceâ laete rubiginosâ nunc densiore (ut nigredo prorsus delitescat), nunc rariore, demum plus

nunc fibrillis parcis appressis parallelis nigris longitudinaliter striata. Basis intus in nonnullis subrugosa. E cupulis *farinam* hinc inde copiosam albam delapsam observavimus, quae per vitra augmentissima lustrata *sporulas?* nudas subglobosas medio passim striatas, nec *thecas octosporas* solitas monstravit: an ab hymenio corrupto iamjamque dissolvendo oriunda? an fungus a *Pezizarum* genere removendus? Speciem notabilem bis in *Pino picea* invenimus, et semel quidem arborem integrum excelsam agmine longo latoque occupantem (*Arnsdorfer Berge; Sohlander Berg*). Sept. Oct.

Tab. I. 944. *P. membranacea* NOBIS.

f. 5. *P. stipitata membranacea* parva, cupulâ erectâ campanulatâ intus rugoso - venosâ, demum multifido - lacerâ subrevolutâ.

α , *discolor*

β , *albida*

γ , *flavida*

An huc? an *Meruliis* propior? Statura 2 — 3 linearum in perfectis. Cupula in α , intus albida, extus cum stipe tenui brevi cinereo - nigricans, fibrillis subtilissimis densis appressis nigris (per lentem) striata. β , γ , totae unicolores laeves, paullo maiores, stipe crassiore subobconicae, minus lacerae: β , ex albo glaucescens: γ , dilute amoenaque flava. Crescunt varr. omnes tres ad stipites virgultave semiputria humentia acervata tecta, praesertim Vitem (*Heinrichsruh; Astrakan; Jänkendorf; Sohlander Berg* etc.). A Junio in Novembrein.

C. P E Z I Z O I D E A E.

a) *H i r t a e.*

945. *P. hemisphaerica*.

Gregaria vel solitaria, terrestris, inter muscos, ad radi-

ces Quercuum etc. passim frequens (v. c. *Obstberg*, *Schöpswiesen*; *Edelknabe*). Aestate, autumno, in hyemem usque.

946. *P. brunnea nobis.*

Tab. IX.

P. gregaria subcaespitosa majuscula brunnea, e concavo depresso - plana subflexuosa, extus pilis minutis fasciculatis hirta. f. 8.

Congruit cum antecedente pilorum fasciculis sparsis: sed affatum discernitur formâ, colore, staturâ. Junior subhemisphaerico - concava, adulta constanter margine inflexo depresso - plana subirregularis evadit: tota semipellucens, nitidula, unicolor (praeter pilorum apices in nonnullis albentes), eleganter brunnea. Diameter 1—3 linearum. Greges hujus densos longe lateque effusos aliquoties legimus in *carbonariis sylvaticis* humidis vetustis, *Pezizarum* in universum ditissimis, (*Polsbruch*; *Quizdorfer Busch*) Jun. Sept.

947. *P. rhizophorus nobis.*

Tab. I.

P. arcte caespitosa subconnata, cupulis e globoso dein hemisphaericis intus nigris, extus lanato - hirtis rubigine conspersis, stipitibus curtis crassis, capillitio radiciformi longo undique tectis. f. 4.

Species perquam memorabilis, excentrica. Magnitudo pisi fere vulgaris, aut paullo amplior. Substantia crassa, firma, carnosa, succulenta, cinerea. Caespites e-3—6 individuis compositi, arcti, exemplis vicinis haud raro ad latera coalitis: rarius solitarius occurrit fungus. Tegumentum cupulam extus obducens e byssô filamentosâ nigrâ, more prorsus speciei sequentis arcte compexâ, conflatum, rarius pilis extantibus setosis atris hirtum, ut plurimum lanâ quâdam brevi laxiusculâ floccoso - furfuraceâ laete rubiginosâ nunc densiore (ut nigredo prorsus delitescat), nunc rariore, demum plus

minus evanidâ, adspersum. Continua tegumento isti stipitem circumcirca obtagit *juba* atra, fascicularis sed plerumque parum compexa, saepe longissima, pro diverso fungi situ nunc pendula, nunc ligno incumbens ac subirrepens, radiculiformis: intra quam agre extricabilis penitus absconditur *stipes* crassus, subobconicus, cum vicinis interdum confluens, brevis vel breviusculus, sere semper inclinatus totusve decumbens. *Cupula* in junioribus e globoso obcordata, cavitate internâ exiguâ, margine lato inflexo minus magisve depresso, ore parvulo (margine veluti proprio quodam instructo) orbiculari aut suboblongo: quo sensim dein deliscente demumque toto patulo forma per ventricoso - hemisphaericam in apertorem semigloboso - phialoideam abit, margine illo proprio latiusculo prominulo, rubigine communi extus consperso, plus minus profunde aequaliterque jam crenato, persistente. *Color* intus primo ater lucidus, e nigro tandem olivascit. Varietas quaedam rarius occurrit e fissuris truncorum promergens, per loci angustias elongata teres. Innascitur fungus noster truncis vetustis, radicibus terrâ denudatis, cortici muscoso quisquiliis tecto — arborum praesertim frondosarum duriorum, *Quercus*, *Fagi* etc. exoletarum putrescentium: in sylvaticis vel apriciusculis passim non infrequens (e. g. Moholzer Haide; Eulenkald; Herrnhut). Tantum non perennis.

948. P. Nigrella.

Intus atra laevis, primo glaberrima lucida: extus vestita tegumento fusco - nigro firmo crassiusculo, e filiis byssinis dense intertextis compacto, a *cupula* ipsâ per encheiresin haud adeo difficilem solubili. *Statuta* formaque (orbicularis vel oblonga), quales indicavit b. *Wulfen*: interdum tamen exempla occurrunt semuncialia,

imo subuncialia. Frequens in muscosis nudisve terrestris, rarius truncigena, gregaria, saepe caespitosa (v. c. *Schwesternplantage*; *Sproizer Hügel*; *Schöpswiesen*; *Haide*; *Herrnhut*; *Königsholz*). Sero autumno, vere.

949. *P. strigosa.*

α , *strigosa*

β , *hispidula*

Var. α , terrestris rarer, *Herrnhutio* allata Septembri. β , intus nitida coerulecente - cinerea, ad truncos ramosque emortuos *Sambuci racemosae* et *nigrae* (*Haide*; *Cane*; *Cactus*) passim obvia Martio, Aprili.

950. *P. sulphurea.*

β , *albo-lutea*

Stipes brevissimus vel nullus. Nostra in acubus *Pini sylvestris* uidis dejectis putrescentibus (*Büttnerwiese*; *verlorne Wässer*) hactenus inventa. Maio, Junio.

951. *P. flavo-fuliginea* NOBIS.

Tab. XI.

P. sessilis dilatata planiuscula subflexuosa semipellucens, f. 7.
extus strigoso-hirta laete sulphurea, intus olivaceo-fuliginea.

Pulchella species ab antecedente formâ, colore, substantiâ (tenerâ, ad subtremellosam accidente) magis recedit, quam ut conjungi queat. Gregaria, nitidula, extus vividissime flavo-sulphurea: initio cupularis dein varie flexuosa applanatur, 1—2 lin. magna, suborbicularis, oblonga etc. Ad lignorum frusta, folia etc. madida putrida dejecta in paludosis sylvarum (*Moholzer Haide* passim). Autumno.

952. *P. flammea* NOBIS.

Tab. I.

P. sparsa sessilis subglobosa strigoso-villosa unicolor f. 6.
flammeo-rubiginosa.

Primo tota clausa globosa: dein subpatens cupula-

P. illa concolor Schlecht
folia Basile. in Cauda
Vol. 2. 1802 p. 55

ris hemisphaerica. *Forma regularis*: *diameter 1 — 1½ lin. aequans*. *Substantia nigra*: sed *hymenium tegumento prorsus concolor vividissime rubiginosum*, flamineum. *Margo nonnumquam crenatus*. Rara species ad lignavetusta exsiccata durissima *carpinea* (*Mayblumenbusch*) bis terve lecta. Autumno.

Tab. XI. 953. *P. rufo-olivacea* NOBIS.

- f. 4. *P. subsolitaria sessilis orbicularis appланата*, *extus villoso-pulverulenta sordide rufo-ferruginea*, *disco virescente-olivacea*.

Diameter 1 — 3 linearum: *forma exacte circularis plerumque*. *Substantia carnosо-ceracea*, *molliuscula*, *sed non humida*. *Discus patens planus*, *recens e viridi olivaceus*, *vetus et exoletus paene niger*. In ramis emortuis suffocatis *Rubi fruticosi* in rejectamentis hortensisibus nostris, infrequens. Aestate pluvia: Junio, Julio.

954. *P. Atropae*.

Minuta, vix stipitata, obconica vel subcylindrica, pilis densis erectis badiis, ejusdem prorsus coloris, qui est in setis *P. stercoreae*: intus dilutior pallens. Nova varietas esse videtur, unicā tantum vice inventa in stipulis semiputribus suffocatis tecti straminei vetusti (*Codersdorf*). — Medio Julio.

955. *P. scutellata*.

Color pulcherrime ruber. Constanter epixyla ad ligna ramosque arborum frondosarum dejectos madidos, haud raro intra ipsissimam aquam. In sylvaticis hinc inde (v. c. *Moholzer Haide*; *Lehmgruben*; *Königshayner Berge*; *Ullersdorf*). Aestate et autumno.

956. *P. stercorea*.

In statu vegeto fulva: concavo-planiuscula, sed non ita, ut praecedens, appланата discoidea. *Setae praeser-*

tim marginem occupant, badiac, longiusculae, erectae. Praeter finum vaccinum etc., quem copiose vere humido colere solet, solo etiam pingui stercoroso hortensi vel sylvatico, rarius truncis putridissimis, dense saepe aggregata innascitur autumnalis et in primis vernalis.

957. P. theleboloides NOBIS.

Tab. XII

f. 4.

P. sparsa subgregariave sessilis e sphaerico dein dolioliformis albida, ore concavo sordide lutescente: extus setis concoloribus suberectis hispida.

Affinis quidem *P. stercoreae* et *papillatae*, staturā inter utrāque media: sed ob formam colore inque specie tamen propriā digna visa fuit. Formā Thelebolis similima est, verum fructificationē gaudet Pezizarum: thecas ejus octosporas, ēā prorsus figurā instructas, quam ad antecedentem delineavit b. Hedwig, microscopii compo-siti ope conspeximus. Primordialis tota albida sphaerico - paraboloidea clausa: setae minus densae quam in antecedentibus, initio conniventes deinde erectae, rigidae, longiusculae, pallidae. *Discus* non papillatus: *statura* mediocris: diameter 1 — 2 linearum: *altitudo* eadem fere. Varietas adest colore toto sordide luteo-ochrascente. Nascitur ad terram pingue, in stercoratis, inter sordes hortorum (*Jänkendorf*; *Diehse*; *Herrnhut*) Maio, Junio.

958. P. papillata.

Aurantio - rubella, minutule papillata. *Setae* longae, erectiusculae, subconcolores. In fine vaccino et equino (*Seer Allee* etc.) saepe copiosissime. Hyeme, vere.

959. P. cerina.

Color omnino cerinus: *discus* in nostris concolor fere. *Forma* passim subturbinata. Rarior ad ligna putria *Populi tremulae* (*Haide*) Aprili.

960. *P. corticalis.*

Cf. *Obs. mycoll.* I. 28. 112. Recens, dum humet, hemisphaerica est, patens, extus intusque e griseo rufescit: exsiccata clauditur inque colore in cinereo - albidum abit. Ad varios cortices frequens: perennis fere.

961. *P. granuliformis.*

Nivea, pusilla, valde hirta, sparsa vel aggregata: in series varias quandoque subdigesta. Etiam vigens ac humida formam servat regularem subglobosam, ore semipatulo connivente: extus et intus prorsus unicolor. Sicca sphaerica est totaque clausa. Nostra corticalis est aut lignaria, hinc inde (*Holzplätze; Moholzer Haide* etc.) non infrequens. Perennis.

T. VIII. 962. *P. albo-violascens NOBIS.*

- f. 4. *P. gregaria conferta ex hemisphaericō applanata sessilis orbicularis flexuosaque, intus caesia vel violascens, extus dense villoso-hirta candida.*

Rarius solitaria; plerumque valde congesta passim subconfluens. Junior clausa subglobosa: adulta patula disco plana, 1 — 2½ lin. lata; saepe monstrosa, margine valde flexuosa, *Pezizulas* minores (more aliarum non-nullarum) intus fovens etc. Color disci nunc glaucus, coerulescens, nunc aquose ac sordide violascens, Chocolatae dilutioris ad instar. Cupula rarius substipitata. Ad cortices rainosque vetustos exesos varios, *Ulmi*, *Vitis*, *Sambuci nigrae* etc. (*Lehmgruben; Jänkendorf*) non rara. Vere, autumno.

Tab. VII 963. *P. leucotricha NOBIS.*

- f. 5. *P. majuscula sessilis hemisphaericō-concava lactea, extus intricato-strigosa candida.*

Initio globosa clausa: dein hemisphaerica patens. Regularis; diameter 3 — 4 linearum. Color disci ex albo subglauecit. Setae strigosae longiusculae intri-

catae. Terrestrem semel legimus in umbris humidis (Haide) Sept.

964. P. coccinea.

Fungus omnium pulcherrimus, subuncialis, rarus in terris nostris, locis umbrosissimis nemorosis (Moholzer Haide) ad ramos dejectos varios ter quaterve inventus Aprili, Maio.

965. P. pitya.

α , *corticis*

$\beta\beta$, *epiphylla*

Var. α , in cortice trunci crescens iconi ac descriptioni Persoonianae exacte respondet. $\beta\beta$, ramulis tenuibus acibusque innata notis nonnullis discrepat. *Discus* in hâc primo vividissime aurantius ac subconcavus postea exflavescit ac prorsus explanatur, demum dilute flavus in centro umbilicum saepe acquirit: *diameter* inter 1—6—8 lineas, iino ultra, variat. *Stipes* valde brevis crassus, una cum exteriore cupulae facie lanâ molliissimâ densissimâ niveâ tandem subevanidâ obductus: saepe vix illus. Constanter nobis nonnisi in caudicibus, ramis acibusque languidis emortuisve *Pini piceae* dejectis (v. c. Haide; Eulenwald abunde, sylvam egregie exhilarans; Kämpfenberg; Arnsdorfer Berge; Herrnhut etc.) occurrit species praepulchra ac frequens. Primordia ejus sero Jain autumno obvia: sed vigoris tempus primum ver, inter ipsam nivem deliquescentem. Martio, Aprili.

966. P. pulchella.

α , *vulgaris*

$\beta\beta$, *flavo-coccinea*

Vulgaris est α , in ramis variis, inprinvis *quereinis*, ubique fere Martio, Aprili, Maio: rarer autumno. $\beta\beta$, tota sessilis, intus eleganter coccinea, extus amoene

sulphurea dense villosa, villo subpulverulento (junior clausa punctiformis dilutior) semel in cortice abietino dejecto (*hohe Linde*) inventa sparsa. Decembri.

967. *P. calycina.*

α , *communis*

$\beta\beta$, *intermedia*

Species media intercedit inter priorem et sequentem: propior illi colore, huic formâ: staturâ superat utrunque. Var. α , disco ochraceo — $\beta\beta$, (ad *P. virgineam transiens*) pallido distinguitur. Mixtae crescunt ambae ad ligna, cortices, trunco s quercinos, populneos etc. passim haud rarae (v. c. *Moholzer Haide*; *Eulenwald*; *Herrnhut*) vernales nobis: Aprili, Maio.

968. *P. virginea.*

α , *vulgaris*

β , *carpophila*

Var. α , in truncis, ramis, lignis nudis variis artefactis vel putrescentibus ubique pervulgata: perennis. Nec β , rara, non solum in pericarpiis fagineis siccis (*Eulenwald* copiose), verum et in lignorum frustis semiputribus hinc inde (*Moholzer Haide* etc.) — parvula, tenuis, ore clauso subobconica, villo conferto longiusculo connivente barbata. Vere, aestate.

969. *P. ciliaris.*

Ciliis longis, sparsis, plus minus patulis ab antecedente sufficienter differt. Cupula recens ac humida aperta. Folia incolit decidua exoleta varia, sed inprimis *quercina*, passim (*Seer Busch*; *Tränke*; etc.). Autumno, vere.

970. *P. patula.*

Subgregaria, minuta. Rara in regionibus nostris, unicâ tantum vice lecta in foliis *quercinis* putredine exesis (*Eulenwald*) exeunte Octobri.

971. P. fuscescens.

Cupula aëre sicco globosa clausa, humido hemisphaerica semipatula: extus praesertim circa oris marginem pilis badiis obsita. Foliis innascitur *fagineis* deciduis, item infrequens, bis terve (*Eulenwald; Herrnhut*) reperta Aprili, Maio.

972. P. sericea NOBIS.

Tab. III.

P. stipitata majuscula subgregaria cupularis, extus villo viridi circa marginem albicante sericeo-nitente adpresso tecta, intus ex ochreo ferruginea.

f. 7.

Species ex elegantissimis. Color initio totus unicolor, pulchre viridis, aeruginosus sive psittacinus, extus profundior subfuscescens: sed in adultis in ochraceo-ferrugineum, nonnunquam sordide olivascentem, intus mutatur, villorumque simul apices una cum cupulae margine introflexi exalbescunt, nitore quodam vel holosericeo insignes. *Stipes* brevis, firmus, crassus vel crassiusculus. *Cupula* hemisphaerico-concava semipatula, deum tota lians, 1—2—3 lineas lata. In truncis lignisque vetustis nudis duris (*fagineis?*) viredine longe lateque tinctis, locis sylvaticis umbrosis madidis (*Eulenwald* secus rivum) infrequens. Aestate et autumno.

973. P. villosa.

 α , *candida* β , *incarnata*

Var. α , satis frequens passim provenit ad caules herbarios siccios aut semiputres, folia decidua, stipites *Agaricorum* putrefactorum, *Isariae agaricinae* comes (v. c. *See*; *Thiemendorf*; *Moholzer Haide*; *Sohlander Berg*). Vere, aestate, autumno. β , nobis hactenus nonnisi in lignis deciduis putrescentibus passim (*Ullersdorf*; *Haidc*) visa, cupulis plerumque clausis: Martio, Aprili.

974. P. hyalina.

 α , *albida* $\beta\beta$, *candida*

Ab initio globosa subclausa: demum haud raro appalata marginata flexuosa; sordide albens α , candidissima $\beta\beta$: convenit utraque substantiam tenui humidam vitreopellucidam. α , in *lignis* putridis ubique fere vulgaris; perennis, hycine cellaris. $\beta\beta$, ad *folia* madida decidua in paludosis *sylvarum* (*Schöpswiesen*; *Haide*) frequens. Autumno, vere.

975. P. clandestina.

 α , *connivens* $\beta\beta$, *patula*

In α , *tomentum* cinereum laxe adhaeret fungillo ceteroquin subumbrino: *stipes* saepe dilutior sordide lutescens: *statua* variabilis. Frequens haec gregatim occupat caules, stipites, ramos humi jacentes siccis putridosve variis, v. c. *Solani tuberosi*, *Periclymeni*, *Rubi fruticosi* et *idaei* — rarius *folia* faginea dejecta (*Anstaltsgarten*; *Lehmgruben*; *Eulenwald*; *Cunnersdorf* etc.). Vere et aestate. Locis nativis iisdem passim inter rejectamenta hortorum aut in sylvaticis (v. c. *Sohlander Berg*) crescit $\beta\beta$, specie forsitan sejungenda: *cupulis* patulis planiusculis planisve discoideis intus albidis, extus cum *stipite* tomento villoso cinereo - umbrino obsitis. Aestate, autumno.

976. P. anomala.

 α , *vulgaris* β , *conglomerata* γ , *poriaeformis* δ , *socialis*

Vulgatissima ubique α , in *lignis* ramisque oinnis generis; nunc subglobosa, nunc turbinata: saepe valde soleniformis.

Exempla reliquis mixta quandoque occurunt monstrosa, maxima, admodum difformia. Colore variat sordide lutescente, cervino, ferrugineo, nigricante. Parciores adsunt β , γ , δ , (in δ , cupulae aliae cylindricae, aliae subsphaericæ) ad ramos dejectos etc. (*Lehmgruben; hohe Linde; Schöpswiesen; Moholzer Haide*). Autumno, hyeme, vere.

977. P. Rosæ.

Sæpe valde aggregata, totum truncum obducens, sicca corrugata ac difformis. Cupulae extus primo valde tomentosæ, tomento sordide spadicco — quales etiam describit b. Tode, quem tamen subiculi concoloris non meminisse omnino mirandum est. In *Rosâ caninâ* (Thiemendorf; Diehse) vulgaris: in *R. centifoliâ* rarer. Perennis.

978. P. porioides NOBIS.

Tab. VI.

f. 5.

P. tota nivea, cupulis hemisphaericis glabris dense congestis, margine sparsis, membranae tomentosae candidae margine byssinae passim fibrilloso - fimbriatae semi - immersis.

Cavendum, ne cum *Poriâ byssinâ* Schrad. spic. pag. 172. 173. tab. 3, i. confundatur, cuius iconi primo obtutu haud absimilis est: genuinam enim profecto sistit Pezizam. Cupulae minutæ, regularissimæ, eumorphae, carnosæ, exacte hemisphaericæ (nullo modo nec subtremellosæ nec applanatae, ut vel inde a *P. caesiâ* Synops.. p. 657. distare nostram palam sit) nitidulæ, albae, dein subpallentes: extus filis byssinis membranae communi passim affixa sunt, parte superiore plus minus prominente glabellâ. Membrana candidissima, tenuis, sed tamen firmiuscula: margo nunc subaequalis, nunc fimbriato - laciniatus. Legimus aliquoties speciem elegantulam raramque in corticibus lignisque abiegnis humi

jacentibus suffocatis semiputribus (*Moholzer Haide* passim) Junio, Septembri.

979. P. fuscā.

α , *vulgaris*

$\beta\beta$, *major*

Tomenti fusti *crusta* satis crassa, aliquot saepe uncias, imo spithamain et ultra, longa, raimum semicingens. Huic inspersae *cupulæ* cinereæ parvæ tenellæ hemisphaericae, filis saepe extus byssinis concoloribus parallelis longis undique tomento affixaæ. Ad ramos deciduos *alneos*, *populneos*, *coryleos* etc. in umbrosis vulgata. $\beta\beta$, *cupulis* triplo majoribus difformibus sublobatis, in humido nigrificantibus, parcior ad ligna putria *abiegnæ* (*Haide*). Utraque præsertim verna.

980. P. sanguinæa.

Densius laxiusve aggregata: modo tomento manifesto insidens, modo ligno sanguine quasi tincto inspersa, modo circa ipsam tantum radicem sanguinea. *Cupula* primordialis dilutior fuscella semipellucens, sanguine circumtincta. Ad ligna nuda fissa *populnea* etc. passim frequens. Perennis.

Tab. XI. 981. P. Lonicerae NOBIS.

f. 8. *P. minuta sparsa sessilis subbyssiseda subglobosa ex albo sensim fusco-nigra, ore connivente crenato.*

Primordialis tota alba: dein paullatim (et primo quidem circa marginem, basi diutius colorem servante) fuscescit: tandem tota fusco-nigra evadit, intus tamen dilutior persistens, humectataque colorem aquose fuscellum recuperans. *Cupula* extus in aliis hirtiuscula, hirsutie in tomentum basin cingens lignoque irrepens byssino-filamentosum delicatum niveum, dein pallens, deum obliteratum, descendente: in aliis paene laevis, vix ac ne vix quidem byssiseda. Sicca clausa est et glo-

bosa: humens ore semiaperto ventricoso - hemisphaerica. *Margo* constanter late et acqualiter crenatus. In caudicibus ramiisque siccis *Lonicerae Periclymeni* (*Anstalts-garten*) bis terve observata Aprili, Maio.

982. *P. amorphia.*

$\beta\beta$, *pruinata*

Nostra anne huc pertineat? dubii haereimus. *Substantia* dura, coriacea. *Cupulae* majusculae (2—4 linearum), orbiculares effusaeque, orbiculariter aut sublongitudinaliter aut indeterminate confluentes: primo sessiles apparent, extus tomento denso albido vestitae; deinde *stipitem* quemdam brevissimum crassiusculum sordide ochreum ostendunt, tomento illo jam fere toto evanido. *Discus* veluti per papillarum rudimenta colliculosus vel undulatus, *pruinâ* tenui cinereâ dense constratus est: quâ in fungo madefacto ablutâ color verus rufo-brunneus in conspectum illico venit. Totus fungorum gress *Corticium* quoddam rimoso-lacerum haud inepte acumulatur. Ad *Populi tremulae* cortices siccios vetustos (*Mayblumenbusch*) iteratis vicibus. Aprili.

o b s. Civium ambiguorum in genere locupletissimo haud exigua prostata cohors: e quibus memoratu digniores ad calcem Sectionum suarum enumerainus:

a. *P. rufiberbis.* *P. gregaria* sessilis, tomento spadiceo insidens, intus ex albido carnea, extus barbâ laete rufâ hirsuta. *Cupulae* concavo-planiusculae, subdifformes, subconfluentes: diameter lineae unius. In ligno duro huini jacente (*Mayblumenbusch*) Martio.

b. *P. rufo-spadicea.* *P. extus hirta*, sordide rufo-spadicea, intus fuliginoso-nigricans; stipite sursum in crassato sublaevoso, cupulâ turbinatâ margine inflexâ. Majuscula: 4 lin. fere longa, 2 superne lata. Ad trun- cum abiegnum (*Haide*) rarissima. Exeunte Septembri.

c. *P. acuum.* P. minutissima stipitata extus hirtiuscula alba, dein sanguinea; cupula planiuscula (parum concavâ). Sparsa vel subconferta. Ad tactum cruentari videtur. *Stipes* tenuis, varius, in plurimis satis longus. Ad acûs pineas in paludosissimis (*hohe Linde*) Aprili.

d. *P. virescens.* P. minutissima sessilis regularis hemisphaerica viridula, extus furfuraceo - villulosa. Subgregaria in ligno putrescente (*hohe Linde*). Exeunte Augusto.

b) *G l a b r a e.*

aa) *S t i p i t a t a e.*

983. *P. bolaris.*

Variat staturâ, ac longitudine stipitis, modo modici, modo brevis, modo vix ullius. *Cupula* semiglobosa fere, margine plerunque integra, extus cum stipite nonnumquam pubescens aut subvillosa. Ad ramos deciduos siccos arborum frondosarum, *Coryli*, *Abii* etc. passim frequens (v. c. *Lehmgruben*; *Ullersdorf*; *Schöpswiesen*; *Moholzer Haide*) Oct. Nov. Dec.

Tab. II. 984. *P. elatina* NOBIS.

f. 3. *P. stipitata firma viridis extus nigro - striata, stipite crasso mediocri in cupulam concavam intumescente, margine lato inflexo.*

Affinis omnino antecedenti: attamen colore, loco, tempore affatum discrepare visa. Obconica, firma, crassiuscula: 2—3 lin. alta, 3—4 lata. Extus subparallele nigro - striata, subfibrillosa vel venoso - pilosa, margine interdum subserrata. Initio praesertim intus fusco-virens: dein tota viridis: disco demum explanato sordide lutescens vel olivascens. *Stipes* crassus vel crassiusculus, nonnumquam sublongus, ut fungus altior tuin

sit quam latior. Ad ramos emortuos humi jacentes *Pini piceae*, nec alias lucusque, satis frequens (*Eulenwald*). Martio, Aprili, Maio.

985. P. Buccina.

Color in junioribus flavus, in adultis saturate aureus. *Stipes* profunde ac parallele striatus, immo in speciminiibus nonnullis subundulatim sulcato-costatus. *Cupulae* etiam basis interior quandoque striato-plicata. *Situs* subcaespitosus: exempla 2—3 haud raro basi connata. *Ligna Pinorum* passim (*Moholzer Haide; Eulenwald*) incusat species pulchra et rariuscula: vere, aestate, autumnino.

986. P. fructigena.

α , communis

β , fungoidaster

Variat α , colore albido, luteo, rufescente — pro aetatis umbrarumque, quibus fruitur, gradationibus. *Stipes* nonnumquam basi obscurior. Nunc in glandibus quercinis, nunc ad virgulta ramosque locis humidis projectos (*faule Brücken; hohe Linde; Schöpswiesen; Tränke etc.*) haud infrequens: vere et autumnino. β , quae mera nobis hujus varietas videtur, rarer occurrit (v. c. *Polsbruch*) vere et aestate.

987. P. serotina.

$\beta\beta$, verna

Gregaria conferta, *cupula* convexo-plana. Hisce notis ac tempore locoque natali discrepat a var. *Persooniana*: reliqua convenient. *Stipes* in individuis trecentis et ultra, quae examinavimus, constanter praesens, brevis vel mediocris (2—3 lin. plerunque longus), firmus, crassiusculus, concolor. *Cupula* item constanter convexo-plana, in adultis aequa ac junioribus, 2—4 lin. lata. Inde a *P. citrinā* et *lenticulari* affatim differre eam lique-

bat. Nascitur in umbrosissimis uidis (saepe in ipsâ paene aquâ) ad folia ramulosque putridos dejectos, rarius terrestris in semitis declivibus (*Moholzer Haide; Hungersnoth; Cunnersdorf*) anno altero abundans, altero parca subsparsa. Maio, Junio, Julio.

988. *P. nigripes.*

α , *sylvatica*

$\beta\beta$, *cellaris*

Var. α , nitidula regularis concava dilute pallens, non tantum in truncis semiputribus *abietinis* corticalis gregaria aut subsparsa occurrit, sed et epiphylla in foliis deciduis putridis exesis *Pseudoplatani* etc. (*Moholzer Haide passimi*) autumno et praeprimis vere. $\beta\beta$, distans cupulâ fere planâ subdiformi sordide lutescente, semel ad ligna putridissima cellaris inventa Januario.

Tab. III. 989. *P. Urceolus nobis.*

- f. 4. *P. stipitata parva, extus brunnea nigro - striatu, intus fuligineo - nigricans, stipite brevi incrassato, ore contracto erecto.*

Urceoli formâ insignis, lin. 1 — $1\frac{1}{2}$ magna. Substantia sicca, duriuscula, carnosò - subsuberosa vel subcoriacea. Fungillus extus brunneo - spadicens, striis regularibus obscurioribus pictus, laevis vel tantillum fibrillosus: intus fere niger, in nonnullis veluti granulosus. Forma adinodum regularis, elegans, initio ore clauso pyriformis, dein margine aperturae semipatulae orbiculatae erecto (*Tulostomatis* aut *Lycoperdi* rupti quadantenus ad instar) urceolaris. Cupula primo subglobosa, dein obovata vel obconica. Unicâ vice hanc legimus in ranulis *alneis* emortuis decorticatis siccis, et quideam fungo? cuidam effuso crustoso fusco subhysteriodi sparsim insidentem (*faule Brücken*). Ineunte Aprili.

990. P. laciniata NOBIS.

Tab. VII

P. stipitata parva, cupula hemisphaericā subventricosā semipatulā margine stellatim laciniatā intus pallidā, extus umbrinā: stipite brevi fimo fusco.

Est e maxime notabilibus. *Cupula* 1—3 lin. lata, extus (sub lente augentiore) venis subtilissimis umbrino-fuscellis arcte eleganterque reticulata vel areolata. *Laciniæ marginis* 4—8, subaequales, acutulae vel obtusiusculæ. *Stipes* $\frac{1}{2}$ —1 lin. longus, saepe subincurvus. Totus deinde fungus patulus *Didermatis stellaris* peridiūm exterius reflexum non male refert: per exsiccationem in formam subglobosam, laciniis introvolutis, transiens nigrascit: aquâ recreatus figuram pristinam resumit. In foliis loco humente dejectis putredine subconsuntis *Salicis Capreae* semel sparsam invenimus speciem raram, et laete quidem fructificantem, fumo semineo crebro avolante (*Moholzer Haide*). Primo Junio.

991. P. radiata.

Fungillus perquam elegans et distinctus in stipitibus siccisculis dejectis aliquoties (*Ullersdorf; Sohlander Berg*) gregarius repertus. Augusto et seqq.

992. P. cyathoidea.

α , *communis*

$\gamma\gamma$, *violascens*

Stipes longitudine variat. *Cupula* primum cyathoidea, dein planiuscula orbicularis subdiscoidea marginata, qualen pinxit b. *Hedwig*. Frequens occurrit in ramis vestitis siccis herbarum fruticumque, *Rubi fruticosi* etc. rarius in foliis semiputribus deciduis. Autumno et vere. Var. $\gamma\gamma$, formâ conveniens, sed colore toto amoene violascente distincta, bis vel ter in foliis *fagineis* madidis seclus rivum (*Eulenwald*) reperta. Autumnalis.

993. *P. lutescens.*

Media quasi inter praecedentein et *P. citrinam*. Incolit ramos abietinos aliosque dejectos hinc inde (v. c. *Hüchenwiese*; *Lehmgruben*; *Ilorke*). Augusto, Septembri.

994. *P. aeruginosa.*

Discus saepe albidus. Totus fungus exoletus *colorem* quandoque sordide ochraceum assumit. Praeamat in regionibus nostris ligna putredine emollita *betulina*, quae aerugine longe lateque infecta in sylvis udis umbrosis vulgaris incolit (*Moholzer Haide*; *Schöpswiesen* etc.). Aestate, autumno.

995. *P. citrina.*

α , *citrina*

$\beta\beta$, *albida*

Statura varia. Pervulgata ubique in sylvaticis humidis truncos ramosque dejectos arborum frondosarum occupat α , vere et praesertim autumno. Iisdem locis ad ligna semiputria passim (*hohe Linde*; *Jankendorf*; *Ullendorf*) nascitur $\beta\beta$, colore tantum diversa. Autunnalis.

996. *P. pallescens.*

Color sordide pallescens aut lutescens, qualem fere exprimit icon *Hoffmanniana*. Quoad formam media haec est inter affines *P. citrinam* et *lutescentem*. Rarior nobis, nec nisi in glandibus quercinis dejectis (*Tränke*) hactenus lecta. Septembri.

997. *P. faginea.*

Diameter $\frac{1}{2}$ — 1 lineae. Ad pericarpia *Fagi* vetusta uda semiputria projecta (*Eulenwald*; *Löbauer Berg*) passim. Autumno.

998. *P. herbarum.*

Nimis cognata priori. *Forma* fere congruit cum sequente: sed paullo minor est, unicolor albida. Ad stipes dejectos, ramos *Rubi* etc. rarius ad ligna pinea

(*Lehmgruben; Haide etc.*), satis frequens. Aestate, autumno.

bb) Sessiles.

999. *P. lenticularis.*

Nitida species. Ad trunco duriores, ligna ligone fissa etc. in nemorosis unibrosis (v. c. *Haide; Schöpswiesen*) passim. Sept. et seqq.

1000. *P. xanthomela.*

$\beta\beta$, *epixyla*

Differit var. nostra ab α , *disco* inaequali flexuoso subundulato (quod tamen forsitan non nisi a ligno subjacente oriri putandum), *margine* integro nec serrato, locoque natali. Legimus enim fungillum rarissimum in ligni semiputridi superficie lacunosa olim serrâ truncatâ (*Fuchsteine*). Exeunte Martio.

1001. *P. leucoloma.*

β , *major*

$\gamma\gamma$, *muscigena*

Nostra β , aurantio - coccinea potius est quam miniata, 2 — 4 rarius ad 6 lin. lata, vel tota sessilis, vel stipite instructa brevissimo crasso albidulo terrae immerso: praeter marginem pilis subtilibus niveis lacinulatum subtus etiam quandoque squamulis ejusdem coloris parvis ac plus minus obsoletis adspersa. Vulgaris haec nascitur epigaea inter *Polytricha* in ericetis arenosis humidiusculis apricis, ubique fere. Autumno praesertim serotino: Oct. Nov. Accedit huc $\gamma\gamma$, major, *stipite* crasso longo albente, (semunciam fere lata et alta), *cupula* hemisphaerico - concavâ: in reliquis congruens cum β . Ex ipsis *Polytrichorum* majorum axillis procrescit haec var. locis paludosis (v. c. *Polsbruch*) minns frequens. Junio et seqq.

Tab. II. 1002. P. melaloma NOBIS.

f. 5. *P. parva sessilis conferta concava demum planiuscula, sordide aurantia; margine pilis subtilissimis fasciculatis atris undique obsito.*

Diameter 1—2 linearum. Formā nunc gaudet regulari orbiculari, nunc plus minus dilormi, margine varie flexuoso. Subtus modo prorsus laevis est, modo pilis item atris, sed sparsis et obsoletis, hirtiuscula: qui in margine constantes, conferti, fasciculares, brevissimi, cingulo discum circumdant nigro, quo vel ipso quantum distet haec a praecedente, vix opus est, ut dsertis verbis moneamus. Stipes numquam ullus. Situs rarius subsparsus: plerumque arcte congestus, caespitulūs saepe longe lateque effusis, carbonaria paene tota obducentibus, interdum materie alba (byssō forsitan quādam) veluti calce vestitis. In carbonariis sylvaticis vetustis passim (v. c. Quizdorfer Busch; Polsbruch; Tränke) frequens. Vere, aestate, praeprimis autumno.

T. VIII. 1003. P. sanguinolenta NOBIS.

f. 7. *P. sessilis minuta glabella depresso - hemisphaerica ochroleuca vel dilute ochracea, ad tactum cruentata.*

Sparsa gregariaque, intacta tota unicolor straminea aut pallide ochrea: at laesa sanguine illico emisso maculis persistentibus rubellis pingitur. *Latitudo* lineae vix unius. Ligna varia humida incolit: lecta v. c. in asserculis pineis cellaribus (*Anstaltskeller*) inque ramis *alucis* aut *coryleis* ad terram udain projectis (*Schöpswiesen*). Septembri et seqq.

1004. P. convexula.

Ob fragilitatem margine passim incisa. Rara in terris nostris species: hactenus unicā tantum vice epigaea reperta ad oram sylvae (*Herrmanns Felder*). Medio Aprili.

1005. P. lurida.

Recens ac humida disco albido - caesia vel incana, *margine subtusque ex ochreo fuscescens* per lentem quasi granulosa vel farinosa, nonnumquam obsolete et vage crenata: sicca pro more specierum multarum corrugatur et e fusco nigricat tota. Subgregaria, subgregato-seriata, acūs *Pini sylvestris* et *Strobi* dejectas einortuas humidiusculas passim (v. c. *Lehmgruben*; *Monplaisir*) occupat Aprili, Maio.

1006. P. rufa.

α , *epixyla*

β , *epigaea*

α , *cupulâ* planâ, etiam subdepressâ, quandoque substipitata, in *ligno* nostro pineo passim. β , ad terram humentem parcior (*Anstaltshof*; *Polsbruch*). Utraque aestiva et autunmalis.

1007. P. granulosa.

α , *communis*

$\beta\beta$, *leporum*

Var. α , ab initio concava, deinceps plana: extus subcinereo - granulosa, intus laete rubra — abunde ubique fere finum *vaccinum* occupat, rarius solo nudo pinguiori (e. g. *Heinrichsruh*) innascitur. $\beta\beta$, opacius rubra, sordide purpurascens, substipitata, persistenter concava, subtus rugosa at vix granulosa — in stercore *leporino* hinc inde (v. c. *Haide*; *Thiemendorf*) crescit. Utraque apprime autumno: at et hyeme, vere.

1008. P. confluens.

Variat colore aurantio ac laete luteo: *formâ convexiusculâ*, planâ, subconcavâ. *Stipes* vel prorsus nullus, vel minimus. *Tomentum* albidum non semper praesens. Abundantissima saepe *carbonaria* in primis recentia (v. c. *Badeweg*; *Tränke*) infestat: minores nidos in *truncis*

adustis hinc illinc, praesertim quercinis (*Mayblumenbusch; Edelknabe*) efformat. Autumno, hyeme.

v 1009. P. diluta.

cinella somm γγ, fungorum

chus 11. / 12 Glabra sparsa roseo - rubella, cupulis substipitatis tenacibus minutis concavis subdiformibus. Huc omnino in N Jersey accensenda videtur. Rarior, semel hactenus observata in hymenio vetusto *Boleti sistotremoidis* nostri (Haide).
Sub finem Septembri.

Tab. XII 1010. P. Pteridis NOBIS.

- f. 7. *P. sparsa gregariaque sessilis minutissima cupularis subdiformis, intus sordide lutescens, extus subgranulosa opacior olivascens, margine laxe crenato.*

Cum *PP. dentata*, *Lonicerae*, *Oederi*, *lurida* — praeter alias notas vel ipsius coloris causâ conjungi nequit. Margo grosse crenatus vel dentatus, in quo quandoque paene laciniatus. Substantia molliuscula: fungillus siccus subcontractus est et obscurior, sed non prorsus clausus. Frequentem invenimus aëre pluvio ad stipites humidos semiputres *Pteridis Aquilinae* (*verlorne Wässer*). Medio Maio.

Tab. X. 1011. P. virens NOBIS.

- f. 10. *P. sparsa vel subgregaria crustae sordide virescenti insidens sessilis minutissima glabella albida vel subcarnea, margine integerrimo.*

Ad *P. dentatam* adscripsisseimus, ni glabrities venuisset et in margine integerrimus constantissime observatus. A *Verrucariis* renovetur substantia carnosâ in statu humido pellucidâ subtumidulâ etc. Cupulae tenerae, concavae, regulares, eumorphae; recentes vel huinectatae tantillum carneae aut dilutissime vinosa, siccae fere albae. Crusta exsiccata pallescit: aquâ restituta viorem pristinum recuperat. Amat cavernulas ligni abiegni pi-

neique carie jamjam destruendi, quas in sylvis opacis paludososis (v. c. *Moholzer Haide*) minime rara incolit, maculis satis late effusis. Praesertim vere.

1012. *P. umbonata.*

α , *epixyla*

$\beta\beta$, *epiphylla*

Var. α , nostra constanter quidem ad fructus induratos ligneos (*pineos*, *alneos*, *fagineos*) locis umbrosis humen-tibus (v. c. *Lehmgruben*; *Haide*; *Eulenbach*) dejectos crescit: sed ceteroquin cum *Persoonianâ* adeo congruit, ut ne varietatis quidem loco ab eâ separanda videatur. Initio tota subgelatinosa mollis dilute caesia, exacte doliformis: dein applanatur firuiorque fit, disco plerumque plus minus umbonato: deinde saepe magis pezizae-formis evadit. Passim argenteo pruinata micore: aliâ vice in colore dilute vinosum subvergens. Var. $\beta\beta$, oco discrepat et colore (toto cinereo - fuliginoso): formâ consona: in foliis putridis deciduis (*Haide*) rario. Aestate, autumno.

1013. *P. epiphylla.*

Notabile haec species praebet exemplum *stipitis* pro loci natalis diversâ ratione variabilis, in Pezizis compluribus observandi. Fungillus nimirum expeditus sessilis est aut basi brevissimâ nigrescente instructus: at suffocatus *stipitis* brevioris longiorisve ope altiora lucemque petere solet. In foliis semiputribus variis (e. c. *Schöpswiesen*; *Küchenwiese*; *Polsbruch*) abunde. Autumno: frequentior vere.

1014. *P. betulina NOBIS.*

Tab. XII

P. sparsa sessilis minutissima epiphylla glabella orbicula-ris convexa, dein *cupularis*, e pallido demum nigricans.

f. 5.

Sphaeriolis forsitan adscribenda: a *S. punctiformi* tam-en vel ipso colore satis diversa: primo pallens aut

dilute flava sensim e fusco nigrescit. Adulta formam constanter pezizoideam in aquâ etiam subtinens servat. In foliis deciduis vetustis *betulinis* passim (v. c. *Haide*; *Schöpswiesen*; *See*) frequens. Aprili, Maio.

T. VIII. 1015. P. *Verrucaria nobis*.

- f. 6. *P. sparsa sessilis minuta epiphylla hemisphaerica vel sub-diffiformis, extus et margine hirtiuscula candida; disco plano - convexiusculo atro.*

Primordialis clausa bombycina nivea tota: dein *discus* in conspectum venit dilute virens, demum ex olivaceo atrescens: hirsutie simul paullatim evanescente. *Diameter* $\frac{1}{2}$ — 1 lineae. Ad *Myrothecia Tode* pertinere videtur: *discus* enim receptaculum sebinale est initio lento-viscidum, postea induratum. *Verrucariam* primus adspectus suaderet: verum praeter villositatem juniorum locus etiam ipse natalis obstat, crustae vel possibilitatem excludens. Etenim in foliis exesissimis subconfectis *cucumerinis* (*Heinrichsruh*; *Gerstmann*) frequenter invenimus Augusto.

1016. P. *atrata*.

Extus nonnunquam rugulosa. Nascitur ad ligna cariosa, stipulas putridas hinc inde (v. c. *Moholzer Haide*; *Cundersdorf*). Vere, aestate.

1017. P. *compressa*.

Sparsa gregariaque, haud raro conferta. Humida recensque orbicularis, extus praesertim distincte rufescens, disco planiusculo obscuriore: sicca quoque luci obversa micorem quemdam rufum ostendit, plus minus ceterum compressa. In lignis siccis duris, etiam cariosis, arborum frondosarum passim (*Haide* etc.) frequens: vernalis item et aestivalis.

OBS. Pertinent hanc porro:

a. *P. triangulo-dentata*. *P. sessilis* glabra cupu-

laeformis albida; margine dentibus magnis triangularibus coronato. — Lin. 1 fere lata et alta. Dolendum, speciei memorabilis specimen nonnisi unicum, nec id satis perfectum, inventum fuisse: in fructu *alneo* vetusto semiputri (*Büttnerwiese*). Exeunte Junio.

b. *P. subteres*. *P. sessilis* glabra parva subcylindrica gregaria, extus ex albido glauca subfuliginosa; disco plano-depresso laete luteo. *Forma* fere *P. umbrinatae*: ita et *statura*. In ligno pineo putrido (*Moholzer Ziegelscheune*). Sub finein Augusti.

c. *P. Arenula*. *P. glabra* sessilis minutissima subglobosa sparsa, intus albida, extus subfuliginosa. Huic mens quoque paene tota clausa, arenae granulo simillima. In fronde *Pteridis* putri (*verlornes Wässer*). Medio Maio.

d. *P. Crataegi*. *P. glabra* subimmersa membranacea flaccida anomale subcupularis, disco rubello, margine inaequaliter laciniato sordide vidente. Minuta, notabilis, sed in aetate senili tantum (ut videtur) inventa: in *Oxyacanthae* ligno nudo pluviosis macerato (*Thiemendorf*) primo Maio.

D. C O R I A C E A E.

1018. *P. leucomela*.

Cupulae mox concavae, mox planiusculae: extus quasi pulverulentae. Lignis truncisque arborum frondosarum caesis nudis insidente passim (v. c. *Schöpswiesen*; *Mayblumenbusch*; *Jänkendorf*) haud raram invenimus Martio, Aprili.

1019. *P. Patellaria*.

Sicca rugulosa ac subdiffinis: humectata figuram patellae *Lichenisve scutellae* regularem resunit. Ligna sicca *quercina*, *tiliacea* aliaque dura frequens hinc inde occupat, grege saepe denso. Autumno, hyeme, vere.

1020. P. Hysterium.

Fallacissima *Hysterii* speciem mentitur in statu sicco, atra, subnitida, duram simulans substantiam: sed aqua refecta mollitatem illico prodit. Ceterum sparsa vel passim subcoacervata, rarius orbicularis oreque rotundo hians, plerumque oblonga flexuose curvata rimose dehiscentia: margo nunc integer, nunc denticulatus. *Verrucariis* sterilibus fertilibusve in caudice *Quercus*, *Tiliae*, *Salicis albae* parasiticis innascitur hinc inde (Reichenbach; Jänkendorf; Gunnersdorf etc.). Autumno, vere.

1021. P. Abietis.

α , truncigena

$\beta\beta$, strobilina

Var. α , junior tota viridis est: adulta ex olivaceo subnigrescit, intus dilutior, satis regularis, rotundata, vix rugosa: sicca paene nigra fit, plus minus corrugatur ac comprimitur. Ad ramos siccos pineos nobis passim (v. c. Ödernitz; Schäferey) obvia autumno et vere. Var. $\beta\beta$, subsparsa substipitata e badio nigricans (individuis aliis sessilibus, aliis inter squamas coni protrusis brevius longiusve stipitatis), reliquis characteribus cum α , congrua, ad strobilos abietinos rarer, semel hucusque reperta (*Herrnhut*) Aprili.

1022. P. Pyri.

Pulchellam speciem unicâ tantum vice arcte caespitosam in cortice item *Mali* sicco (*Brüdergarten*) habuimus: medio Aprili.

T. VIII. 1023. P. pulveracea NOBIS.

- f. 2. *P. parva gregaria dura basi nigrâ stipitata turbinata, pulvere cinereo dense obtecta, cupulâ subglobosâ.*

Satis superque formâ, stipite, situ differt ab antecedente. In greges satis longos latosque effunditur, at in caespites non colligitur. *Stipes* validus, sursum in-

crassatus, deorsum (nonnumquam totus) niger, cupulâ longior. *Cupula* dense pulverulenta, recens semipatula regularis, exsiccata clausa flexuosa. Magnitudo totius fungilli fere lineae unius. In cortice *betulino* sicco bis (*Trebesser Wald; Schöpswiesen*) obvius nobis fuit. Octobre, Maio.

1024. *P. populnea.*

Exemplaria nostra descriptioni iconique a cl. Roth datae (*Annal. bot. l. c.*) exacte aggrua sunt. Rariolein nobis speciem in trunco *Populi tremulae* dejecto (*Mayblumenbusch*) invenimus medio Aprili.

1025. *P. furfuracea.*

$\beta\beta$, *caespitosa*

Subseimuncialis, arcte caespitosa: inde polymorpha difformis. *Color.* extus e griseo terreus, in fungo humectato fuscescens, furfure dilutiore satis dense conspersus: intus e fusco nigricans. *Margo* latus, pulvinatus, involutus. *Substantia* membranaceo - coriacea. Infrequens: semel hactenus ad ramos alneos (*Küchenwiese*). Exeunte Decembri.

1026. *P. farinacea.*

Sessilis vel substipitata, e badio aut fusco nigrescens, extus hirto - pulverulenta. Ad ramos *Pini sylvestris* emortuos dejectos humidos siccosve non infrequens (v. c. *Coseler Dämme; hohe Linde*). Autumno, hyeme, vere.

1027. *P. Ledi NOBIS.*

Tab. X.

P. sparsa gregariaque sessilis e globoso hemisphaerica regularis extus cum micore viridi fusco - nigra rugosa pulvere compacto tecta, ore crenato: intus dilutior fuliginea.

Elegantula, ore praesertim pulchre viridi - micante. *Forma* regularis, primo margine connivente globosa

f. 7.

subventricosa, dein patentior hemisphaerica. *Statura* pusilla, semilineae fere: *color* paullatim fit opacior. *Substantia* dura, coriacea, sicca. In nonnullis intra *cupulas* fila quaedam alba parca farinosa observavimus: an casu istuc delata? an fungillus noster ad *Vermicularias Todcanas* accedere censendus? A *P. farinacea* facile distinguitur margine distincte et aequaliter crenato, formae regularitate, viroris mixturâ. Crescit in ligno exorticato *Ledi*, rarius in cortice ipso, infrequens (*faule Brücken*) Maio.

1028. *P. ribesia*.

α , *Ribis rubri*

$\beta\beta$, *Ribis nigri*

Var. α , primo turbinata clausa: demum in discum scutellarein explanata. $\beta\beta$, duplo major, exacte obconica, initio *velo* tomentoso - hirto badio (colore *Coffeae* fabarum ustorum), dein centro rupto fatiscente, obvoluta: cf. genera *Todeana* (*Tympanis* et *Myrothecium* illi dicta). Var. utraque ad ramos emortuos fruticis sui passim frequens (*Monplaisir*; *Jänkendorf*; *Diehse*; *Herrnhut*). Autumno, vere.

1029. *P. pinastri*.

α , *sparsa*

$\beta\beta$, *fasciculata*

$\gamma\gamma$, *ramosa*

In α , sparsâ vel subgregariâ *stipes* intra epidermidis frustula squamasve saepe delitescit, brevis, crassiusculus: *cupula* nunc aequalis, nunc minus magisve flexuosa. — Frequens haec provenit ad ramos emortuos, praesertim juniores tenuiores, *abietinos pineosque* (v. c. *Basalthügel*; *Lehmgruben*; *Hasensteg*; *Haide*) hyeme et vere. $\beta\beta$, erumpens, arcte fasciculata, subiculo obsoleto concolori insidens, in ramis dejectis vetustis *Pini piceae*

(*Moholzer Haide* copiose) occurrit vernalis. Var. $\gamma\gamma$, monstrosa, difformis, stipite longo crasso subflexuoso in ramos 2 — 5 cupuliferos diviso, frequens inventa in interiore paginâ corticis *abiegni exoleti*, in casae hortensis tegumentum inservientis (*Monplaisir*). Julio.

1030. P. prunastri.

α , *concolor*

$\beta\beta$, *discolor*

Colore excepto congruunt varr. *ainbae*: sed α , extus intusque unicolor nigra est; $\beta\beta$, disco ac margine itein nigris exceptis, e luteo olivascit. Utraque ad caudices ramosve vetustos sicclos *Pruni domesticae* (v. c. Nisky; *Reingersdorf*). Autumno, vere.

1031. P. Cerasi.

$\beta\beta$, *Padi*

Eruipens sparsa caespitosaque coriacea nigra, subitus sordide ferruginea. Primordialis sese *Sphaeriam* quandam conicam umbilicatam ferrugineam simulat: dein in *Pezizae* ferrugineo-mARGINatae formam explanatur. Saepe solitaria, extus veluti pulverulenta. Unicâ haec vice inventa in arbustis emortuis fragillimis *Pruni Padi* frequens, in sylvis opacis paludososis (*Moholzer Haide*). Medio Aprili.

1032. P. carpinea.

Bis invenimus fungum nobis rarum: in *Carpino* (*Anstaltsgarten*) cupulis convexis clausis, Aprili — inque *Fago excelsâ* emortuâ (*Arnsdorfer Berge*) disco plano aperto, medio Octobri.

1033. P. Conoplea NOBIS.

Tab. XI.

f. 5.

P. sparsa gregariaque sessilis minutula orbicularis applicata vix marginata rubra, pulvere fusco undique obruta.

Fungillus prorsus eccentricus, cum nullo hactenus nobis noto comparabilis. Primo adspectu meros

pulveris profunde tabacini seu fusti acervos ostendens *Conopleae* speciem mentitur: at his facile abstersis *discus* in conspectum venit pezizoideus planissimus, margine genuino prominente vix instructus, exacte circulatis, vivide ruber, sanguineus fere. *Situs* nunc sparsus, nunc arcte congestus, caespitulis maculae rubellae interduin insidentibus. Huic generi tantisper, deficiente loco praestantiore, adscriptissimus speciem ad culmos foliaque *Zeae Mays* semiputria in sterquiliniis etc. miniime raram. Oct. Nov.

OBS. Species Sectionis hujus etiamnum chaoticae haud paucas ad alia genera cum nota jamdudum constituta, tum in posterum creanda, transmigraturas certo omnime auguramur.

E. S T I C T I D E S.

1034. P. S. radiata.

Nomen triviale mutandum ob N. 991. Exempla saepe vernalia vidimus *gelatinâ*, nunc fluxili, nunc in glebam ceream coagulatâ, viridi-fuscellâ luculente farcta: alia eandem evomuerant juxta ora eorum aperta jacentein, jam exalbidau, mox subglobosam, mox difformem crasse cirrhosam. Num itaque, praeeunte b. *Tode*, vere *sphaerobola* habenda? num *Naemasporis* propior? E *Pezizârum* certe genere exulabit. Ad ligna sicca *Viburni Opuli*, *Salicu*m etc. passim frequens. Autumno et praesertim vere.

F. S O L E N I A E.

1035. P. S. incana.

$\beta\beta$, *candida*

$\gamma\gamma$, *dicolor*

Formâ congruit $\beta\beta$, nostra cum α , unde huc tantisper.

apposita fuit: sed quum ceteris notis omnibus differre videatur, speciem propriam si quis maluerit, parum recusaturi sumus. Majuscula est, 1—3 lineas alta, in greges longos latosque dense pleruinque confertos ad uncias complures varie effusa, elegans, candidissima, deum subpallens, glabra, rarius tantillum tomentosa, loco natali laxiuscule affixa, submobilis. Fungilli primordiales, ad marginem agininis subsparsi, exacte sunt annuliformes: inde paullatim procrescent in formam elongataim, e cylindrico sursum subincrassatam, ore connivente subobconicam. Frequens ubique fere in sylvis opacis humidis innascitur lignis corticibusque putribus *betulinis*, *abietinis* etc. perennis. Var. $\gamma\gamma$, distincta *basi* sordide pallente aut ochraceâ, *formâ* subcompressâ, *situ* fasciculari — semel frequens lecta in ponticulo putri (*Cunnersdorf*) Nov.

1036. P. S. ochracea.

$\beta\beta$, laevis

Sparsa laevis ochrea, ore dilutiore. Nostra a *P. anomala* certissime diversa. Primo obtutu insectuli chrysalidem mentitur: sed frustra. Forma incrementique historia eadem fere ac praecedenti. Infrequens ad ligna putrida (*Moholzer Haide*; *Eulenwald*). Autumno, vere.

56. A S C O B O L U S.

1037. A. lignatilis NOBIS.

Tab. VI.

f. 6.

A. major epixylus stipitatus gregarius e sordide luteo subvirens externe albido-furfuraceus, stipite breviusculo crassiusculo in cupulam planam marginatam dilatato.

Furfure congruit cum sequente, aliquatenus et colore: sed differt stipite, formâ, staturâ majore, loco. *Stipes* $1\frac{1}{2}$ —2 lin. fere longus et crassus, in sexcentis exemplis constantissimus, obconicus, sursum sensim di-

latatus in *cupulam* planam vel concaviusculam, 4 — 6 lin. latam, *theculis* creberriinis more generis prominentibus nigro - punctatam, marginem versus attenuatain. *Theculae* istae maturaæ ad tactum diruptae *sporulas* suas vi elasticâ vehementer fumi ad instar projaculantes laticeam siuul fundunt, quo discus irrigatus digito ablato mox cernitur. *Substantia* carnosa: color constans. Ingentia ac frequentia speciei notabilis agmina vidimus in lignis pineis fabrefactis subterraneis (aquâ cloacinâ aliquamdiu male inquinatis, ac inde restaurationis in gratiam effossis) aquaeductuum (*Anstalshof*). Ineunte Novembri.

1038. A. furfuraceus.

Staturâ ludit et *colore*. Pervulgata species in fimo vaccino pratensi sylvaticoque, per omne anni tempus: rarioꝝ incolit merdam humanam, aestate.

1039. A. carneus.

Praeclare distincta species: disciformis convexo - plana vel prorsus applanata, glabra, dilute vinosa sive carnea, *margine* vix ullo, *thecis* copiosis prominulis e generis more nigris. Pulchella, semipellucens, minuta, semiliueam fere lata. Nonnisi unâ vice reperta fuit in fineto hortensi (*Herrnhutii*), aggregata. Primo Junio.

1040. A. glaber.

Exsiccatus totus nigrescit. In stercore vaccino locis umbrosis jacente (v. c. *Quizdorfer Busch*) nec ipse infrequens esse videtur: verum ob pusillitatem coloremque loco natali subconformem aegrius eruitur. Viget praeprimis autumno.

57. H E L O T I U M.

A. C A R N O S A.

T. VIII. 1041. H. radicatum NOBIS.

f. 5. *H. radicatum*, *volvâ* nivedâ primo involucratum, stipite

*simplice ramoso que crasso subrugoso albo-tomentoso,
capitulis subrotundis planiusculis aureis.*

Fungus praepulcher ambigit inter *Pezizae Helotiique* genus: propior illi capituli subtus non excavati formâ, huic ramositate ac habitu. Accedit quadantenus ad *Tuberularias Todeanas volvatam* et *praesertim sulcatam*: ab utrâque tamen diversus. *Substantia* stipitis firma, subcoriacea — capituli carnosa. *Statura* majuscula, 4—6 linearum fere: capituli *diameter* variat inter 1 et 4 lineas. Fungus infantilis *involucro* candido lanato totus obductus est; quod in pileo paullo post in frustula varia quasi farinacea dilapsum fatiscit ac totum dein evanescit — subtus vero inque stipe longe diutius persistens nonnisi consenescente fungo adeo oblitteratur, ut color nativus sordide pallens transpareat. *Stipes* rectus, obliquus, subincurvus — nunc satis aequalis subteres, nunc varie difformis, compressus, rugosus, ino sulcatus etc.: in ramos plerumque binos ternosve divisus: deorsum *radicis* ad instar lignum, uncialis et ultra, strictus, modo simplex modo bi-trifurcus, intrat. *Capitulum* orbiculare aut subdiforme, e convexo planum, dein saepe centro subdepressum, colore formâque *Pezizae pityae* memoriam renovat. Brevis aevi fungus post imbres vernales, rarius aestivales, laete exsurgens paucos durat dies: gregarius frequensque intra cavitates sepium putrium fabrefactaruin e *Pino sylvestri*, circa pagum nostrum passim. Apr. Mai. Jul.

1042. H. aciculare.

α , *quercinum*

$\beta\beta$, *abietinum*

Var. α , ad ligna putrefacta *quercina* hinc inde (*Tränke*; *Häselachen*; *Moholzer Haide*) non infrequens crescit autumno medio $\beta\beta$, discrepans *pileo* a primordiis inde

convexo - hemisphaerico, colore ex albo dein pallente ac subrufescente, locoque natali — semel, sed frequens, perfecta, variasque monstrans aetates, in trunco abieguo prae putredine eximiâ *Jungermannii* variis toto obducto (*Quizdorfer Busch*) reperta fuit excuntem Martio.

1043. *H. aureum.*

Forma praecedenti fere aggruus fungillus elegans: sed differt colore, staturâ paullo minore, teneritate. *Stipes* pro ratione tenuior: tomentum baseos niveum delicatum. *Pileus* lenticularis. Species haec quoque haud raro ramosa occurrit. Exempla a *Ludwigio*, primo inventore, amice nobiscum communicata nostratibus prorsus conformia agnoscimus. Amare videtur cavernulas in truncis lignisque siccis *Abietis Pinique piceae* obvias, in quibus gregatim hinc illinc nidulatur (*Coseler Dämme; Eulenwald*). Hyeme leni, vere.

1044. *H. fimetarium.*

Parca unicâ vice inventa, sed perfecta, species rara in stercore vaccino sicco pratensi (*Brüderwiese*). Sub finem Octobris.

1045. *H. galeatum.*

α , *commune*

Quoad substantiam coloresque haud procul abest a *Tremellâ dubiâ*: *stipes* saepe ramosus. Frequens locis umbris paludosis innascitur lignis ramiisque variis humi jacentibus (v. c. *faule Brücken; hohe Linde; Moholzer Haide* passim; *Schöpswiesen*). Septembri et seqq.

B. M E M B R A N A C E A.

Tab. IV. 1046. *H. gibbum* NOBIS.

- f. 1. *H. membranaceum candidum pubescens*, *pileo umbonato gibbo resupinato cupulaeformi*.

Fungillus memoratu dignissimus ob pileum sursum

flexum pezizoideus appetet: at *substantia membranacea* perquam tenerâ mox flaccescente, speciei sequenti (aeque ac *color staturaque*) aggruâ, hunc sibi vindicat locum. Pube tenui totus hirtus. *Stipes* gracilis, delicatus, 3 lin. fere longus: *pileus* minutus, semilinearis (vix major), resupinatus, in fundo eminenter umbonatus, ad latera plus minusve gibbus. Specimina pauca, sed distincta ac praeclaræ vigentia, in strobilo *Pini sylvestris* locis putridis dejecto (*Gerstmanns Pflanzung*) semel lecta exente Augusto.

1047. *H. glabrum*.

Stipes tenerimus, valde debilis, illico collabitur: postea tamen aliquandiu persistit fungillus. Infrequens locis umbrosis huulentibus (v. c. *Lehmgruben*) folia decidua, acûs pineas putres etc. gregatim incolit. Primo vere.

1048. *H. melanopus*.

Stipes hirsutie albidâ passim in nonnullis obductus, heterogeneâ, ut videtur. In foliis, stipitibus, acubus etc. dejectis sylvarum hinc illinc (v. c. *Haide*; *Trebesser Wald*). Autumno, vere.

OBS. 1. Speciei huic, quae *Ag. Omphaliae epiphyllae* proxima nobis quoque vehementer suspecta est, olim forsitan substitui poterit *H. cinnamomeum*, subimbranaceum convexum laeve cinnamomeum, stipite (tenui filiformi 3—4 lin. longo) deorsum nigro. Forma *H. glabri*. *Pileus* 2—3 lin. latus. Rarissimum epiphyllum (*Haide*) Junio.

OBS. 2. Sectionem hanc B, species fugaces meinbranaceas complectentem, non ex *Helotiorum* genere tantum, verum etiam ex integrâ *Helvelloideorum* familiâ, exulaturam, propriumque genus constituturam, vero si nullum utique est. Fructificatione enim peculiariter prorsusque a *Pezizis* alienâ gaudere videtur: de quâ ta-

men donec certiora inclaruerint, fungillos hosce loco suo relinquere, quam temere translocare, inaluiimus.

58. S T I L B U M.

a) *Sphaerocephalalia*.

1049. *S. tomentosum*.

Capitulum in aliis semipellucens, in aliis turbidum. To-mentum non *stipitis* modo, sed et *subiculi* ejusdem albidi mucoriformis matricem obvolventis, constanter praesens in nostris. Totus fungus unicolor albus. Haud infrequens parasitatur in fungillis trichospermis variis, *Trichiis*, *Cibrariâ vulgari*, *cernuâ* etc. locis umbrosis inadentibus sylvarum (e. g. *Moholzer Haide*; *Schöpswiesen*; etc.). Exeunte aestate et autumno.

1050. *S. rigidum*.

Est e majoribus ac frequentioribus: pervulgatum non tantum in lignis truncisque variis putrescentibus, sed praesertim etiam (ut et sequens) in *Pinorum* acibus exoletis, ubi *Dematium* quoddam frustra mentiri solet. Inprimis Maio, Junio.

1051. *S. piliforme*.

Aequo prorsus locisque iisdem vulgare ac praecedens, quocum historiâ etiam convenit: sed ob pusillitatem oculi nudi acie paene majorem ac capitula cito decidua difficilius observatu. Hyeme, vere.

1052. *S. gelatinosum*.

ββ, subiculare

Totum albidum, valde molle, glaberrimum, lucidum, semipellucens, *subiculo* ejusdem coloris ac substantiae impositum. Per aliquot dies persistit, nec immunitum, nec colore mutatum: dein flaccescit. A *S. vulgari* affectum distat saltem haec nostra varietas praeter subicu-

lum stipite longiore nec adeo crasso, substantia molliore, situ sparso. In ligno nudo putredine emollito *Populi tremulae*, rarius (*Seer Lehmgruben*). Ineunte Decembri.

1053. *S. vulgare*.

Variat staturā; plerumque tamen minutissimum est. *Capitulum* fructificans pulvrisculo albo conspersum, colorē paullo diutius stipite conservare solet. Abunde, agmine utplurimum denso, ligna incolit putrescentia, discos vetustos caesos *Fagi*, *Abietis* etc. (e. g. *Polsbruch*; *Haide*; *Eulenwald*) — rarius terrae innascitur nudae umbrosae (*Lehmgruben*). Vere, aestate, autumno.

1054. *S. bicolor*.

Capitulum molle, initio globosum albidum, deinde dilute olivascens subovatum evadit. *Stipes* longus, plus minus attenuatus, deorsum olivaceus, sursum subalbicans, pellucens. In *Agaricis* putridis — Stilborum in universum feracibus in regione nostrā, cf. NN. 1056.

1059 — gregarium, sed infrequens. Autumno.

1055. *S. hyalinum* NOBIS.

S. majusculum fasciculare pellucidissimum vitreum candidum, stipite subulato compresso, capitulo subgloboso.

Facillime a reliquis omnibus pellucore perfectissimo, ei, qui est in glacie purissimā, aequiparando, distinguitur species haec nostra. Situs e 4 — 6 individuis fasciculatus, rarius solitarius. Species est e majoribus; 1½ — 2 lin. longa, tota candidissima. *Stipes* basi subbulbosus, sursum minus magisve attenuatus, compressus, vitreus: *capitulum* initio aequa pellucens hyalinum, dein pro generis more lacteum turbidumque fit; forma ejus saepe exacte sphærica. Semel, sed gregarium et admodum frequentem, legere contigit fungum pulchrum

Tab. XII

f. 6.

in stipulis, ramulis, foliis putrescentibus dejectis (*Kandlers Scheune*), imbribus praeviis. Finiente Junio.

1056. *S. byssinum.*

Primo candidum tandem subpallescit. Hactenus nonnisi in *Agaricis* denigratis putribus inventum, quos passim longe lateque aggregatum haud infrequens occupat in umbrosis (v. c. *Ullersdorf; Sohlander Berg*). Octobri, Novembri.

b) *S tr o n g y l o c e p h a l a.*

1057. *S. micropus.*

Stipe perbrevi, in nostris *capitulum* vix superante, imo initio paene breviore, a reliquis omnibus recedit. *Cras-siusculus* ceterum est, *capitulo* concolor, albidum servans colorem. *Exsiccatus* fungillus totus valde contractus et exacte byssoideus apparet, *capituli* tamen reliquiis etiamnum coronatus. *Lectus* in ligno abieguo putridissimo subcorticalis gregarius in udis (*Bihaner Bruch*) medio Aprili.

1058. *S. rubicundum.*

$\beta\beta$, *fimetarium*

An sejungendum? *Stipes* bulbillo cuiusdam insidet, rigidiusculus, persistens. *Capitulum* subovatum, parum compressum, in nostris (senioribus) turbidum, facile deciduum. *Statura* mediocris, sesquilinearis fere. Reliqua cum α , congruunt. Ad sterlus *capreolinum* in udis inter *Polytricha* (*Haide*) gregarium. Primo Aprili.

1059. *S. luteum.*

Capitulum initio subglobosum dein fit ovale. *Habitu*, *statura*, loco natali - cum *S. byssino* fere convenit: sed egregie distat *colore* vivide luteo vel aureo. Totum semel *Agaricum* putrefactum (*Ullersdorf*) specie elegante obtectum vidimus. Postimo Octobri.

1060. S. smaragdinum nobis.

Tab. I.

f. 2.

S. gregarium subcaespitosum viride, stipite rigido persistente deorsum nigro, capitulo obovato pellucente demum deciduo.

Juxta *S. rigidum* et *piliforme* in serie naturali collocandus foret fungillus pulcherrimus, pelluciditate vivide smaragdinâ insignis. *Statura* lineae unius et quod excurrit. *Stipes* rectus, sursum tenuior, rigidulus, fragiliusculus, capitulis amissis byssi ad instar persistens; primo unicolor, dein sensim deorsum nigrescit, sursum inicorem smaragdinum conservat. *Capitulum* subturbinatum, vigente fungo pellucens, in vetusto opacum marcescit ac delabitur. *Ligna varia putrefacta, abietina praeprimis, locis umbrosis humidis* (v. c. *hohe Linde; Lehmgruben; Moholzer Haide*) dejecta, agmine plerunque stipato, hinc illinc occupat. Vere, aestate.

59. A E G E R I T A.

1061. A. candida.

Abundantissima saepe ad ligna uda, iino inundata, in paludibus rivulisque (v. c. *Haide; Hungersnoth; Eulenbach*). Vere, in primis autumno.

1062. A. caesia.

Forma prioris: sed differt colore extus caesio - pruinato, intus nigricante, et *substantiâ* molliusculâ, compressu facili, situque sparso. In sylvaticis ad truncos (v. c. *Hörke*) Septembri.

O R D O VI.

N A E M A T O T H E C I I.

60. E P I C H Y S I U M T O D E.

Fungus sessilis, rotundato-concavus; seminibus ecaudato-globosis, distichis, filamento ramoso aream internam obrepenti affixis.

1065. E. argenteum *Tode.*

Specimina nostra iconi ac descriptioni primi inventoris prorsus accommodata curatum prodidit examen: nisi quod *sporulas* subglobosas haud adeo prope contiguas regulariterque distichas, sed potius ad latera *filorum* arbusculiformium utraque hinc illinc sparsas viderimus. Nitore tandem amissso totus fungillus subfuscescit: bis inventus in stercoratis, sparsim crescens, merdae vestustae putri (*suillae*, ut videbatur) immersus (*Diehse*; *Herrnhut*). Generi inter *fungos pezizoideos* et *byssoideos* velut medio inserendo aptiorem vix habebamus locum. — Maio, Junio.

61. A S C O P H O R A.

1064. A. Mucedo *Tode.*

Est *Mucor Mucedo* α , *Pers. Synops.* p. 201. cf. N. 509 — praecclare a b. *Tode* illustratus; quocum, fungum a *Mucedine vulgari* diversissimum ob *capitula* inflata, demum inania, persistentia, ad *Ascophoras* ablegandum esse penitus consentiimus. Haud infrequens innascitur fructibus exsiccatis cellaribus mucoscentibus variis, v. c. pomis, Castaneae nucibus, Solani tuberibus putridis etc. Omni anni tempore.

62. PERICONIA.

1065. P. lichenoides.

Macula quidem atra deest in exemplaribus nostris: sed reliqua omnia cum iconē descriptioneque Todeanā verbotenus congruunt. Species ceterum ob *capitulum* vesiculare intus inane antecedenti generi propinqua. Semel hucusque inventa fuit coelo madido in rejectamentis hortensibus ad sarmienta *cucurbitacea* vetusta, aestivalis: exeunte Junio.

1066. P. byssoides.

Staturā variat inter lineas 1 et 2 ferine. Farinam *capituli* filis parcis nonnullis intertextam per vitra augentiora conspicari nobis visi sumus. Amat haec culmos foliaque emortua *Caricum* inajorum, *Juncorum* conglomerati, effusi L. etc. quibus increscit frequens locis paludosis (v. c. *hohe Linde*; *Bihaner Bruch*; *Thiemendorf*). Apr. Maio.

1067. P. flavovirens NOBIS.

Tab. IV.

P. stipite rigido persistente striato fusco - nigro, capitulo laxo farinoso subfilato flavovidente demum evanido. f. 7.

Habitu, staturā, aliquatenus et formā aequiparabilis antecedenti: a quā tamen abunde differt vel ipso *capitulo Isariae* (ad quod genus manifeste accedit) laxe farinoso, farinā filis aperte intermixtā, quā demum dejectā *stipes* conspersus cernitur. *Stipes* deorsum incrassatus bulbillo quasi inniti videtur: ejus *striae* in iconē nostrā male sunt neglectae. *Capitulum* in aliis oblongum vel subteres, in aliis sphaericum fere, colore flavovidente (*Calycii* paene *furfuracei*) conspicuum: tandem vel farinā amissā oblitteratum, vel deciduum. Reperimus fungillum subgregarium in foliis *Sorbi Aucupariae* humidis semiputribus dejectis (*verlorne Wasser*). Medio Maio.

1068. P. Stemonitis.

 α , communis $\beta\beta$, pusilla

Var. α , satis frequens occurrit ad ramulos varios, *Grosulariae* etc., etiam ad ligna *populnea* aliaque hinc inde (*Huide*; *Jankendorf*; *Cunnersdorf* etc.). Autumno, vere.
 $\beta\beta$, vix semilinearis, microscopica, stipite nigro rigidulo, surture capituli cinereo, pilis *Isariae* ad instar intertexto — gregaria et frequens reperta in lignis pineis fabrefactis cellaribus. Januario.

63. C E R A T I U M N O B I S.

Fungus mollissimus, tremulus, facile deliquecens; hirsutus filis, sporulas micantes elastice propulsandas gestantibus; cornutus.

OBS. *Isarium mucidam*, fructificatione aequa ac substantiam a reliquo genere adeo alienam, separare jamdudum in animo fuerat: quod consilium ut sequeremur, species duae novae, generice illi aggruae, prorsus nobis persuasere.

Tab. II. 1069. C. hydnoides N O B I S.

f. 7. *C. congestum hydnoides*, truncis subconfluentibus, cornibus simplicibus ramosisque pedatis aut fasciculatis.

Est haec *Isaria mucida* Pers. *Synops.* p. 688, iam a Jacquino haud inepte sane *Tremella hydnoides* dicta. Substuntia fungi vigentis mollissima, fluxilis potius quam gelatinosa, semipellucens, aqua: laesa in hoc statu fungorum congeries (tacta aut paullo alacrius concussa) in laticem amorphum subgelatinosum illico destructa diffuit: at ubi loco suo natali delitescens per istud vigoris tempus incolumnis servata fuit, cornibus iam flaccidis varieque decumbentibus byssoides exsiccataque satis diu (etiamnuiu sporuligera) persistere solet. In utroque

statu *sporulas* subglobosas nitentes candidas, quibus mediâ aetate obtecta cernitur, quassata digitove pressa in auras vi velemente funans disspellit: *color* ceteroquin lacteus, e niveo glaucescens. *Cornua* aliquot pleruuique e *trunko* basive communi in formam nunc fasciculata, nunc pedatam aut digitata pronascuntur, crassiuscula, simplicia vel bi-triramosa, recta vel subdepressa; haec dum crescunt, apice limpidissime aquosa simulque in-crassata capitata paene stilbiformia apparent — sed adulta, ad 2—5 lin. producta, compressa subflexuosa sursum subattenuata evadunt, ac paullo post marcessunt: ludunt nonnumquam habitu tenuiore ac ramosiore. *Situs caespitosus*, ad aliquot uncias saepe effusus, *Odon-tiae* specie spectatori illudens. Pervulgata lignis putredine exesis *pineis*, *abietinis*, *alneis*, *salignis* etc. ubique increscit haec species. A Junio in Octobrem usque.

1070. C. pyxidatum NOBIS.

Tab. XII

C. sparsum pyxidatum, *trunko simplici apice radiatim f. 9.*
cornuto.

Adeo cum priore congruit *substantiâ*, *colore*, totâque *historiâ*, ut ei, qui varietatem ejus insigniorem dixerit, parum adversatur sinus: *formâ* tamen differt et *situ*. *Cornua* 3—10 crassa, obtusa, in pyxidein composita. Ad ligna putria passim (v. c. *Eulenwald*; *Haide*). Aestate.

1071. C. porioides NOBIS.

Tab. II.

C. congestum porioides, *truncis undique in orbem con-fluentibus, cornibus simplicibus distantibus erectis. f. 6.*

α , *lactcum*

β , *flavum*

Substantiâ historiâque et hoc praecedentibus consonum, generi nostro adscribendum est: species ceterum sui utique juris. Forma constanter exacte porioidea, poris

majusculis faviformibus angulatis 5 — 8gonis, in singulo angulo primo tuberculatis, dein cornutis: e quovis enim *tuberculo* enascitur *cornu* crassiusculum, obtusum, lin. 1 fere longum. *Sporulae* rariores quam prioribus. β , colore discrepat pulchre flavo. In lignis *abiegnis* putridissimis (*Haide*; *Schöpswiesen*; *verlornes Wasser*). Jun. — Sept.

64. I S A R I A.

1072. I. crassa.

Stipes plerumque distinctus, laevis, saepe flavicans aut subochraceus: quandoque tamen ipse quoque farinâ totus obtectus. *Capitulum* valde farinosum, crassum. Totum aliquando habuimus fungum *rostris* patulis flexuosis pubescentibus nigris, veluti spinulis, horrentem, quae ad *Sphaeriam* quandam *macrostomam* pertinere videbantur: verum sphaerulas eruere non contigit. Gregarius in chrysalidibus emortuis putrescentibus, miniime rarus nobis, parasitatur (v. c. *Seer Steinbruch*; *Schöpswiesen*; *Rengersdorf*; *Tränke*): parcior ad terram, inter acûs pineas etc. (*Öderniz*; *See*). Ab Augusto in Novembrem usque.

1073. I. agaricina.

α , *agaricina*

$\beta\beta$, *petiolaris*

Vulgaris est α , in *Agaricis* (*caudicino*, *polymyce* etc.) post putredinem induratis (v. c. *Quizdorf*; *Haide*; *Sohlander Berg*). $\beta\beta$, structurâ cum α , convenientem, sed laxiorem, ramosiorem, ultra duplum majorem, rariorem invenimus *petiolis* deciduis semiputribus *quercinis* incrementem (*Tränke*). Augusto et seqq. (In α , *stipes* haud raro pallescit aut lutescit, praesertim deorsum).

1074. I. epiphylla.

Statura 2—3 linearum. Situs caespitosus, clavulis satis aequaliter in orbem dispositis, extrorsum subcurvatis. Forma vere clavata, sursum subincrassata, apice obtuso. Bis reperimus speciem raram: primâ vice in Agarico putri parasiticam locis uidis umbrosis (hohe Linde): secundâ, sed minorem minusque perfectam, in corii frusto putri vetusto inter rejectamenta. Autumno, vere.

1075. I. umbrina.

 $\beta\beta$, *parasitica*

Media quasi inter α , et I. citrinam: illi agruia situ fasciculato, colore, habitu arido stricto: huic pilis ico- nem Persoonianam exacte referentibus. Specie forsan propriâ digna. Fungus siccus, solidus, parce ramosus, caule ranuisque strictis arentibus, persistens absque mutatione, 1—3 lin. longus: ut plurimum umbrinus apicibus flavovirentibus, rarius totus flavovirens apicibus albicantibus. Ceterum plerumque mere pilosus, nec farinaceus: bis terve tamen (fertilem?) vidimus pulvere umbrino praeter apices obtectum. Valde cupidus est Sphaeriae fragiformis, cuius basi circinans innascitur, nunc suberectus, nunc horizontalis ligno paene adpressus: vix sine illâ occurrens. Ad ramos emortuos dejectos (Möhler Haide) non rara. Sero autunno, vere.

1076. I. carneæ.

Speciem elegantulam e carneo demuin rufam I. mucidae suae propinquam ait cl. Persoon Comm. l. c.: at nos hanc, licet minime raro observatam, tremulam ac fluxilem hactenus non vidimus, sed constanter sicciam. Ad cortices Abietis Pinique piccae, ligna adusta quercina, betulina etc. passim (Seer Ziegelscheune; Eulenwald; Tränke) vere, acestate: etiam cellaris, hyeme.

Tab.XII. 1077. I. monilioides NOBIS.

f. 3. *I. simplex erecta subgregaria*, stipite firmulo semipellucente, capitulo candido oblongo subturbinato aut tereti, filis laevibus racemosis farinosis brevibus.

Discrepat a *Moniliā candidā* filis laevibus nec articulatis, capitulique formā. Species pusilla, vix lineam magna, nitidula: nunc sparsa, nunc longe lateque gregaria, sylvulam constituens. Specimina interdum aliquot, 2—3, caespitosa: immo *capitula* rarius bigata, stipitibus 2 coalitis. *Stipes* variat colore candido, lutescente, rufescente. Capitula plerumque modice farinosa: vidimus tamen etiam farinae detersilis copiā ingente una cum stipite obruta. Frequens ad ligna corticesque putrescentes dejectos udos *Pinorum*, rarer paulloque major in *Alno* (v. c. *Haide*; *Monplaisir*; *Eulenwald*). Autumno et praeceps vere.

1078. I. saccharina.

Mendax sacchari strati aenulatrix. *Fila* modo parciora, modo crebriora. Provenit vel in *Thelephoris* semidestructis cum *Sphaeriā aurantiā*, vel in meris lignis ac corticibus pineis passim (*See*; *Ödernitz*; *Moholzer Haide*). Hyeme, vere, aestate.

65. BOTRYS.

1079. B. diffusa NOBIS.

B. candida ramosa, ramis longe lateque diffusis, ramulis undique in racemos dispositis, racemuligeris.

In Byso elegantissimā, a reliquis omnibus distinctissimā, sed admodum tenerā, ac cito fabricā destruētā collabescente — delineationis momentum nos perdisse exinde dolemus. Magna est, caespites biunciales et ultra formans. Structura prorsus regularis. Sporulae in racenulo singulo subquaternae, subglobosae; dissimilares.

lientes funum seminalem copiosum emittunt. Semel inventa, sed crebra et perfectissima, in caulis *Solani tuberosi* semiputridis coacervatis (*in horto Gamsiano*).

Medio Novembri.

1080. *B. cinerea*.

Stipites sub lente augentiore moniliformes articulati, articulis compressis, more *Torularum*. In putridis a *Personio* indicatis aliisque variis ubique pervulgata: prae-pulehra ad caules *Cicutae virosae Sclerotio duro* insidens, parasitica. — Omni anni tempore.

1081. *B. ramosa*.

$\gamma\gamma$, *candida*

Tenera, ephemera, laxa, decumbens, candida, ramosa — ramis per microscopium compositum verticillatis sparsim sporuligeris plumulosa. Memorabilis fungus vel huc collocandus, vel huic saltem propinquus: ad *Isarias amandandum* viꝝ putarimus. — In capsulis stanneis nostris ad fungos putridos abunde pronatum vidimus medio Septembri.

1082. *B. simplex*.

$\beta\beta$, *monilis*

Aggregata simplicissima alba, dein grisescens: *spiculae virgatae* e *sporulis* arcte sessilibus constant, unde per lentem moniliformes apparent. An huc? an nova *Moniliae* species, imo familia? In foliis culmisque, viridisibus aequo exoletis, graminum (*Bromi mollis* etc.): ad sepes circum paganas nostras, in pratis passim. Aestate, autumno.

66. M O N I L I A.

A. M O N I L I A.

1083. *M. aurea*.

Color vivax, aureus. *Statura* paullo minor sequentibus:

fabrica eadem. Ad discos ligneos mucidos semiputres butyrosos, cellaris, rarer. Aestate.

1084. *M. sulphurea*.

Color nunc sulphureus, nunc in ochraceum vergens. In malis aliisque fructibus mucidis cellaribus, frequentior. Vere.

1085. *M. rosea*.

Eodem prorsus loco cum *M. aurea* nobis obvia facta: illâ paullo crebrior et major, incarnata vel rosea. Aestivalis.

1086. *M. glauca*.

Stipitum color albus vel glaucescens: *capitulum* cinereo-caesius. *Vulgaris* haec infestat non fructûs tantum putrescentes cellarum etc. sed et ligna passim putria *pinea*, *abietina* aliaque varia. Praesertim vere.

1087. *M. pulla*.

Cum *M. aurea* et *rosea*, item rara: Augusto. Species jam recensitae quinque propius affines sunt, vix nisi coloribus diversae. Modo imperfectae occurunt, sessiles, amorphae: modo vigentes, effiguratae, stipitatae, *stipite* ut plurimum dilutiore albente, quoad staturam crassitierne vario. *Articuli* filorum minutuli, per vitra nonnisi augentiora visibles.

1088. *M. candida*.

Minuta, elegantula, persistens, *stipite* mediocri satis firmo. In corticibus lignisque putrescentibus variis passim (*Schöpswiese*; *Haide*; *Rengersdorf* etc.): rarer in *Agaricis* post putredinem induratis, ubi *stipite* gaudet tenui longo subcapillari, capitulo ceterum sphærico etc. congrua. Aestate, autumno.

B. A S P E R C I ' L L U S.

1089. *M. digitata*.

Parvula, gregaria, glauca vel albido-cinerea. *Stipites*

simplices, tenues, subarticulati: *capitula* terminalia digitata, *digitis* distinctius articulatis, crassioribus, plus minus confertis, teretibus aut subincrassatis. Ad cortices, fungos etc. putres passim. Vere, autumno.

C. T O R U L A.

1090. M. fructigena.

Subpulverulenta. *Articuli* filorum ovati, oblongi, cylindrici: mox contigui, mox petiolis disjuncti. In *Prunis* immaturis mucidis hortensibus, *Malis* putridis cellaribus etc. Vere, autumno.

1091. M. antennata.

Articuli filorum prorsus quales in priore. Junior caespitulos format subrotundos sparsos aut subconfluentes. Ad trunco lignaque vetusta hinc inde: varietatem ferrugineo-fuscam frequenter aliquoties invenimus in *Taxo* arida (Sohlander Berg). Vere, autumno.

67. D E M A T I U M.

a) Distincta.

1092. D. articulatum.

Cognatum omnino *D. epiphylo*: a quo tamen affatinum discrepat filis satis distincte articulatis, coloreque profundiore nigricante. Praecimum videtur scapos foliaque plantarum *Liliacearum* exaridarum, v. c. *Hemerocallidis fulvae*, *Croci* etc. quibus frequens innascitur hortensis: attamen aliosque haec species copiose saepe occupat caules sicclos deciduos, v. g. *Sphondylii*, *Solani tuberosi* (*Cana*; Öderniz etc.). Vere, aestate, autumno.

1093. D. ciliare.

α, atruin

Greges fungilli hujus longe lateque effusi ramos cingunt,

ad tactum grati, molles, sericei quasi. *Pili* nunc solitarii, nunc 2—3—4 e *bulbillo* uno (quem prae exilitate scalpelli aciem superante discindere non contigit) fasciculati. In ramis dejectis variis siccis arborum frondosarum passim frequens. Autumno, vere.

1094. *D. epiphyllum*.

Color e viridi sordide olivaceus. *Fasciculi* filorum modo pusilli, oculum inerinem tantum non fugientes, modo majusculi. Ad folia exsiccata projecta betulina aliaque varia pervulgatum ubique crescit. In primis hyeme, vere.

1095. *D. strigosum*.

δ , *arboreum*

Fibrilloso - strigosum, rarius nobis, nec nisi bis adhuc repertum: sub cortice *Alni* parcus (*Moholzer Haide*) et *Sambuci nigrae* crebrius (*Cunnersdorf*). Autumno, tardo, vere.

1096. *D. stuposum*.

Loco natali excepto, quem tamen et ipsum quodammodo *subterraneum* dicere possis, cum descriptione *Synopseos* adeo exacte convenit nostrum, ut vix pro varietate sit habendum. *Stupam* egregie aemulatur. *Fibrarum* extrenitates passim expallidae in tegumentum quoddam reliqui fungi hinc illinc confluentes observatae. In centro carie exeso profunde arcteque excavato tenebrioso *Fagi* cuiusdam vetustae jamdudum serrà truncatae (*Eulenwald*). Vere, aestate.

1097. *D. bombycinum*.

α , *album*

$\beta\beta$, *rubicundum*

Var. α , mox candida, mox sordidius alba, interduum cinerascens: $\beta\beta$, paullo firmior minusque fugax, colore rubello, passim intensius rubente, insignis; ceterum tamen huc omnino pertinens. Provenit var. utraque mixta

in cellis humidioribus ubique abunde, epixyla, saxatilis, ino in ollis pro plantarum hybernaculo ibique conservandâ incolumitate huc delatis terrestris. Hyemalis prae-
sertim et vernalis.

b) *S u b i n t e r t e x t a.*

1098. D. petraeum.

Amoene aureum, valde pulverulentum. Byssi nobis ra-
rissimae caespites nonnisi unicus inventus in Granito (*Für-
stensteine*) Junio.

1099. D. ollare.

Initio subfulvum, caespites constituens parvos: dein
longe ac late effusum simul canescit aut expallescit. Ad
terram ollarum hyemalium in holocaustis asservatarum
hinc inde. Jan. Febr.

1100. D. cinnabarinum.

$\beta\beta$, *truncigenum*

Color in nostro quoque opace cinnabarinus, caespitesque
e filis brevibus compacti — sed circumscripti, medio-
cres, vix unciales: ceterum pulverulenti. Fila marginata
nonnulla distincta per lentem subverticillata nobis ap-
paruere. An itaque huc? in descriptione *Synopseos* bre-
vissimâ nil affirmamus. Crescit ad discos caesos, ligna
nuda, *Salicis albae*, *Tiliae*, aliarumque arborum fron-
dosarum haud adeo infrequens (e. g. *Vorwerk*; *Mohol-
zer Haide*; *Diehse*). Autumno tardo, vere.

1101. D. impressum.

$\beta\beta$, *effusum*

Late effusum est nostrum, nec circumscriptum, nec im-
pressum: ob colorem tamen album huc accensitum. Ha-
bitu ac structurâ cum *D. herbarum* γ , fere convenit.
In *Agaricis* exsiccatis semiputribus passim (*See*; *Ullers-
dorf* etc.). Septembri et seqq.

1102. D. virescens.

*Colore e luteo laete vidente statim dignoscitur. Ad ligna siccata carie exesa passim (v. c. Ullersdorf; Eulenwald; etc.) frequens occurrit, et saepe quideam in *Sphaerid rubiginosum* parasiticum. Martio et seqq.*

1103. D. Hippocastani.

Nigrum cum micore viridi-olivaceo. Bullatum quidem hinc inde; justo tamen proprius affine sequenti. Ad cortices lignave nuda *Aesculorum* pagi nostri passimi, sed infrequens. Vere, autumno.

1104. D. herbarum.

α , *herbarum*

β , *Brassicæ*

γ , *fungorum*

$\delta\delta$, *lignorum*

Var. α , ad caules stipitesque aridos mucescentes herbarum diversarum, legumina *Phaseoli* exsiccata etc. ubique vulgata, perennis. Nec β , rara ad *Brassican* in primis cellare in putrescentem: hyeme. Var. γ , initio viridis, dein ex olivaceo nigricans, item abundans, fungos deum totos fere obvolvit ac destruit autumno tardiore. Huc tandem accedit $\delta\delta$, paene nigra, epixyla, late effusa, in truncis aliquoties (*Moholzer Haide; Holzplätze*) observata. Vere.

1105. D. abietinum.

In cortice lignoque *abietino* ubique fere frequens: semel etiam inventum ad ligna *Populi tremulæ caesæ* (*Moholzer Haide*) admodum pulverulentum, sed ceteroquin vulgato simillimum. Vere.

1106. D. salicinum.

Modo subsparsum, modo confluens effusum. Provenit ad folia *Salicis Capreae* in sylvaticis unibrosis huicvis

minime raruin (v. c. *Moholzer Haide; Thiemendorf*). Autumno serotino, vere.

obs. *Byssos* passim complures reperiuntur, quibus quoad genus ambiguis collocandis commodiorem tantisper *Dematiorum* genere ipso quoque satis vago locum nullum noramus. Earum iam insigniores brevibus ex instituto nostro perstringimus:

a. *D. stilboides*. D. filis erectis rigidis subramosis pallidis arcte congestis farinâ albâ interspersis, guttulâ aqueâ limpidâ nonnunquam sublutescente tandem evanidâ (an deciduâ?) coronatis. Late effusum, cortices ramorum *abietinorum* cingens (*Basalthügel*). Exeunte Octobri.

b. *D. sistotremoides*. D. argenteo - nitens, dein fuscescens, filis minutis dense congestis subiculo? membranaceo impositis simplicibus laxis subarticulatis, apice saepe conglutinatis. Ad ligna putrida semel lectum (*Rengersdorf*). Medio Novembri.

c. *D. velutinum*. D. late effusum simplex arcte congestum, filis minutis erectis crassis obtusissimis lucidis velutino - nitentibus brunneo - fuscis. Notabile, pulchrum: an primordium fungi ignoti? *Fila?* crassa, succulenta quasi, interduin subnodosa, sese invicem sustentantia, $\frac{1}{2}$ — 1 lin. longa. In lignis adustis putredine exesis (*Rengersdorf; Cunnersdorf*). Medio item Novembri.

d. *D. episphaerium*. D. parvum erectum fasciculare fruticulosum subpulveraceum cinereum, setulis parce ramosis laevibus, in ostiolis *Sphaeriae rubiginosae* parasiticum. Fortasse *Botrytis* est: sed cum *B. cinerea* coniungi nequit. Fungus elegans, tenellus, facilis destruens. In sylvaticis (*Moholzer Haide*). Aprili.

68. E R I N E U M.

1107. E. acerinum.

Recens ac junius albidum, pallescens: dein e rufo vel ferrugineo fuscum, coloris tabacini fere. Ad folia decidue *Acerum platanoidis* et *Pseudoplatani* abundans, saepc ingens (v. g. *Monplaisir*; *Moholzer Haide*; *Cunnersdorf*; *Königsholz* etc.). Aestate, autumno, vere.

1108. E. betulinum NOBIS.

E. depresso late et inaequaliter effusum rufo-fuscum, primo vivide sanguineo-purpureum.

Colore aetatis senioris tabacino congruit cum antecedente: a quo tamen, praeter locum natalem coloremente fungi vigentis inde a primis initiiis vivacissime rubrum in oculos e longinquo incurrentem, eo etiam differt, quod in *superiore* praesertim folii paginâ late et absque normâ effunditur. Provenit ad folia *betulina* hinc inde, totas passim arbusculas, inde submorbosas, inficiens (e. c. *Monplaisir*; *Haide*; *Fuchssteine*). Vere, aestate.

1109. E. fagincum.

Forma suborbicularis aut elliptica. Exempla nostra *aversam* foliorum paginam occupantia. Rara nobis species nonnisi Herrnhutio (*vom Hengstberg*) hactenus allata. Exeunte Aprili.

1110. E. pyrinum.

Indeterminate oblongum, planum nec immersum: *fila* laxe congesta. Junius album: dein spadiceum. Rarissimum item unicâ solum vice inventum in pomario domestico (*Mückenhayn*) ad folia *Pyri Mali*. Exeunte Junio.

1111. E. tiliaceum.

Pallorem suum senile etiam conservat. In foliis *Tiliae* ubique, perquam vulgare: omni anni tempore.

1112. E. aureum.

Species prae ceteris elegans, saepe satis profunde immersa, sericeo adspectu melleoque vel aureo colore insignis. Frequens aliquoties reperta fuit in foliis vigen-tibus *Populi nigrae italicae* pratensis (*Diehse; Jankendorfer Lehmdamm*), 3—4 lineas utplurimum lata, formâ circumscrip-tâ subrotundâ. Junio.

1113. E. populinum.

Notam diagnosticam bonam offert *cupula* profunda, hemisphaericô - subventricosa. *Color* initio pallide flave-scit: dein saepe purpurâ quasi afflatus appetet, quod tamen in *E. tiliaceo* etiam quandoque observavimus: de-mum fit spadiceum. *Vulgare* ad folia *Populi tremulae* viridia siccaque: perenne.

1114. E. alneum.

Valde grumosum ac grossum, planum vel subpulvinatum, 4—6 lin. saepe magnum. Frequens ad folia *alnea* de-cidua, fere perenne.

OBS. Porro huc venit adnotandum:

E. Padi. *E. oblongum* subeffusum folia contorquens album. *Structurâ* quidem ad species praesertim in in-tritu generis recensitas proxime accedere videbatur: at folia valde contorta suspicionem, merum insecti (quamvis nullo modo eruendi) domicilium *Erinei* faciem induisse, inde a primo adspectu alebant. Nonnisi in statu recenti ac juniore semel, sed frequens, arbores integras occupans, in foliis *Pruni Padi* juvenilibus ob-servatum, locis opacis umbrosis paludosis (*Moholzer Haide*). Ineunte Junio.

69. R A C O D I U M.

1115. R. rupestre.

α , *commune*

Compactum, vere pannosum, rupes longe lateque incrassans. Ad saxa granitina *Herrnhutii* (*Petersbach*) frequens: propiore loco nondum repertum. Perenne procul dubio: nos invenimus Aprili.

1116. R. *cellare*.

Multo laxius contextum antecedente. *Color* et *mollities* exacte pellis murinae: *granula* in plerisque exemplaribus crebra. In cellis vinariis xenodochii nostri ad dolia vetusta frequens, ad muros rarius: observatum Januario.

1117. R. *Xylostroma*.

α , *giganteum*

β , *Corium*

Var. α , in *quercubus* senio debilitatis passim (*Holzplätze*; *Haide*). Autumno. De β , nondum satis liquet, an ad var. *Persoonianum* pertineat? an mera *Boleti* sit matrix? Duriuscula, e stratis pluribus distinctis composita, extus tomentosa alba, intus laeviuscula alutacea. In centro *Abietis* exeso longe lateque protensa (*Moholzer Haide*): finiente Aprili.

1118. R. *papyraceum*.

Chartae papyraceae intra lignorum strata expansae et agglutinatae, dein saepe hinc illinc sublacerae, aequiparandum. Ad ligna sicca dura excavata, etiam humi projecta *Salicis albae*, *Fagi* (*Jankendorf*; *Eulenwald*). Aprili, Maio.

1119. R. *aeruginosum*.

Coeruleum, aeruginosum, viride: deum profundius. *Maculae* in nonnullis colore effoeto sordide ochraceae. Plura semel exempla reperimus fungi rarius, radicibus arborum, muscorum aliarumque quisquiliarum farragine leviter obtectis, adhaerentia. Primo Aprili. (*Haide*).

70. HIMANTIA.

1120. H. sulphurea.

Species haecce anne potius mera sit aetas imperfecta junior *Corticii sulphurei?* adhuc sub judice lis est. Inascitur passim (e. g. *Moholzer Haide*) truncis lignisque uidis humi jacentibus *pineis* et *abietinis*. Praesertim autumno.

1121. H. candida.

α , *candida*

β , *albida*

Crescit utraque ubique vulgaris in umbrosis suffocatis: α , ad folia vetusta arborum frondosarum — β , ad ramos humi jacentes. Per totum annum.

1122. H. umbrina.

A Rhizomorphâ subcorticali affatim distat habitu ac ramorum decursu prorsus himantiformi, teneritate, *superficie* villosulâ, *substantiâ* internâ molli concolore. Irrexit lignis exoletis vetustis humi jacentibus, praesertim suffocatis, *pineis* et *abiegnis* passim (e. c. *Monplaisir*; *Moholzer Haide*), sed parum frequens. Vere, autumno.

1123. H. farinacea.

Pertinere huc *Chordostylum hispidulum* Tode I. p. 39. tab. VII. f. 54. verosimilium est, etiamsi *globuli seminalis* ab eo indicati nullum umquam viderimus vestigium. Farinâ compactâ albâ (seticulis? Tode) junior fungus obtegitur totus: quâ postea in *basi* tantum (plerumque *stellari*) et *apice* residuâ, color e rufo spadiceus in lucem prodit. Sicca ceterum species, filamentosa, ramosa vel simpliciuscula: primo repens, dein assurgens sublibera. Pervulgata ubique in foliis, lignis, ramis dejectis obiectis suffocatis. Perennis.

71. R H I Z O M O R P H A.

1124. R. subcorticalis.

Rarius subteres: ut plurimum valde compressa, interdum latissima, ad unciam et ultra dilatata, rugosa. Efflorescent ex eâ passim fasciculi barbati e villis albido - carneis: forsitan fungi proles, ramorum novorum primordia — ni heterogenei quid subs fuerit. *Medulla* albida villulosa. Vulgatissima sub cortice praesertim *abietino*: perennis.

1125. R. setiformis.

Usnea hippotrichodes Hoffm. E vulgatissimis item, acibus pineis vetustis obtectis ubique adnata. Omni anno tempore.

72. M E S E N T E R I C A.

1126. M. lutea.

Subcorticalis praesertim, sub cortice semiputri *abietino* etc. repens offenditur, attamen et in ligno nudo *betulino*, *carpineo*, hinc inde (*Moholzer Ziegelschüne und Haide; hohe Linde; Anstaltsgarten*). Aestate, autumno.

1127. M. grisea NOBIS.

M. tota grisea.

Arbusculam perfectissime effigurataam offerunt *venae* gelatinosae repentes. *Margo* tumidulus *formaque tota* prorsus qualis in praecedente: differt nonnisi *colore* e sordide rufo cinerascente, *locoque natali*. Etenim semel inventa fuit in hymenio *Boleti fuscii* vetusti semiputridi (*Moholzer Haide*). Medio Septembri.

1128. M. sanguinolenta NOBIS.

M. latissime expansa lactea, ad tactum intense sanguinolenta.

Hunc quoque fungum eximie memorabilem unâ tan-

tum vice reperire contigit, et quidem truncum crassum (*abietinum? Eulenwald*) putrem, inter cujus corticem lignumque latebat, totum paene obducentem, ad spithamas complures expansum. Intactus *colorē ostendebat* ex albo dilutissime glaucescentem: sed ad mērum aēris liberum allusum, magis etiam ad digitī pressuram, *cruore* illico crebro inquinatus paullatim fuscescēbat. Satis crassus ceterum, gelatinosus, mollis, *formā ad congeneres accedebat* et *historiā: domum videlicet translatus intra dimidium diem ita evanuerat, ut paucos modo floccos siccōs fuscōs sparsos superstites monstraret.* Finiente Septembri.

S U P P L E M E N T U L U M.

Inseratur post N. 695.

Merulium umbonatum:

1129. M. carbonarius NOBIS.

M. radicatus fasciculatus, pileo subcarnoso striato - squamuoso umbilicato e spadiceo nigro, stipite dilutiore, plicis strictiusculis albis.

Ponenda species notabilis juxta *M. umbonatum*, a quo tamen satis superque differt plicis non dichotomis, nec nisi simpliciter ramosis; umbone prorsus nullo; vulneribus non decolorantibus; crescendi modo locoque etc. E radicibus subfusiformibus intus albis $\frac{1}{2}$ — runcialibus in corpus unum coalitis fasciculi prodeunt capituliformes ex individuis 10 — 20 conflati. Stipites adscendunt, subsemenciales, caviusculi, hinc inde lacunulosi,

sursum subincrassati — in quos decurrunt plicae ejusdem prorsus indolis, quae est in *M. aurantiaco* et *umbonato*, dichotomiâ exceptâ; margine saepe versus apicem pruinatae sunt. *Pileus* $\frac{1}{2}$ — i unciam latus, demum niger. Passim obtegebat carbonaria (*am Badewäge*) exeunte Octobri 1804.

Porro post N. 892.

Helvellam Mitram:

1130. *H. nigricans.*

Stipes varius, nunc totus laevis, nunc satis lacunosus. Fungum diu frustra quaesitum satis frequenter tandem in ambulacris hortensibus (*Monplaisir*) crescentem inventimus sub finem Junii pluviosi 1804.

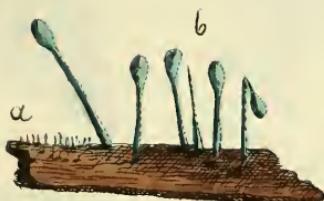
E M E N D A N D A.

Pag. 13 lin. 11 loco *seriatisoid alb-* lege *seriatis albido-*

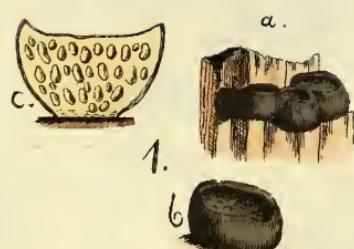
Pag. 60 lin. 18 loco *orbatus* lege *orbatur*

Pag. 80 lin. 7 loco *faciles* lege *facile*

Pag. 184 lin. 20 loco *proprior* lege *propior*

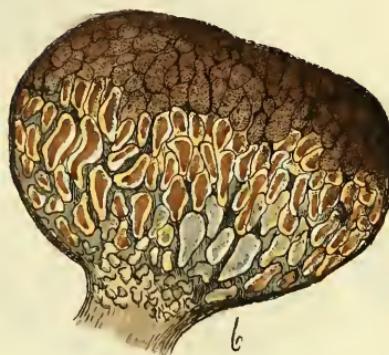


2.



1.

6.



3.



a.



4.



6.



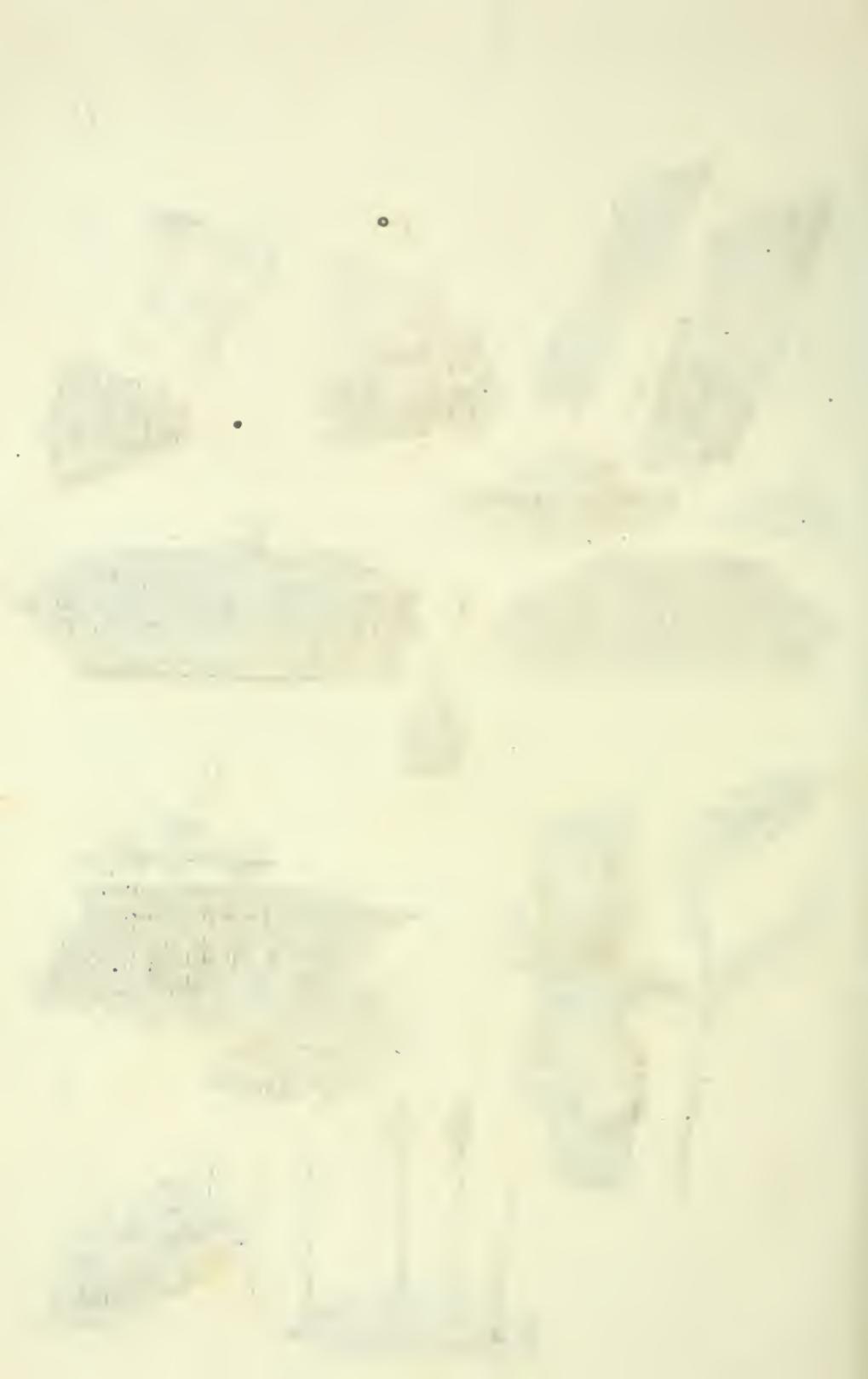
5.

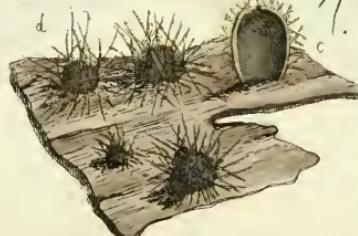
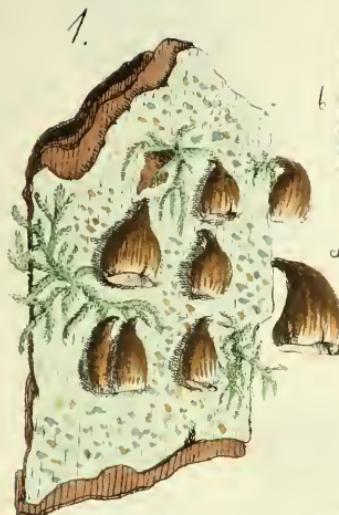


















1.



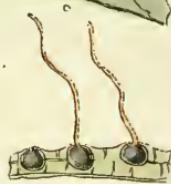
2.

3.
b

a



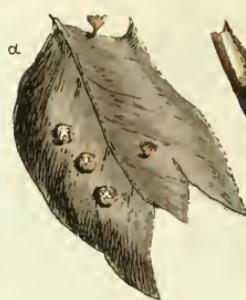
4.



5.



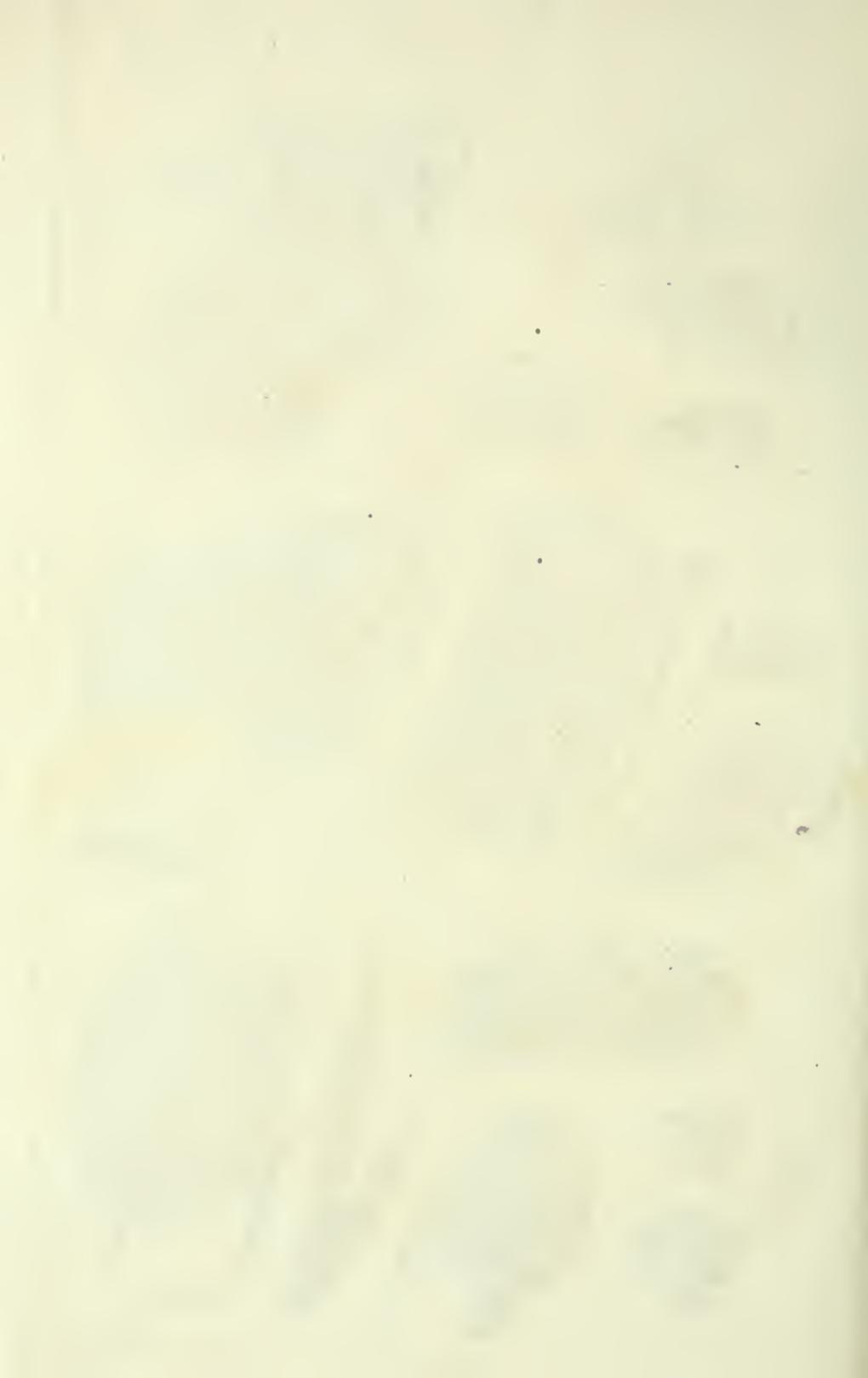
6.



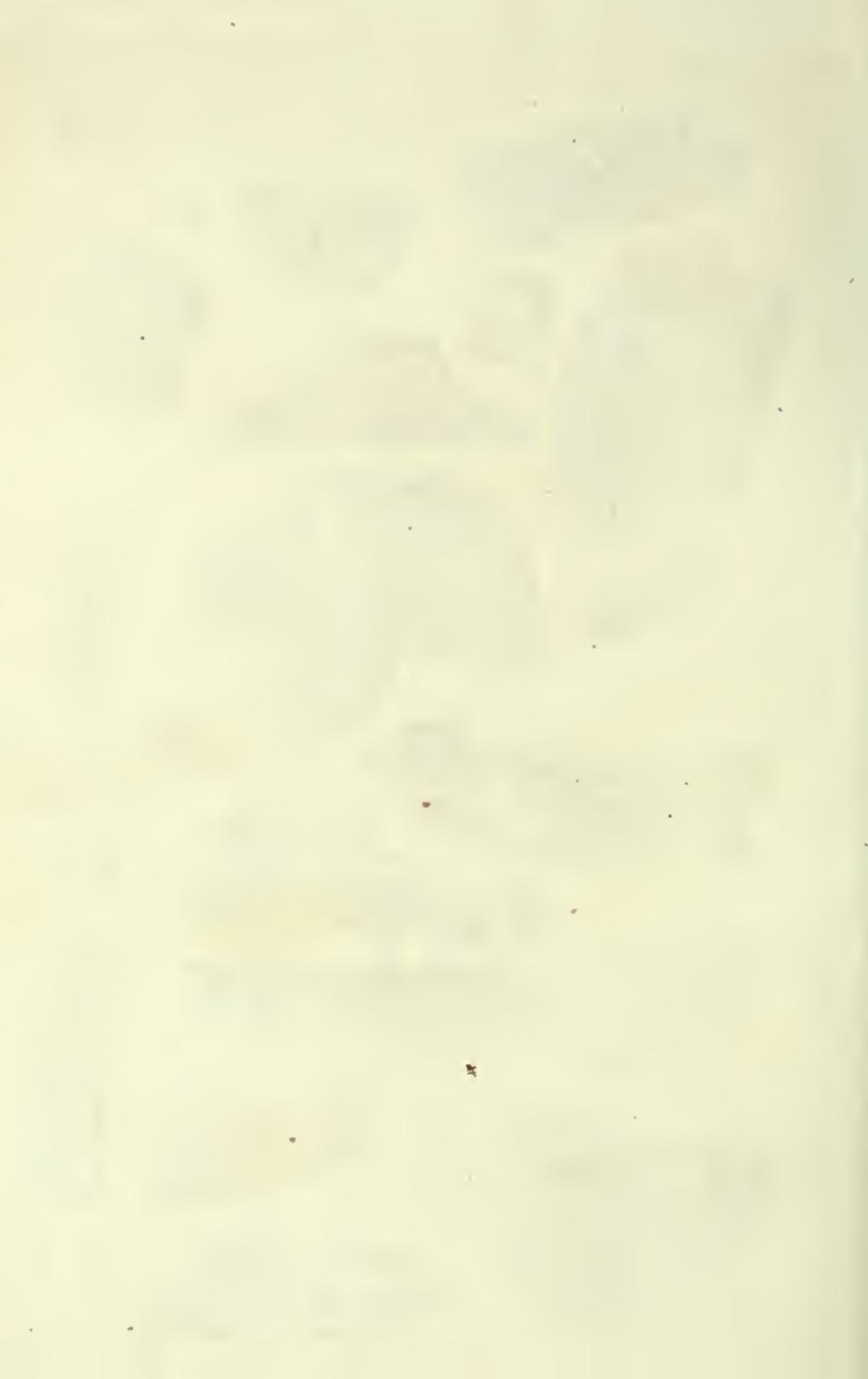
a



L.v.S.P.









v. S'f_C

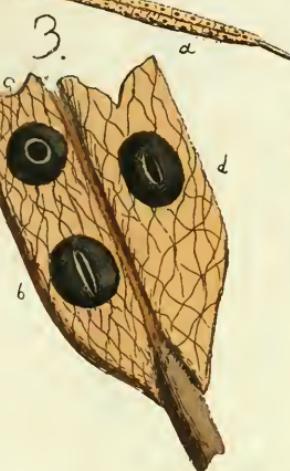
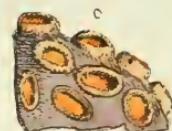
X.



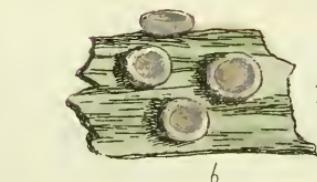
1.



2.



3.



10.

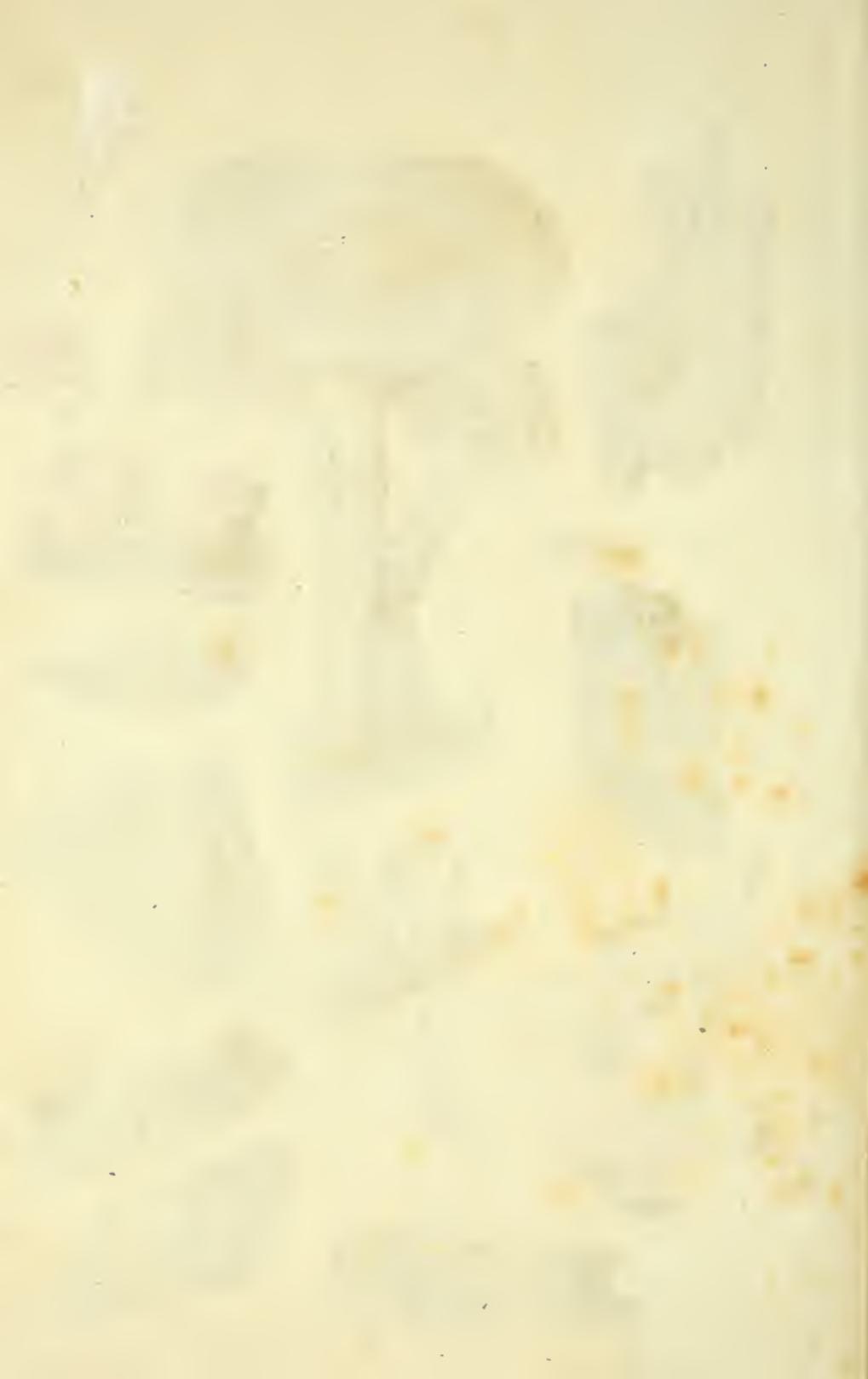


L.v.S. f.









New York Botanical Garden Library

QK608.G4 A4

Albertini, Johann B./Conspectus fungorum

gen



3 5185 00116 7038

